

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200255

UNIVERSAL
LIBRARY

ಹೆಲಿಮನ್ ಕಲ್ಪನ ಸಾಹಸ ಚರಿತ್ರೆ.

—೨೦೦—

೧ ನೇ ಭಾಗ .

ಬೂಕರ್ ಟಿ. ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಕರಭೂಷಣ, ಸರಂತಪವಿಜಯ,
ಅರ್ಧಸಾಧನ, ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಚರಿತ್ರೆ, ಜೋರಗ್ರಹಣತಂತ್ರ
ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥಗಳ
ಕರ್ತರಾದ

ಎಂ. ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರಿಂದ

ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು.

ಎರಡನೇ ಛಾಪಿ.

ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನ ಸಾಹಸಗಳು.

ಫ್ರೆಂಚ್ ದೇಶೀಯರಲ್ಲಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿಗೆ ಸಮಾನನಾದ ಫೆನಿಲಕ್ ಎಂಬಾತನು ಲೋಕವ್ಯವಹಾರ ದರ್ಶನಾರೂಪವಾದ ಒಂದು ಲೋಕೋತ್ತರವಾದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದಿರುವನು. ಫ್ರಾಕ್ಸ್ ದೇಶವು ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯವಾಗಿದ್ದಾಗ, ಆ ದೇಶದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದನಾದ ಒಬ್ಬ ಪಾಠಕನು ಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆಪ್ಪಿಸಿದನು. ಅವನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಪದವಿಗೆ ಫೆನಿಲಕ್‌ಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳವರು ಪ್ರಸಂಜದಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವನನ್ನು ಕರೆಸಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆತನು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಅವನ ಮೈದುಷ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಯುವರಾಜನಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಗುರುವಾಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಅವನಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 10 ಸಾವಿರ ಪೌನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. “ಈ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ನಾನು ಯುವರಾಜನೊಡನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಫೆನಿಲಕ್ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಮಗನನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಇವನ ವಶಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟನು. ಫೆನಿಲಕ್‌ನು ಆ ಹೆಡುಗವನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು, ಗಾಳಿ ಸವಾರಿಗೆ ಹೋದನು. ಒಂದು ಗಂಟೆಯೊಳಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಸ್ತಂಭಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ಅವನ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಪಾಠಕನಾಗ ತಕ್ಕ ಉದ್ಯೋಗವು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾದದ್ದು. ವರ್ಷಕ್ಕೆ 1 ಲಕ್ಷ ಪೌನುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ನಾನು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. “ಅದಕ್ಕೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಈ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಕಾರಣವೇನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಫೆನಿಲಕ್ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ಇವನಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ 10 ಸಾವಿರ ಪೌನುಗಳು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ನೀವು ಆಪ್ತನೆ ಕೊಡಿಸಿದಿರಿ. ನಾನು ಒಂದು ಕಾಸೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಪಾಠವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಸುಲಭ. ಅದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಸಂಬಳವೇ ಬೇಡ. ಈತನಿಗೆ ಸಹವಾಸ ದೊಡ್ಡದಿಂದ ಅನೇಕ ದುರಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಉಂಟಾಗಿರುವುವು. ಅವುಗಳು ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕೊರತು,

ಅವನು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಪದವಿಗೆ ಅರ್ಹನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಭುತ್ವವು ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುಳ್ಳದ್ದು. ಹೆಣನನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಮಿಗಳು ಹೇಗೆ ಮುಕ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದೋ ಹಾಗೆ ಹೆಣನ್ನು, ಹೆಣ್ಣು, ಮಣ್ಣುಗಳೆಂಬ ಪಿಶಾಚಗಳಿಂದ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟವರು ಪ್ರಭುವನ್ನು ಮುಕ್ತಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಭುಗಳು ಅವರ ಸೂತ್ರಗಳಿಗೆ ಕಾಣೆಯುವ ಬಿಂಬಬೆಗಳಾದರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ರಾಜಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬಂದರೆ, ಜಗದೀಶ್ವರನಿಗೂ, ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ನಿರ್ವಹಿಸ್ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ದುಷ್ಟನಿರ್ದಶ, ತಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷರಾಗಬೇಕು. ಪುಟ್ಟ ಸಿದ್ಧಮಾರ್ಗವಾಗೈಕಪರಾಯಣರಾದ ಸಚಿವನನ್ನೂ, ಭೃತ್ಯರನ್ನೂ ನಿಯಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸ್ವಾರ್ಥಪರತೆ ಮಟ್ಟಿಗರಾಯಣರಾಗಿ, ನೀನೇ ಇಂದ್ರ, ನೀನೇ ಚಂದ್ರ ನೀನೇ ದೇವೇಂದ್ರನೆಂದು ಸ್ತುತಿಪಾತ್ರ, ಅರ್ಥಾರ್ಜನೆಯಿಲ್ಲ ಆಸಕ್ತಿಯಿರದ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವರನ್ನು ದೂರದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು. ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ, ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ ಮನೋಹರವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಬೆರಗು ಮಾಡತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಸತ್ಪ್ರಭುವಾದವನು ಪರಾಜ್ಞುಖನಾಗಿರಬೇಕು. ಅಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದರೂ, ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾದ ಹಿತೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಯಾರು ಹೇಳುವೋ ಅವರಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಅವರು ಹಿತಚಿಂತಕರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ನಿಂದಿಸಿದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನು ತಪ್ಪಿರುವುದೆಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಸದರಿ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು, ತಪ್ಪನ್ನು ಉದ್ಧಾರಿಸುವಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು. ನಾವೇ ದೇವರಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ, ಈ ಪೂಜೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೇನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅದರವೇ ಮುಖ್ಯಕಾರಣವಾಗಿದ್ದರೆ, ಹಾಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥಪರತೆಯಿಂದ ಪೂಜಿಸತಕ್ಕವರನ್ನು ದೂರದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು. ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯತಾಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಈ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕ್ಲೇಶವಿರುವುದು. ದುರ್ವಿದ್ಯೆಗಳು ಮೊಳೆತಾಗ, ಅದನ್ನು ತೀಳುವುದು ಸುಲಭ. ಅದು ವಿಷವೃಕ್ಷವಾಗಿ, ದುಷ್ಟಲವನ್ನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾದರೆ, ಆಗ್ಯ ಅದನ್ನು ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ.

ನಿನ್ನ ಮಗನ ವಿಷಯವಿಷಯಗಳು ಬಿಟ್ಟು, ಮೊಳೆ, ವೃಕ್ಷಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೂ, ಫಲೋನ್ನತಿಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಗುಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿ, ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಅವ್ಯಕ್ತವಿಷಯವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಅದು ಕಲ್ಪಿತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಪದಗಳ ಸಕಲ ಸಮೀಪಾರ್ಥವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಸಾಧಕವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕು. ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸ. ಸಕಲಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು, ಇದಾ ಏಕಾಗ ಬಿಟ್ಟದಿಂದ ಮ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ, ಇವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಳೆಗಣಿಸಿ, ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಬೀಜವನ್ನು ನೆಟ್ಟು, ಇತ್ತರವೇ ಪದವಿಗೆ ಸಹಜವಾದ ಧರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇವನಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ, ಈ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಅರ್ಹನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಿಡಬೇಕಾದರೆ, ಆದಕ್ಕೆ ಅವರೂಪವಾದ ಭಕ್ತನು ಬೇಬೇಕು. ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಥಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು ಅಮಾರ್ಜನದ್ದೇ ಪ್ರತಿಫಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಸುಬಲಿಲ್ಲದೆ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರಬೇಕು. ನೀನು ಸಂಪದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಗೊತ್ತು. ನನ್ನ ಮೇಯತ್ತಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲವಾ ಅಂದರೆ, 10 ಪಾಂಚರ ವಾಸು ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ, ನನ್ನ ಜಮೀಬ್ದಾರಿಯು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾದದ್ದೋ ಅದನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು 1 ಬಕ್ಷ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿರುವೆ. ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೋಸ್ಕರ ನಾನು ನನ್ನ ಮೇಯತ್ತನ್ನು ಎತ್ತಿ ಮುಕ್ತವಿಟ್ಟು, ಮೇಯತ್ತನ್ನೇ ಗುರುತಿಸುವಂತೆ ಇವನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವೆ. ಅಂತರದೋಸ್ಕರ ನಾನು ಈ ವಿಷಯ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟೇನೆ. ನನ್ನ ಹಿತೋಪದೇಶವಾದ ಇಂನು ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾದ ಪ್ರಭಾವದರೆ, ಅದು ನನ್ನ ಮೇಯತ್ತಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲವಾದ ಫಲ. ನಿನ್ನ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯದ ಸಕಲ ಸಂವತ್ಸರವೂ ಕೊಟ್ಟುಗೊತ್ತು, ಅದು ಸುಖವಾದ ಪ್ರತಿಫಲವೆಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ, ನಿನ್ನ ಮೇಯತ್ತಿನ ರಹಸ್ಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ನೀನು ಅಂದು ಪತ್ನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡು. ನನ್ನ ಏರ್ಪಡುವಿಕೆಗೆ ನೀನೇ ಆಗಲಿ, ನಿನ್ನ ಮೇಯತ್ತಿಗೆ ಆಗಲಿ, ನಿನ್ನ ಕುಟುಂಬವರೇ ಆಗಲಿ, ಯಾರೂ ಅಡ್ಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಕೂಡದು. ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದುನಿನ್ನ ಮಾಡುವ ವಿಷಯವನ್ನು ನನ್ನ ಅಧಿಕಾರವು ನಿಗಂಕುಷವಾಗಿಯೂ, ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕು. ಇದೇ ನಾನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಸಂಬಳ. ಈ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡುವ

ದಾದರೆ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಪಾಠಕನಾಗುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಬೇರೆ ಪಾಠಕರನ್ನು ವಿಧಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಇದು ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅವನ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಈ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗನ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿರಂಕುಶವಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ಫೆನಿಲನ್ನು ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶವನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಭೂತನಾದ ಮೂಲನೆನ್ನನ ಮಗನಾದ ಬಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯ ರೂಪವಾಗಿ ಒಂದು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಅವನಿಗೆ ಬೋಧೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಈ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ದೋಷಗಳನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದನು. ಇದು ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ, ಫೆನಿಲನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಈ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದನು. ವಿಶಾಲಯ್ಯನು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಓದಿದ ಸರಲ್ಲಿ ಮಹಾಮಹಿಮನಾದ ಜೇನಿಡ್ ಹೊನ್ನವ್ವ ಎಂಬವನು ಇವನನ್ನು ವಿಲಂಬಿತವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ದ್ವೇಷದಿಂದ ಇವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನು.

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿರುವ ರಾಜಧರ್ಮಗಳು ಈಗಲೂ ರಾಜಕುತ್ರವಿತ್ತಾರರಿಂದ ಉದಹರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿವೆ. ವಾಂಗ್ಮಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿರೋಮತಿಗಳಾದ ಲಾರ್ಡ್ ಕರ್ಜಾರವರೇ ಪೊದವಾದವರ ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯವು ನಿರಂಕುಶವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಸಾಧುವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಫೆನಿಲನಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಉದಹರಿಸಿರುವರು. ಇತರರು ಉದಹರಿಸುತ್ತಲೂ ಇರುವರು.

ಈ ಮಹಾಕವಿಯಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ ಬಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನ ಚರಿತ್ರೆಯು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕವು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಮೂರು ಭಾಗಗಳು ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೂ ಕ್ರಯ 1 ರೂಪಾಯಿ 4 ಆಣೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ವಿಮರ್ಶೆಯಿಂದ ಎರಡನೇ ಛಾಪೆಯು ಮುದ್ರಿತವಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟವುಳ್ಳವರು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಗಾಗಲೀ ಒಂದು ತರಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಈ ಗ್ರಂಥವು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗೈಕಪರಾಯಣರಾದ ಮಹಾಜನಗಳಿಗೆ ಅಂಕಿತವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು

ಸಜ್ಜನ ವಿಧೇಯ,
ಎಂ. ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಯ್ಯ.

ಟಲಿಮಾಕಸ್ಸನ ಚರಿತ್ರೆ

—೦—

ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಯೋನಿಯನ್ ದ್ವೀಪಗಳೆಂದು ೭ ದ್ವೀಪಗಳಿರುವುವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇಥಾಕಾ ಎಂಬ ದ್ವೀಪವು ಒಂದಾಗಿರುವುದು. ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಯೂಲಿಸೆಸ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಭುವು ಇದ್ದನು. ಅವನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿಗೆ ಸಮಾನನಾಗಿದ್ದನು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಲಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಬುದ್ಧಿಬಲವು ದೊಡ್ಡದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಈತನೇ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿದ್ದನು. ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಇವನ ಬುದ್ಧಿಬಲದಿಂದ ದುಷ್ಪ್ರಸಿಗ್ರಹವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶವು ನಾಶವಾದ ಮೇಲೆ, ಯೂಲಿಸೆಸ್ನು ಈ ಪ್ರಸಂಜದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳನ್ನೂ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದನು. ಯೂಲಿಸೆಸ್ನ ಹೆಂಡತಿಯು ಲೋಕೋತ್ತರವಾದ ರೂಪಲಾವಣ್ಯಗಳುಳ್ಳವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಅವನು ದೇಶಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು, ಕೆಲವು ಜನ ಪ್ರಭುಗಳು ಅವಳ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯಭಂಗವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಥಾಕಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಬಾಲನಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಟಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ಕುರಿತು, ಆಕೆಯು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ—“ ನಮ್ಮ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದುರಾತ್ಮರಿಂದ ನನ್ನ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯಕ್ಕೆ ಭಂಗವು ಸಂಭವಿಸುವಾಗಿರುವುದು. ನನ್ನ ಮಾನವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಕಾಪಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯು ಇರತಕ್ಕವರು ಇಲ್ಲಿಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ನೀನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಅದುವರಗೂ ಈ ದುರಾತ್ಮರಿಗೆ ಅಧೀನಳಾಗದೆ, ಪ್ರಾಣಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವೆನು. ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಇವರನ್ನು ಸಂಹರಿಸದಿದ್ದರೆ, ನಾನು ವಿಷವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡುವೆನು.”

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಪೂರಯಿಸುವುದರೊಳಗಾಗಿ ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಸಕಲ ರಾಜತಂತ್ರವಿಶಾರದನಾದ ಮೆಂಟರಸೆಂಬ ಮಹಾತ್ಮನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಇಂದ್ರಿಯಪರವಶರಾಗಿ, ಟಲಿಮಾಕಸ್ಸನ ತಾಯಿಯ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಕಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಂದ

ದ್ವ ಆ ದುರಾತ್ಮರು ಧರ್ಮವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ನಡೆದರೆ, ಅವರ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಆಗುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಯೂಲಿಸಸ್ಸನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟೆ ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸಿನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತಾನೂ ಹೊರಡುವುದಾಗಿಯೂ, ಅವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಯೂಲಿಸಸ್ಸನನ್ನೂ ವಾಪಸು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಅವನಿಂದ ಈ ದುರಾತ್ಮರು ಪತನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿಯೂ, ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿ, ಪಾತಿವ್ರತ್ಯರಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಆ ಪತಿವ್ರತಾಶಿರೋಮಣಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿ, ಅವಳ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮೆಂಟರನು ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಯೂಲಿಸ್ಸನನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಮಗನಿಗೆ ದಿಗ್ವಿಜಯವಾಗಲೆಂದು ಹರಸಿ, ಮೆಂಟರಿಗೆ ಸಾ|| ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಗಂಡನೂ ಮಗನೂ ತೀಳ್ತದಲ್ಲೆಯೇ ಬಂದು ತನ್ನ ಮಾನವನ್ನು ಉಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲೆಂದು, ಜಗದೀಶ್ವರನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಸದಾ ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯಕ್ಕೆ ಭಂಗವೇನಾದರೂ ಬರುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡುವೆನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ವಿಷದ ಗುಳಿಗೆಯನ್ನೂ, ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಾಧಕವಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನೂ, ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಒಂದು ವರ್ಷದವರೆಗೂ ತನಗೆ ವ್ರತವು ಇರುವುದಾಗಿಯೂ, ಅನಂತರ ದೈವಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆಯಬಹುದೆಂಬುದಾಗಿಯೂ, ತನ್ನ ಮಾನಭಂಗವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿದ್ದವರಿಗೆ ಹೇಳಿ, ದೇವತಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತಳಾಗಿ ಆಹಾರವಿಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಾಯ್ಣವಳಾಗಿ, ಜಗದೀಶ್ವರನ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟಪರಿಣಾಲನೆಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪರಾಯಣಳಾಗಿ, ಆಕೆಯು ಇದ್ದಳು.

ಈ ಮಧ್ಯೆ ಕೆಲಿಪ್ಪೋ ಎಂಬ ಕಿನ್ನರಿಯ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಯೂಲಿಸ್ಸನು ಹೋಗಿರುವನೆಂದು ವರ್ತಮಾನವು ಬಂದಿತು. ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನೂ ಮೆಂಟರೂ ಹಡಗನ್ನು ಏರಿ, ಆ ದ್ವೀಪದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟರು. ಯೂಲಿಸಸ್ಸನ ರೂಪಲಾವಣ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಕೆಲಿಪ್ಪೋ ಎಂಬ ಕಿನ್ನರಿಯು ಮೋಹಿತಳಾಗಿ, ಸ್ವೈರಿಣಿಯರಿಗೆ ಸಹಜವಾದ ಇಂದ್ರಜಾಲ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲ ವಿದ್ಯೆಗಳಿಂದ ಆತನನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು, ಅವಳು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಳು. ಜಿತೇಂದ್ರಿಯರಲ್ಲ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನಾದ ಯೂಲಿಸ್ಸನು, ಅವಳ ಪಾಶಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗದೆ, ಅವಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಆಗ ತಾನೇ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದನು. ಮೋಹಪರವಶಳಾಗಿ ಅವಳು ಕ್ಲೇಶಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನ ಹಡಗು ಆ ದ್ವೀಪದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಬಂಡೆಗೆ ತಗಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಯಿತು. ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನೂ ಮತ್ತು ಮೆಂಟರೂ ಬಹಳ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಈಜಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಬಟ್ಟೆ

ಗಳು ಒದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದವು. ಈಜುವುದರಲ್ಲಿ ಬೇಜಾರಾಗಿ, ಅನ್ನೋದಕಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸನು ಆ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಪ್ರಭುವಾದ ಈಕೆಯ ಅತಿಥಿಯಾಗಿದ್ದು ಆಗತಾನೇ ಹೊರಟು ಹೋದನೆಂದು ತಿಳಿಯಬಂದಿತು. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಆ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ತಾವು ಬಂದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೂ, ತಮಗೆ ಉಂಟಾದ ಕಷ್ಟವನ್ನೂ ಶ್ರುತಪಡಿಸಿ, ಒಣಗಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ, ಅನ್ನೋದಕಗಳನ್ನೂ, ವಾಸಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ, ತನ್ನ ಅನುರಾಗಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದ ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸನೇ ಬಂದನೆಂದು ಅವಳು ಭ್ರಮೆಪಟ್ಟಳು. ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಅವನ ಮಗನೆಂದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ಅವನ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ರೂಪಲಾವಣ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಅನುರಕ್ತಳಾದಳು. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಉಪಚಾರಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಮನೋರಥವು ಕೈಗೂಡುವ ಕಾಲವು ಬಂದಿತೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೆಂಟರಿನ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಈಕೆಗೆ ತುಂಬಾ ಭಯವಾಯಿತು. ಈಕೆಯು ಹಾಕಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಧಾರಾಳವಾಗಿಯೂ, ಆದರವಾಗಿಯೂ, ಸಂತೋಷದಿಂದಲೂ, ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಆತನು ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ, ಅನುರಾಗವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದನು. ಮೆಂಟರಿನ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ತನ್ನ ಮನೋಭಾವವು ಅಭೇದ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆ ಅವನು ನಡೆದುಕೊಂಡನು.

“ನಾನು ಹಾಕತಕ್ಕ ಮಂಕುಬೂದಿಗೆ ಸ್ವಾಧೀನರಾಗದೇ ಇರತಕ್ಕವರೇ ಅಪೂರ್ವ. ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸನು ನನ್ನ ಮರುಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮೆಂಟರಿನು ಅವನಿಗಿಂತಲೂ ಅಸಾಧ್ಯನಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ನನಗೆ ಅನುರೂಪನಾದ ನಾಯಕನಾಗಿರುವನು. ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೂ ಇವನನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಈ ಲೋಕವನ್ನೇ ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು” ಎಂದು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ, ಈ ಕಿನ್ನರಿಯು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಸಕಲ ಶ್ರೇಷ್ಠೋಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಳು.

“ಜಗದೀಶ್ವರನು ತನ್ನ ಕ್ಷೇಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಇವರ ಹಡಗು ಮುಳುಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಅಧೀನರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವನು” ಎಂದು ಅವಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಇವರನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವಳಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು. ಈ ಆನಂದಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಈಜುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವರು ಹೊಸ ಉಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಭೋಜನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡ

ತರುವಾಯ, ಟೆಲಿವಿಷನ್‌ನನ್ನು ಕರೆಸಿ, “ನಿನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವೇನು” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಆತನು ತನ್ನ ಪೂರ್ವೋತ್ತರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ, ತಂದೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ, “ನನ್ನ ತಂದೆಯ ವೃತ್ತಾಂತವೇನಾದರೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು.” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಈ ಕಿನ್ನರಿಯು “ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆನು. ಅವನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ನನ್ನ ಆತಿಥಿಯಾಗಿಯೂ ಇದ್ದನು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಅವನ ಹಡಗು ಮುಳುಗಿ ಹೋಯಿತು. ಅವನ ಗತಿಯೇನಾಯಿತೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಅವನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೂ, ನಿನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವು ನನಗೆ ಇರುವುದು. ನೀವು ಯಾರು? ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಭಾಗ್ಯವು ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿರುವುದು? ನಿನ್ನ ತಂದೆಯು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಿಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು? ಇದನ್ನು ತಪಶೀಲವಾರಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವು ನನಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವುದು.” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಟೆಲಿವಿಷನ್‌ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಇಥಾಕಾ ನಗರದ ಪ್ರಭುವು. ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶಕ್ಕೂ, ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶಕ್ಕೂ ನಡೆದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರಮಂಡಲಿಯವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಟ್ರಾಯ್ ವಂಶವನ್ನೇ ನಿರ್ವಂಶ ಮಾಡಿ, ದುಷ್ಕನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪೂರೈಸಿ, ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ನ್ಯೂನತೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡಿ, ಶಿಷ್ಯಪರಿಪಾಲನೆಯ ಕೆಲಸವು ಪೂರೈಸಿದ ಕೂಡಲೆ, ದೇಶಾಟನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದನು. ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ನಾನು ಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ.”

ಕೆಲಿಫೋರ್ನಿಯಾ ಕಿನ್ನರಿಯು ಟೆಲಿವಿಷನ್‌ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅನುರಕ್ತಳಾದಳು. ಯೂಲಿಸಿಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಇವನಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದವು. ಇವನು ಆಜಾನುಬಾಹುವಾಗಿಯೂ, ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಗಾಂಭೀರ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದನು. ಇವನ ಮಾತುಗಳ ಮಾಧುರ್ಯವೂ ಅಸಾಧಾರಣವಾಗಿತ್ತು. “ನೀನು ಹೇಳಿದ ವೃತ್ತಾಂತಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದೆನು. ನನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆ ಇಲ್ಲದೆ, ನನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪುರುಷರಾದವರು ಯಾರೂ ಬರಕೂಡದೆಂದು ನಾನು ನಿಯಮವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ನಿಯಮವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದವರಿಗೆ ಬಲವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯು ವಿಧಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಆದರೆ, ನೀವಿಬ್ಬರೂ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಹಡಗು ಮುಳುಗಿಹೋದುದರಿಂದ ನನ್ನ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಿರಿ. ಅತಿಕ್ರಮ ಪ್ರವೇ

ಶನನ್ನು ನೀವು ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಪುರುಷರಾರೂ ಬರಕೂಡದು. ಬಂದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಹೊರಡಕೂಡದು” ಎಂಬದಾಗಿ ಈ ಕಿನ್ನರಿಯು ಹೇಳಿದಳು.

ಇವರು ಬಂದುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವಿದ್ದಾಗ್ಲೂ, ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಔದಾಸೀನ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಟಿಲವಾಕಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ನೀನು ದೇವತೆಯೋ ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯಳೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಅದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ. ನಾವು ಬಹಳ ದುರದೃಷ್ಟವಂತರು. ಮಳೆ, ಗಾಳಿ, ಸಿಡಿಲು ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟೆವು. ಈ ದ್ವೀಪದ ತೀರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಡಗು ಮುಳುಗಿ ಹೋಯಿತು. ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದ ಕ್ಲೇಶಪಟ್ಟು, ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಈ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಸೇರಿರುವೆವು. ನಿನ್ನ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ನಾವು ಬದ್ಧರಲ್ಲ. ನೀನು ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಹೊರಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ, ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ.”

“ ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯು ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಿದನೆಂದು ಹೇಳಿದೆಯಷ್ಟೆ. ಅದರ ವೃತ್ತಾಂತವೇನು ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳು ” ? ಎಂಬದಾಗಿ ಆಕೆಯು ಕೇಳಿದಳು. ಇದಕ್ಕೆ ಟಿಲವಾಕಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಿನಲಯಾಸ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದನು. ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶದ ರಾಜಕುಮಾರನಾದ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ಎಂಬಾತನು ಮಿನಲಯಾಸ್ ಎಂಬಾತನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಹೆಲೆನ್ ಎಂಬಾಕೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಂದನು. ಸದರಿ ಪ್ಯಾರಿಸನಿಗೆ ತಿಕ್ಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಿನಲಯಾಸ್ ಎಂಬುವನೂ, ಅವನ ಪಕ್ಷವಾಗಿ ಅನೇಕ ಧೂರಗಳೂ ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ಯೂಲಿಸಿಸ್ಸನೂ ಅವರ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟನು. ಉಭಯ ಪಂಗಡದವರಿಗೂ ೯ ವರುಷ ಘೋರಯುದ್ಧವು ನಡೆಯಿತು. ಪ್ಯಾರಿಸನೂ, ಅವನ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಸಕಲ ಜನಗಳೂ ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟರು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ಯೂಲಿಸಿಸ್ಸನು ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದು, ಸಕಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಜರುಗಿಸಿ, ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ದೇಶಾಟನ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವನು. ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯಾದ ಪೆನೆಲೋಪ್ ಎಂಬಾಕೆಯು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಾಳೆ.

ನಾನು ಅವನನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಕಿಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವೆನು. ಅವನು ಬದುಕಿರುವನೋ, ಕಾಲಾಧೀನನಾಗಿರುವನೋ ತಿಳಿಯದು. ನೀನು ದೇವತೆಯಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವನ ವಿಷಯವೇನಾದರೂ ನೀನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಇವನ ವಾಗ್ವೈಖರಿಯೂ, ಇವನ ಏಕೀಕೃತಾ, ಇವನ ಯೌವನವೂ ಕೆಲವೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕಿನ್ನರಿಗೆ ಆತ್ಮರ್ಪಣವನ್ನೂ ಅನುರಾಗವನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಸಿತು. ಅವನನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ಈಡ್ಡಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ಮೌನವನ್ನವಲಂಬಿಸಿ, ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ಕೊನೆಗೆ ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಪೂರೋತ್ತರಗಳನ್ನು ನೀನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವೆನು. ಈ ಕಥೆಯು ದೀರ್ಘವಾದದ್ದು. ನೀನು ಆಯಾಸದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತೀಯೆ. ನೀನು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮ. ಈ ಮನೆಯು ನಿನ್ನದು. ಈ ದ್ವೀಪವು ನಿನ್ನದು. ನಾನೂ ನಿನ್ನವಳು. ನೀನು ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿಯಾದರೆ, ನಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಬಹುದು.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದಳು. ಕೂಡಲೆ, ಅವಳ ಸುತ್ತಲೂ ಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲರೂ ಎದ್ದರು. ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯವೂ, ಅವಳ ಉಡಿಗೆ-ತೊಡಿಗೆಗಳೂ, ಅವಳ ಲಾಸಂಗ್ಯವೂ, ಅವಳ ವಾಗ್ವೈಖರಿಯೂ, ಅವಳ ಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣವೂ, ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾದ ಅವಳ ಸಂಭಾಷಣಗಳೂ ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದವು. ಅವರು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಉಪವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಲತಾಗೃಹ ಒಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರು. ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಗುಹೆಯು ಇತ್ತು. ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಈ ಗುಹೆಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಪ್ಪರವು ಶೋಭವಾನ್ವಿತವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಬಿಸಲು ಏತೇಷವಾದಾಗ್ಗೂ, ಲತೆಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಂದಮಾರುತದಿಂದ ಆ ಬಿಸಲೂ ಕೂಡ ಮನೋಹರವಾಗಿತ್ತು. ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿಯೊಡನೆ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ನದಿಯು ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸರೋವರಗಳಿದ್ದವು. ಅಪುಗಳಲ್ಲಿ ಕಮಲಗಳು ಕೊಪುಲವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಿಂದ ಮಕರಂದವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಭ್ರಮರಗಳು ಫೀರಿಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಮಕರಂದ ಪಾನದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತವಾಗಿದ್ದವು. ಆ ಗುಹೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದ ಪ್ರದೇಶವು ಹಸರು ಜನು ಬಾವನ್ನು ಹಾಸಿದ್ದರ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉಪವನವು ಇತ್ತು. ಈ ವನದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧವನ್ನು ಎರಚುತ್ತಿದ್ದ ಪುಷ್ಪಗಳೂ, ಚಿನ್ನವನ್ನು ಆಣಕಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಫಲಗಳೂ, ಬೇಕಾದ

ಹಾಗೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದವು. ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಗುಂಪುಗೂಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ವಾದ್ಯವಿಶೇಷಗಳ ಜತೆಗೆ ನಿರ್ಘರಗಳ ದೃದಯಂಗಮವಾದ ಶಬ್ದವೂ ಕೂಡ ಸೇರಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಇದೇ ಕೆಲವೊಂದು ಎಂಬುವವಳ ವಿಹಾರಸ್ಥಾನ. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರತೀರವೂ ಇತ್ತು. ಈ ತೀರಕ್ಕೆ ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಮುಂದಮಂದವಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಬಹಳ ಬಲವಾಗಿಯೂ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ದ್ವೀಪಗಳಿದ್ದವು. ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಫಲಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಪರಿಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿನ ವರ್ಷತಾಗ್ರಗಳು ಹಿಮದಿಂದ ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಕೈಲಾಸದಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ವರ್ಷತದ ಪುಷ್ಪಗಳೆಲ್ಲ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಮರಗಳೂ, ಗಿಡಗಳೂ, ಫಲಗಳನ್ನೂ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಭೂಲೋಕದ ಸ್ವರ್ಗದಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಕಿನ್ನರಿಯ ಭೃತ್ವರು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, “ಈಗ ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಯಾಸವನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಉಳಿದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇವಿಯು ತಿಳಿಸುವಳು.” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ರಾಜ್ಯೋದ್ಯಮವಾದ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೂ, ಅವನ ಗುರುವಾದ ಮೆಂಟರಿಗೂ ಏರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಹುಸುತೂಕಾತಲ್ಪಗಳ ಮೇಲೆ ಏರ್ಪಾಡಿಗೆ ಅವಕಾಶವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಆ ಗುಹೆಯನ್ನೂ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಅತ್ಯಂತ ಮನೋಹರವಾದ ಮಂಜವನ್ನೂ, ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನೂ, ಹೊಟ್ಟೆಕೆಗಳನ್ನೂ, ಮನೋಹರವಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಅನಂದಪರವಶನಾದನು. ಅವನ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಮೆಂಟರನು ಇವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರ. --

“ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸನು ಚಿತ್ರೇಂದ್ರಿಯರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನು. ನೀನು ಅವನ ಮಗನು ಹಾದೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹವು ನನಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳಂತೆ ನೀನು ಇಂದ್ರಿಯವರವತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಲಿರಿಯೆ. ಇದು ನಿನ್ನ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಅನುಚಿತವಾದದ್ದು. ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನೀನು ಮರೆತಿರುವಿ. ಅಬ್ಬಜ್ಜರಾದ ಹಂಗಸರಂತೆ ಉಡಿಗೆ-ತೊಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲೂ, ಇಂದ್ರಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲೂ ಆಸಕ್ತನಾದವನಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಮಂಗಳವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಕೀರ್ತಿಯು ಎಂದಿಗೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಜಘನ್ಯವಾದ ಭೋಗಗಳೆಲ್ಲ ಆಸಕ್ತರಾದವರು ಎಂದಿಗೂ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಮಗನೆನ್ನುವೆನ್ನಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ನೀನು ಭೋಗಾಸಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಯಿಸಬೇಕು. ಈ ಹೆಂಗಸಿನ ಮಾತಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ, ನೀನು ಏವೇಕಹೀನನಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ,

ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೀನು ನೆರವೇರಿಸುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವರುಷವು ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಳು. ನಿನ್ನ ದೇಶವು ಪರಾಧೀನವಾಗುವುದು. ನೀನು ಅಜಿತೇಂದ್ರಿಯನೆಂದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಸಜ್ಜನರೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವರು. ನಮ್ಮ ಹಡಗು ಮುಳುಗಿಹೋದದ್ದು ಒಂದು ವಿಪತ್ತೆಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಈ ಕಿನ್ನರಿಯ ಬಲೆಗೆ ನೀನು ಬಿದ್ದಿರುವುದು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ವಿಪತ್ತು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯಗತಗಳು ಬಲವಾದ ಶತ್ರುಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೋಹವು ಅತ್ಯಂತ ಬಲವಾದ ಶತ್ರುವು. ನೀನು ಮೋಹವೆಂಬ ಪಾಶಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿರುತ್ತೀಯೆ. ವಿನಾಶವನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡು, ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದರೆ, ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವುದು. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಿನಗೆ ಇಹಪರಗಳೆರಡೂ ತಪ್ಪುವುವು. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರು. ಇವಳು ವಿಷಕನ್ನಿಕೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೋ. ಇವಳ ಪಾಶಕ್ಕೆ ಬೀಳಬೇಡ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ನಿಟ್ಟಸುರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಬೆಲಮಾಕನ್ನನು ಹಾಡ್ವೇನೆಂದರೆ :—

“ ಎಲೈ ಗುರವಾದ ಮೆಂಟರನೆ,—ಭೋಗದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿ, ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಾಯ್ಣನಾಗಿ, ಇವಳ ಪಾಶಕ್ಕೆ ಬೀಳದಂತೆ ನೀನೂ ಮತ್ತು ಜಗದೀಶ್ವರನೂ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸನ ಪುತ್ರನಾಗಿ, ಈ ಕಿನ್ನರಿಯ ಪಾಶಕ್ಕೆ ಬೀಳುವುದು ನನಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದುದಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಡಗು ಮುಳುಗಿ, ನಮಗೆ ಮಹಾ ವಿಪತ್ತು ಉಂಟಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು. ದೇವರು ನಮಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿರುವನು. ನಾನು ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇವಳ ಪಾಶಕ್ಕೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಸಂದೇಹಪಡಬೇಡ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೆಂಟರನು :—

“ ಇಂದ್ರಿಯ ಗ್ರಾಸುಗಳ ವ್ಯಾವಾರವು ಅಪ್ರತಿಹತವಾದದ್ದು. ಸಾರಾಸಾರ ವಿಚಾರಜ್ಞರಾದ ಪಂಡಿತೋತ್ತಮರೂ ಕೂಡ ಇಂದ್ರಿಯಪರವಂತಾಗಿ, ಇಹಪರಗಳನ್ನು ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಈ ಕಿನ್ನರಿಯು ಬಹಳ ರೂಪವತಿ. ಇವಳ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಅಮೃತವು ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವುದು. ಇವಳ ನೋಟವೂ, ಇವಳ ಮಾತುಗಳೂ, ಇವಳ ಹಾವಭಾವಗಳೂ, ಇವಳ ಇಂದ್ರಜಾಲ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲ ವಿದ್ಯೆಗಳೂ, ನಿಜವಾದ ಸನ್ಮಾನಿಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೆಡಿಸುವಂತಿರುವುವು. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಕಲ್ಪವು ಹುಟ್ಟಿರುವುದು. ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನೀನು ಉಪಕ್ರಮ ಮಾಡಿರುವಿ. ಇವಳಿಂದ ನಿನ್ನ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯು

ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನವಾಗುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಹಡಗು ಮುಳುಗಿದ್ದರಿಂದಲೂ, ಮರಣಭಯ ಉಂಟಾದ್ದರಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ಕ್ಲೇಶವು ಉಂಟಾಯಿತೋ, ಅದರ ಶತಾಂತ ಕ್ಲೇಶವು ಇವಳ ಸಹವಾದಿನಿಂದ ನನಗೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ವರ್ಷಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟತಕ್ಕ ಪತಂಗದ ಹುಳುಗಳು ಬಿಂಕಿಯನ್ನು ಕಾಣಿ, ಅನರ್ಥಜನೀ ಯವಾದ ಆಕರ್ಷಣವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮುಳುಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವು ನ್ನೋ, ಆ ಅವಸ್ಥೆಯು ನನಗೆ ಬರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇವಳ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಮರುಳಾಗಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಪರಿಹರವಾದ ಮನೋಭಾವದಂತೆಯೇ ಅವಳ ಮನೋಭಾವವೂ ಇರುವುದೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಬೇಡ. ನೀನು ಬಹಳ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವಿ. ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದ ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವ ಎಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಿನ್ನರಿಯ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಜಿರಗಾಗಬೇಡ. ಪುಷ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಆಚ್ಛಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸರ್ಪದಂತೆ ಇವಳನ್ನು ಭಾವಿಸು. ನಾಗರಹಾವಿನ ವಿಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇವಳ ವಿಷವು ಅತ್ಯಂತ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದದ್ದು. ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯ ಬೇಡ. ನಾನು ಹೇಳುವ ಆಶ್ವನಚನಗಳು ಬೇಡವಾತ್ಮಕವಾಗಿದ್ದರ, ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಅನುಷ್ಠಿಸು. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವಿ.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಲು,—ಹಾಗೇ ಆಗಬೆಂದು ಟಿಲಮಾಕನ್ನನು ಒಪ್ಪಿದನು. ಅನಂತರ ಇಬ್ಬರೂ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು, ಆ ಕಿನ್ನರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು.

ಅವಳ ದೂತಿಯರು ಅವಳಿಗೆ ಬಹಳ ಮನೋಹರವಾದ ಉಡಿಗೆ-ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದರು. ಉಡಿಗೆ-ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನೆಡೆಸಿ, ಅವಳು ಮನೋಹರವಾದ ಆಕೃತಿಯುಳ್ಳವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಬಹಳ ಪ್ರಸಾದಮಾಸವಾದ ಉಡಿಗೆ-ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ, ಇವಳ ತೆರವನ್ನು ಎತ್ತರರ ಮೆಚ್ಚುತು. ಫಲಾಹಾರಕ್ಕೆ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳೂ, ಪಾನಗಳೂ ಸಿದ್ಧಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಚಿನ್ನದ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಮೃತವು ತುಂಬಲ್ಪಟ್ಟು ಇತ್ತು. ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಫಲಗಳು ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಗಾನವಿಚಾರದೆಯರಾದವರು ಅತ್ಯಂತ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಯೂಲಿಸಿಸ್‌ನೇ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾವೀರರ ಗುಣಕಥನರೂಪವಾದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದರು. ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಾಹಸಕೃತ್ಯಗಳ ಕಥನವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕೂದಲಿ, ಈಕನ ಕಣ್ಣಿಂಗಳು ಮತ್ತು ಗಳಂತೆ ಧಳಧಳಿಸುತ್ತಾ ಹರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾದವು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ, ಬೇರೆ ಗಾನವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಅವರು ಗಾನಮಾಡು

ವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. ಆಗ ಕೆಲವೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಕಿನ್ನರಿಯು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಎಲೈ ಮನ್ಯುಧಸದೃಶನಾದ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನೇ,—ನೀನು ಮೂರ್ತಮತ್ತಾದ ಯೂಲಿಸ್ಸಿಸನ ಪುಣ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯಪರಿಪಾಕವಿಂದ ನೀನು ನನ್ನ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವೆ. ಇದು ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯಪರಿಪಾಕವೆಂಬದಾಗಿ ಯೂ ತಿಳಿದುಕೊ. ನಾನು ಸಾಮಾನ್ಯಕೆಲ್ಲ. ಜರಾಮರಣಗಳಿಗೆ ಅಧೀನಳಾಗದ ದೇವತೆಯಾಗಿ ನಾನು ಇರುವೆನು. ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರದವರಿಗೆ ನಾನು ಸ್ವಾಭೀನಳಾಗತಕ್ಕವಳಲ್ಲ. ನೀನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದಾಗ್ಲೂ, ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯಪರಿಪಾಕವಿಂದ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅನುರಾಗವು ಉಂಟಾಗಿರುವುದು. ನಿನ್ನ ತಂದೆಯು ನನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದನು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಅದೃಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದೆನು. ನನ್ನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವನು ಇರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ತನ್ನ ಸಂಸಾರಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ದುರ್ಲಭವಾದ ಈ ಸುಖವು ಅವನಿಗೆ ರುಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇವನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇವನು ತಲುವುವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಸುಖವನ್ನು ಇವನು ಅನುಭವಿಸಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸಿರಾಕರಿಸಿ, ಇವನು ಹೊರಟುಹೋದನು. ಇವನಿಗೆ ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಆಯಿತು. ಒಂದು ಬರುಗಾಳಿಯು ಉಂಟಾಗಿ, ಅವನಿದ್ದ ಪಡಗು ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ನಿನ್ನ ತಂದೆಯು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ನೀನು ಮಾಡಬೇಡ. ಅವನನ್ನು ನೋಡುವ ಆಶೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ಇಥಾಕಾ ರಾಜ್ಯದ ಸಿಂಹಾಸನದ ಆಶೆಯನ್ನು ಬಿಡು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವ್ರತನಪಡಬೇಡ. ದೇವತೆಯಾದ ನಾನು ನಿನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವೆನು. ನನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಲುವವರಾಜ್ಯವು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅನುರಾಗಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗುವುದರಿಂದ, ನಿನಗೆ ಈ ದ್ವೀಪವೇ ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು ” ಎಂದು ಈ ಕಿನ್ನರಿಯು ಹೇಳಲು, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಎಲೈ ಕಿನ್ನರಿಯೇ,—ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಈಗ ನನಗೆ ಯಾವ ಸುಖವೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪಿತೃವಿಯೋಗ ದುಃಖವು ನನಗೆ ಹೃದಯಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ತಂದೆಯು ಲೋಕೋತ್ತರವಾದ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಅಂಥಾವನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವನಿಗೆ ಸುಖದಲ್ಲಯೂ, ಸಾಂಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಯೂ ಯಾವ ಆಧಿರುಚಿಯು ತಾನೇ ಉಂಟಾಗುವುದು ? ಇಂಥಾ ತಂದೆಯು ಹೋದ ಮೇಲೆ

ನಾನು ಇದ್ದು ಫಲವೇನು? ಈ ವರ್ತಮಾನವು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯು ಮೃತಕಾಗುವಳು. ಏನೋ ಒಂದು ಮಹಾಪಾಪವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದೆನು. ಅದರಿಂದ ಪಿತೃಯೋಗ ದುರಿತವು ನನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು ” ಎಂದು ಹಾ! ತಂದೆಯೇ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಭೂಮಿಗೆ ಬಿದ್ದನು.

“ ಇವನ ಶೋಕಾತಿಶಯಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಕಾರಣನೆಂದು ಈ ಕಿನ್ನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅಚಾರುರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸನ ದುರಿತದಲ್ಲಿ ತಾನೂ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದಂತೆ ಅಭಿನಯಿಸಿದಳು. ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸಿಗೆ ಉಂಟಾದ ದುರವಸ್ಥೆಗೋಸ್ಕರ ತಾನೂ ವ್ರಸನಪಡುವಂತೆ ನಟಿಸಿದಳು. ಪಿತೃವಿಯೋಗ ದುರಿತವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾದ ಪೈರಾಗ್ಯಗರ್ಭಿತಗಳಾದ ಅನೇಕ ಇತಿಹಾಸಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಳು.”

ಇವನ ತಂದೆಯ ಕಥೆಯನ್ನೂ, ತಾಯಿಯ ಕಥೆಯನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿದಳು. ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸನು ಸದರಿ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿನರವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ತಂದೆಯ ಆಕಾಲಮರಣವನ್ನು ಕುರಿತು ತುಂಬಾ ವ್ರಸನಪಟ್ಟನು.

ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, “ ಕೆಲವಳು ಮೆಂಟರನ ಪೂರ್ವ ಪರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇವಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅವನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಅವನ ಮನೋಭಾವವು ಇವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಅಂತರಂಗವು ಅಭೇದ್ಯವಾಗಿ ತೋರಿತು. ತನ್ನ ಮನೋರಥಕ್ಕೆ ಅವನು ಪ್ರತಿಕೂಲನಾಗುವನೋ ಏನೋ ಎಂದು ಸಂದೇಹ ಉಂಟಾಯಿತು. ತನ್ನ ಮನೋಭಾವವು ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇರಲೆಂದು, ಅವನು ಹೇಳುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಕೇಳುವಳಂತೆ ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಾ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೇಳು ” ಎಂಬದಾಗಿ ಅಂದಳು. ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾವು ಸಿಸಲಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದೆವು. ವಾಯುವು ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿತ್ತು. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗಾಗಿ ಆಕಾಶವು ಮೇಘಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಒಂದು ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಯಾಯಿತು. ಮಿಂಚಿನ ಥಾಳುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಇದ್ದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ನಾವು ತುಂಬಾ ಅಸಾಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದೆವು. ನಮ್ಮ ಹಡಗುಗಳು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಇತರ ಕೆಲವು ಹಡಗುಗಳು ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದವು. ಈ ಮಿಂಚಿನ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಈ ಹಡಗುಗಳು ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶದ ಹಡಗುಗಳೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಭಯವು ವ್ಯಿಗುಣವಾಯಿತು. ಅವರು ನಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳು. ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂದಲೂ, ಬಂಡೆಯಿಂದಲೂ ಉಂಟಾಗುವ ವಿಪತ್ತಿ

ಗಿಂತಲೂ ಅವರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ವಿಪತ್ತುಂಟಾಗುವುದೆಂದು ತೋರಿತು. ನಾನು ಭಯಭ್ರಾಂತನಾದೆನು. ವಿಪತ್ತು ಬಂದಾಗ ಶಾಂತವಾಗಿಯೂ, ನಿರ್ಭಯವಾಗಿಯೂ ಇರುವುದು ಮಹಾತ್ಮರ ಲಕ್ಷಣ. ಮೆಂಟರನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ಭಯಪಡಬೇಡೆಂಬುದಾಗಿಯೂ, ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಸರ್ವಸ್ವವೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೆಂಬುದಾಗಿಯೂ, ಅಧೈರ್ಯವು ಅನರ್ಥಕಾರಿಯಾದ್ದೆಂಬುದಾಗಿಯೂ ಮಂದಹಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಈತನು ನನಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಇದರಿಂದ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಧೈರ್ಯವು ನನಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಗಾಬರಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗದೆ, ಮೆಂಟರನು ಹಡಗು ನಡೆಸತಕ್ಕವರ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ, ಅವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದನು. ಅದುವರೆಗೂ ಮೆಂಟರನು ತನ್ನಂತೆಯೇ ಒಬ್ಬ ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಈ ವಿಪತ್ತುಕಾಲ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ, ಅವನಿಗೂ, ನನಗೂ ಇದ್ದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವನು ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂಬುದಾಗಿ ಗೊತ್ತಾದ ಕೂಡಲೆ, ಅವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಭೂತಪೂರ್ವವಾದ ಭಕ್ತಿಯು ನನಗೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಈ ವಿಪತ್ತಿನಿಂದ ಮೋಕ್ಷವು ಉಂಟಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೀರದೆ, ನಿನ್ನ ಸಲಹೆಗಳ ಪೂರ್ವಾಪರಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸದೆ, ನೀನು ಹೇಳುವಂತೆ ನಡೆಯುವೆನೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆನು.” ಅದಕ್ಕೆ ಮೆಂಟರನು ನಕ್ಕು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ. —

“ನಿನ್ನ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರುವೆನು. ನೀನು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧವು ಅಪರಾಧವೆಂದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿರುವುದು. ಇದರಿಂದ ನಾನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿರುವೆನು. ಈ ವಿಪತ್ತು ಕಳೆದ ಕೂಡಲೆ, ನೀನೇ ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲವು ಬರಹುದು. ಇದು ನಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳ ಸ್ವಭಾವ. ಅದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ. ವಿಪತ್ತು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ನಾವು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ವಿಪತ್ತು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಭಯಪಡಬಾರದು. ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಅದನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಗುಣಾತಿಶಯವು ವಿಶೇಷವಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ನೀನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ನಮಗೆ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಸಕಲ ಅನರ್ಥಗಳಿಗೂ ನಾವೇ ಕಾರಣಭೂತರು. ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬಿಡುವುದರಿಂದಲೂ, ಮಾಡಬಾರದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೂ ನಮಗೆ ಅನಿರ್ವಹನೀಯವಾದ ಅನರ್ಥಗಳು ಉಂಟಾಗುವವು. ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅದೃಷ್ಟಗಳೆಂದು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು. ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳಿಗೆ ಅದೃಷ್ಟಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮನೋವಾಕ್ಯಮಗಳ ಪರಿಣಾಮ ಫಲವನ್ನು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ

ಗಿಯೇ ಯೋಚಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಕೇಡನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡದೆ, ನಮಗೆ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಕೇಡು ಗಳೆಲ್ಲಾ ಅದೃಷ್ಟಗಳೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಉತ್ತರವಾ ದಿಗಳು. ಇಂದ್ರಿಯಪರವಶರಾಗಿ ಮಾಡಬಾರದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲವು ಆಗಿಯೇ ಆಗುವುದು. ಅದನ್ನು ಜಗದೀಶ್ವರನೂ ಕೂಡ ತಪ್ಪಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಎಚ್ಚರವಾಗಿರು” ಎಂದು ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದನು.

“ಈ ಉಪದೇಶವು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ನರ ಕದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಆರೋಹಣ ಮಾಡಿದರೆ, ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ನನಗೆ ಆನಂದ ಉಂಟಾಯಿತು. ಏನೋ ಒಂದು ಜನ್ಮಾಂತರ ಸುಕೃತದಿಂದ ಈತನ ಸಹಾಯವು ನನಗೆ ದೊರೆಯಿತು. ಅಪ್ರತಿಹತವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿ ಸಿದನು. ಆ ಹಡಗುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಯಿತು. ಆ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವರು ನಾವು ಅವರ ಶತ್ರುಗಳೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಯಾರೋ ಉದಾ ಸೀನರೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು. ದೈವಯೋ ಗದಿಂದ ನಾವು ಇಂಥಾವರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದದೇ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಾಯಿತೆಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಾವು ಆ ಸಿಲಿ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು. ನಮ್ಮ ದುರದೃಷ್ಟದಿಂದ ಆ ದ್ವೀಪದ ತೀರದಲ್ಲಿ ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶದ ಜನರು ಕೆಲವರಿದ್ದರು. ನಾವು ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ಶತ್ರುಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೊಂದುಹಾಕಿ, ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಿಂಗಟ್ಟುಮುರಿಕಟ್ಟಿ, ತಮ್ಮ ಮುಖಂಡ ನಾದ ಅಸೆಸ್ಸೀಸ್ ಎಂಬುವನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು.”

“ಅಸೆಸ್ಸೀಸನು ಒಂದು ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ನ್ಯಾಯವಿಮರ್ಶೆ ಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಕೂಡ ಲೆ, ನೀವಾರು? ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?” ಎಂದು ಆತನು ಅತ್ಯಂತ ದರ್ಪದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

“ನಾವು ಹೆಸ್ಪೀರಿಯಾ ದೇಶದಿಂದ ಬಂದಿದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ದಲ್ಲಿ ಆ ದೇಶವಿದೆ” ಎಂಬದಾಗಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದನು.

ನಾವು ಶತ್ರುಗಳಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಯಾರೋ ಅಜ್ಞಾತಕುಲಗೋತ್ರ ರೆಂಬದಾಗಿಯೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ದನಗಳನ್ನು ಕಾಯುವು ದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಯಮಿಸುವುದೆಂದು ಆತನು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದನು. ಇದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಅವಮಾನವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲೈ ಧೀರಯೇ,— “ನಮ್ಮ ಪದವಿಗೆ ಅನುಚಿತವಾದ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಯಮಿಸುವುದ

ಕ್ಯಂತ ನಮಗೆ ಮರಣದಂಡನೆಯನ್ನಾದರೂ ಕೊಡು” ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆನು. “ನೀನು ಯಾರು? ನಿನ್ನ ಪದವಿಯು ಎಂಥಾದ್ದು?” ಎಂಬದಾಗಿ ಅವನು ಕೇಳಿದನು. “ಇಥಾಕಾ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಧೊರೆಯಾದ ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸಿನ ಮಗನೇ ನಾನು. ನನ್ನನ್ನು ಟೆಲಮಾಕಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ತಂದೆಯು ದೇಶಾಟನಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೋಗಿರುವನು. ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ನಾನು ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆನು. ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು ದನಕಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರೆ, ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಭಂಗವು ಬರುವುದು. ನಾನು ಯಾವಜ್ಜೀವವೂ ಜೀತಗಾರನಾಗುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ನನಗೆ ಮರಣದಂಡನೆಯೇ ಅಭೀಷ್ಟವು. ನನ್ನ ಉದ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಈ ಸೇವಾವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಲಾರೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದೆನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮಸ್ತ ಜನಗಳಿಗೂ ಕೋಪವು ಅತ್ಯುತ್ಕಟವಾಗಿ ಬಂದಿತು. “ಈ ದುರಾತ್ಮನ ತಂದೆಯ ಇಂದ ಚಾಲಮಹೇಂದ್ರಚಾಲ ವಿದ್ಯೆಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶವೇ ನಾಶವಾಯಿತು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜನಗಳು ಸತ್ತರು. ನಮಗೆ ಅನಿರ್ವಹಿಸೀಯವಾದ ಕಷ್ಟಗಳು ಉಂಟಾದವು. ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸನು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ, ಅವನನ್ನು ಕಲ್ಲುಗಾಣಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಅರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇವನು ಹುಡುಗ. ನಿರಪರಾಧಿ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅಪರಾಧಿಯ ಮಗನು. ಇವನಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಾಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ಏಕವಾಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದರು.

“ಎಲೋ ಟೆಲಮಾಕಸ್ಸನೇ,—ನಿನ್ನ ತಂದೆಯು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪಾಪಿ. ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದನು. ಮಹಾಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ನಿನಗೆ ಮರಣದಂಡನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿರುವರು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಮಂಜೂರಾಡಿದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಮರಣದಂಡನೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು” ಎಂದು ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯವರು ಹೇಳಿದನು.

ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕನು ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಸ್ವಾಮಿ,—“ಆಂಡೆಸಿಸ್ ಎಂಬುವನ ಗೋರಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ದೇಹವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಮಹಾಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಅಗ್ರಗಣ್ಯನು. ಇವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಬಲಿಕೊಡುವುದರಿಂದ, ಆತನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯುಂಟಾಗುವುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಆಂಡೆಸಿಸ್ ಎಂಬುವನ ಗೋರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲ್ಪಟ್ಟೆವು. ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಲಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ

ಒಂದು ಚಿತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿದರು. ನಮ್ಮನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕತ್ತಿಯು ಸಿದ್ಧವಾದಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ನನಗೆ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪುಷ್ಪಮಾಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೈವೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾವೆಷ್ಟೋ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆವು. ಅವರಿಗೆ ಕರುಣವು ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ವಿಪತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಮೆಂಟರು ಧೈರ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು. ನಮ್ಮನ್ನು ಬಲಿಕೊಡುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಸ್ತೀಸನೂ ಬಂದನು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಮೆಂಟರು—

“ ಎಲೈ ಅಸಸ್ತೀಸನೆ,—ಈ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದನಲ್ಲ. ಇವನು ಹುಡುಗನು. ಅವನಲ್ಲ ನಿನಗೆ ದಯಬರದೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ನಿನಗೆ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ವಿಪತ್ತಿನಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊ. ನಾನು ದೈವಜ್ಞನು. ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಾನು ದಕ್ಷನು. ಇನ್ನು ಮೂರು ದಿವಸದೊಳಗಾಗಿ ಕಿರಾತರ ಸೈನ್ಯವೊಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದು. ಅವರಿಂದ ನಿನಗೆ ಏನತ್ತು ಉಂಟಾಗುವುದು. ಈ ವಿಪತ್ತನ್ನು ನೀನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ನಿನಗೆ ನಮ್ಮ ಸಹಾಯವು ಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಜನಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊ. ನಾವು ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಿನಗೆ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರತಕ್ಕ ವಿಪತ್ತನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆ. ಮೂರು ದಿವಸದ ವರೆಗೂ ನೋಡು. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ನಿಜವಾದರೆ, ನಮ್ಮಿಂದ ನಿನಗೆ ಶತ್ರುಗಳ ಬಾಧೆಯು ತಪ್ಪಿದರೆ, ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ನಾವು ಕಾರಣಭೂತರಾದರೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ಯಜ್ಞಮಾಡಬೇಡ. ನಾನು ಹೇಳಿರುವುದು ಸುಳ್ಳಾದರೆ, ಆಗ್ಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ವಧಿಸು. ಈಗ ದುಡುಕಬೇಡ ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

“ ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ಅಸಸ್ತೀಸನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವುಂಟಾಯಿತು. ನೀನು ಹೇಳುವುದು ನಿಜವೋ ಸುಳ್ಳೋ ಅದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೂರು ದಿವಸಗಳ ವರೆಗೂ ನಿನಗೆ ಅವಧಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇದು ನಿಜವಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ನೀನು ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಹೇಳುವುದು ಸುಳ್ಳಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಲಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಮೆಂಟರನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ವರೆಲ್ಲರೂ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟರು. “ ಬೀಸುವ ದೊಣ್ಣೆಯ ಎಟು ತಪ್ಪಿದರೆ, ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ಆಯಸ್ಸು ” ಎಂಬ ಗಾಢಗನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ಮೆಂಟರನು ಇದೊಂದು ಕುಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವನೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡರು. ಇವನ ಮುಖಭಾವದಿಂದಲೂ, ಇವನ ವಾಗ್ವೈಖರಿ

ಎರಡನೇ ಅಧ್ಯಾಯ.

ನಮ್ಮ ಹಡಗುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸದರಿ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರಾದ ಕೆಲವು ಜನ ಫಿನೀಷಿಯಾ ದೇಶೀಯರ ಸಹಾಯವು ನಮಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಗ್ರೀಷ್ಯರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವರು ನಮಗೆ ಅಪಾಯ ಮಾಡಿಯಾರೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಅಪೆಸ್ತೀಸನು ಅವರ ಸಹಾಯವನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಫಿನೀಷಿಯಾದವರನ್ನು ನಂಬಬಹುದೆಂದು ಅವರ ಸಹಾಯವು ನಮಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕೆಲಸವು ನಮಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ ಎಂಬ ಧೊರೆಯು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು, ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಫಿನೀಷಿಯಾ ದೇಶೀಯರಿಗೂ, ಇವನಿಗೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಫಿನೀಷಿಯನ್ನರು ವ್ಯಾಪಾರ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದರು. ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಬಹು ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅನೇಕ ದುರ್ಗಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅನೇಕ ರೇವು ಪಟ್ಟಣಗಳು ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೂ ತೌರುಮನೆಯಾಗಿದ್ದವು. ಈ ಪಟ್ಟಣಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದವು. ಈ ಜನಗಳು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದ್ರವ್ಯಬಲದಿಂದ ಉನ್ನತ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ ಎಂಬುವನು ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದನು. ಇವರು ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಇವನ ಸಹೋದರನನ್ನು ಎತ್ತಿಕಟ್ಟಿ, ಅವನಿಂದ ಸಸಾಟ್ರಿಸ್‌ನನ್ನು ಒಂದು ಸಂತೋಷ ಕೂಟವು ನಡೆಯುವಾಗ್ಗೆ, ಕೊಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಈ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಸಸಾಟ್ರಿಸ್‌ನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಫಿನೀಷಿಯರ ಮೇಲೆ ಇವನ ದ್ವೇಷವು ಹೆಚ್ಚಿತು. ಅವರನ್ನು ಮೂಲೋತ್ತಾಟನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಫಿನೀಷಿಯಾ ದೇಶದ ಹಡಗುಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಡಲಿ, ಅಥವಾ ಮುಳುಗಿಸಲ್ಪಡಲಿ ಎಂದು ಇವನು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದನು. ನಾವು ಸಿಸಿಲಿ ಪಟ್ಟಣದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನಮ್ಮ ಹಡಗುಗಳು ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದವರ ಗೋಡರಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ನಮ್ಮ ಹಡಗಿನ ಕಡೆಗೆ ಅವರು ಬಂದರು. ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣವೇ ತೇಲಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಲಿದೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಅವರ ಹಡಗುಗಳ ಸಮೂಹವು ಕಾಣಬಂತು. ನಮ್ಮ ಹಡಗಿನ ನಾವಿಕರು ಭಯಗ್ರಸ್ತರಾದರು. ಅವರೊಡನೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗು

ವುಡು ಅಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಹಡಗುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅವರ ಹಡಗುಗಳು ವೇಗಶಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಗಾಳಿಯು ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿತ್ತು. ದೋಣಿಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದವು. ವಿಶೇಷ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ, ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿದು, ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಮೆಂಟರೂ ನಾನೂ ಫಿನೀಷಿಯರ್‌ರಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಹೇಳಿದೆನು. ಅವರು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಪರಿಹಾಸ ಮಾಡಿದರು. ಫಿನೀಷಿಯರ್‌ರು ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಕ್ರಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದರು. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆ ಖರೀದಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಮಾರಿ, ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅವರೂ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡರು. ನೈಲ್ ನದಿಯ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೆ, ಆ ನದಿಯ ನೀರಿನಿಂದ ಸಮುದ್ರವು ಬೆಳ್ಳಗೆ ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದ ತೀರವು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ಮೇಘದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಂತು. ಫೆರಾಸ್ ಎಂಬ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ನೈಲ್ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಮೆಂಟಿಪ್ಟ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದವು. ವ್ಯಾಕುಲದಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಪೀಡಿತವಾಗಿತ್ತು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಆ ದೇಶವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ, ಅನಿವಾರ್ಯನೀಯವಾದ ಸಂತೋಷವು ನಮಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ನಂದನವನದಂತೆ ಇದ್ದಿತು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ ನದಿಗಳು, ಕಾಲುವೆಗಳು, ಸರೋವರಗಳು, ಇತರ ಜಲಾಶಯಗಳೂ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಲಿದ್ದ ಪಟ್ಟಣಗಳು, ಮನೋಹರವಾದ ಉಪವನಗಳು, ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಧಾನ್ಯದ ತೆನೆಗಳಿಂದ ಬಗ್ಗಿದ ಹೊಲಗಳು, ಗದ್ದೆಗಳು, ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷ ಕುರಿಗಳುಳ್ಳ ಮಂದೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಮೈದಾನಗಳು, ಅನೇಕ ಫಲವುಷ್ಪ ಭರಿತ ಗಳಾದ ವೃಕ್ಷಗಳು, ಮನೋಹರವಾದ ಗಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗಾಯಕರೂ ಉಳ್ಳ ಪರ್ವತಗಳ ಮತ್ತು ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲುಗಳೂ ಉಳ್ಳ ಪ್ರದೇಶಗಳು, ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದಲೂ ಪರಿತೋಭಿತಗಳಾದ ಪಟ್ಟಣಗಳು ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಪಥಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ ಗಿಡಗಳು ಫಲಭರಿತವಾಗಿ ಬಗ್ಗಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಗಾನಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಆಗ ಮೆಂಟರು—

“ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯವು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಲಿದೆ. ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವು ಜೆನ್ನಾಗಿರುವುದು. ಜನಗಳ ಕಲಾಕೌಶಲ್ಯವು ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮಗಳೂ ಕೂಡ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿವೆ.”

ಮಸ್ತಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುವು. ರಮಣೀಯವಾದ ಪ್ರಾಸಾದಗಳಿಂದ ಊರುಗಳು ಪರಿಶೋಭಿತವಾಗಿರುವುವು. ಜನಗಳು ತಾಪತ್ರಯವುಳ್ಳವರಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ದನಕರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಪುಷ್ಟಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ ಸುಖಿಕ್ಷುವು ನೇತ್ರಾನಂದವನ್ನೂ, ಗಾನವು ಶ್ರೋತ್ರಾನಂದವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಲಿರುವುವು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ತಾಂಡವಾಡುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶವನ್ನಾಳತಕ್ಕ ಪ್ರಭುವು ಪ್ರಜೆಗಳ ಸೌಖ್ಯವೇ ತನ್ನ ಸೌಖ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಪುತ್ರನಿರ್ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವನು ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲಿರಬೇಕು. ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಕೂಡ ಅವನಲ್ಲಿ ಪಿತೃನಿರ್ವಿಶೇಷವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದು. ಎಲೈ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನೇ, ದೈವಯೋಗದಿಂದ ನಿನಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಬಂದರೆ, ನಿನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕತ್ತಿಮವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಇಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊ. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರೀತಿಯು ಹುಟ್ಟುವುದು. ನೀನು ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರೀತಿಸುವೆಯೋ, ಪ್ರಜೆಗಳೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರೀತಿಸುವರು. ಯಾರು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಸುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರೋ ಅವರು ಧನ್ಯರಾಗುವರು. ಪ್ರಜೆಗಳು ನೀನು ಪ್ರಭುವೆಂಬುದಾಗಿಯೂ, ತಾವು ಭೃತ್ಯರೆಂಬುದಾಗಿಯೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು. ನೀನು ಅವರಲ್ಲಿ ಪುತ್ರವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟರೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಅವರು ತಂದೆಯಂತೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ದೇವರಂತೆಯೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಅವರ ಸುಖವೇ ನಿನ್ನ ಸುಖವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕತ್ತಿಮವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಅವಶ್ಯಕವಾದಾಗ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಕೂಡ ಒಪ್ಪಿಸುವರು. ಸಮಾಧಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮೂಲಕಾರಣವೇ ನೀನೆಂದು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವರು. ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಯುದ್ಧವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದರೆ, ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ, ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಸುವರು. ಭಯದಿಂದಲೂ, ನಿರಂಕುಶವಾದ ಅಧಿಕಾರದಿಂದಲೂ, ಅಧರ್ಮದಿಂದಲೂ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಯಾರು ಆಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಭುವು ಪ್ರಜೆಗಳ ಭಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾದರೆ, ಪ್ರಜೆಗಳು ಅವನ ಭಯಕ್ಕೆ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನರಾಗುವರು. ಪ್ರಭುವು ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿ, ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಕಂಡರೆ, ಅವರೂ ಅವನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವರು. ಮತ್ತು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವರು. ಈ ದೇಶವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಪ್ರಭುವಿಗೂ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ, ಪರಸ್ಪರಾನುರಾಗವು ರೂಢಮೂಲವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ಪ್ರಜೆಗಳುಳ್ಳ ಪ್ರಭುವು ಧನ್ಯನು. ಇಂಥಾ ಪ್ರಭುವುಳ್ಳ ಪ್ರಜೆಗಳು ಧನ್ಯರು.” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾನು—

“ ಎಲೈ ಮೆಂಟರನೇ, ನಾವು ಅತ್ಯಂತ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. ನಮಗೆ ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದ ವಿಷತ್ತು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ. ಈಗ ರಾಜಧರ್ಮಗಳ ವಿಷಯವೇತಕ್ಕೆ? ನನ್ನ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಇಥಾಕಾ ದ್ವೀಪವು ಬಹಳ ದೂರವಾಗಿರುವುದು. ನಮ್ಮ ಮಾತೃಪ್ರಿಯವರನ್ನು ನೋಡತಕ್ಕ ಸಂಭವವು ನನಗೆಲ್ಲಿಯದು? ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ನೋಡತಕ್ಕ ಸಂಪತ್ತು ನನಗೆ ಬಹಳ ದೂರವಾಯಿತು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುವ ಸಂಪತ್ತು ನಮ್ಮ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ದುರ್ಲಭವೋ, ಅವರನ್ನು ನೋಡುವ ಸಂಪತ್ತು ನನಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ದುರ್ಲಭವಾಯಿತು. ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಅವರ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸುವುದೆಲ್ಲಿ? ನಾನು ಎಲ್ಲಿ? ಈ ಎರಡಕ್ಕೂ ಮಹದಂತರವಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಮರಣವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಶುಭಪರಂಪರೆಗಳ ಯೋಚನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿರರ್ಥಕಗಳು. ನಮಗೆ ಮರಣ ಕಾಲವು ಒದಗಿತು. ದೇವರ ಇಷ್ಟವು ಹೀಗೆಯೇ ಇರಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗೋಣ.” ಎಂಬದಾಗಿ ಬಹಳ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಹೇಳಿದನು.

ವಿಷತ್ತು ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಗ್ಗದೆ, ಸಂಪತ್ತು ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಗ್ಗದೆ ಇರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಶೋಕವ್ಯವಹಾರಚ್ಛಾನವಿಲ್ಲದ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಬರುವುದು ಕಷ್ಟ. ಆದರೆ ಮೆಂಟರು ವೃದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು. ಶೋಕವ್ಯವಹಾರಚ್ಛಾನವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು. ನಾಸ್ತಿಕನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯವಂತರನ್ನೂ, ಧರ್ಮಿಷ್ಠರನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುವುದು ಜಗದೀಶ್ವರನ ಬಿರುದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯು ಇತ್ತು. ಮುಂದಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಗೊತ್ತಾಗದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ನಿರಪರಾಧಿಗಳಾದ ತಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದೇವರು ಬಂದೇ ಬರುವನೆಂದು ದೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆಯು ಅವನಿಗೆ ಇತ್ತು. ಭಯಭ್ರಾಂತನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸನು ಶೋಕೈಕವೀರನು. ಸ್ವಾರ್ಥಪರಚ್ಛಾನದಲ್ಲಿ ಅವನು ಅದ್ವಿತೀಯನಾಗಿದ್ದನು. ಸಂಪತ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ವಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅಂಥಾ ಮಹಾತ್ಮನ ಅಂತವು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲವೋ, ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಷತ್ತು ಬಂದಾಗ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಇರಬೇಕು. ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಾರವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಧರ್ಮದಿಂದ ವಿಷತ್ತನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಹೇಡಿತನವು ನಿನಗೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತು? ಪ್ರಾಜ್ಞರಾದವರು ಹೀಗೆ ಭಯಪಡುವರೇ? ನಿನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಸಂಭವವು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭೀತಿಯು ನಿನಗೆ ಉಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಸತ್ಪುರುಷರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳು ಹಸ್ತಗ

ತವಾಗದೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನೀನು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಕೇಳಿರುವೆಯಾ? ಮಹಾತ್ಮರಾದ ವರೇಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಕೋಟಿಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಜಯಿಸಿ, ದೈವಪ್ರ ಸನ್ನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಅಜೀಯನಾದ ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸಿಗೆ ಮಗನಾಗಿ, ಹೇಡಿಗಳಂತೆ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಡು. ಇಂಥಾ ವಿಸತ್ತುಗಳೂ, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಲೂ ಭಯಂಕರಗಳಾದ ವಿಸತ್ತುಗಳೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಬಂದ ವು. ಆತನು ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೇಶವೂ ಭಯಪಡದೆ ಜಯಿಸಿದನು. ಇಂಥಾ ಚಿಕ್ಕ ವಿಸತ್ತುಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ, ನೀನು ಭಯಪಟ್ಟೆಯೆಂದು ತಿಳಿದರೆ, ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಬಹಳ ವಿಷಾದ ಪಡುವನು. ನಿನ್ನ ಹೇಡಿತನವು ಅವನ ಮನೋ ರಥಭಂಗಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳಂತೆ ಭಯಭ್ರಾಂತನಾಗ ಬೇಡ. ಬಂದ ವಿಸತ್ತುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ದೇವ ರೇ ನಮಗೆ ತೋರಿಸಿರುವನು. ಇದುವರೆಗೂ ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟಗಳು ಬರಲಿಲ್ಲವೇ? ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಜಯಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹಸ್ತಗತವಾದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಎಂದಿಗೂ ಮಂಗಳಕರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಪುರುಷಕಾರದಿಂದ ನಾವು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತೇವೋ ಅದೇ ನಮಗೆ ಮಹಿಮೆಯ ನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು. ಭಯಪಡಬೇಡ. ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸಿನ ಮಗನಂತೆ ನಡೆ ದುಕೊ. ವ್ಯಸನಾಕ್ರಾಂತನಾಗಬೇಡ. ಶಾಂತಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊ. ಶಾಂತಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಲು, ನಾನು ಮೊದಲು ಭಯದಿಂದ ಹೇಗೆ ಭ್ರಾಂತನಾಗಿದ್ದೆನೋ ಹಾಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಗ್ಗಿದವನಾಗಿ “ ಎಲೈ ಮೆಂಟರನೆ, ನನ್ನ ಹೇಡಿತನವನ್ನೂ, ಭಯಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸು. ನನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿ ಗಳಿಗೆ ಅವಮಾನವುಂಟಾಗತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡುವ ದಿಲ್ಲ. ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಅಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಗ, ನನ್ನನ್ನು ತಿದ್ದುವುದಕ್ಕೆ ನೀನು ದೊರೆತಿರುವೆ. ದೇವರು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಟ್ಟಿರುವನೆಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಇದ ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವು ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ. ನೀನು ಸಹಾಯಭೂತನಾಗಿರು ವವರೆಗೂ ನನಗೆ ಯಾವ ಭಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅನಂ ತರ ಮೆಂಟರು—

“ ಈ ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶವು ಎಷ್ಟು ಫಲವತ್ತಾದುದು? ಜನಗಳು ಎಷ್ಟು ತೃಪ್ತರಾದವರಂತೆ ತೋರುತ್ತಾರೆ? ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ನೋಡು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ೨೨ ಸಾವಿರ ಪಟ್ಟಣಗಳು ಇರುವುವು. ಇಲ್ಲಿ ರಾಜಧರ್ಮವು ಹಸ್ತಗ ತವಾಗಿರುವುದು, ಬಡವರನ್ನು ಉಪಪನ್ನರು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯುವಕರು

విద్యావినయ సంపన్నురಾಗಿరుತ್ತారే. ఊద్యోగదల్లి యారూ పరాఙ్ముఖ
 రాగిరువుదిల్లి. నిశాద్రవ్య సేవనయు ఇవరల్లిరువుదిల్లి. సత్కావ్యాలా
 పవు ఇవరల్లి జేన్నాగిరువుదు. అనేక కలాకాశ్రవు ఇవరల్లి నేలేగొండి
 రువుదు. ఎల్లరూ అవరవర కేలసగళన్ను సరియాద కాలదల్లి శ్రద్ధ
 యింద నాడుత్తారే. లోకబాంధవతేయు ఎల్లరల్లూ మూర్తిభవిసిదే.
 ఎల్లరూ తమ్మ గౌరవద మేలే దృష్టియుళ్ళవరాగిద్దార. ఎల్లరూ ప్రామా
 ణికరాగిరుత్తారే. మాతాపితృగళు, బాల్యదల్లియే ద్వేవభక్తియు ఊంటా
 గునంతే మక్కళిగే హితోపదేశవన్ను నాడుత్తలిద్దార. ప్రభుత్వ నాడ
 తక్కవరు యుక్తాయుక్త విశక్లణరల్లదిద్దర, ప్రజెగళు ఇంధా గుణాతి
 శయగళుళ్ళవరాగువుదు ఆపూర్వ. ఇంధా ప్రజెగళుళ్ళ ప్రభుగళు హేగే
 కృతకృత్యరూ, ఇంధా ప్రభుగళుళ్ళ ప్రజెగళూ కూడ హాగేయే కృత
 కృతరు. ఈ దేశదల్లి ప్రభుత్వవు రూఢమూలవాగిదే. తత్తుగళ భయవు
 ప్రభుగళిగే ఇరువుదిల్లి. అజాతతత్తుగళిగే తత్తుగళు ఎల్లంద తానే
 బరుత్తారే? ద్వేవయోగదింద అజాతతత్తుగళాద ప్రభుగళు ప్రజెగళిగే
 దొరయువరు. అవర పుణ్యవే ఇదక్కే ముఖ్య కారణ. ప్రభుత్వవు
 బంద నాత్రిదిందలే, ప్రజారంజనైకపరాయణతేయు బరువుదేందు
 హేళువుదక్కాగువుదిల్లి. అదక్కూ పూర్వాజీత పుణ్యపరిపాకవు బీళు.
 పుణ్యదింద పుణ్యవు హేళ్ళు వుదు. పాపదింద పాపవు వృద్ధియాగువుదు.
 ఈ దేశవన్ను నోడిదరే, ఈ దేశద ప్రభువు ఈ దేశవన్ను ప్రితియింద
 ఆళుత్తానేందు గొత్తాగుత్తదే. ప్రభుగళూ, ప్రజెగళూ ఒప్పుర క్షేమ
 క్కే ఒప్పురు బాధరేందు తిళిదుకొండిద్దారేబవాగియూ గొత్తాగుత్తదే.
 జనగళల్ల వ్యేషమ్యగళెంబుదాగియూ స్వస్థవాగుత్తదే. స్వస్థస్థిత్యు
 యగళిగే కర్తనాద మత్తు కారణభూతనాద జగదీశ్వరన నిధినిషేధగ
 లన్ను అనుసరిసి నడయువుదే దేవతారాధనయేందు తిళిదుక్కొండు,
 ఇల్లిన ప్రభుగళూ, ప్రజెగళూ ఊభయక్రరూ నడయుక్తిరువంతే గొత్తా
 గుత్తదే. ఈ దేశద ప్రభువు ప్రజెగళిగే సమ్మతనాగిరువనెంబుదాగియూ,
 ఇవన రాజ్యభారవు ఆశంద్రాక్రవాగిరలేందు జనగళు క్షోరుత్తలిద్దా
 రేంబుదాగియూ గొత్తాగుత్తదే. కాలదేశవర్తమానగళ వ్యేషమ్యదింద
 ఈ ధర్మరాజ్యక్కే విపత్తు ఏనాదరూ బందీతూ ఏనూర ఎంబ భయ
 దింద పూర్వాజీతరు విశారథరరాగిరువరేంబుదాగియూ తిళిదుబరు

ತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶದ ಜನಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗು. ಇದು ನಿನಗೆ ತುಂಬಾ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾದದ್ದು” ಎಂದು ಮೆంటರನು ಹೇಳಿದನು.

(ಆತ್ಮಗತ) ಇವನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸಿಬ. ಜನ್ಮಾಂತರ ಸುಕೃತದಿಂದ ವಿವೇಕವುಳ್ಳ ಪ್ರಭುಗಳು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ದೊರೆಯುವರು. ಜನ್ಮಾಂತರ ಸುಕೃತದಿಂದ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಸತ್ಪುರುಷರ ಸೇವೆಯು ಲಭಿಸುವುದು. ಪ್ರಾಯಕವಾಗಿ ಪ್ರಭುಗಳು ಅಪ್ರತಿಪತ್ತಿವಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ, ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನೂ, ಅಕೃತ್ರಿಮವಾದ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಬಂಧುಮితೃರನ್ನೂ, ಅನುಕೂಲರಾದ ಪಕ್ಷೀಪುತ್ರರನ್ನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರ. ಈ ಸಂಪತ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಯಾವುದೂ ಜನ್ಮತಃ ನಮ್ಮ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದವುಗಳಲ್ಲ. ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಾಗ್ಗೆ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ನಮ್ಮ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಿರುಗುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರಕೃತಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತನಾಗಿರುವುದು. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೂ, ನಮಗೂ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಏಕತೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈತ್ವರನಿಗೂ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು? ಮನುಷ್ಯನು ತನಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಅನುರಕ್ತನಾಗಿರುವನು. ಇತರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಅನುರಾಗವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈತ್ವರನಿಗಾದರೂ, ಸರ್ವಸಮದೃಷ್ಟಿ ಇರುವುದು. ಅಣು ಸ್ವರೂಪವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಮಾಹಾಭೂತಗಳ ವರಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಬಂದೇ ವಿಧವಾಗಿರುವನು. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಫಲವು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಅವನು ಮಾಡಿರುವನು. ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾದ ಫಲಗಳು ಬರುವಂತೆಯೂ, ಫಲಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾದ ಕರ್ಮಗಳು ಸರ್ವಜಂತುಗಳಿಗೂ ಲಭಿಸುವಂತೆಯೂ ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವನು. ಸೊಕ್ಕೆಯೂ, ಆನೆಯೂ ಎರಡೂ ಅವನಿಗೆ ಬಂದೇ. ಬಂದರೆಲ್ಲ ಪಕ್ಷಪಾತವೂ, ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷವೂ ಅವನಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ದೇವರ ಅನಂತ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಒಂದು ಗುಣವಾಗಿರುವುದು. ಮನುಷ್ಯನು ತಾನು ಜನ್ಮಿಸಿದಾಗ ತನ್ನೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿ ಪ್ರವೃದ್ಧವಾಗತಕ್ಕ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೂ, ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳಿಗೂ ಅಧೀನನಾಗದೆ ದೇವರಂತೆ ಸಮಜವಾದ ಸರ್ವ ಸಮದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಅಪೂರ್ವ. ಆದರೆ, ದೇವತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೆಂಟರೇ ದೃಷ್ಟಾಂತ. ನನಗೂ ಇವನಿಗೂ ಇರತಕ್ಕ ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ, ದೇವರಿಗೂ ಇರತಕ್ಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಮಹಿಮೆಯು

ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಈತನು ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನು. ಕೋಪತಾಪಗಳಿಗೆ ಅಧೀನನಲ್ಲ. ಫೆಸಿಫೆಕ್ ಸಾಗರದಂತೆ ತುಳುಕದೆ ಇರತಕ್ಕ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಶೋಭಿತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಎಂಥಾ ಕಷ್ಟಬಂದಾಗಲೂ ತಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂಥಾ ಸುಖಬಂದಾಗಲೂ ಹಿಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲ. ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ, ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಜಗದೀಶ್ವರನು ಬದ್ಧನಿಷ್ಟೆಯುಳ್ಳವನೆಂದು ಇವನಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯು ಇರುವುದು. ಇದು ನಿರಾಧಾರವಾದ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲ. ಈಗ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ವಿಪತ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಆಶಾವಾಶಪರವಶನಾದ ನನಗೆ ಭಯಭ್ರಾಂತಿಯು ಉಂಟಾಗಿರುವುದು. ದೇಶದ ರಮಣೀಯತ್ವವು ಅದರ ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಾದ ಪೂಪದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತೋರುತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಇವನು ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದ ಪಡುತ್ತಲಿದಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಅವನ ಆಸ್ತಿಕತೆಯೇ ಅವನ ಶಾಂತಿಗೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣವಲ್ಲವೇ? ಸಂತಯಾತ್ಮನಾಗಿರುವುದೇ ನನ್ನ ಭಯಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಲ್ಲವೇ? ಅಜ್ಞಾನದ ಮಹಿಮೆಯು ನನ್ನಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನದ ಮಹಿಮೆಯು ಅವನಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಎಷ್ಟು ನಿಜವಾದದ್ದು! ಪುಣ್ಯಪರಿಪಾಕದಿಂದ ಈ ಜ್ಞಾನವು ಲಭ್ಯವಾಗಬೇಕು. ಅದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಹು ಜನಗಳಿಗಿಂತ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಪುಣ್ಯಶಾಲಿ. ನನಗೆ ಸುಚಿತವಾದ ಸುಕೃತಶಾತಿಯು ಮೇರುಪರ್ಮತದಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಈ ಮಹಾತ್ಮನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವೂ, ಸಹವಾಸವೂ ನನಗೆ ಹೇಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು? ಎಂದು ಮಾನಸಿಕ ನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಮೆಂಟರನನ್ನು ನೋಡಿ—

(ಪ್ರಕಾಶ) ಎಲೈ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಮೆಂಟರನೇ, ನಾನು ಕೇವಲ ವಾಮರನು. ಅಜಿತೇಂದ್ರಿಯರಾಗಿಯೂ, ಕಾಮಕ್ರೋಧಪರವಶರಾಗಿಯೂ, ಭಯಗ್ರಸ್ತರಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಜಗದೀಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯು ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಜ್ಞಾನಚಕ್ಷುಸ್ಸಿಗೆ ಪರೆಯು ಬಂದಿರುವುದು. ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಬಂಧವಾದ ರಾಗದ್ವೇಷಗಳಿಂದ ಭಯಪರವಶರಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಕಿವಿಗಳು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ಸ್ತಬ್ಧವಾಗುವುವು. ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯವು ರಕ್ತೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋಗುವುದು. ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ, ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆಯು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ಉಷ್ಣವಲಯದ ಸೂರ್ಯನು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ, ನಿವಿಡವಾದ ತಿಮಿರವು ಫಲಾಯನ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುವಂತೆ ಶಾಂತಿಯೆಂಬ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣುವಿನಂತೆ ತೇಲುವ ನಿನ್ನ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶದಿಂದ ನನಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಭಯವು ತೊಲಗಿತು. ಪರಿಣಾ

ಮದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು ಬಯಸುವುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯು ಉಂಟಾಯಿತು. ನಿನ್ನ ಉಪದೇಶದಿಂದ ನನ್ನ ಚರ್ಮಚಕ್ಷುಸ್ಸಿಗೂ, ಜ್ಞಾನಚಕ್ಷುಸ್ಸಿಗೂ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಪರೆಯು ಕರಗಿಹೋಯಿತು. ಈ ದೇಶದ ರಮಣೀಯತೆಯು ಈಗ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಲಿದೆ. ಈ ದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಂತ ರಮಣೀಯವಾಗಿದೆ. ಈ ರಮಣೀಯತೆಗೆ ಕಾರಣಭೂತರಾದವರು ಮಹಾಜನಗಳೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಪದ ಭಿನ್ನದ್ವಿ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಹನಸ್ಸು ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಆರಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಕಬ್ಬವೃಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು ಅನಂದವಹಿಗಿರುವುದನ್ನೂ, ದನಕರುಗಳು ಜಿನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವುದನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ, ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಭುವು ಪ್ರಜೆಗಳ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪರಾಯಣನಾಗಿರುವನೋ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಭುವು ವಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅರಮನೆಗೂ, ಉಪಪನ್ನರಾದ ಜನಗಳು ವಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಾಸಾದಗಳಿಗೂ, ಪ್ರಜೆಗಳು ವಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮನೆಗಳಿಗೂ, ಮುನಿಗಳು ವಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪರ್ಣತಾಲೆಗಳಿಗೂ ಜಗಜ್ಜಕ್ಕುವಾದ ಸೂರ್ಯನೂ, ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಾಣಭೂತವಾದ ವಾಯುವೂ ಸರ್ವಸಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಅನುಗ್ರಹಮಾಡುತ್ತಿರುವರೋ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅತ್ತಿನೀ ದೇವತೆಗಳೂ ಕೂಡ ಪ್ರಜೆಗಳ ಆರೋಗ್ಯಭಾಗ್ಯದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಭುವಿನಲ್ಲಿ ಕೈಪೆಯಿಟ್ಟು, ಬೀರ್ವಾಂಶರಾರೋಗ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಹಕಾರಿಗಳಾದ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ನಾನು ಇಥಾಕಾ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಪ್ರಭುವಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ದೇಶವನ್ನು ಹೇಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ, ನನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ವಿಂಗಿಯು ಇಲ್ಲಿ ಇರುವುದೆಂದು ನೀನು ಹೇಳಿದೆ. ನನ್ನ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಂಪತ್ತು ನನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹವು ನನಗೆ ಇದುವರಗೂ ಇದ್ದಿತು. ಈಗ ನಿವೃತ್ತವಾಯಿತು. ನಾವು ಅವರಾಧಿಗಳಲ್ಲ. ನಮ್ಮನ್ನು ಫಿರೀಷಿಯಾ^೧ರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಮರಣದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ್ಯವು ಈ ದೇಶೀಯರಿಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವುದು. ಜಗದೀಶ್ವರನಿಗೆ “ಭಯಕೃದ್ಭಯನಾಶನಃ” ಎಂಬ ವಿರುದು ಇರುವುದು. ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಭಯವು ಉಂಟಾಗಿರುವುದು. ದೇವರು ಸತ್ಯಸಂಧನಾದ್ದರಿಂದಲೂ, ನಾವು ಸಿರಪುರಾಧಿಗಳಾದದ್ದರಿಂದಲೂ ನಮಗೆ ಯಾವ ಅನರ್ಥವೂ ಉಂಟಾಗಲಾರದೆಂದು ನಂಬಬಹುದು.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಲು, ಮೆಂಟಲನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೆಂನಂದರೆ. —

“ಈ ರಾಜ್ಯದ ಜನಗಳು ಕೇವಲ ಸುಖವಾಗಿರುವರು. ಇದರಿಂದಲೇ ಈ

ದೇಶದ ಪ್ರಭುಷಾ, ಇವನ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಇವನ ಭೃತ್ಯರೂ, ಸರ್ವರೂ ವಿನೇಶ ಕಾಲಿಗಳಾಗಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಭುಷಾ, ಅವನ ನೌಕರರೂ ಕೂಡ ಪುಣ್ಯಕಾಲಿಗಳು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಪ್ರಜೆಗಳ ಸೌಖ್ಯವೇ ತಮ್ಮ ಸೌಖ್ಯವೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಅವರು ಭಾವಿಸಿದ ಹೊರತು, ಪ್ರಜೆಗಳು ಸೌಖ್ಯವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಘೃಭುಗಳಿಗೆ ವಿಸಯೋಪಭೋಗಗಳಿಗಿಂತ ಪ್ರಚಾರಂಜನೆಯು ದೊಡ್ಡದೆಂದು ತೋರುವುದು. ಅಂಥಾ ಪ್ರಭುಗಳ ದರ್ಶನವು ಅಪ್ರತಿಹತವಾಗಿರುವುದು. ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಭಯವು ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಾಸವು ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಆಜ್ಞೆಗಳು ವೇದವಾಕ್ಯಗಳಂತೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಡುವುವು. ಮನಃಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಅವರ ಆಜ್ಞೆಗಳು ನಡೆಸಲ್ಪಡುವುವು. ಅಂಥಾ ಪ್ರಭುವಿನ ರಾಜ್ಯಭಾರವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರಲೆಂದು ಜನಗಳು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವರು. ಅವನಿಗೆ ವಿಸತ್ತು ಬಂದರೆ, ಅಂಥಾ ವಿಸತ್ತನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಜನಗಳು ಮನಃಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಣಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಒಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುವರು. ಇಂಥಾ ಅಕೃತ್ರಿಮವಾದ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಈ ಪ್ರಭುವು ಪಾತ್ರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಮೇಲ್ವಿಂಗ್ತಿಯು ನಿನಗೂ ಅನುಪ್ಪಿಸಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾಗಿರುವುದು.” ಎಂದು ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದನು.

ಈ ಹಿತೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಿದೆನು. ತಕ್ಷಣದಲ್ಲೆಯೇ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಈ ಧೋರೆಯಂತೆ ನಾನು ಕೂಡ ಏತಕ್ಕೆ ಪ್ರಚಾರಂಜಕನಾಗಕೂಡದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುವಾಗ್ಗೆ, ಮೆಂಫಿಸ್ ಪಟ್ಟಣದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆವು. ಈ ಪಟ್ಟಣವು ಮಹಾ ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದಲೂ, ಅನೇಕ ಮುಖವಾದ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದಲೂ ಜಾಜ್ಜಲ್ಯವಾಣವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಪತಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಥೀಫೀಸ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಈ ದೇಶದ ದೊರೆಯಾದ ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸಿಗೆ ಆದು ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪಟ್ಟಣವು ನೂರು ಕೋಟಿಬಾಗಿಲುಗಳುಳ್ಳದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣವು ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಪಟ್ಟಣವು ಬಹಳ ಜನಭರಿತವಾಗಿಯೂ, ಅತ್ಯಂತ ಶೋಭಾಯವನವಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು. ಜಲಯಂತ್ರಗಳು ಕೃತ್ರಿಮವಾದ ಬುಗ್ಗಿಗಳಿಂದ ನೀರನ್ನು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ರಮಣೀಯವಾದ ಸರೋವರಗಳಿದ್ದವು. ಉಪವನಗಳೂ ವಿಹಾರಸ್ಥಾನಗಳೂ, ಲತಾಗೃಹಗಳೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಮನೋಹರವಾದ ಗಾನವು ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ಅನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ತ್ರೀ

ಪುರುಷರೂ, ಮಕ್ಕಳೂ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಉಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತಾ, ನೇತ್ರಾನಂದವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳುತ್ತಲೂ, ನೋಡುತ್ತಲೂ ಮೆಂಟರನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಮೆಂಟರನ ಸಂಭಾಷಣವೂ, ಧೈರ್ಯಸ್ಥೈರ್ಯಗಳೂ, ಅವನ ಶಾಂತಿಯೂ ' ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವೂ, ಸತ್ಯವೂ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವುವು ' ಎಂಬ ಅವನ ನಂಬಿಕೆಯೂ ನನಗೂ ತುಂಬಾ ಧೈರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದವು. ಅಲ್ಲಿನ ಮನೆಗಳನ್ನೂ, ಪ್ರಾಸಾದಗಳನ್ನೂ, ಅರಮನೆಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದೆವು. ನಮ್ಮ ವಿಷಯವು ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸಿಗೆ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಫಿನಿಷಿಯರ್ ರಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಇದ್ದೆವೆಂಬದಾಗಿ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

“ ಈ ಪ್ರಭುವು ಪ್ರತಿವಿಸವೂ ಫಿರ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೂ, ಅದನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ದರ್ಬಾರಿನ ಕಾಲವನ್ನು ಕ್ಲುಪ್ತಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಯಾರು ಫಿರ್ಯಾದಿಗಳಾಗಿ ಹೋದಾಗ್ಲೂ, ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವು ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇವರು ದೊಡ್ಡವರು, ಇವರು ಚಿಕ್ಕವರು, ಇವರು ಉತ್ತಮರು, ಇವರು ಕನಿಷ್ಠರು, ಇವರು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರು, ಇವರು ದರಿದ್ರರು, ಇವರು ನನ್ನ ಬಂಧುಮಿತ್ರನರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು, ಇವರು ಸೇರಿದವರಲ್ಲ ” ಎಂಬ ಭೇದಭಾವವು ಇವನಿಗೆ ಲೇಶವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ರಾಜದಂಡವೂ, ಬ್ರಹ್ಮದಂಡವೂ, ಧರ್ಮದಂಡವೂ ಮೂರು ಒಂದೆಂದು ಇವನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಪ್ರಜೆಗಳ ಕ್ಷೇಮಾರ್ಥವಾಗಿ ತಾನು ಇರುವೆನೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಅವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಂದಾಯದಿಂದ ತನ್ನ ರಕ್ತಕಣಿಗಳೂ ಕೂಡ ಬೆಳೆದಿರುವುವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ತನ್ನ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೂ ಅವನು ಕಾರಣಭೂತರೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಅವರ ಅನ್ನವನ್ನು ತಿಂದು, ಅವರಿಗೆ ಎರಡು ಬಗಿದರೆ, ತಾನು ಪ್ರಜಾದ್ರೋಹಿಯಾಗುವೆನೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ರಾಜದ್ರೋಹಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರಜಾದ್ರೋಹವು ಬಹಳ ಅನರ್ಥಕಾರಿಯಾದದ್ದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಜೆಗಳು ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಂದಾಯಕ್ಕೆ ದುಷ್ಪನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನರೂಪವಾದ ಪ್ರತಿಫಲವು ಕೊಡಲ್ಪಡಬೇಕೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಈತನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣೇತಿಹಾಸಗಳ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಯಾರು ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೋ, ಅವರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಫಿರ್ಯಾದನ್ನೂ ಪೂರೈಸುವಿಯಾಗಿಯೇ ಅವರೊಡನೆ ಚರ್ಚಿಸಿ, ದರ್ಬಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಜೆಯೇ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. ಈತನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ನಾವು ಹಾಜರಾದ್ದುಳ್ಳವು. ಇವನು ಒಂದು ದಂತದ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ

ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಕೈನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ರಾಜದಂಡವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅಪರವಯಸ್ಸಿನವನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಇವನು ಸುಂದರನಾಗಿದ್ದನು. ಇವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವೂ, ಧರ್ಮವೂ, ಘನತೆಯೂ, ಸದ್ಭಾವವನ್ನು ತೋರಿಸತಕ್ಕ ಮಂದಹಾಸವೂ ನೆರಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಪ್ರತಿ ದಿವಸವೂ ಜನಗಳ ಕಷ್ಟನಿಷ್ಕರಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇವನು ದರ್ಬಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನ ಶಾಂತಿಯೂ, ಬುದ್ಧಿಯೂ ಅಸಾಧಾರಣವಾಗಿದ್ದವು. ಅತೀಶಯೋಕ್ತಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕೂಡ ಇವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅತೀಶಯೋಕ್ತಿಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂಥಾ ಪ್ರಭುವಿನ ಸಮುಖಕ್ಕೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲ್ಪಟ್ಟೆವು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ, ಅವನಿಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಕರುಣೆಯು ಹುಟ್ಟಿತು. “ ನೀನು ಯಾರು? ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಏನು? ನೀನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತೀಯೆ? ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಈತನು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಎಲೈ ಪ್ರಭುವೆ, ಟ್ರಾಯ್ ರಾಜ್ಯದ ಮುತ್ತಿಗೆಯ ವಿಷಯವು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಈ ಯುದ್ಧವು ೧೦ ವರ್ಷಗಳು ನಡೆಯಿತು. ಈ ೧೦ ವರ್ಷಗಳ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಅನೇಕರು ಮೃತಪಟ್ಟರು. ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶವು ನಾಶಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಈ ಮಹಾ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮುಖಂಡನಾಗಿದ್ದ ಇಥಾಕಾ ದ್ವೀಪದ ಪ್ರಭುವಾದ ಯೂಲಿಸಿಸ್ಸನ ವಿಷಯವನ್ನು ನೀನು ಕೇಳಿರಬಹುದು. ಅವನು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು. ಅವನು ದೇಶಾಟನವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೊರಟಿರುವನು. ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ನಾನು ತಿರುಗುತ್ತಿರುವೆನು. ನನ್ನ ದುರದೃಷ್ಟದಿಂದ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿದಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವೆನು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯು ಏನಾದರೂ ನಿನಗೆ ಇದ್ದರೆ, ನನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ನಾವು ವಾಪಸು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೊಡು. ತಂದೆಯಿಂದ ವಿಯುಕ್ತನಾದ ನನ್ನನ್ನು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯೊಡನೆ ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಪುಣ್ಯವು ಒರಬೇ ಹೋಗುವು. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಪಣನಾಡಲಾಗದರೂ ಪ್ರತಿಫಲವು ಬರುವುದು. ಇದೇ ನನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತ. ಇದೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಲು, ಸಸಾಬ್ರೀಹ್ನನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ, ನಾನು ಹೇಳುವುದು ನಿಜವೋ, ಸುಳ್ಳೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಮ್ಮನ್ನು ದಸ್ತಗಿರಿಮಾಡಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದವನಿಗೆ ಇವನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ಇವರು ಫಿನ್‌ಸಿಯೇಟರಾಗಿದ್ದರೆ, ಇವರಿಗೆ ಬಲವಾದ ದಂಡನೆಯು ಆಗಬೇಕು. ಇವರು ಹೇಳುವುದು ಸಿಬವಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಹಡಗುಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದನ್ನು ಇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಇವರ ದೊಡ್ಡ ಇವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. ಇವರ ಮಾತಿನಿಂದ ಇವರು ಗ್ರೀಸ್ ದೊಡ್ಡರಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರೀಸ್ ದೊಡ್ಡವು ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಇದೆ. ನಾವು ಸಕಲ ಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಗ್ರೀಕ್ ಜನಗಳಿಂದ ಕಲಿತು ಇದ್ದೇವೆ. ಎಕೆಲಿಸನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಿ ಇದ್ದೇವೆ. ದುರದೃಷ್ಟವಂತನಾದ ಯೂಲಿಸಸ್ಸನು ಬೃಹಸ್ಪತಿಗೆ ಸಮಾನನಾದವನು. ಈ ಹುಡುಗನು ಅವನ ಮಗನಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಮರ್ಮಾದೆಗೂ, ಪೂಜೆಗೂ ಇವನು ಅರ್ಹನು.” ಎಂದು ಅವನು ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಹೇಳಿ, ನಿಜವಾದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡು ಎಂದು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದನು. ಈ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಬಹಳ ನೀಚನು. ನನುನ್ನು ಫಿನ್‌ಸಿಯೇಟರೆಂದು ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಬಲವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಗುರಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇವನು ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ನನಗೂ, ಮೆಂಟರಿಗೂ ಹಾಕಿದನು. ಮೆಂಟರು ಪೂರ್ವಾಪರಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸದೆ, ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿದ್ದನು. ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಆ ರಕ್ತಿಯು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಅಧಿಕಾರಿಯು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಡಿಸಿದನು. ಮೆಂಟರನ ಗತಿಯು ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತೋ ಅದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಂದೆರು ವಿಯೋಗದಿಂದ ನನಗೆ ಉಂಟಾದ ಸಂಕಟಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೆಂಟರಿನ ವಿಯೋಗದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಸಂಕಟವು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಈ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಹೆಸರು ಮೆಟೋಫಿಸ್ ಎಂಬುವುದು. ಇವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಟ್ಟು, ಕೈಫೀತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ವರಸ್ಥರ ವಿರೋಧವಾದ ಕೈಫೀತುಗಳು ಬರಬಹುದೆಂದು ಪರಾಶರಿಸಿದನು. ಮೆಂಟರು ಹೇಳದೆ ಇರತಕ್ಕ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಇವನು ಪರಾಶರಿಸಿದನು. ನಿಜವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇವನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಫಿನ್‌ಸಿಯೇಟರೆಂದು ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ಗುಲಾಮರಂತೆ ಹರಾಜು ಹಾಕಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂಬುವುದೇ ಇವನ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ನಿರಪರಾಧಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನು ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಇವನ ದುರ್ವಿದ್ಯವೇ ಗೆದ್ದಿತು. ಎಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಗಳಾದಾಗ್ಯೂ, ದುರ್ವಿದ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗದೆ ಇರಬೇಕಾದರೆ, ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ದೇವರ

ಸಹಾಯವು ಬೇಕು. ಅನೇಕ ಪ್ರಭುಗಳು ದುರ್ಮಂತ್ರಗಳ ಸೂತ್ರಗಳಿಗೆ ಲಗತ್ತಾದ ಜೊಂಜಿಗಳಂತೆ ಪರಿಣಾಮವರು. ಅಸಹ್ಯವು ಸತ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ, ಅಧರ್ಮವು ಧರ್ಮವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ, ಪಾಪವು ಪುಣ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ ಇವರು ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವರು. ಸ್ವಾರ್ಥಪರತೆಯೆಂಬ ಪಿಶಾಚದಿಂದ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಇಂದ್ರಜಾಲ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲ ವಿದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಸ್ತೀಮರಾದ ಜನಗಳು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಆಸರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಪ್ರಾಣಾಣಿಕತೆಯು ಗಢೀಫಾರು ಮಾಡಲ್ಪಡುವುದು. ಪ್ರಾಣಾಣಿಕರಾದವರು ಮನೋಹರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖಾಖುಷಿ, ದಿಲಾಯಿಷಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಮರ್ಥರು. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರಾದವರು ಅಸಮರ್ಥರನ್ನು ಸಿವ್ಯಾಸನ ಮಾಡುವುದು ಏನೂ ಅಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ. ಸತ್ಪುರುಷರು ಕರೆಯಲ್ಪಡದೆ, ಪ್ರಭುಗಳ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಕರೆವಾಗ್ಲೂ ದೂರದಲ್ಲಿರುವರು. ಮಾತನಾಡಿದಾಗ್ಲೂ ಸತ್ಯಕ್ಕೂ, ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಹೃತ್ತಿಯಿಲ್ಲದಂತೆ ತೋರುವ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡುವರು. ದುರ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರು ಹಾಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹರಟುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಿಸ್ತೀಮರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ವೋಸಗಾರತನದಲ್ಲಯೂ, ವಂಚನೆಯಲ್ಲಯೂ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಮಾತು ಒಂದು, ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಯೂ ಇವರು ನಿಸ್ತೀಮರು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮಂತ್ರತರಾದ ಪ್ರಭುಗಳು ದುರದೃಷ್ಟವಂತರಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರ ಮನೋಹರವಾದ ಸ್ತೋತ್ರವೂ, ಇವರ ಇಂದ್ರಜಾಲ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲ ವಿದ್ಯಗಳೂ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಮಂಕು ಬಂದಿಯಂತೆ ಪರಿಣಾಮವುವು.

ಈ ಮೆಚ್ಚಿನವನು ಈ ರೀತಿಯಾದ ಮಂಕುಬಂದಿಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ, ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಮೂಲೋತ್ಪತ್ತಿನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಿದನು. ನಾವು ಗ್ರೀಕರು ಹಾದೂ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವು ಇವನಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಫಿನೀಷಿಯಾಕರೆಂಬವಾಗಿಯೂ, ನಮ್ಮನ್ನು ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ವಿಕ್ರಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನನು, ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬವಾಗಿಯೂ, ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂಬವಾಗಿಯೂ ಇವನ ಉದ್ದೇಶವು ಇತ್ತು. ನಾವು ಗ್ರೀಕರಾಗಿದಾಗ್ಲೂ, ನಾವು ಫಿನೀಷಿಯಾಕರೆಂದು ಇವನು ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದನು.

ನಮ್ಮ ಅವಸ್ಥೆಯು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ. ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನು ಭರ್ಮದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನು. ಸತ್ಯಕ್ಕೂ, ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ನ್ಯೂನತೆಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ನಡೆಯಬಾರದೆಂದು

ಇನನು ಸ್ಥಿರಸಂಕಲ್ಪವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು. ಇನನ ಅನನ್ಯತೆಯು ತುಂಬಾ ಶೋಚನೀಯವಾಯಿತು. ಪ್ರಭುಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರರೆಂದು ಜನಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಇನನಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ಪ್ರಾಯಕವಾಗಿ ಅಸಂಭವವಾಗುವುದು. ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಾದ ಪ್ರಭುಗಳೂ ಕೂಡ ಭೃತ್ಯಮಿತ್ರ ಕಳತ್ರಾದಿಗಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಂಬಬೇಕಾಗುವುದು. ಅವರು ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೂ ಧರ್ಮಲಭ್ಯವಾಗುವುದು. ಅವರು ಮೋಸಗಾರರಾಗಿಯೂ, ಸ್ವಾರ್ಥಪರರಾಗಿಯೂ, ಅಧರ್ಮಿಷ್ಠರಾಗಿಯೂ, ಇಂದ್ರಜಾಲ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೆ, ಪ್ರಭುವು ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗುವುದು. ಸ್ವತಂತ್ರನೆಂದು ಪ್ರಭುವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಇಂಥಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯಕವಾಗಿ ಅನನು ಪರತಂತ್ರನಾಗಿರುವನು. ಪ್ರಭುಗಳ ಪರಿವಾರ ದೇವತೆಗಳು ಪ್ರಾಯಕವಾಗಿ ಆಶಾಪಾಶಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುವರು. ಇವರು ಧನಪಿತೃಗಳಿಂದ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವರು. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರು ಪ್ರಭುಗಳ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಅಪೂರ್ವ. ಮನೋಹರವಾಗಿರುವಂತೆ ಮೃತಾಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪ್ರಭುಗಳ ಪ್ರಸನ್ನತೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವ ಶಕ್ತಿಯು ಈ ದರ್ಬಾರಿಗಳಿಗೆ ನಿಸರ್ಗವಾದ ಗುಣವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುವುದು. ಹಿಡಿದ ಪಟ್ಟನ್ನು ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಭುವು ಹಟವನ್ನು ಹಿಡಿದಾಗ್ಯೂ, ಅಗ್ನಿ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅನನು ಸಾಸಾನುವಾಸನಾಗುವವರಗೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆ ಪ್ರಭುವಿನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ದೊರೆತಾಗ್ಯೂ, ಅವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ, ವಾಚಾ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ, ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ನಡೆಯಲಾರರು. ಅಂಥಾವರಿಗೆ ಪ್ರಭುವಿನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯು ಉಂಟಾಗುವುದು ಕಷ್ಟ. ಸ್ವಾರ್ಥಪರರಾದ ದರ್ಬಾರಿಗಳು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡದೇ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಹಾಜರುಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವರು. ಮಹಾತ್ಮರಾದವರು ತೃಣೈಕೈತಪುರಂದರರು. ಪ್ರಭುವಿನಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗತಕ್ಕ ಪ್ರಯೋಜನಗಳಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಬಲಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಭುಗಳ ನ್ಯೂನಾತಿಕ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸುವರು. ಅವರ ಪರಿವಾರ ದೇವತೆಗಳ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶ ಪಡಿಸುವರು. ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗೆ ಸಾಧಕವಾದ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ದಯೆಯಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸುವರು. ಸತ್ಯವನ್ನೂ, ಅಸತ್ಯವನ್ನೂ ನೋಡದೆ, ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಿ, ಪ್ರಭುವಿನಿಂದ ತಮ್ಮ ಇಪ್ಪಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಭೃತ್ಯರು ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಸಿಕ್ಕುವರು. ಅಪ್ರಿಯ

ವಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ, ಶ್ರೀಯಸ್ಕರವಾದ ಹಿತೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಜನ್ಮಾಂತರ ಸುಕೃತದಿಂದ ದೊರೆಯಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಅನ್ಯಥಾ ಎಂದಿಗೂ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವು ಅನೇಕ ಪ್ರಭುಗಳ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಯಶಃವಾಗಿ ಪ್ರಭುಗಳ ಸಮಾಪರ್ತಿಗಳಾದ ಜನರು ಅವರೇ ಇಂದ್ರಚಂದ್ರದೇವೇಂದ್ರರಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಅತೀಯೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾಗಿರುವರು. ಯಥಾರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ತೇಜೋವಧೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಇವರು ನಿಸ್ಸೀಮರಾಗಿರುವರು. ದುರಹಂಕಾರ, ಮೋಸ, ವಂಚನೆ, ಮೃಪಾಸ್ತುತಿ, ಆಪ್ತಾಭಿನಯ, ನಿಜವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಆಚ್ಛಾದಿಸುವಿಕೆ, ದೋಹಬುದ್ಧಿಯು ಭಕ್ತಿಯಂತೆ ತೋರುವ ಹಾಗೆ ವಿಜೃಂಭಿಸುವಿಕೆ, ಧರ್ಮೋಲ್ಲಂಘನೆ, ಸದ್ಬಂಧ ವಿಮೋಚನೆ, ದುರ್ಮಾರ್ಗ ಪ್ರವರ್ತನೆ, ಧರ್ಮದಿಂದ ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಅಧರ್ಮದಿಂದಲಾದರೂ ಸಾಧಿಸುವಿಕೆ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಭುಗಳ ಪರಿವಾರ ದೇವತೆಗಳ ಪೈಕಿ ಅನೇಕರಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತೀಭವಿಸಿರುವುದುಂಟು. ಇಂಥಾ ಜನಗಳ ಬಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರಭುಗಳೇ ಅಪೂರ್ವ. ಪ್ರಾಯಶಃವಾಗಿ ಗಾನವು ಪ್ರಭುಗಳ ಕಿವಿಗೆ ಬಹಳ ಮನೋಹರವಾಗಿರುವುದು. ಮನೋಹರವಾಗಿಯೂ, ಸ್ತುತಿಗರ್ಭಿತವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಸಹ ಸ್ತನಾಮರೂಪವಾದ ಗಾನವು ಮನಸ್ಸಿಗೂ, ಕೈಕಾಲುಗಳಿಗೂ ಬೇಡಿಯಂತೆ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು. ಪ್ರಭುಗಳ ಪರಿವಾರ ದೇವತೆಗಳ ಇಂದ್ರಜಾಲ ಮಹೇಂದ್ರ ಜಾಲ ವಿದ್ಯೆಗಳೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇರುವುವೆಂದು ಮೆಂಟರನು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನು. ಇದು ನಿಜವೆಂದು ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಈ ವಿದ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೆಚ್ಚೋಪಸಿಸೆಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದವು. ಅವನು ನಮ್ಮ ಕೈಫೀತುಗಳೆಂದಲೇ ಸಮ್ಮನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಸತ್ತನ್ನು ನೋಡಿ, ಇಂಥಾ ದುರಾತ್ಮರನ್ನು ಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಭುವಿನ ದುರ್ದೇನೆಯು ಅಸಮಾನವಾದದ್ದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನು.

ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಈ ದುರಾತ್ಮನು ನನಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು, ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪರ್ವತವಿರುವುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಅಲ್ಲಿ ಮನೋಹರಗಾಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾಡು ಇರುವುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಅಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕುರಿಮಂದೆಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಸದರಿ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಕುರಿಕಾಯತಕ್ಕವರಿಗೆ ನಾನು ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಇವನು ನನಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. 'ಅಗ

‘ನೀನು ಏನು ಮಾಡಿದೆ’ ಎಂಬದಾಗಿ ಕೆಲವೊಬ್ಬರೇ ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :-

“ ಸಿಸಿಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ದಾಸತ್ವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮರಣವು ಲೇಸೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆನು. ಈಗ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ದಾಸನಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಕುರಿಕಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ವಿಮೋಚನೆಯು ದೂರವಾಯಿತು. ಮೆಂಟರನು ಇಥಿಯೋಪಿಯಾಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು. ಈ ದುರಾತ್ಮನಾದ ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನು ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನಿಗೆ ನಾವು ಗ್ರೀಕರಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಫಿನೀಷಿಯರೊಬ್ಬರಾಗಿಯೂ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಕ್ರಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಭುವಿನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದನು. ನಾನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕುರುಬನಾಗಿರಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ಸ್ಥಳವು ಮರಳಿನ ದೊಡ್ಡ ಮೃದಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಪರ್ವತಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಹಿಮವೂ, ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಉರಿಯುವ ಬಿಸಿಲೂ, ಇವೆರಡೂ ಇದ್ದವು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೇ ಬಂಡೆಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲೂ, ಕುರ್ಚು ಗಿಡಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಪರ್ವತವು ಅನೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿವಾಗಿಯೂ, ಭಾರಿ ಬಂಡೆಗಳುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು. ಕಣಿವೆಗಳು ಅಗಾಧವಾಗಿಯೂ, ಸೂರ್ಯಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದವುಗಳಾಗಿಯೂ ಇದ್ದವು. ಈ ಭಯಂಕರವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕುರುಬರ ಸಹವಾಸ ಏನಾ ಇನ್ನಾರ ಸಹಾಯವೂ ನನಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕುರುಬರು ಪ್ರಾಯಶಃವಾಗಿ ಅಸಂಸ್ಕಾರಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಒರಟರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರು. ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ದುರದೃಷ್ಟವು ನನಗೆ ಬಂದಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ನಾನು ವ್ಯಸನಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿದ್ದೆನು. ಈ ಕುರುಬರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಟಿಸ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಕುರುಬನಿದ್ದನು. ಇವನು ಬಹಳ ದುರಹಂಕಾರಿ. ಅವನು ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಮುಖೋಲ್ಲಾಸವಾಗುವಂತೆ ಬಹು ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ತಾಡಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಹು ಜನಗಳನ್ನು ಹುಸಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಆಪಾದಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯೇ ನೇದವಾಕ್ಕೆಂದು, ಕೇಳಿದ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ದೋಷಗಳನ್ನು ಆರೋಪಿಸುತ್ತಾ, ಅಲ್ಪವಾದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಪರ್ವತಾಕಾರವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ, ದುಸ್ಸಹವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡುತ್ತಾ, ಅಹೋರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೆ ವಿಾರಿದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. ನಿರಾಸೆಯೂ, ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ನಿರಪೇಕ್ಷೆಯೂ, ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ನನಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ವ್ಯಸನದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿ, ನನ್ನ ಕುರಿ

ಮಂದೆಯನ್ನು ಮರೆತು, ಒಂದು ಗುಹೆಯ ಬಾಗಲಲ್ಲಿ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಬಿದ್ದು ಇದ್ದೆನು. ಇಂಥಾ ನಿರಾಸೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಸದರಿ ಪರ್ವತವು ಕಂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಪರ್ವತಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಒಳ ಗಿಡಗಳೂ, ಪೈತ್ ಗಿಡಗಳೂ ಬಗ್ಗಿದವು. ಗಾಳಿಯು ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಅಗಾಧವಾದ ಒಂದು ಅಶರೀರವಾಕ್ಯ ಕೇಳಬಂತು.” ಈ ಆಕಾಶವಾಣಿಯು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಎಲೈ ವಿನೇಕಶಾಲಿಯಾದ ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸನ ಮಗನೆ, ಟೆಲಿಮಾಕ ಸ್ವನೇ, ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಬಿಡು. ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು. ಕಷ್ಟವಸ್ಥೆಯಾದವರು ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಲ್ಲ. ಬಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಪಟ್ಟವರಿಗೆ ನೆರಳಿನ ಮಹಿಮೆಯು ಗೊತ್ತಾಗುವಂತೆ ಸದಾ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ನೆರಳಿನ ಮಹಿಮೆಯು ಗೊತ್ತಾಗುವುದೇ ? ದಾಸಾನುದಾಸನಾಗಿ ಅಹೋರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟವನು ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಜನಗಳ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಹೇಗೆ ಪ್ರಜಾರಂಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲನೋ ಹಾಗೆ ಸದಾ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ಕಷ್ಟದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೇ ತಿಳಿಯದವರು ಪ್ರಜಾರಂಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಆಗರ್ಭ ತ್ರೀಮಂತರು ತ್ರೀಮಂತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರೇ ಹೊರತು, ಅವರು ತ್ರೀಮಂತ ಪದವಿಯಿಂದ ಜ್ಯೋತರಾದರೆ, ನಿಮಿಷಾರ್ಧವೂ ಬದುಕಲಾರರು. ಕೋಟ್ಯಂತರ ಪ್ರಭುಗಳು ಸಂಪಲ್ಲಕ್ಷಿಯು ಪರಾಜ್ಞುಖವಾದ ಕೂಡಲೆ, ಪತನದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಾರದೆ, ದೇಹತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿರುವರು. ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸನ ಮಗನಾಗಿ, ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂತೆಗೆಯುವುದು ನಿನಗೆ ಧರ್ಮವೇ ? ಲೋಕೈಕ ವೀರನಾಗಿಯೂ, ಅನನ್ಯಸಾಧಾರಣವಾದ ಪ್ರಜಾರಂಜಕತೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸನು ನಿನ್ನ ಹೇಡಿತನವನ್ನು ನಿೂಡಿದರೆ, ಬಹಳ ಸಂಕಟಪಡುವನು. ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಹಾತ್ಮರಾದವರು ಹೆದರಬಹುದೇ ? ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನೀನು ಮಾಡಿರುವ ಸಂಕಲ್ಪವು ಬಹಳ ನೀಚವಾದದ್ದು. ಈ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಬಿಡು. ಈ ದುರದೃಷ್ಟಿವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಕ್ಷೇಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊ. ಜನಗಳಿಗೆ ಎಂಥಾ ಕಷ್ಟನಿಷ್ಠರಗಳು ಬರುತ್ತನೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವಯಂ ಅನುಭವಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರತಕ್ಕವರು ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೇ ಅನರ್ಹರು. ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದಾಗ ತಗ್ಗುವುದು ಅಧಮರ ಸ್ವಭಾವ. ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸನ ಮಗನು ಹೇಡಿತನವನ್ನು ತೋರಿಸಬಾರದು. ಕಷ್ಟವನ್ನು ಜಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸು. ಇಥಾರಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ನೀನು ವಾಪಸು ಹೋಗುವ ಸಂಭ

ವೆನ್ನು ಬರುವುದು. ದಿಗಂತವಿಶ್ರಾಂತವಾದ ಕೀರ್ತಿಯು ನಿನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದು. ಸಂಪತ್ತು ಬಂದಾಗ, ಜನಗಳಿಗೆ ಉಟಾಗತಕ್ಕ ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಿನಗೆ ತಕ್ಕ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಬರಲೆಂದು ದೇವರು ನಿನಗೆ ಈ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಭಯಪಡಬೇಡ. ನಿರಾಸೆಯುಳ್ಳವನಾಗಬೇಡ. ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಡ. ಜಗದೀಶ್ವರನು ನಿನ್ನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದನೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಡ. ಈ ಕಷ್ಟವೇ ನಿರಂತರವಾದದ್ದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿಯೂ ಹೇಗೆ ಒಂದನ್ನು ಒಂದು ಅನುಸರಿಸಿ ಬರುವುದೋ, ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಭಾಗವೂ ಉಚ್ಚಸ್ಥಾನವನ್ನೂ, ನೀಚಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ಹೇಗೆ ಒಂದಾಗುತ್ತಲೂ ಒಂದನ್ನು ಹೊಂದುವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ, ವಿಸತ್ತುಗಳೂ ಸರದಿಯ ಮೇಲೆ ಬರುವುವು. ವಿಸತ್ತುಗಳು ಬಂದಾಗ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯು ಯಾರಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗೆ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಹೇಡಿತನವನ್ನು ಬಿಡು. ಪೌರುಷವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸು. ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊ. ಪುರುಷಸಿಂಹನಾಗಿದ್ದು. ಕಷ್ಟಗಳ ಸರದಿಯು ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟಾರ್ಥಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಸರದಿಯು ಬರುತ್ತದೆ. ಲೋಕೈಕವೀರರಾದವರು ಹೇಗೆ ಲೋಕೈಕವೀರರಾದರೆಂದು ಪರ್ಯಾಯವಿರುತ್ತದೆ. ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದಾಗ, ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸದೆ, ಅತ್ಯಹತ್ಯದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿದರೆ, ಅವರು ಲೋಕೈಕವೀರರಾಗುವರೇ? ಅಜಿತೇಂದ್ರಿಯರಾದವರೂ, ಅರಿವದ್ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲದವರೂ ಒಳ್ಳೇ ಪದವಿಗೆ ಬಂದಿರುವರೇ? ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರ್ಯಾಯವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ಈ ವಾಣಿಯು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತೆಂದು ದತದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪ್ರಸರಿಸಿದನು.

ಎಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರೂ ಕಾಣಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಜಗದೀಶ್ವರನ ಅಶರೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ನಿನಗೆ ಧೈರ್ಯವು ಉಂಟಾಯಿತು. ನಿರಾಸೆಯು ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು. ಬಂದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಸಹಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವು ಉಂಟಾಯಿತು. ಭಯದಿಂದಲೂ, ನಿರಾಸೆಯಿಂದಲೂ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ವ್ಯಸನವು ಪರಿಹಾರವಾಯಿತು. ಸಂತೋಷವು ರೋಮಕೂಪಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ರೋಮಾಂಜವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಜಗದೀಶ್ವರನು ಸತ್ತುರುವೆನೆಂದು ಅವರ ಕ್ಷೇಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಭಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಭಯನಿವಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಜಗದೀಶ್ವರನ ಕೃಪಾಪಾಶವು ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದುದು. ಇದು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ

ಮುಂಜೆ ಸಾಯುವುದು ತೇಸೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದೆನು. ಉತ್ತರನಿಮಿಷದ
ಲ್ಲಿಯೇ ಬದುಕುವುದು ತೇಸೆಂದು ಪ್ರತ್ಯಯವು ಉಂಟಾಯಿತು. ಇದು ಈಶ್ವರನ
ಮಹಿಮೆ. ಈ ಮಹಿಮೆಯ ಪ್ರಭಾವವು ಗೊತ್ತಾದ ಕೂಡಲೆ, ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳ
ಯಕರ್ತನಾದ ಜಗದೀಶ್ವರನಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಈ ಆಕಾಶ
ವಾಣಿಗೆ ಕಾರಣಭೂತನಾದ ಚಿಚ್ಚಕ್ತಿಸ್ವರೂಪನಾದ ಮಿನರ್ವಾ ದೇವತೆಗೆ ನನ್ನ
ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದೆನು. ತಕ್ಷಣವೇ ನನಗೆ ವಿವೇಕವು ಬಂದಿತು. ನಿರಾಸೆ
ಯು ಹೋಯಿತು. ಶಾಂತಿಯು ಉಂಟಾಯಿತು. ಹುಡುಗ ಬುದ್ಧಿಯು ಹೋಯಿ
ತು. ಪೂರ್ವಾಪರಜ್ಞಾನವು ಲಭ್ಯವಾಯಿತು. ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲೋ
ಅಥವಾ ನನ್ನ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದಲೋ ಎಲ್ಲಾ ಕುರುಬರೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತರಾದರು.
ವ್ಯಾಪ್ತಿಪ್ರಕೂ ಕೂಡ ನನ್ನಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನಾದನು.
ನನಗೆ ನಿಸರ್ಗವಾಗಿದ್ದ ಶಾಂತಿಯೂ, ಸಹನವೂ, ಜಾಗರೂಕತೆಯೂ, ಭೂತದ
ಯೆಯೂ, ಲೋಕಸೇವಾ ಸಕ್ತಿಯೂ ಬಂದವು. “ ನಾನು ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸನ ಮಗ
ನು. ರಾಜಕುಮಾರನು. ಸೇವಾವೃತ್ತಿಯು ನನಗೆ ಸಹಜವಾದ್ದಲ್ಲ. ಪ್ರಭುತ್ವ
ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ತಕ್ಕದ್ದು. ಪ್ರಭುಗಳು ಸೇವಕರಲ್ಲ. ಸೇವಿಸಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೆ
ಮಾತ್ರ ಯೋಗ್ಯರು.” ಎಂಬ ಸಂಕುಚಿತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೆಲ್ಲಾ ತೊಲಗಿ
ಹೋದವು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ್ಗೆ, ಲೋಭಿಯಾದವನಿಗೆ, ನಿಧಿಗಳು ದೊರೆತಂತೆ ಸಮಾಪದ
ಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವುಸ್ತುಕ ಭಂಡಾರವು ದೊರೆಯಿತು. ಜ್ಞಾನರ
ತ್ನಗಳಿಂದ ಪರಿಶೋಧಿತಗಳಾದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಆ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ
ಇದ್ದವು. ಸಂಪತ್ತು ಬರುವಾಗ್ಗೆ ಅದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡದೆ, ಹೀಗೆ ಆ ಯೌಕರ
ವಾಗಿ ಬರುವುದು. ಎಪತ್ತೂ ಕೂಡ ಹೀಗೆಯೇ ಸಂಭವಿಸುವುದು. ಕುರುಬ
ಶೈಲರೂ ನನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತರಾದುದನ್ನೂ, ಅಮೋಘವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳುಳ್ಳ ಈ
ಭಂಡಾರವು ದೊರೆತದ್ದನ್ನೂ ನೋಡಿ, ದುರದೃಷ್ಟರೂಪವಾದ ಕಷ್ಟಕಾಲವು
ಪರಿಸಮಾಪ್ತವನ್ನೆಗೆ ಬಂದಿರಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಕುರಿಗಳನ್ನು
ಕಾಯುತ್ತಾ, ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾ, ದೈವಲೀಲೆಯನ್ನೂ, ಪ್ರಪಂಚದ ವ್ಯಾಪ್ತ
ರಗಳನ್ನೂ ಪರ್ಮಾತೋಚಿಸುತ್ತಾ, ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ ಎಪತ್ತುಗಳೂ ಹೀಗೆ ಪ್ರಪಂ
ಚದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಾಮುಚ್ಚಿ ಆಟದಂತೆ ಪರಿಣಮಿಸುವುವೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸು
ತ್ತಾ, ಮಾನುರರಾದವರು ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದಾಗ ಹೇಗೆ ತಗ್ಗುತ್ತಾ, ಸುಖವು
ಬಂದಾಗ ಹೇಗೆ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಾ ಇರುವರೋ, ಸಕಲ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳು ಕೂಡ ಹೇಗೆ
ಮನೋವಾಕ್ಯಮರ್ಗಳಗಳನುಸಾರವಾಗಿರುವುವೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸು

ಶ್ರಾ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ವಿಚಾರಪರತೆಯು ಅರಿಷ್ಟನಿವಾರಣೆಗೂ, ಇಷ್ಟಪ್ರಾಪ್ತಿಗೂ ಕೇವಲ ಸಾಧಕವಾದುದು.

ಹೀಗೆಯೇ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ನನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕನು ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ನನಗೆ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಬಂದನು. ಅವನ ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿವಳಿಗಳಿದ್ದವು. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮಧ್ಯ ನೆತ್ತಿಯವರೆಗೂ ಕೂದಲು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜರೆಯಿಟ್ಟ ಬೆಳ್ಳಿಯಂತೆ ಥಳಥಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೂದಲುಗಳುಳ್ಳ ಗಡ್ಡವು ನಡುವಿನ ವರೆಗೂ ಜೋಲಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ವೃದ್ಧನಾದಾಗ್ಯೂ, ಇವನು ಆಜಾನುಬಾಹುವಾಗಿದ್ದನು. ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗುಲಾಬಿ ರಂಗು ಥಳಥಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಂತೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಲು, ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಶಬ್ದವೂ ಮೂರ್ತಿಮತ್ತಾದ ಮಾಧುರ್ಯದಂತೆ ಇತ್ತು. ಅವನ ವಾಗ್ಗೋರಣೆಯು ಚಿತ್ತವನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ, ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದ ಭಕ್ತಿಯೂ ಪ್ರೀತಿಯೂ ನನಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅವನ ಹೆಸರು ಟರ್ನಾಸಿಲಿಸ್ ಎಂಬುದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ದೇವಾಲಯವೊಂದಿರುವುದು. ಅಲ್ಲಿ ಅಪಾಲೋ ಎಂಬ ದೇವತೆಯು ಇರುವುದು. ಇವನು ಆ ದೇವತೆಯ ಅರ್ಚಕನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇವನ ಕೈನಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕವು ಆ ದೇವರ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಆ ಅರ್ಚಕನು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ, ಪುತ್ರನಿರ್ವಿಶೇಷವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದನು. ಭೂತಭವಿಸ್ಪದ್ವರ್ತಮಾನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇವನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಈತನು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಂತ ಮನೋಹರವಾಗಿದ್ದವು. ಭವಿಸ್ಯದ್ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಇವನು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ದೀರ್ಘದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ವಯೋವೃದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಜ್ಞಾನವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇವನು ಕುಮಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದನು. ಪ್ರಪಂಚವ್ಯವಹಾರಗಳು ಯಾರಿಗೆ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ತಿಳಿಯದೋ ಅವರಿಗೆ ಲೋಕಾನುಭವವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ, ದುರ್ವರ್ಗಪ್ರವರ್ತನಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಅನರ್ಥಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅವರು ಸನ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಅನುಭವಶಾಲಿಗಳಾದ ಹಿರಿಯರ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಈತನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನು.

“ ಈತನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕೃಪೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ನನ್ನ ಮನೋವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ನನ್ನನ್ನು ಮಗೂ ಎಂಬದಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ನಾನು ಅವನನ್ನು ತಂದೆ ಎಂಬ

ದಾಗ ಕರಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಂಟರನ ಸಹವಾಸವು ತಪ್ಪಿದಾರಭ್ಯ ನಾನು ಅನಾಥನಾಗಿದ್ದೆನು. ನನ್ನನ್ನು ಸನಾಥನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಇವನ ಸಹಾಯವನ್ನು ನನಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಇವನು ಆರ್ಫಿಯಸ್ ಲೈಕ್ಸ್‌ರಂತೆ ದೇವತಾಂತ ಸಂಭೂತನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹಿತೋಪದೇಶಗರ್ಭಿತಗಳಾದ ಅನೇಕ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಾಲೋಚಿತವಾದ ಹಿತೋಪದೇಶಗಳು ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತಲಿದ್ದುದರಿಂದ, ಸದರಿ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಸ್ವಕಪೋಲಕೃತ್ವಿತಗಳೋ ಅಥವಾ ಇವನು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳೋ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ. ವಿವೇಕಗರ್ಭಿತಗಳಾದ ವಚನಗಳು ಗಂಗಾಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಅವನಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ. ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ, ಗಾನವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವನಿಗೆ ಅಸದೃಶವಾದ ಶಕ್ತಿಯು ಇತ್ತು. ಇವನು ಗಾನಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರೆ, ಮನುಷ್ಯರು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಕರಡಿ, ಸಿಂಹ, ಹುಲಿ ಮೊದಲಾದ ಭಯಂಕರವಾದ ತೀರ್ಯಗ್ಜಂತುಗಳೂ ಕೂಡ ನಾಯಿಗಳಂತೆ ಬಾಲವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಇವನ ಸುತ್ತಲೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಇವನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ನೆಕ್ಕುತ್ತಾ ಪರವಶಾನಂದ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಯಕ್ಷರೂ, ಗುಂಧರ್ವರೂ, ಕಿನ್ನರರೂ ಇವನನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು, ಗಾನಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ, ತಾಳವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನರ್ತನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವನ ಗಾನದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಸ್ಥಾವರಗಳಾದ ವರ್ವಶಗಳೂ, ಸಮುದ್ರಗಳೂ, ವೃಕ್ಷಗಳೂ, ಭಂಡಗಳೂ ಕೂಡ ಆನಂದದಿಂದ ಉಬ್ಬುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದವು. ಇವನ ಗಾನಗಳೆಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಿರಸಪ್ರಧಾನಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯಗಳಿಗೆ ಕರ್ತನಾದ ಶ್ರೀ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಅವಾರವಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ, ಅವನ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾದ ಮಹಾನುಭಾವರುಗಳ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳನ್ನೂ, ಅವನು ಮಾಡಿದ ಆವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೋರುವ ವಿವೇಕಾತಿಶಯವನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ವಿನಿತಾದಿಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಪಾರ್ಥಿವ ಸುಖಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈ ಅವಿಷ್ಕರದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಜಗದೀಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ದೈವಿಕ ಸುಖವು ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದೋ ಅದನ್ನೂ ಇವನ ಗಾನವು ಪ್ರಕಾಶ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ನಿಲುವಂಗಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಮಗೂ ಬಾ, ಎಂಬುದಾಗಿ ಪಿತೃನಿರ್ವಿಶೇಷವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕರೆದು, ನನ್ನನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಹಿತೋಪದೇಶಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿ; ದೇವತಾಚಾರ್ಯರುಗಳಾದ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಲೂ, ಗಾನ

ಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೂ ಇದ್ದರೆ, ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಸುಖವು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ಯೂಲಿಸೆಸ್‌ನು ಈ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವನೋ ಅಥವಾ ಮೆಂಟರು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವನೋ ಅಥವಾ ಜಗದೀಶ್ವರನೇ ಹೀಗೆ ಬಂದಿರುವನೋ” ಎಂಬ ಸಂದೇಹವು ನನಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಇವನು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಧೈರ್ಯವು ಸರ್ವತ್ರ ಸಾಧಕವಾದದ್ದು. ಸತ್ಪುರುಷರನ್ನು ಜಗದೀಶ್ವರನು ಎಂದಿಗೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆ ವಿಸತ್ತು ಬರುವುದುಂಟು. ಅವುಗಳು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೂ ಉಂಟು. ವಿಸತ್ತುಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯದವರು ಪಂಪತ್ತನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹರಾಗುವರು. ಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕು. ಪಾನುರಂತೆ ಭಯಭ್ರಾಂತರಾಗುವುದು ತಪ್ಪು. ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚವು ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮಸ್ಸಿನಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ, ಮಳೆ, ಗುಡುಗು, ಸಿಡಿಲು ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಅರ್ಭಟದಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಶಾಂತಿಯು ಕೋಲಾಹಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಭೂಗರ್ಭದಿಂದ ಅಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಯು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಟ್ಟುಬಿಡುವಂತೆ ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಸಮುದ್ರವು ಶಾಂತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳು ಪರ್ವತಾಕಾರವಾಗಿದ್ದು, ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಭಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಸಾಗರವು ಸರೋವರದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಮೇಲ್‌ಸ್ಪರ್ಶನು ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಮೈಲಿಗಳ ವ್ಯಾಸವುಳ್ಳ ಭಯಂಕರವಾದ ಸುಳಿಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನಾಶವಾಗತಕ್ಕ ವ್ಯುಗ್ರಗಳನ್ನೂ, ಹಡಗುಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ, ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಕೀಟಗಳ ಮೊದಲೊಂದು ಚರಣಗಳಂತೆಗೂ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ, ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಮುದಾಯವು ಸ್ವರ್ಗಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಂತೆಯೂ, ನರಕ ಯಾತನೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಂತೆಯೂ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಈ ಪ್ರಪಂಚವು ಸಕಲ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಾನವಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಳಯ ಸ್ಥಾನವಾಗಿಯೂ, ಅಥವಾ ಮಹಾರುದ್ರ ಭೂಮಿಯಾಗಿಯೂ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಸರ್ವವೂ ಶಾಶ್ವತವಾದದ್ದೆಂದು ಭ್ರಮೆಯು ಉಂಟಾಗುವುದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ

నోడిదరే, మహదాత్మ్యవాగువుదు. యక్షప్రశ్నయల్లి ప్రపంచదల్లి ఆత్మ
 ర్యవాద్దు ఎను ఎందు ప్రశ్నయు హాకల్పట్టాగ, ధర్మరాయను “అతస్య
 దని భూతాని ప్రవింతి యనాలయం | శీషాఃసావర మిశ్కంతి కిషా
 త్తర్య మతాపరం ||” ఎಂಬదాగి హేళిదనెందు తిళియబరుత్తద. ఈ క్షణ
 భంగురవాద నాయామయవాద ప్రపంచదల్లి నడయతక్క సృష్టిస్థితివ్రళయ
 రూపవాద కర్మగళన్న నోడిదరే, యానికి తానే ఆత్మర్యవాగువుదిల్లి?
 ఎల్లరిగూ అవరవర మనోవాక్యమగళిగనురూపవాద ఫలవు అగు
 వుదు. అదన్న తప్పిసువుదక్క బ్రహ్మాదిగళిందలూ సాధ్యవల్ల. “నాను
 కట్టి కర్మగళన్న నాది ఇల్ల. నాను శుభకర్మగళన్నే నాది ఇడలేనె.
 ననగి ఎతక్క ఈ కష్టగళు బందవు?” ఎందు అల్పజ్ఞారాదవరు ఎందుకూ
 ళ్ళువరు. నాను ఎందరే అధవేను? బిజవృక్షగళ స్వరూపవన్న-పరి
 తిలసి నోడిదు. బిజవు వృక్షక్కే కారణ. వృక్షవు బిజక్కే కారణ.
 ఈ బిజవృక్షగళిగి వేదలు యావుదు? కౌనేయావుదు? ఆదరంతయే
 శకల జరాజర వస్తుగళిగూ మితిమిల్లదస్సు జన్మాంతరగళు బరువుది
 ల్లవే? ఒందు జన్మదల్లి నాను ఎందుకొండరే, నాను ఎంబ తట్టిళ్ళి
 హిందిన జన్మవిరువుదిల్లవే? ప్రతి ఒందు జన్మదల్లియూ అనేక కర్మగళు
 నాడల్పడువుదిల్లవే? ఆ కర్మగళిగి అనురూపవాద ఫలవు ఆ జన్మదల్లి
 అనుభవిస్పడువుదూ ఁటటు. హాగి అనుభవిస్పడువుదక్క ముంజయే
 పూర్వేస్పట్టరే, సంజితవాద కర్మఫలవు జన్మాంతరదల్లి అనుభవిస్పడు
 బీకాగువుదు. ఫలవృక్షగళన్నొ, ధాన్యగళన్నొ చిత్తతక్కవరు ఒళ్ళే బిజ
 గళన్నొ నోడి హాకవరు. అవుగళింద ఒళ్ళే వృక్షగళొ, ఒళ్ళే ఫలగళొ,
 ఒళ్ళే పేరొ, అగువవు. వ్యవసాయ, గొల్బర, మళి వేదలూదవు
 గళు ఒవగిదరే, నోసియొ, వృక్షగళొ, ఫలగళొ నిరిక్ష్టిస్పడువువు.
 కట్టిహోద బిజగళన్నొ హాకిదరే, ఎస్సు సాగువళి మాడల్పట్టాగ్లొ,
 ఎంథా గొల్బరగళు హాకల్పట్టాగ్లొ, బిసిలు, మళి, గాళిగళు ఎస్సు అను
 కూలవాగివ్లాగ్లొ పేరు అగువుదే? వృక్షవు బీళియువుదే? ఫలవాదు
 వుదే? ఎజార నాదిదరే, ఆత్మర్యవాగి తోరతక్క జగదీశ్వరన అతిగ
 ల్లి యావుదొ ఆత్మర్యవాగిరువుదిల్లి. కర్మగళిగనుసారవాగి ఎత్తా
 నడయువునెందు గొత్తాగుత్తద. ఆదాగ్లొ వానురరాదవరిగి అత్తా

ಅಶ್ವತ್ಥಗಳಾಗಿಯೇ ತೋರುವುವು. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸದೆ, ನೀನು ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದುದು ತಪ್ಪು. ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತವಿಹೀನರಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಸುಖ ಬಂದಾಗ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವರು. ಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಉನ್ನತ್ತರಾಗಿ ಸಾಯುವುದೂ ಕೂಡ ಉಂಟು. ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ತಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನೆಗೋಸ್ಕರ ಜನ್ಮವನ್ನೆತ್ತಿ, ಅಧರ್ಮಿಷ್ಠರಾದ ಬ್ರೋಜನರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ, ಲೋಕೈಕವೀರನೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ವಿನೇಕನಿಧಿಯೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಯೂಲಿಸಿಸ್ಸನ ಮಗನಾಗಿ, ಈ ಅತ್ಮಹತ್ಯೋದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಬಂದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಅಶ್ವತ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಉದ್ಯೋಗದಿಂದ ನೀನು ಜಗದೀಶ್ವರನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅವಮಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವೆ. ಅವನು ಧರ್ಮಿಷ್ಠರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪರಾಘ್ನನು ಎಂದು ನೀನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡದ್ದು ಶುದ್ಧ ತಪ್ಪು. ದೇವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯಿರುವುದೋ, ನಿನ್ನಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯಿರುವುದು. ಚಿನ್ನವು ಶುದ್ಧವಾಗಿರುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಅದನ್ನು ಕರಗಿಸುವರು. ಕಲ್ಮಷಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ಹಾಗೆ ಕರಗಿಸುವುದರಿಂದ, ಅದು ವಿಸರ್ಜಿಸಲ್ಪಡಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಪದವಿಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಅರ್ಪನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಕಷ್ಟದಿವೆಗೆ ನೀನು ತರಲ್ಪಟ್ಟಿರುವೆ. ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊ. ಯೂಲಿಸಿಸ್ಸನ ಮಗನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗು. ಕುರುಬನಾಗಿರುವುದು ಹೀನಸ್ಥತೆಯೆಂದು ನೀನು ಭಾವಿಸಿರುವುದು ತಪ್ಪು. ಕುರುಬರು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲವೇ? ಮನೋವಾಕ್ಯಮರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು ಇರತಕ್ಕವನು ಕುರುಬನಾದರೇನು? ಝಾಡಮಾಲಿಯಾದರೇನು? ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದರೇನು? ಮನೋವಾಕ್ಯಮರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು, ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅವನಿಗಿಂತಲೂ ರುಜುಮಾರ್ಗವಲಂಬಿಯಾದ ಕುರುಬನೂ, ಝಾಡಮಾಲಿಯೂ ಮೇಲ್ಮವೇ? ಜನಗಳ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಅವರ ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳಿಂದ ಅಳೆಯಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಅವರ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಅಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಆಜ್ಞಾನಿಗಳಾದವರು ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೀಗೆ ಅಳಿದಾಗ್ಯೂ, ಯನುಧರ್ಮರಾಯನು ಎಂದಿಗೂ ಹಾಗೆ ಅಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪುಣ್ಯವಂತರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಫಲವನ್ನು ಜಗದೀಶ್ವರನು ಪಾರಿವರ್ತರಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸಕಲರೂ ಅವರವರ ಕರ್ಮಕ್ಕನುಸಾರವಾದ ಶುಭಾಶುಭ ಫಲಗಳನ್ನು ಆಸ್ತವ್ಯವಿಯೇ ಅನುಭವಿಸುವರು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ, ವಾಮರಸಂತೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬರುವುದೋ ಅದನ್ನು ಆಗ

ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅನುಭವಿಸುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊ. ನಿನ್ನ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಡು. ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹಗಲು ಬರುವಂತೆ, ವಿಪತ್ತುನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸಂಪತ್ತು ಬಂದೇ ಬರುವುದು. ಇದು ಎಂದಿಗೂ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಟರ್ಮಾಸಿಲಿಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ಅಂಧಕಾರ ರೂಪವಾದ ನನ್ನ ಮೌಢ್ಯವು ತೊಲಗಿತು. ಜಗದೀಶ್ವರನೇ ಇವನ ರೂಪದಿಂದ ನನ್ನ ಸಂತಾಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅಜ್ಞಾನದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಆತ್ಮಹತ್ಯೋದ್ಯೋಗವು ತಪ್ಪೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆಗ ಸಿಲಿಸ್ಸನನ್ನು ನೋಡಿ, “ ಎಲೈ ತಂದೆಯೇ ಮೋಹಪರವಶನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು. ಮೆಂಟರನ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಇರುವ ವರೆಗೂ ನಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಅವನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ತಿದ್ದುತ್ತಿದ್ದನು. ದುರಾತ್ಮನಾದ ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನು ಅವನಿಗೂ, ನನಗೂ ವಿಯೋಗವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಮಹಾತ್ಮರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಸುಖವು, ಆ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಿರುವವರೆಗೂ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಅದು ತಪ್ಪಿದ ಕೂಡಲೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಮೆಂಟರನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಬಲದಿಂದ ಕ್ಯಾಂಡಿಯಾದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟನೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟೆನು. ಆ ದ್ವೀಪದ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ನಾನು ಬರಬೇಕೆಂದು ಸರ್ವರೂ ಏಕಕಂಠದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದೆನು. ಮೆಂಟರನ ಆಶ್ರಯವು ತಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ, ಕುರುಬರಲ್ಲಿ ಅಧಮರಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಮೆಯಾದ ಹೇಡಿತನವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಂದಿತು. ಇದು ಸ್ವಭಾವ. ಮಹಾತ್ಮರ ಸಹವಾಸದ ಮಹಿಮೆಯು ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಗಳ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಅವರ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಅಜಿತೇಂದ್ರಿಯರಾಗಿಯೂ, ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿಯೂ, ಹೊನ್ನು, ಹೆಣ್ಣು, ಮಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿಯೂ, ರುಜ.ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತನಕ್ಕೆ ಪರಾಜ್ಞುಖರಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕ ಜನಗಳ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ಇವರೂ ಅವರಂತೆಯೇ ಇರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ಎಂದಿಗೂ ಅಸಂಭವವಾಗಲಾರದು. ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆಯು ಹೀಗೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಹವಾಸ ಮಹಿಮೆಯೇ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ. ಪ್ಯಾಟಿಸ್ಸನು ಇತರ ಕುರುಬರಿಗಿಂತಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಕಡೆಯಾಗಿ ಕಂಡು, ದುಸ್ಸಹವಾದ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡಿದನು. ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯು ಇಲ್ಲದೆ, ಕೇವಲ ಪಾಮರನಂತೆ ನಾನು ನಡೆದುಕೊಂಡೆನು. ಬಂದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ, ಅವುಗಳ ನಿವಾರಣೋಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ನೀನು ಮಾಡಿದ ಹಿತೋಪದೇ

ಶದಿರಿದುಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಈ ಹಿತೋಪದೇಶಕ್ಕೆ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿ ದ್ವಿತೀಕೂಡ ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವುದು. ನನ್ನ ಭಾಗಕ್ಕೆ ನೀನು ಯೂಲಿಸಿಸ್ಸೋ, ಮೆಂಟೊರೋ, ಅಥವಾ ದೇವರೇ ಆಗಿರುವೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿಯೂ ನೀನೇ ಇರಬಹುದು. ಅದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ. ನಿನ್ನ ಹಿತೋಪದೇಶದಿಂದ ನನ್ನ ಮೌಢ್ಯವು ತೊಲಗಿತು. ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯ ವಸ್ತುವಿವೇಕವು ಉಂಟಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಮನೋವಾಕ್ಯರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಶುಭಾಶು ಭಗಳು ಉಂಟಾಗುವುವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇಂದ್ರಿಯಪರವಶನಾಗಿ, ಅರಿಷಡ್ವ ಗ್ಗಳಿಗೆ ಅಧೀನನಾಗಿ, ದುರ್ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಿಡುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗ ತಕ್ಕ ಅನರ್ಥಗಳೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾದವು. ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ, ಅಂಥಾ ಕರ್ಮಫಲಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದು ತಪ್ಪೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಮಹೇಂ ದ್ರಪದ ವಿಯಲಿದ್ವಾಂಸ್ಯ, ಯಾರು ಆ ಪದವಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಸತಿಶರಾಗುವರೋ ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಕುರುಬರೂ, ಝಾಡಮಾಲಿಗಳೂ ಕೂಡ ಉತ್ತಮರೆಂಬುದೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಸಮಲೋಪಾತ್ಮಕಾಂಚನರೆಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ವೈರಾಗ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ರಾಗಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಕ್ಷಣಭಂಗುರವಾದ ಐಹಿಕ ಸಂಪತ್ತು ಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹಿಂತಿರುಗಿತು. ಮಹಾತ್ಮರಾದ ನಿನ್ನಂಥಾವರ ಸೇವೆ ಯಲ್ಲಿ ಪರಾಯಣನಾಗಿ, ಜಗದೀಶ್ವರನ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನೂ, ಲೀಲೆಗಳನ್ನೂ, ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅವನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಗೆ ಅರ್ಹನಾಗಬೇ ಕೆಂಬುದೇ ಈಗ ನನ್ನ ಮನೋರಥವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುವುದು. ಇಂಥಾ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಹಿತೋಪದೇಶವೇ, ಮುಖ್ಯಕಾರಣ. ನಿನ್ನ ಹಿತೋಪದೇಶವೂ, ನಿನ್ನ ಸಂಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳುವ ಸುಖವೂ, ನಿನ್ನ ಸಹ ವಾಸವೂ ಯಾವಜ್ಞೇವವೂ ಲಭಿಸುವಂತೆ ಜಗದೀಶ್ವರನು ನನಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ರೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ನನ್ನ ಪರಮ ಮನೋರಥ.” ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆನು. ಅದಕ್ಕೆ ಟರ್ಮಾಸಿಲಿಸ್ಸನು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಎಲೈ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನೇ, ಇದುವರೆಗೂ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಮನೋರೋ ಗವು ನಿನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧವಾದ ಜಾಡ್ಯವು ಆವರಿಸಿ ರುವುದು. ಸಕಲರಿಗೂ ಬಾಲ್ಯ, ಯೌವನ, ಕೌಮಾರ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ಎಂಬ ಅವಸ್ಥೆ ಗಳು ಉಂಟು. ಈ ಅವಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಕರ್ಮಗಳೂ ಉಂಟು. ಪ್ರಭು ವಾಗತಕ್ಕವನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವನ್ನು ಅನುಲಂಛಿಸಿ, ಜ್ಞಾನಪ್ರದವಾದ ಸತ್ಯವೇದಶಾಸ್ತ್ರವುರಾಣೀಹಾಸಗಳ ಸಾರಾಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.

ಅನಂತರ ದೇಶಾಟನದಿಂದಲೂ, ಪಂಡಿತ ಭಾಷಣದಿಂದಲೂ, ಸತ್ಕರ್ಮಗಳಿಂದಲೂ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತರುವಾಯ, ಗೃಹಸ್ಥ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ, ಸತ್ಪಜೋತ್ವತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣಭೂತನಾಗಿ, ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವವರೆಗೂ ಸುಶಿಕ್ಷೆಗೆ ವಿರ್ವಾಡನ್ನು ಹೊಂದಿ, ತನಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನನ್ನು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನೂ ಕಾಣುತ್ತಾ, ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿಯೂ, ರಾಜತಂತ್ರಜ್ಞರಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಜಾಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಧುರೀಣರಾಗಿಯೂ, ರುಜುಮಾರ್ಗಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಕುಟುಂಬ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಪರಾಬ್ಧಿಬರಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕ ಸಚಿವರನ್ನು ಯುವರಾಜರಿಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಿ, ತಪೋವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಆಗ ಜಗದೀಶ್ವರನ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಶ್ರವಣಮನನನಿಧಿಧ್ಯಾನಗಳಿಂದ ಅನುಭವಿಸುವುದು ಕರ್ತವ್ಯವಾದದ್ದು. ಇನ್ನೂ ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು, ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ಮರಾತಿಯು ಪರ್ವತಾಕಾರವಾಗಿರುವಾಗ, ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕೆಂದು ನೀನು ಮಾಡಿರುವ ಸಂಕಲ್ಪವು ನಿನ್ನ ಕೃತಕೃತ್ಯತೆಗೆ ಬಹಳ ಬಾಧಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು. ಕ್ರಮವನ್ನು ಅರಿತು, ಸಕಲ ಕರ್ಮವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇ. ಹಾಗಾದಿದ್ದರೆ, ಅಧೋಗತಿಯುಂಟಾಗುವುದು. ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹೆಗೆ ನರಕಾದಿಗಳು ಸಂಭವಿಸುವುವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೂ ಭಯಂಕರವಾದ ಪಾತಿತ್ಯವು ಬರುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ಈಗ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಸಂಕಲ್ಪವು ಸಾಧುವಾದುದಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರ್ಯಾಯ ಚಿಂತಿಸಿ, ಹೇಗೆ ಧನ್ಯತೆಯು ಉಂಟಾಗುವುದೋ ಹಾಗೆ ನೀನು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಟರ್ಮಾಸಿಲಿಸ್ಸನು ನನಗೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಈ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ದುರ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರು ಮಾಡತಕ್ಕ ದುಷ್ಟಕರ್ಮಗಳೇ ಅವರನ್ನು ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಸೈಕ್ಲಾಪ್ಸ್ ಜನಗಳು ತಮಗೆ ತಾನೇ ವೃತ್ಯುಗಳಾಗುವಂತೆ ಆಪಾಲೋ ಎಂಬ ದೇವರು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದನೋ, ಎಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಅಗ್ನಿಪರ್ವತವು ಚ್ವಾಲೆಯನ್ನು ಕಕ್ಕುತ್ತಾ, ಕರಗಿದ ಪಾರ್ಥಿವ ಪ್ರವಾಹದಿಂದ ದುರ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರನ್ನು ನಾಮಾವಶೇಷರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧಕವಾಯಿತೋ ಅದನ್ನೂ, ದೇವತೆಗಳು ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನೆಗೋಸ್ಕರ ಕುರುಬರ ಅವತಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ತಿರುಗುತ್ತಿರುವ

ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಅವತರಿಸಿ, ಹೇಗೆ ಶೋಕವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿರುವರೋ ಅದನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ಅಪಾಲೋ ಎಂಬ ದೇವರು ಕುರುಬನ ಅವತಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಕುರಿಗಳನ್ನು ಮುಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಕುರುಬರು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ತಿರ್ಗುಂತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಈತನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬದ್ಧಾದರಗಳಾದವೋ, “ಯಾಂತಿನ್ಯಾಯಪುರ್ತಸ್ಯ ತೀರ್ಥಂಜೋಪಿ ಸಹಾಯಕಾಂ” ಎಂಬ ಶ್ರೀ ರಾಮರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೂ, ಈ ಕುರುಬನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಅನ್ವರ್ಥವಾಯಿತೋ, ಕುರುಬರೂ, ಕುರುಬಗಿತ್ತಿಯರೂ ಈತನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ, ಅರಣ್ಯ ಪೂ ಕೂಡ ಹೇಗೆ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತೋ, ಅರಣ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಈತನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಅಕೃತ್ರಿಮವಾದ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವಳಾದಳೋ, ಅರಣ್ಯ ನಿವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿಸರ್ಗವಾದ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿ ಹೇಗೆ ಪರಿಣಮಿಸಿದರೋ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಹೇಳಿ, ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸೌಜನ್ಯವೂ, ಭೂತದಯೆಯೂ, ಪರೋಪಕಾರ ಬುದ್ಧಿಯೂ, ಆತ್ಮಯಜ್ಞವೂ, ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಈ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳೆಲ್ಲದವರು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಪ್ರಜೆಗಳ ಅಕೃತ್ರಿಮವಾದ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗದೆ, ಭಯವಿಂದಲೂ, ದರ್ಪವಿಂದಲೂ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿ, ಕಾಲದೇಶವರ್ತಮಾನಗಳೆಲ್ಲ ವೈಷಮ್ಯಗಳು ಬಂದಾಗ, ತಮ್ಮ ಪದವಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಬಹಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರುವರೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು ನಾನಾವಶೇಷರಾಗುವುದೂ ಉಂಟೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದನು.

ನಾನು ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ಕುರುಬರಿಂದಲೂ, ಕುರಿಗಳಿಂದಲೂ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟು, ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಒಂದು ಸಿಹುವು ಕುರಿಯ ಮಂದೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಕೊಂದು, ರಕ್ತಪಾನ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿತು. ನಾನು ನಿರಾಯುಧನಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಕುರಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆ ಸಿಂಹದ ಕಡೆಗೆ ನುಗ್ಗಿದೆನು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ, ಅದು ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಾ, ಮುಂಗಾಲುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಸನ್ನಾಹ ಮಾಡಿತು. ಅದರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಬೆಳಗುವ ಬೆಂಕಿಯಂತಿದ್ದವು. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೀಳಬೇಕೆಂದು ಅದು ಸನ್ನಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ, ನಾನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ಕೆಳಕ್ಕೆ ಕೆಡವಿ, ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೊಡೆದೆನು. ಅದು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು. ನಾನು ಪುನಃಪುನಃ ಅದನ್ನು ಕೆಡವಿ ಕೊನೆಗೆ ಅದರ ಕತ್ತನ್ನು ಕಿವುಚಿ, ಅದನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕಿದೆನು. ಈ ವರ್ತಮಾನವು ನೊಡಲು ಕುರುಬರಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ತರುವಾಯ

ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಫಿನೀಷಿಯಾಕರೆಂಬವಾಗಿ ದಸ್ತಗಿರಿಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು, ಗುಲಾಮಧಂತೆ ಮಾರಲ್ಪಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಸಿಂಹವು ಅತ್ಯಂತ ಭಯಂಕರವಾದುದೆಂಬವಾಗಿಯೂ, ನಾನು ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸವು ಅಮಾನುಷಕೃತ್ಯವೆಂಬವಾಗಿಯೂ, ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇಂಥಾ ಸಾಹಸವು ಅಸಂಭವವೆಂಬವಾಗಿಯೂ, ದೈವಾನುಗ್ರಹವೋ ಅಥವಾ ದೇವಾಂತವೋ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೆಂಬವಾಗಿಯೂ, ಕುರುಬರಿಗೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನಿಗೂ ತೋರಿತು. ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದನು. ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೆ ಅವನು ನನ್ನ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತರಾದ ಕುರುಬರು ಅನೇಕರು ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಆತನು ಅವರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕರಸಿಕೊಂಡು, ನಾನು ಕುರುಬ ನಾಗಿ ಕಳುಹಲ್ಪಟ್ಟ ಗೊದಲಾಗೊಂಡು, ಆ ದಿನದವರೆಗೂ ಹೇಗೆ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನೋ ಅದನ್ನು ವಿಚ್ಛಾಸಿಸಿದರು. ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನು ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದನು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮುಖಂಡನಾದವನು ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಈ ಉತ್ತರಗಳೆಲ್ಲಾ ಪೂರೈಸಿದ ಕೂಡಲೆ, ಆ ಕುರು ಬನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಕುರುಬರ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ. —

“ ಎಲೈ ಮಹಾಪ್ರಭುವೇ, — ನಾವು ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವಿಶೇಷದಿಂದ ಈ ಟಿಲಿ ಮಾಕಸ್ಸನ ಸಹವಾಸವು ನಮಗೆ ದೊರೆಯಿತು. ಆತನು ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ, ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಿವೇಕನೀಯವಾದ ಕಳೆಯೊಂದು ಬಂದಿತು. ಗಾನವಿಕಾರದರಲ್ಲಿ ಇವನು ಅರೋಮಣಿಯಂತಿರುವನು. ಇವನ ಶಾರೀರವು ಅಮಾನುಷವಾಗಿರುವುದು. ಇವನು ಗಾನಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರ ಮಿಸಿದರೆ, ಕುರಿಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಸಕಲ ತಿರ್ಯಗ್ಜಂತುಗಳೂ ಕೂಡ ಇವನ ಗಾನಸುಖದಿಂದ ದೇಹವನ್ನು ಮರೆಯುವುವು. ನಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು ಮೊದಲಾದವರು ಈತನ ಗಾನಾಮೃತವನ್ನು ಕಿವಿಯಿಂದ ಪಾನಮಾಡಿ, ಸೊಕ್ಕಿ, ಆನಂದಪರವಶರಾಗುವರು. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ಈತನ ಗಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ, ತಾವೂ ಅವನಂತೆ ಹಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸುವರು. ಇವನ ಗಾನವು ಸ್ಥಾವರಾತ್ಮಕವಾದ ಸಕಲ ಸಸ್ಯಗಳಿಗೂ ಪ್ರಾಣಿಕಳೆಯನ್ನು ತುಂಬುವಂತೆ ತೋ ರುತ್ತದೆ. ಇವನು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯನು ಮಾಡತಕ್ಕ ದ್ರೋಹಗಳಿಂದ ಗಿಡ ಗಳು ಬೆಳೆದಿರುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಕಾಡು ಗಿಡಗಳೂ ಕೂಡ ಅಭೂತವೂರ್ವ ವಾದ ಕಳೆಯನ್ನು ಹೊರಡುತ್ತಲಿವೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಲೆಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಬಿಡುತ್ತ

ಲಿವೆ. ಮಳೆ, ಗಾಳಿ, ಬಿಸಿಲು, ಚಂದ್ರಿಕೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಮಾತ್ರ ಪೂರ್ವದಂತೆಯೇ ಇರುವುವು. ಸ್ಥಾವರಾತ್ಮಕವಾದ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯಲ್ಯಮಾನಳಾಗಿರುವಳು. ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ನಿಸರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದಿತೋ ಅಥವಾ ಇವನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಯಿತೋ ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆನು. ಇವನ ವಿಯೋಗದುಃಖವನ್ನು ನಮ್ಮ ಜನಗಳು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರವೂ ಸಹಿಸಲಾರರು. ಇವನನ್ನು ವಾಪಸು ಕಳುಹಿಸು. ಈತನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಯಾವ ಕಷ್ಟಗಳೂ ಕಷ್ಟಗಳಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜನಗಳಿಗೆ ನಾವು ಕಾಡುಕುರುಬರು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಹೋಯಿತು. ನಮ್ಮ ಕಾಡೇ ಸ್ವರ್ಗವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ನಾವೇ ಸ್ವರ್ಗನಿವಾಸಿಗಳೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಭಾವನೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಈತನು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ತರುಮೂಲಗಳಲ್ಲಿ ಸಧೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅನೇಕ ಪುಣ್ಯಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಆಬಾಲ ವೃದ್ಧರೂ ಕೂಡ ಧರ್ಮದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ, ಈ ಅರಣ್ಯವೇ ನಮ್ಮ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ನಂದನವನವಾಗಬಹುದೋ, ಉದ್ಯೋಗವು ಪುರುಷರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಸ್ತ್ರೀಯರೂ, ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಹೇಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯವಾದದ್ದೋ, ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾದ ಫಲವು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ದೇವರು ಹೇಗೆ ಮಾಡುವನೋ, ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೇಗೆ ಭೇದಭಾವಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅಕೃತ್ರಿಮವಾದ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಕ್ಷೀಣವಿಂತೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾದ ಮಿತ್ರರಂತೆ ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ, ಅಂಥಾ ನಡತೆಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸುಖವಾಗಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವೋ, ಭೇದಭಾವದಿಂದ ಈ ಅರಣ್ಯವು ನರಕಪ್ರಾಯವಾಗುವುದೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಸಕಲ ಭೇದಭಾವಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು, ಮೈತ್ರಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಬದುಕುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವನು. ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾದವನು ನಮಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿರುವನು. ಇವನನ್ನು ನೀನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ, ತಾಯಿಯಿಂದ ವಿಯೋಗವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪತನಿಸುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಈತನನ್ನು ವಾಪಸು ಕಳುಹಿಸು.” ಎಂಬವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಅವನ ಬೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದ ನರಲ್ಲಾ ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಸಾಂಪ್ರದಾಯವು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ವಿಸ್ಮಯವುಳ್ಳವನಾಗುವನು. ಇಂಥಾ ಕಾಡು ಜನಗಳ ಆಗಾಧವಾದ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗುವುದು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಈ ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಂಜನೈಕ ಸರಾಯಣತೆಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿರಬೇಕು. ಇದೇನಾಶ್ಚ ರ್ಯವಲ್ಲ. ದುರಾತ್ಮರಾದ ಖ್ಯಾಯಾಣಿಗಳು

ವರನ್ನು ಮೂಲೋತ್ಪತ್ತಿನ ಮಾಡುವುದು ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು? ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿ, ಅವರ ದೌರಾತ್ಮ್ಯವೇ ಅವರಿಗೆ ಕಾಲಕೂಟ ವಿಷವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಮಹಾತ್ಮನ ವ.ಗನಿಗೆ ಈ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳು ಇರುವುದೇನಾಶ್ಚರ್ಯ! ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಪರಿಪಾಕವೆಂದ ಅವನ ಸಮಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಂಭವವು ನನಗೂ ಲಭ್ಯವಾಯಿತು' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಂದು ಕೊಂಡು, ಆ ಕುರುಬನನ್ನು ಕುರಿತು ಸಸಾಪ್ರೀತ್ಯನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಎಲೈ ಕುರುಬರೇ,—ನಿಮ್ಮ ಪುಣ್ಯವಿಶೇಷದಿಂದ ಇದುವರೆಗೂ ಈತನ ಸಹವಾಸವು ನಿಮಗೆ ದೊರೆಯಿತು. ಅವನ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಫಲವಾಗಬಹುದೋ ಅಪ್ಪಾಯಿತು. ನನಗಿಂತಲೂ ನೀವು ಪುಣ್ಯಶಾಲಿಗಳು. ನಿಮಗೆ ಉಂಟಾದಷ್ಟು ಇವನ ಸಹವಾಸ ಲಾಭವು ನನಗೆ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈತನು ಕುರುಬನಲ್ಲ. ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಭೀಮನಿಗೂ, ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿಗೂ, ಗುಣಾತಿಶಯಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೂ ಸಮಾನನಾದ ಯೂಲಿಸಿಸ್ಸೆಂಬ ಮಹಾತ್ಮನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿರಬಹುದು. ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶದ ಪ್ರಭುಗಳು ತಮಗೆ ಸಮಾನರಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅಧಿಕಾರ ಮದದಿಂದಲೂ, ಐಶ್ವರ್ಯ ಮದದಿಂದಲೂ ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ವಿಹೀನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ವಿಷಯಾಸಕ್ತರಾಗಿ, ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದ ಪ್ರಭುವಾದ ಮಿನಲಯಾಸ್ ಎಂಬುವನ ಧರ್ಮಪಕ್ಷಿಯಾದ ಹೆಲ್ ಎಂಬುವನನ್ನು ಈ ದೇಶದ ರಾಜಪುತ್ರನೊಬ್ಬನು ಹೇಗೆ ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನೋ, ಅವನ ದೌರಾತ್ಮ್ಯಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದ ಪ್ರಭುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ, ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೇಗ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದರೋ, ಇವರಿಗೆ ಯುದ್ಧವು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೂ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಿತೋ, ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಯೂಲಿಸಿಸ್ಸನ ರಾಜಮಂತ್ರ ಪ್ರವೀಣತೆಯಿಂದಲೂ, ಯುದ್ಧವಿದ್ಯಾ ವಿಶಾರದತ್ವದಿಂದಲೂ ದುರ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕನಾದ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ಎಂಬುವನು ತನ್ನ ಪುತ್ರಮಿತ್ರಕಳತ್ರಾದಿಗಳೊಡನೆಯೂ, ತನ್ನ ಬಾಂಧವರೊಡನೆಯೂ ಹೇಗೆ ಮೂಲೋತ್ಪತ್ತಿನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟನೋ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನೀವು ಕೇಳಿರಬಹುದು. ಇಂಥಾ ಲೋಕೈಕವೀರನಾದ ಯೂಲಿಸಿಸ್ ಎಂಬುವನೇ ಈತನ ತಂದೆ. ಇವನು ಇಥಾಕಾ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಭು. ಅವನು ದೇಶಾಟನವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವನು. ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು, ಈತನು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವನು. ದುರಾತ್ಮನಾದ ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನು ಇವನು ಫಿನೀಷಿಯಸ್ ಎಂದು ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದನು. ಅದನ್ನು ನಾನು ನಂಬಿದೆನು. ಇವನು

ಇವನ ಮಿತ್ರನಾದ ಮೆಂಟರನೂ ಗುಲಾಮರಂತೆ ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಮಾರಲ್ಪಟ್ಟರು. ನಿಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ ಪರಿಪಾಕಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾನವೇ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಈಗ ಇವನು ಯೂಲಿಸಿಸ್ಸಿನ ಪುತ್ರನಾದ ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನಿಮ್ಮ ವ್ರಾಥನೆಗೆನುಸಾರವಾಗಿ ಇವನನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲಿ? ಅವನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನಿಟ್ಟು ಬರುವುದಾದರೆ, ನೀವು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು. ಆದರೆ, ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯವು ಬಹಳವಾಗಿರುವುದು. ಯೂಲಿಸಿಸ್ಸೆಂಬವನು ದೇಶಾಟನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಬಹುಶಃ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥನಾಗಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ದುರ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರಾದ ಕೆಲವು ಜನ ಪ್ರಭುಗಳು ಇವನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಇವನ ತಾಯಿಯ ವಾತಿವ್ರತ್ಯಕ್ಕೆ ಭಂಗವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲಿರುವರು. ತಾಯಿಯ ಮಾನರಕ್ಷಣೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಕೆಲಸವು ಯಾವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. 'ನಮಾತುಃಪರದೇವತಾ' ಎಂಬ ಗಾಢೆಯು ಇರುವುದು. ಈತನು ಅವನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಈ ದುರ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನ್ಮೋಹದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರು ಸನ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರಾಗದೆ ಹೋದರೆ, ಅವರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಬೇಕು. ಈ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸನು ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ದೊರೆಯುವನು? ಈ ಚಾಪಲ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಬಿಡುವುದು ಉತ್ತಮ. ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸನು ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಮೇಲ್ಬಂಧಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸುಖವಾಗಿರಿ,"

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನು ಹೇಳಲು, ಆ ಕುರುಬರಲ್ಲರೂ ವ್ಯಸನಕ್ರಾಂತರಾಗಿ, ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ಬಂದು, ತನ್ನ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ, ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿ, ಪುನಃ ಬರುವುದಾಗಿ ಎಷ್ಟು ವಿದವಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ್ಯೂ, ಅವರು ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೊಂದಲಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧರಾದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

" ಎಲೈ ಮಹಾಪ್ರಭುವೇ,—ನಿನ್ನ ಸಂಭಾಷಣದಿಂದ ಈ ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೀನೂ ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಎಶೇಷ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿರುತ್ತೀ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯು ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ವಿಚ್ಛಾಸನೆಗೆ ಒಪ್ಪು. ಇಥಾವಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ದುರಾತ್ಮರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ, ಮಾತಾಪಿತೃ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ಈತನ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ. ಇದು ನಮಗೂ ಅಭಿಮಾನವಾದದ್ದು. ಇವನಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕೈಲಾಕ

ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡು. ಇವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೊಡು. ಈ ಮಹಾತ್ಮನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಅಭಿಲಾಷೆಯು ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ಉಂಟಾಗಿರುವುದು. ಇಂಥಾ ಮಹಾತ್ಮನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣಭೂತಳಾದವಳು ಕೇವಲ ಸತ್ಯಗುಣ ಪ್ರಧಾನಳಾಗಿರಬೇಕು. ಸಕಲ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಪ್ರಕಾರಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಭೂತಳಾದ, ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಳಾದ ಶಕ್ತಿಯೇ ಇವಳಾಗಿರಬೇಕು. ಅವಳ ದರ್ಶನದಿಂದ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯು ನಮಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವುದು. ಈ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇವನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬರುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೊಡು.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕುರುಬರು ಹೇಳಲು, ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಎಲೈ ಕುರುಬರೇ,—ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿದೆನು. ಈ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಸಹಾಯಾರ್ಥವಾಗಿ ನನ್ನ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಹಡಗುಗಳಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸುವೆನು. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೂ ಬೇಕಾದ ಸರ್ವಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವೆನು. ಇಥಾಕಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಆ ದೇಶದ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಮೂಲೋತ್ತಾಟನ ಮಾಡಿ ಯೂಲಿಸಿಸ್ ಮತ್ತು ಪೆನಿಲೋಪರ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಯುವರಾಜ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಅನಂತರ ಅವನನ್ನೂ, ಅವನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಅವರ ಪಾದಧೂಳಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶವು ಪವಿತ್ರವಾಗುವಂತೆ ನೀವು ಮಾಡಬಹುದು. ಸಂಚಕಾರರೂಪವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿರುತ್ತೇನೆ.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನು ಕುರುಬರಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಎಲೈ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನೇ,—ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ನೀನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟಿ. ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟವು ನನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳಾದ ಕುರುಬರು ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಜ್ಞಾಶಾಲಿಗಳಾಗಿಯೂ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಸಾಧಕವಾಯಿತು. ಆದಾಗ್ಯೂ ನನ್ನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು. ದುರಾತ್ಮನಾದ ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನು ನೀನೂ, ಮೆಂಟರೂ ಗುಲಾಮರಂತೆ ವಿಕ್ರಯಿಸಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಭೂತನಾದನು. ಇದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಕೂಡಲೆ ಆತನನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿದೆನು. ಅವನ ತಪ್ಪುಗಳೂ, ದೋಷಚಿಂತೆಯೂ ರುಜುವಾತಾದವು. ಅವನಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಮರಣದಂಡನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಮರಣದಂಡನೆಗಿಂತಲೂ ಅವನು ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಅವನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ಜ್ಞೇವನೂ ಅವನು ಬಂದೀಖಾನೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿರುವೆನು, ಅವನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ದಿಟ್ಟು, ಉಳಿದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ

ಮುಟ್ಟುಕೋಲು ಹಾಕುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿರುವೆನು.” ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೊಡಲಿ, ಬಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಎಲೈ ಮಹಾಪ್ರಭುವೇ, —ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ನಿಜವಾದ ಪ್ರೀತಿಯು ಇದ್ದರೆ, ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊ. ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನು ಬಂದಿಬಾಣೆಯಿಂದ ಖುಲಾಸೆ ಮಾಡಲ್ಪಡಲಿ. ಅವನ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೆ ವಾಪಸು ಕೊಡಲ್ಪಡಲಿ. ನಡೆಯತಕ್ಕವರು ಎಡವುವುದುಂಟು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ದ್ವೇಷವುಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅವನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಕ್ಷಮೆಯು ದೇವರ ಗುಣ. ನೀನು ಮಹಾತ್ಮನು. ಭೃತ್ಯರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಉಂಟಾದರೆ, ಮುಂದೆ ಅವರು ಅಂಥಾ ತಪ್ಪು ಮಾಡದಂತೆ ಹಿತೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವರು ಧರ್ಮಪುತ್ರರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಈ ವಿಧವಾದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡು.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಹೇಳಲು, ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನಿಗೆ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅಪಕಾರ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುವುವು. ಇದು ಯಾರ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದವರಿಗೂ ಅಪಕಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಇವನು ಅಪಕಾರ ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ, ಅವನಿಗೆ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇವನ ಅಭಿನಿವೇಶವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸನ ಮಹಾತ್ಮ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇವನ ಮಹಾತ್ಮ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಾದದ್ದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಜಗದೀಶನು ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನೆಗೋಸ್ಕರ ಅಂಥಾ ಮಹಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದುಂಟು. ಇವನ ದರ್ಶನದಿಂದ ಧನ್ಯನಾಗುವ ಸಂಭವವು ನನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರೂ ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವುದು ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಂದುಕೊಂಡು ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದಿಬಾಣೆಯಿಂದ ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನನ್ನು ಕರೆಸಿದನು. ಅವನು ಬಂದಿಬಾಣೆಯ ದಂಡನೆ ಗಿಂತಲ್ಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರವಾದ ದಂಡನೆಯು ಯಾವುದೋ ಮಾಡಲ್ಪಡುವುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಇದಕ್ಕೆ ಬಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನೇ ಕಾರಣಭೂತನಾಗಿರಬೇಕೆಂಬದಾಗಿಯೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಎಲೈ ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನೇ,—ಈ ಬಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ನೋಡು. ಇವನು ಫಿನೀಷಿಯನ್ ಅಲ್ಲ. ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸನ ಪುತ್ರನು. ಇವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೆಂಟರನು ಮಹಾ ಪುರುಷನಾಗಿರಬೇಕು. ಸತ್ಪುರುಷರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ

ಸತ್ಪುರುಷರು ಇರುವರು. ದುರಾತ್ಮರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ದುರಾತ್ಮರು ಇರುವರು. ಇವನ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇವನಿಗೆ ಗುರುವಾಗಿದ್ದ ಮೆಂಟರನ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳು ಹೇಗಿರಬಹುದೋ ಅದನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ಅದು ಹಾಗಿರಲಿ. ಇವರು ಫೀನೀಷಿಯನ್ ರೆಡು ಸೀನು ಕೋಸಹೋಗಿರಬಹುದೆಂದು ಈತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನಲ್ಲ ಏನಿಗೆ ದೈವವಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿ ಯೂ, ಅಜ್ಞಾನನೇ ಮುಖ್ಯಕಾರಣವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಏನಿಗೆ ಮಾಡಿರುವ ತಿಕ್ಕೆಯು ಧರ್ಮವಾದದ್ದಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಏನಿಗೆ ಪಾಪಕೃತ್ಯವು ಕೊಡಲ್ಪಡಬೇಕೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ನಿನ್ನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲೂ ಏನಿಗೆ ವಾಪಸು ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಈತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಈತನ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳನ್ನೂ, ಇವನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನೂ, ಇವನ ದೇಹತಕ್ತಿಯ ವಿಷಯವನ್ನೂ, ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯ ವಿಷಯವನ್ನೂ, ಅವನು ದುರ್ಜನರನ್ನೂ ಕೂಡ ಸಜ್ಜನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನಗಳನ್ನೂ, ಅಪಕಾರಗಳಿಗೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ಇರುವ ನಿಸರ್ಗವಾದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ, ಇವನೇ ಆ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಯೂಲಿಸಿಸ್ಸನ ಮಗನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಏನಿಗೆ ನುಹಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಏನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ತಿಕ್ಕೆಯು ವಾಪಸು ಬೇಗ ಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಅಪಕಾರ ಮಾಡಿದವರಿಗೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇವನು ಹಾಕಿರುವ ಮೇಲ್ವಂಗಿಯು ಸತ್ಪುರುಷರಿಗಿಲ್ಲಾ ಅನುಷ್ಠೇಯವಾದದ್ದು. ಇದನ್ನು ಅನುಷ್ಠಿಸಿದವರಿಗೆ ಇಹಪರ ಸೌಖ್ಯಗಳು ಸಂದಿಗಡ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳ ರಾಶಿಯಿಂದ ಇವರು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಸಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಮೆಂಟರನನ್ನು ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ ಕರೆಸು. ಅವನ ಪ್ರಸನ್ನವೆಗೊ ಪಾತ್ರರಾಗೋಣ. ನಮ್ಮ ಅಪರಾಧಗಳು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಡುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಇವರಿಗೆ ಸುಖ ಸಹಾಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ, ಇವರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸೋಣ. ಇವರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ದುರಾತ್ಮರನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಆ ದೇಶದ ರಾಜ್ಯಭಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಯೂಲಿಸಿಸ್, ಪೆನಿಲೋಪ ಮತ್ತು ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸರು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು, ನಮಗೆ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬ್ರಿಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಪೆನಿಲೋಪಿಸ್ಸನು—

(ಆತ್ಮಗತ) “ಈ ಹುಡುಗನು ವಿಚಿತ್ರಪುರುಷನಾಗಿರಬೇಕು. ಇವನ ಗುರುವಾದ ಮೆಂಟರನು ಇನ್ನೂ ಅದ್ಭುತವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಭಯಂಕರ

ವಾದ ಸಿಂಹನೆಲ್ಲಿ? ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗನೆಲ್ಲಿ? ಸಿಂಹವನ್ನು ಕತ್ತು ಮಿಸುಕಿ ಕೊಂದು ಹಾಕುವುದೆಂದರೇನು? ಇದು ಯಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಈ ಅದ್ಭುತವಾದ ಶಕ್ತಿಯು ಇವನಿಗೆ ಹೆಗೆ ಬಂತು? ಕಾಡು ಕುರುಬರೆಲ್ಲಿ? ಅವರು ಅನುರಕ್ತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ, ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನೂ ಇವನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಎಲ್ಲಿ? ಇನೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿವೆ. ನಾನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಇವನನ್ನು ವಿಕ್ರಯಿಸಿರುವೆನು. ಇವನು ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದವನಾದಾಗ್ಯೂ, ಫಿನೀಷಿಯನ್ ಎಂದು ನಂಬಿಕೆಯು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಹಳ ಮೆಹನತ್ತು ಮಾಡಿದೆನು. ನಿಜವಾಗಿ ಮೆಂಟರಿಗೂ, ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೂ ಅಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು. ಇವರಿಂದ ನನಗೇನು ಅಪಕಾರವಾಗುವುದೋ ಎಂಬ ಭಯವೇ ನನಗೆ ಇತ್ತು. ನನ್ನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಕೂಡ ಇವನಿಗೆ ಇರುವುದು. ಇವನ ಮಾತು ಕೇಳದವಾಕ್ಯವಂತೆ ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ ಭಾವಿಸುವ ಸಂಭವವು ಉಂಟಾಗಿರುವುದು. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಇವನು ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ವಿವಾಹವನ್ನು ಮಾಡಿರುವನು. ನಾನು ಮಾಡಿದ ಅಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಮಹೋಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿರುವನು. ಕಾಡು ಮೃಗಗಳಿಗೆ ಸಮಾನರಾದ ಕಾಡು ಕುರುಬರೆಲ್ಲಾ ಇವನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತರಾಗಿರುವರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಾನು ಇವನಿಗೆ ಅಪಕಾರ ಮಾಡಿದನೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವುದಕ್ಕೂ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿರುವರು. ಇವನ ಉಪಕಾರವೂ ಕೂಡ ನನಗೆ ಅಪಕಾರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುವುದು. ಕಾಡು ಜನಗಳ ಮನೋವೃತ್ತಿಯು ಊರು ಜನಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಮೂರ್ತಿಮತ್ತಾದ ದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಗಿರುವುದು. ನಾನು ಪಿತಾಚವಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೂ ಆರಂಭವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ಈ ಭಾವನೆಯು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿರುವುದು. ಈಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಸರ್ವರ ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಗುರಿಯಾಗಿ, ಬದುಕಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಾಯುವುದು ಮೇಲು. ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಅಧರ್ಮವು ಧರ್ಮದಿಂದ ಜಯಿಸಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವು ಈಗ ಉಂಟಾಯಿತು. ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನು ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನಂತೆಯೇ ಧರ್ಮಪರವಶನಾಗಿರುವನು. ಧರ್ಮವು ಜಯಿಸಿದರೆ, ಅಧರ್ಮವು ಭಸ್ಮೀಭೂತವಾಗುವುದು. ಹಾಗಾದರೆ, ಅದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಭಸ್ಮವಾಗಬೇಕು. ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನೂ, ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನೂ, ಮೆಂಟರಿನೂ, ಧರ್ಮಿಪುತ್ರರಾದ ಸಕಲ ಜನಗಳೂ ನನಗೆ ಶತ್ರುಗಳು. ಇವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನ ಮಾಡಿದ ಹೊರತು,

ನಾನು ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಉಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಸರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಈ ಕೆಲಸವು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉಪಾಯದಿಂದ ಆಗದೆ ಇರತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನ ಮಾಡಿ, ನನ್ನ ಇಸ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಇರಲಿ. ನನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಈ ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನು ಬೆಲಮಾಕಸ್ಸನ ಉಪದೇಶದಿಂದ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಸೌಜನ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಿ, ನನಗೆ ಮಾಡಿದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದಲ್ಲದೆ, ನಾನು ಸಿರಪರಾಧಿಯಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ನನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಕೂಡ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ಈ ಅಬ್ಬರೂ ನನಗೆ ಉಪಕಾರಿಗಳಾಗಿ ದೂರವಿಸಿರುವರು. ಮೆಂಟರನನ್ನು ಕರೆಸಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿರುವುದು. ಅವನು ನಿತೃಣ. ಅವರ ಮನೋಭಾವವು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ವೃದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಬೆಲಮಾಕಸ್ಸನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಧೈರ್ಯಸ್ಥೈರ್ಯಗಳಿವನು. ಅವನು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಯೋಗೀಶ್ವರನಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಧೊರೆಯು ಬೆಲಮಾಕಸ್ಸನ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳಿಗೆ ವಾಸನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಮೆಂಟರನು ಬಂದ ಕೂಡಲೆ, ಅವನಿಗೆ ವಾಸನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದುವರೆಗೂ ನನ್ನ ಅಧಿಕಾರವು ಹೇಗೆ ಅಪ್ರತಿಪತ್ತವಾಗಿತ್ತೋ ಹಾಗೆ ಮುಂದೆ ಇರಲಾರದು. ಈ ಮೂರು ಜನಗಳೂ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಇವರಿಗೆ ವಾಸನಾಗಿರಬೇಕು. ವಾಸವು ಬಹಳ ಹೇಯವಾದದ್ದು. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲ ವಾಸನಾಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸರಕದಲ್ಲ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡತಕ್ಕುದು ಉತ್ತಮ. ಈ ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನು ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡುವಂತಾದರೆ, ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪಗಳೆಲ್ಲಾ ನೆರವೇರುವುವು. ಅನಂತರ ಬೆಲಮಾಕಸ್ಸನನ್ನೂ, ಮೆಂಟರನನ್ನೂ ಲೀಲೆಯಿಂದ ನಿಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಲವಾದ ಅಸಾಧ್ಯಗಳನ್ನೇನಾದರೂ ಹೊರಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೂ ಹಾಕಿಸಬಹುದು. ಈ ಬೀತಿಯಲ್ಲ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ತಪ್ಪಿನವನನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಉಪಾದೇಯವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಬದುಕಿರುವವನಿಗೂ ಅಪ್ರತಿಪತ್ತವಾದ, ದೃಷ್ಟವಾದ ಲೌಕಿಕ ಸುಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು ಉತ್ತಮವೇ ಹೊರತು, ಅದೃಷ್ಟವಾದ ಪಾರಲೌಕಿಕ ಸುಖಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದು ವಿವೇಕಹೀನ. ದೃಷ್ಟವಾದ ಸುಖಗಳು ನಿಜವಾದವುಗಳು. ಅದೃಷ್ಟಸುಖಗಳು ಸಂಕಲ್ಪ ಪ್ರಪಂಚಗತವಾದವುಗಳು. ಆದುದರಿಂದ ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನು ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡುವಂತೆಯೂ, ಬೆಲಮಾಕಸ್ಸನೂ, ಮೆಂಟರನೂ ಅವನ ಆಕಾಶ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣಭೂತರಾದಂತೆಯೂ ಮಾಡುವೆನು

ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಅದು ಕರ್ತವ್ಯವಾದದ್ದು. ಅದರಿಂದ ಇಷ್ಟಪ್ರಾಪ್ತಿಯೂ, ಅರಿ
ಷ್ಟನಿವಾರಣೆಯೂ ಎರಡೂ ಆಗುವುವು. ಅರಣ್ಯದ ಸಿಂಹವನ್ನು ಕೊಂದು, ಅಸ
ಹಾಯತೂರನೆಂದು ಹಸರುವಾಸಿಯನ್ನು ಪಡೆದು, ತನ್ನ ರುಜುವಾಗದಿಂದಲೂ,
ಸೌಜನ್ಯದಿಂದಲೂ ಟಿಲವಾಕಸ್ಸನು ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಲಿದ್ದಾನೆ. ಪುರುಷ ಸಿಂಹ
ನಾದ ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಅಮಾನುಷವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಜಯಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿದು
ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಹಾಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುವೂ ಹಾಗೆ ತಿಳಿ
ದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನು ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡಲಿ. ಅವನ ಮರಣಕ್ಕೆ ಟಿಲ
ವಾಕಸ್ಸನೇ ಕಾರಣಭೂತನೆಂದು ನಂಬಿಕೆಯು ಹುಟ್ಟಿಸಲ್ಪಡಲಿ. ಮೆಂಟರು
ಬರಲಿ. ಟಿಲವಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನ
ಅಕಾಲ ಮರಣಕ್ಕೆ ಮೆಂಟರೂ ಕಾರಣಭೂತನೆಂದು ಪ್ರತ್ಯಯವು ಹುಟ್ಟಿಸಲ್ಪಡಲಿ.
ಕೋಪಪರವಶರಾದ ಜನಗಳಿಂದ ಇವಂಬ್ಬರೂ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡಲಿ. ಈ ಮಹಾ
ಕೌಟಿಲ್ಯ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಪುರುಷಸಿಂಹನಾದ ನಾನು ಶತ್ರುರಹಿತನಾಗುವೆನು.

(ಪ್ರಕಾಶ) ಈ ಬೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸ
ನನ್ನು ಕುರಿತು “ ಎಲೈ ಮಹಾ ಪ್ರಭುವೇ, — ಮೆಂಟರೂ, ಟಿಲವಾಕಸ್ಸನೂ ಇವ
ರಿಬ್ಬರೂ ಫಿಸೀಷಿಯರಾದುದು ಬಂದ ಕ್ರೈತುಗಳನ್ನು ನಾನು ನಂಬಿದೆನು. ಇದ
ರಿಂದ ಅಗಾಧವಾದ ಪಾಪವು ನನಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಭಯಂಕರವಾದ ಸಿಂಹ
ವನ್ನು ನಿರಾಯುಧನಾಗಿ ಕೊಂದ ಈ ಮಹಾತ್ಮನು ಪುರುಷಸಿಂಹನೆಂಬುವುದಕ್ಕೆ
ನಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಇವನು ಯೂರಸೆಸ್ಸನ ಮಗನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ
ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವು ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ. ಅದು ಹಾಗಿರಲಿ. ಈ ಕಾಡು ಕುರುಬರು
ವಿದ್ಯಾವಿಹೀನರು. ಅನಾಗರಿಕರು. ದಯಾರಹಿತರು. ಸಾರಾಸಾರಚ್ಛಾನವಿಹೀ
ನರು. ಸತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಧರ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಾಬ್ಧಿಪರು. ಇಂಥಾ ಜನಗಳೆ
ಲ್ಲರೂ ಈ ಮಹಾನುಭಾವನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ದಯಾರಸವುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ,
ನಾಗರಿಕರಾಗಿಯೂ, ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿಯೂ, ಸತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಧರ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಅಭಿ
ಮಾನಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ದೈವಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ರಾಜಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವ
ರಾಗಿಯೂ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವರು. ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರದವನಿಗೆ ಈ ಶಕ್ತಿಯು ಬರ
ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಇವನು ದೇವತಾಂತ ಸಂಭೂತನೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬ
ಹುದು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೋಡಿದರೆ, ತಂದೆಗಳ ಮಹಿಮೆಯು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು.
ತಂದೆಗಳೇ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವರು. ಟಿಲವಾಕಸ್ಸನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಯೂರಿ
ಸೆಸ್ಸನ ಮಹಿಮೆಯು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಯೂರಸೆಸ್ಸನ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳೆಲ್ಲಾ
ಟಿಲವಾಕಸ್ಸನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ತೀಭವಿಸುವುವು. ನನ್ನ ಅಧ್ಯವ್ಯವಹಾರದ ಇಂಥಾ

ಮಹಾತ್ಮನ ಸೇವೆಯು ನನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಯಿತು. ಇವನ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ದಯೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವ ಸಂಕಲ್ಪವು ನಿನಗೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅದು ಅಲ್ಪವಾಗಿಯೇ ಇರುವುದು. ಇವನ ಮಹಿಮೆಯೇ ಹೀಗಿರುವಾಗ್ಯೂ, ಹಿರಿಯನಾಗಿಯೂ, ಇವನಿಗೆ ಗುರುವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಮೆಂಟರನ ಮಹಿಮೆಯು ಹೇಗಿರುವದೋ ಅದನ್ನು ಊಹಿಸಬಹುದೇ ಹೊರತು, ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾರಿಸಿರಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವನನ್ನು ಈಗಲೇ ಕರೆಸುವೆನು. ಅವನ ಹಿತೋಪದೇಶ ಸುಖವನ್ನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಅನುಭವಿಸುವೆನು. ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅವರು ತಲಪುವಂತೆಯೂ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಮಾತಾಪಿತೃಗಳ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆಯೂ, ಅವರ ಶತ್ರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನ ಮಾಡಲ್ಪಡುವಂತೆಯೂ ಮಾಡೋಣ. ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಜ್ಞೆಯಾದರೆ, ನಾನೇ ಹೋಗಿ ಬರುವೆನು. ಈ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ನನಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ನಾನು ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಟೋಫಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನು ಬಹಳ ಸಂತುಷ್ಟನಾದನು. ಮೆಂಟರನನ್ನು ಕರೆಸುವುದಕ್ಕೆ ದೂತರು ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನು ಪುತ್ರನಿರ್ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾ, ಬಹಳ ಸುಖದಿಂದ ಇದ್ದನು. ಎರಡು ಮೂರು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಯೇ ನನಗೆ ಪಿತೃನಿರ್ವಿಶೇಷನಾದ ಮೆಂಟರು ಬಂದನು. ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನೂ, ಮೆಟೋಫಸ್ಸನೂ, ನಾನೂ ಅವನನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು, ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಅತ್ಯಂತ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಆದರಿಸಿದವು. ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ನಡೆದ ತರುವಾಯ, ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನು ವಾಸ್ತವಾಂಶವು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನೂ, ತಾನು ಮೆಟೋಫಸ್ಸಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷೆಯ ವಿಷಯವನ್ನೂ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನ ಉಪದೇಶದಿಂದ ಅವನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಅವನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದನ್ನೂ, ಆತನು ತಾನು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಸಂತಾಪ ಪಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ನಾನೂ ಕೂಡ ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನುಮೋದಿಸಿ, ಮೆಟೋಫಸ್ಸನು ಬಹಳ ಗುಣಶಾಲಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿರೂಪಿಸಿ, ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನು ಬೇಡಿದನು. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ, ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನನ್ನು ಕುರಿತು ಮೆಂಟರು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಎಲೈ ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನೇ,—ಈ ಪ್ರಪಂಚವು ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನಮಯವಾಗಿರುವುದು. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ವಿಷಯಗಳು ಏಕದೇಶವಾಗಿರುವುವು. ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯಗಳು ಮಹಾಮೇರುವಿನಂತೆ ಇರುವುವು. ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅಪರಾಧಗಳು ನಡೆಯಬಹುದು. ಅಂಥಾ ಅಪರಾಧಗಳು ಅಪರಾಧಗಳಲ್ಲ. ಮನಃಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ಯಾವ ಅಪರಾಧಗಳು ನಡೆಯುವುವೋ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಉತ್ತರವಾದಿಗಳು. ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ನಾವು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಉತ್ತರವಾದಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ನನಗೆ ತಿಳಿಯು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ಉಪಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯು ತಪ್ಪಿದಾಗ್ಯೂ, ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯು ಎಂದಿಗೂ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಜ್ಞನಾದ ನಿನಗೆ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಅಪ್ರಕೃತ. ನೀನು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಫಿನೀಷಿಯರ್‌ರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ದಾಸತ್ವಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಗುರಿಮಾಡಿ ವಿಕ್ರಯಿಸಿದರೆ, ಆ ಅಪರಾಧವು ನಿನ್ನದಲ್ಲ. ನಾವು ಫಿನೀಷಿಯರ್‌ರಲ್ಲವೆಂದು ನಿನಗೆ ನಂದಿಕೆಯು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದುದು ನಮ್ಮ ತಪ್ಪು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ವ್ಯಸನಪಡಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಸಂತಾಪವೆಲ್ಲಾ ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೆ, ದೇವರು ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವನ್ನು ಮಾಡುವನು. ಸಕಲ ಫಲಗಳೂ ಕರ್ಮಾಯತ್ತವಾಗಿರುವುವು. ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆನುರೂಪವಾದ ಫಲವು ಆಗಿಯೇ ಆಗುವುದು. ಈ ಫಲವು ಸ್ವಂತಗಳಿರೂಪವಾಗಿರಲೆಂದು ನಾನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿ, ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಮನೋಭಾವವು ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದೇನಾತ್ಮರೈವಲ್ಲ. ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡುವ ದಿಟಿಕ್ಷಿವಾ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಮನೋವಿಕಾರಗಳು, ಅಂಥಾ ವಿಕಾರಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾದವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುವು. ಪ್ರಭುಗಳು ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನವೇ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿ ಉಳ್ಳವರು. ಪರಿಪಾಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು ಪ್ರೀತಿಸುವರು. ನಿಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ದೈವಿಸುವರು. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಪ್ರಭುತ್ವವು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಶೋಧಿತವಾದ ಹಂಸತೂಲಿಕಾತತ್ವಗಳಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರಾಜ್ಞರು ಹೇಳುವರು. ಇದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ಬಿಚ್ಚಕತ್ತಿ ಹಡಕು ಬೊಡಲಾದವುಗಳು ಸದಾ ಅಡ್ಡುಟ್ಟಿರುವುವು. ಪ್ರಭುವಿನ ಬಾಳಾರ್ಥ

ಸದಾ ಜಾಣರಾದ, ಡಿಟೆಕ್ಟಿವ್ ವಿದ್ಯಾವಿಕಾರದರಾದ ಜನಗಳು ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವರು. ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ, ಜನಗಳ ಮನೋಗತವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾದ ವಿಧ್ಯೆಯಲ್ಲ. ಹರ್ಷಸಂತಾಪಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖವು ಆದರ್ಶ ಪ್ರಾಯವಾಗಿರುವುದು. ಒಬ್ಬ ಪ್ರಭುವಿನ ಭೇಟಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಜಾಜ್ಜಿ ಲ್ಯಮಾನವಾದ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಪರಿವಾರ ಸಮೇತನಾಗಿ ಬಂದನು. ಭೇಟಿಗೆ ಬಂದಿದ ಸಾವಿರಾರು ಜನಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತನು ಕೂತಿದ್ದನು. ಆ ಪ್ರಭುವು ಭೇಟಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ್ಯೆ, ಡಿಟೆಕ್ಟಿವ್ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಭೇಟಿಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕವರ ಮುಖಗಳನ್ನು ಇನ್‌ಸೈಕ್ಟ್ (ಪರೀಕ್ಷೆ) ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋದನು. ದರ್ಬಾರು ಹಾಲ್‌ನಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಆಯುಧಪಾಣಿಗಳಾದ ಪೊಲೀಸಿನವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಪ್ರಭುವು ಬಂದು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿದನು. ಡಿಟೆಕ್ಟಿವ್ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಇವನ ಜೇಬನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಬಾರುವಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ರಿವಾಲ್ವರು ಬಂದು ಅವನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಪ್ರಭುವು ಕೇಳಲು, “ಈ ಡಿಟೆಕ್ಟಿವ್ ಆಫೀಸರು ನಿನ್ನ ಭಾಗದ ದೇವರು. ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರುವನು. ಭೇಟಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ನಾನು ಬಂದೆನು, ನನ್ನ ಮಿತ್ರನಾದ ಪರಂತಪನಿಗೆ ಗಡೀಪಾರು ರೂಪವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀನು ಮಾಡಿರುವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಂದೆನು, ನಿನಗೆ ಆಯಸ್ಸು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು, ನನಗೆ ಆಯಸ್ಸು ಮುಗಿದಿರಬೇಕು, ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಮಾಡಿದ ಏರ್ಪಾಡುಗಳೆಲ್ಲಾ ಈ ಡಿಟೆಕ್ಟಿವ್ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದಿಗೂ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನ ಮುಖವನ್ನು ಮೆಂಟನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಈ ಕಥೆಯು ನನ್ನ ಸ್ವೈತವಥಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ದರ್ಬಾರು ಬರಬಾರದ ಕೂಡಲೆ, ನಾನು ಮೆಂಟರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನ ಸ್ವಭಾವವು ಹೇಗಿರಬಹುದೆಂದು ಕೇಳಿದೆನು. ಅದಕ್ಕೆ

“ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನ ಮನೋಭಾವವು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮಾತುಗಳು ಅವನ ಮನೋಭಾವದಂತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಧೂಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ಬೆಚ್ಚೊಂದಿಂದ ಲೋಹಾದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಕರಗಿ ಹೇಗೆ ಪರ್ವತಾಗ್ರಗಳಿಂದ ಉನ್ನುತಿವಾಗುತ್ತವೋ ಹಾಗೆ ಇವನ ಮನೋಭಾವವು ಇರುವುದು. ಅನಿರ್ವಹನೀಯವಾದ ಹೇಷ್ಯವೇನೋ ಇರುವುದು. ನಮಗೂ, ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸಗೂ ಏನೋ ವಿಘ್ನ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಬಂದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಧವಿಸಿಯೇ ತೀರಬೇಕು. ಇವನ

ಕೋಪಾಗ್ನಿಯು ನಮಗೆ ಕೇಡನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ, ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಮಂಗಳವು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಂದ ವಿಸತ್ತುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗಿಬೇಕು.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ, ನನಗೆ ತುಂಬಾ ವಿಷಾದವಾಯಿತು. ದಿಕ್ಕು ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಕಳವಳ ಉಂಟಾಯಿತು ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಪಾರವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವುದೋ ಎನ್ನೋ ಎಂಬ ಭಯವು ಉಂಟಾಯಿತು. ಈ ಭಯದಲ್ಲಿ ಮಲಗುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟೆನು. ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ದುಸ್ವಪ್ನಗಳು ಆದವು. ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನು ಕಾಲಾಧೀನನಾದನೆಂದು ವರ್ತಮಾನ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅವನ ಅಕಾಲ ಮರಣಕ್ಕೆ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಕಾರಣಭೂತರೆಂಬದಾಗಿ ಗುಮಾನಿಯೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡಿಕೊಂಡಿತು. ಈ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ನನಗೆ ಅಪರಿಹಾರ್ಯವಾದ ವ್ಯಸನವು ಉಂಟಾಯಿತು. ಮೆಂಟರನ ಭಯವು ಈ ರೂಪವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನು ಇಷ್ಟು ದುರಾತ್ಮನೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ ಎಂಬುವನಿಗೆ ಬಾಕರಿಸ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದನು. ಅವನು ನಿರಕ್ಷರಕುಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದನು ಅವನಿಗೆ ಭೂತದಯೆಯು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇವರು ಕ್ಷೇಮಚಿಂತಕರು, ಇವರು ಶತ್ರುಗಳು ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಅವನಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಪ್ರತಿಹತವಾದ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಗೆ ಇವನು ದಾಸಾನುದಾಸನಾಗಿದ್ದನು. ಅಷಮ ದಗಳಿಂದಲೂ ಇವನು ಪೀಡಿತನಾಗಿದ್ದನು. ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಸೌಖ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇರುವುದೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ಇವನಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು. ಸದಾ ವಿಷಯ ಸುಖಗಳಲ್ಲಿ ಇವನು ಮಗ್ನನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೊನ್ನು, ಹೆಣ್ಣು, ಮಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಇವನು ಕೇವಲ ಆಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು ಇಂದ್ರ, ಚಂದ್ರ, ದೇವೇಂದ್ರನೆಂದು ಇವನನ್ನು ಹೊಗಳತಕ್ಕ ಸ್ತುತಿಪಾಠಕರೂ, ಪಾಠಕಿಯರೂ ಇವನನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ವಾಸ್ತವಾಂಶವನ್ನು ಹೇಳತಕ್ಕವರು ಇವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿರಂಕುಶಪ್ರವರ್ತಕರಲ್ಲಿ ಇವನು ಅಗ್ರಗಣ್ಯನಾಗಿದ್ದನು. ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳು ಇವನಲ್ಲಿಯೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಈ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಅವನು ಅರ್ಹನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನು ತನ್ನ ಇಂದ್ರಜಾಲ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲ ವಿದ್ಯೆಗಳಿಂದ ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನಿಗೆ ಅಕಾಲ ಮರಣ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೂ, ಮೆಂಟರನೂ ಕಾರಣಭೂತರೆಂದು ಬಾಕರಿಸ್ಸನಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ಶಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಿಸಿ, ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದನು. ಸಿಂಹ, ಹುಲಿ,

ಚಿರತೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಕೂಡತಕ್ಕ ಬೋನುಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಮಹಾತ್ಮರೆಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಮಹಾ ಪಾಪಿಗಳೆಂಬ ದಾಗಿಯೂ, ನಮ್ಮನ್ನು ಬೈಯುವುದಕ್ಕೂ, ರೋಧನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. ಇಥಾಕಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಮೆಂಟರಿನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬ ಹುದೆಂದು ನನಗೆ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಸಂಕಲ್ಪವು ಮರೀಚಿಕಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿತು. ನಾವು ನಿರಪರಾಧಿಗಳಾಗ್ಯೂ, ಇಂಥಾ ಅವಸ್ಥೆಯು ನಮಗೆ ಉಂಟಾಯಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ವಿಸಾದಪಾಯಿತು. ಬಹಳ ಧರ್ಮಿಷ್ಠನಾದ ಸಸಾಟಿಸ್‌ನನ್ನು ನಾವು ಕೊಂದೆವೆಂದು ಈ ದುರಾತ್ಮನು ವರ್ತಮಾನ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಜನಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಚೂರುಚೂರಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಬೇಕೆಂಬುವಷ್ಟು ಕೋಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಇಂಥಾ ಅವಮಾನಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡುವುದೇ ಉತ್ತಮವೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ನನಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಸಾವಿಬ್ಬರೂ ಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಡುವೆಂಬದಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ತೋರಿತು. ನಾವು ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಜೈಲು ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಸನದಿಂದ ನಾನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಬೋನಿನ ರಂಧ್ರಗಳಿಂದ ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ಶತಪಥಗಳನ್ನು ತುಳಿಯುತ್ತಿದ್ದೆನು. ತೀರಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಹಡಗುಗಳನ್ನೂ, ತೀರದಿಂದ ಹೊರಡತಕ್ಕ ಹಡಗುಗಳನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾ, ನನಗೆ ಈ ಗತಿಯ ಬಂದಿತ್ತಲ್ಲಾ ಎಂದು ವ್ಯಸನ ಪಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆನು. ಈ ವ್ಯಸನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತಪಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ವಿಕಾರಗಳು ಉಂಟಾದವು. ಈ ವಿಕಾರದಲ್ಲ ನನಗೆ ಉಂಟಾದ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಆಗ ನನಗೆ ತೋರಿದ್ದೀನಂದರೆ —

“ಇದೇನು ವಿಚಿತ್ರ! ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಭೂತನಾದವನೊಬ್ಬ ನಿರುವನೇ? ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಕ್ಕೂ ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿರುವುದೇ? ಸಕಲ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಗೂ ನಿಧಿಯಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೊಬ್ಬ ನಿರುವನೇ? ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅವನು ಕಾರಣಭೂತನೇ? ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನೆಯು ಅವನ ಬಿರುದೇ? ಹಾಗಾದರೆ, ಸಸಾಟಿಸ್ ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ನಿರಪರಾಧಿಗಳಾದ ನನಗೂ ಮೆಂಟರಿಗೂ ಈ ಅವಸ್ಥೆಯು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಜಗದೀಶ್ವರನೊಬ್ಬನಿದ್ದ ಸಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಅವನಿಂದ ನಾವು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಈ ಮೆಟೋಫಿಸ್‌ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಈ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಜಗದೀಶ್ವರನು ಪರಾಜ್ಞಾನನಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಜಗದೀಶ್ವರನು ಗಾಢವಾದ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವನೇ? ಅಥವಾ ಇಂಥ

ವುದಿಲ್ಲವೇ? ಈ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಅನಾಯಕವಾದದ್ದೇ? ದುರ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರು ಒಳ್ಳೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನೂ, ಸನ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರು ಕೆಟ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನೂ ಬಲವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಬಲವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವುದನ್ನೂ, ಸತ್ಯವಂತರೂ, ಧರ್ಮಸ್ಥರೂ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವುದನ್ನೂ, ಪಾಪಿಷ್ಠರು ಪ್ರಬಲರಾಗುವುದನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ, ಈ ಪ್ರಪಂಚವು ಅನಾಯಕವಾದ್ದೆಂಬವಾಗಿಯೂ ದೇವರೂ, ಸ್ವರ್ಗವೂ ಸುಳ್ಳೆಂಬವಾಗಿಯೂ, ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣೇತಿಹಾಸಗಳೆಲ್ಲಾ ಉನ್ನತ್ತರಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಗ್ರಂಥಗಳೆಂಬವಾಗಿಯೂ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವು ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬವಾಗಿಯೂ, ಇಂಥಾ ಪಾಪಮಯವಾದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂಬವಾಗಿಯೂ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ, ಒಂದೊಂದು ನಿಮಿಷವನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಯುಗದಂತೆ ನಾನು ಈ ಬೋನಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೆನು.” ಆಗ ಪುನಃ ಒಂದು ಅಶರೀರವಾಕ್ಯ ಆಯಿತು. ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ಶ್ರೋತ್ರಪಥಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಎಲೈ ಟಿಲವಾಕಸ್ಸನೆ,—ನಿನ್ನ ಮನೋಭಾವವು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವುದು. ಸಂಪತ್ತು ಬಂದಾಗ ಹಿಗ್ಗತಕ್ಕವರೂ, ವಿಪತ್ತು ಬಂದಾಗ ತಗ್ಗತಕ್ಕವರೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಇರುವರು. ಅಂಥವರು ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಲ್ಲ. ವಿಪತ್ತು ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಸಮಸ್ತ ಶುಭಾರುಭಗಳೂ ಕರ್ಮಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಬರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಬಂದ ಸಂಪತ್ತು ವಿಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಯಾರು ಹರ್ಷವಿಪಾದಗಳಲ್ಲದೆ ಅನುಭವಿಸುವರೋ ಅವರು ಪ್ರಜಾರಂಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದಕ್ಷರು. ನಿರಾಸೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಡ. ಈಗ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸು. ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವಾಗುವುದು.” ಎಂಬವಾಕ್ಯ ಕೇಳಬಂದಿತು.

ದಶದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪ್ರಸರಿಸಿ ನೋಡಿದೆನು. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಜಗದೀಶ್ವರನ ಲೀಲೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡೆನು. ಇದೂ ಒಂದು ಅಶರೀರ ವಾಕ್ಯೆಂದು ತೋರಿತು. ನಾನು ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಮೋಹ ಪರವಶನಾಗಿದ್ದೆನು. ಹೀಗಿರುವಾಗ್ಗೆ ಹಟತ್ತಾಗಿ ಲೇಶವೂ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇಯಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ಇರುವ ತೀರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅನೇಕ ಹಡಗುಗಳ ಧ್ವಜಸ್ತಂಭಗಳು ನನ್ನ ನೇತ್ರಪಥಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದವು. ಈ ಹಡಗುಗಳು ಆದ್ಯಂತಗಳಿಲ್ಲದ ಕಾಡು ಗಿಡಗಳಂತೆ ಕಾಣ ಬಂದವು. ಅನುಕೂಲವಾದ ವಾಯುವಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹಡಗುಗಳೂ, ಬಹು ಜನಗಳಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ದೋಣಿಗಳೂ ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಇರತಕ್ಕ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಗಲಿಬಿಲಿ ಶಬ್ದವು ಉಪಕ್ರಮವಾಗಿ ದಶದಿಕ್ಕು

ಗಳನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದವರು ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ ಆಯುಧವಾಣಿ
 ಗಳಾಗಿ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೋಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರು.
 ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಫಿನೀಷಿಯನ್ ಹಡಗುಗಳೆಂಬವಾಗಿಯೂ,
 ಕೆಲವು ಸೈಪ್ರಸ್ ದ್ವೀಪದ ಹಡಗುಗಳೆಂಬವಾಗಿಯೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನಾನು
 ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ, ನಾವೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ
 ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿದೆನು. ನಾನು ಬಂದೀಖಾನೆಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಈ ದೇಶದ
 ಕಕ್ಷಿಗಳೆರಡಕ್ಕೆ ಪರಸ್ಪರ ದ್ವೇಷವುಂಟಾಯಿತು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಕ್ಷಿ
 ಯವರು ಇನ್ನೊಂದು ಕಕ್ಷಿಯವರನ್ನು ಮೂಲೋತ್ಪತ್ತಿನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ
 ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಫಿನೀಷಿಯನ್ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಹೀಗೆ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ
 ಬಾಕರಿಸ್ಸನ ದೌರಾತ್ಮ್ಯವೇ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಬಾಕರಿಸ್ಸನು ಮುಖಂಡನಾಗಿ
 ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಘೋರವಾದ ಯುದ್ಧವು ನಡೆಯಿತು. ಅನೇಕ ಲಕ್ಷ
 ಜನಗಳು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟರು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಯೂ ರಕ್ತಪ್ರವಾಹವು ಹರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಉಪ
 ಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಈ ಪ್ರಭುವಿನ ರಥದ ಚಕ್ರಗಳು ರಕ್ತಮಯವಾದವು. ಎಲ್ಲೆ
 ಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಣಗಲು ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ರಥಗಳ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಈ ಹೆಣಗಳೇ ಅಡ
 ಚಣೆಯಾದವು. ಈ ಧೋರೆಯು ಸುಂದರನಾಗಿಯೂ, ಬಲಿಷ್ಠನಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು
 ಇವನು ಕೇವಲ ಭಯಂಕರನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದನು. ಇವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಬೆಂಕಿ
 ಯಂತೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಇವನಲ್ಲಿ ನಿರಾಸೆಯು ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಬಹಳ ಅವಾ
 ಯಕರವಾದ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೂ ನುಗ್ಗಿ ಇವನು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನಿಗೆ
 ಎಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಇತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ವಿವೇಕವಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿಬರಲಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು
 ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ, ಜಯವಾಗುವಂತೆ ವಿವರಗೊಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ
 ಇವನಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸನ್ನಿಹಿತವಾದ ವಿಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಇವನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ
 ದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಹೇಗೆ ವ್ಯೂಹರಚನೆಯನ್ನು
 ಮಾಡಬೇಕೋ, ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ತಪ್ಪುಗಳ
 ವ್ಯೂಹವನ್ನು ಹೇಗೆ ಭೇದಿಸಬೇಕೋ ಅದು ಇವನಿಗೆ ಹಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.
 ಬರಿಸು ಧೈರ್ಯವೂ, ಸಾಹಸವೂ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉಪಾಯಗಳ
 ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದು. ಹಾಗೆ ಸಂಯೋಗ ಮಾಡುವ
 ಶಕ್ತಿಯು ಇವನಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಕಷ್ಟಸಟ್ಟವಂಗೆ ಕಷ್ಟಕಾ
 ಲದಲ್ಲ ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ತ್ರೀಮಂಶರಿಗೆ
 ಅದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡತಕ್ಕವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಪಾಠಗಳು
 ಸೇರುವರು. ಪ್ರಭುಗಳ ತಪ್ಪುಗಳೂ, ನ್ಯೂನತೆಗಳೂ ಗುಣಗಳೆಂತೆ ತಿಳಿದು

ಸಲ್ಪಡುವವು. ಸಂಪತ್ತು, ವದನ, ಅಧಿಕಾರ ಮೊದಲಾದವುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿಷ್ಕಂಟಕವಾದವುಗಳೆಂದು ಪರಿವಾರ ದೇವತೆಗಳು ಇವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವರು. ಪ್ರಭುಗಳ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವೂ ಒರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯು ಇವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ತಾವೇ ದೇವತಾಂತಿ ಪುರುಷರೆಂಬ ದಾಗಿ ಅಂಥಾ ಪ್ರಭುಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದವರ ಮೇಲೆ ಇವರಿಗೆ ಕೋಪವುಂಟಾಗುವುದು. ಆ ಕೋಪದಲ್ಲ ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ಪರಿಜ್ಞಾನವು ಇವರಿಗೆ ಹೋಗುವುದು. ದುರಾಗ್ರಹಪರವಶರಾಗಿ, ಮಾಡಬಾರದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವರು. ಅಲೆಗ್ಜಾಂಡರ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್ ಎಂಬ ಪ್ರಭುವು ಅರಿಸ್ಟೋಟಲ್ ಎಂಬ ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದನಾದನು. ತಿಷ್ಠನೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲವು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ, ಅಲೆಗ್ಜಾಂಡರನು ಗುರುವಧೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಿ, ಮಹಾ ಪಾಪಿಯಾದನು. ಪ್ರಭುಗಳೆಲ್ಲ ಇದ್ದದ್ದು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಕೆಂಡದಂಥಾ ಕೋಪವು ಬರುವುದುಂಟು. ಸ್ತ್ರೀಯಾದಿಗಳಾದ ಜನಗಳು ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಸಿಕ್ಕುವರು. ಸ್ತುತಿ ಪಾಠಗಳಿಂದ ಸಂತೋಷಪರರಾಗಿ, ಅಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಪ್ರಭಗಳು ಬೇಕಾದಹಾಗೆ ಸಿಕ್ಕುವರು. ಅಪ್ರೀಯವಾದಾಗ್ಯೂ, ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಯಸ್ಕರವಾಗುವ ಹಿತೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಘೇಷತಕ್ಕವರು ಅಪೂರ್ವ. ಅಂಥಾ ಹಿತೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೇಳತಕ್ಕವರೂ ಅಪೂರ್ವ. ಈ ಬಾಕಿ ರಿಸ್ಸನಲ್ಲಿ ಪರಾಕ್ರಮ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಪರಾಕಾಷ್ಠದಸೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಪರಿಣಾಮ ಫಲವನ್ನು ನೋಡಿ, ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯು ಇವನಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇವನು ಬಹು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದನು. ಆದರೆ, ಇವನ ಭೃತ್ಯರು ಘನೀಷಿಯಾಕರ ಪಟುಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ, ತಮ್ಮ ಯಜಮಾನನ್ನು ಶತ್ರುಗಳ ವಶಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು, ಓಡಿಹೋದರು. ಭೃತ್ಯರ ಅನುರಾಗಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ದಯಾರ್ಥಹೃದಯರಿಗೂ, ಅದ್ವೈತಸಿದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಿಗೂ ಈ ಶಕ್ತಿಯು ಬರುವುದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಒಂದುವಿಲ್ಲ.

ಬೈರಾಂಖಾನನನ್ನು ಷರ್‌ಖಾನನು ಆಗ್ರಾ ಯುದ್ಧದಲ್ಲ ಸೋಲಿಸಿ, ಅಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅವನೂ ಅವನ ಭೃತ್ಯನೊಬ್ಬನೂ ಇಬ್ಬರೂ ಯುದ್ಧ ಕರಗದಿಂದ ಓಡಿ ಹೋದರು. ಷರ್‌ಖಾನನ ಕಡೆಯವರು ಇವರನ್ನು ಓಡಿಯು ವುದಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಕೊನೆಗೆ ತುಂಬಾ ಆಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಬೈರಾಂಖಾನನು, ಅವನ ಭೃತ್ಯನು ಧರ್ಮಿಷ್ಠನಾದ ಒಬ್ಬ ಕುಲಿಯನ ಗೃಹವ

లన్ను ప్రవేశింపెదరు. స్వల్ప జ్ఞానమునందు శరణాగతన నేర్పదవరు, అవరి
బృహత్ ఆ గుడిసలకి బందరందు వర్తమానము కేళి, అల్లికి బంధరు.
అవరు బరువాగ్ని బృహత్ శరణాగతన భృత్యను అవనికి హేళిదేనందరి :—

“చిక్క వయస్సినింద నన్ను నిలను పుత్రనివేశింపగాని సాకిదే.
ఇదక్క ప్రతిఫలనన్నుంటుమాడువ కాలవు ఈగ బందిదే. నిన్ను టిడిగి
తొడిగిగళన్న ననగి కేళి. ఈ కురుబన టిడిగిగళన్న నిలను హాకి
కేళి. తత్తుగళ మేళి బిడ్డు, సాధ్యవాదమ్మ జనగళన్న కేళిందు బదు
కువుదక్క అవకాశవిల్లదే హేళిదరే, నాను దేహవన్ను బిడువేను. ఈ
మనగి హిందే ఒందు బాగిలు ఇరువుదు. కురుబన వేళదంద నిలను
దేళరటు దేళిగు. బేళవన్ను రక్తి సేకేళిందేదరే, జక్రాధిపత్యవన్ను
కేళి నిలను ఆళబల్లె. నన్ను దయయన్న ఇట్టు ఈ సలకేగి బప్పు.”
అందు హేళిదను.

“ననగి జక్రాధిపత్యవ బేళ. ఈ అబండ బ్రహ్మాండద ఆధిపత్య
వన్ను ననగి కేళిట్టుగళి, అదక్క ప్రతియాగి నిన్ను వ్రాణిక్కి అపాయ తరు
వుదు ననగి ఇష్టవిల్ల. హుట్టిద మేళి సాయతక్కుద్దు తప్పువుదిల్ల.
భృత్యనన్ను బలికేళిట్టు, నాను ఎష్ట యుగగళు బదుకువేను? ఇదక్క
నాను ఎందిగొ ఒప్పువుదిల్ల. నమ్మిబ్బరిగొ విపత్తు బందిదే. ఇబ్బరొ
అదన్న అనుభవిశేళి. జగదీశ్వరన ఇష్టవిద్దంతే నడేయలి.” అందు
బృహత్ శరణాగతన హేళిదను.

ఈ రీతియల్లి అవను మాదిద సంకల్పవన్ను నేళి, ఈ భృత్యను
ఒందు బట్టియ జండన్న మాది, బృహత్ శరణాగతన బాయిగి తురుకి, కృకా
లుగళన్న కట్టిహాకి, అవనన్న ఆ గుడిసలిన ఒందు ములతియల్లి కేళివి;
అవన వేళింపక్కన్ను తేగేదుకేళిందు, తాను హాకికేళిందు సిద్ధవాగువుదక్క
సరియాగి శరణాగతన నేర్పదవరు ఆ గుడిసలిన బాగిలన్ను కిత్తుహాకి,
అళిక్కిను గ్గిదరు. ఈ భృత్యనిగొ, అవరిగొ భయంకరవాద యుద్ధవు
అయితు. అవరల్లి అనేకరన్న ఇవను కేళిందను. కేళిగి అవరల్లి కలవరు
ఇవన తిరజ్జేదనవన్ను మాది, ఇవనే బృహత్ శరణాగతనందు తిళిదుకేళిందు,
సదరి తిరస్సన్ను తేగేదుకేళిందు శరణాగతన బళిగి దేళరటు దేళిదరు,

ಈ ಭೃತ್ಯನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಬೈರಾಂಬಾನನು ಹುಮಾಯುನನ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯಕ್ಕೂ, ಅಕ್ಕರನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೀಜಂಟಾಗಿ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಗೂ ಬಂದನು. ಭೃತ್ಯರಲ್ಲಿ ಬೈರಾಂಬಾನನಂತೆ ಪುತ್ರನಿರ್ವಿಶೇಷವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ, ಪಿತೃನಿರ್ವಿಶೇಷವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅವರು ಇಡುವುದೇನಾಶ್ಚರ್ಯ !

ಬಾಕರಿಸ್ಸನ ಭೃತ್ಯರು ಇವನನ್ನು ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೋಪಾಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇವನಿಗೂ, ಇವನ ಭೃತ್ಯರಿಗೂ ಇದ್ದ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಯು ಏಂಥಾದ್ದೋ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಇವನ ಭೃತ್ಯರು ಓಡಿಹೋದ ಕೂಡಲೆ, ಫೀಸೀಷಿಯಾನ್‌ರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಇವನ ಕಡೆಗೆ ನುಗ್ಗಿದರು. ಇವನು ಭಯಭ್ರಾಂತನಾದನು. ಲಗಾಮುಗಳು ಇವನ ಕೈಯಿಂದ ಜಾರಿದವು. ರಥವು ಸಿಲ್ಲಸಲ್ಲುಟ್ಟಿತು. ಸೈಫ್‌ನ ದ್ವೀಪದ ಒಬ್ಬ ಯೋಧನು ಈತನ ತಿರಸ್ಸನ್ನು ಛೇದಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಫೀಸೀಷಿಯಾನ್‌ರಗೂ, ಅವರು ಯಾರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಕಕ್ಷೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂಟಿದ್ದರೋ ಅವರಿಗೂ ತೋರಿಸಿದನು. ಈ ಧೋರೆಯ ತಿರಸ್ಸು ಸರ್ವರಿಗೂ ಕಾಣುವಂತೆ ಬಾವುಟದ ಮೇಲೆ ಚೆದಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆತ್ಮಂತ ಮನೋಹರವಾಗಿದ್ದ ಈ ಪ್ರಭುವಿನ ಮುಖವು ನೋಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಇಳೀಬಿದ್ದವು. ಮುಖವು ಬಿಳುಪುಕೊಂಡು ವಿಕಾರವಾಗಿತ್ತು. ಬಾಯಿಯು ಏನೋ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮ ಮಾಡಿದವನ ಬಾಯಿನಂತೆ ಅರ್ಧನುಟ್ಟಿಗೆ ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಅಹಂಕಾರವೂ, ದರ್ಪವೂ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಮತ್ತಾಗಿದ್ದವು. ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುಚಿನ್ಮಗಳು ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಛೇದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ತಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ, ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾದ ಮನೋವಿಕಾರಗಳು ನನಗೆ ಉಂಟಾದವು. ನನಗೆ ತೋರಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

ಪ್ರಭುಗಳ ಅವಸ್ಥೆಗಿಂತ ಕಾಡು ಕುರುಬರ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಕೂಡ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದಲ್ಲವೇ ? ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ನೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೂ, ಭೃತ್ಯರೂ ಅವರನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಪೈರಾಮಾಂಬಾನನನ್ನು ಅವನ ಭೃತ್ಯನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಪ್ರೀತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯು ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಇದ್ದರೆ, ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಪೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ತಪೋವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಜಗದೀಶ್ವರನ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾ, ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಸಾಪ್ರೀತ್ಯನು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನು. ಅನೇಕ ದೇಶಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಸಾಮಂತರಾಜರಿಂದ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಎಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ರಥವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದನು. ಅಂಥವನ ಮಗನಾಗಿ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ

ಪದವಿಯಲ್ಲಿದ್ದವನಿಗೆ ಈ ಗತಿಯು ಉಂಟಾಯಿತು. ಮಿಕ್ಕವರ ಪಾಡೇನು! ದೇವರು ಯಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ, ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ, ಲೋಕೋತ್ತರವಾದ ಪದವಿಯನ್ನೂ ಕೊಡುವನೋ ಅವರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಮೆಹನತ್ತನ್ನು ಆಪೇಕ್ಷಿಸುವನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ತನ್ನ ತಂದೆಯಂತೆ ಪ್ರಜಾರಂಜನೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕ್ಷೇಮವೇ ತನ್ನ ಕ್ಷೇಮವೆಂದೂ, ಅವರ ಲಾಭನಷ್ಟಗಳೇ ತನ್ನ ಲಾಭನಷ್ಟಗಳೆಂದೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಶಂಡು ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಪದವಿಯು ದೋಷಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡನು. ಐಶ್ವರ್ಯ ಮದದಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿನಿವಿಷ್ಟನಾದನು. ಹಾಗಾಗುವುದರಿಂದ, ಪರಿಣಾಮ ಫಲವೇನಾಗುವದೋ ಅದನ್ನು ಯೋಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಯೋಚಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಅವನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಉದರ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ನೀನೇ ಇಂದ್ರ, ಚಂದ್ರ, ದೇವೇಂದ್ರನೆಂದು ಹೊಗಳತಕ್ಕವರ ಮಾತು ನಿಜವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದನು. ಸತ್ಯಕ್ಕೂ, ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರದ ಚಲಾವಣೆಗೆ ತಾನು ದೇವರಿಗೂ, ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ಉತ್ತರವಾದಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟನು. ತನ್ನದೇ ಒಂದು ಕಕ್ಷಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿಗಳುಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟನು. ಒಂದು ಕಕ್ಷಿಗೆ ತಾನು ಸೇರಿದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಮೂಲೋತ್ಪತ್ತಿನ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು.

ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಸ್ತುತಿಸಿದರೆ, ಹೀಗೆ ಸ್ತುತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕು. 'ಸ್ತುತಿಸತಕ್ಕವರು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ? ಅಥವಾ ಲಾಭದ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಟ್ಟು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ?' ಎಂಬುದನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕು. ಲಾಭದ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಟ್ಟು ಸ್ತುತಿಸಿದರೆ, ಅವರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ಧರ್ಮವೇ ಅಧರ್ಮವೇ? ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಫಲವು ಹೇಗಾಗುವುದು? ಎಂದು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ನಿಂದಿಸಿದರೆ, ಅವರು ಹೀಗೆ ನಿಂದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಎಂದು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ದುರ್ಗುಣಗಳು ನಿಂದೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ಮಾಡಿದ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹದಿಂದ ದುರಾಗ್ರಹವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದರೆ, ಅಂಥಾ ನಿಂದೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉದಾಸೀನರಾಗಬೇಕು. ವಾಸ್ತವಾಂತವು ಪ್ರಕಾಶವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಈ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾ

ಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನವು ವೋಕ್ಷುಕ್ಕೂ, ಅಜ್ಞಾನವು ಬಂಧನಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗುವುದೆಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೇರೆ ಧೃಷ್ಟಾಂತವು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಪಾಪ ಮಾಡಿದವರು ಪ್ರಭುಗಳಾಗುವರು. ಬಹಳ ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿದವರೂ ಪ್ರಭುಗಳಾಗುವರು. ಪಾಪ ಮಾಡಿದವರು ಪ್ರಭುಗಳಾದ ಮೇಲೆ, ಹೆಚ್ಚು ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಈ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಂತೆ ಇಹಪರಗಳೆರಡನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಪುಣ್ಯವಂತರು ಜಿತೇಂದ್ರಿಯರಾಗಿ, ಮನೋವಾಕ್ಯಮರ್ಗಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿ, ಪ್ರಚಾರಂಜನೈಕಪರಾಯಣರಾಗಿ, ಧರ್ಮಯುಗಾಲಂಕಾರಭೂತರಾದ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಾದಿಗಳಂತೆ ಸಮಸ್ತ ಜನಗಳಿಂದಲೂ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಮನುಷ್ಯರಾದಾಗ್ಯೂ, ಜಗದೀಶ್ವರನ ಅವತಾರ ಪುರುಷರಂತೆ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವರು. ಇಂಥಾ ಯಶಸ್ಸೂ, ಸಂಪತ್ತೂ ಪುಣ್ಯಪರಿಪಾಕದಿಂದಲ್ಲದೆ, ಇನ್ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ವರಿಗೂ ಇಹಪರ ಸಾಧನೆಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟವೂ, ದಾರಿದ್ರ್ಯವೂ ಪರಮೌಷಧವೆಂದು ಪೂರ್ವಾಪರಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಿಜವಾದ ಮಾತು. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಸುಖದ ಮಹಿಮೆಯು ತಿಳಿಯುವುದು. ನಾನು ಅಜ್ಞಾನಿಯಂತೆ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ, ಸಂತಾಪ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಇಂಥಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಶ್ರೋತ್ರಸಂಧಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ ಅಶರೀರ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೂ, ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಭಯಂಕರವಾದ ಯುದ್ಧವೂ, ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಆದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ವರ್ಧೆಯೂ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯನು ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದರೆ, ಜಗದೀಶ್ವರನು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುವನೆಂದು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾದವು. ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಅಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಈ ಲೋಕವು ಮಾತೃಸ್ಥಾನವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಜಗದೀಶ್ವರನೂ, ಸ್ವರ್ಗಾದಿಗಳೂ ಮಿಥ್ಯವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣೀತಿಹಾಸಗಳು ಉನ್ನತ್ತ ಪ್ರಲಾಪಗಳೆಂಬದಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ಭಾವನೆಯುಂಟಾಗಿತ್ತು. ಈ ಭಾವನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ತಪ್ಪೆಂದು ಈಗ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಪ್ರಭುಗಳು ಮೊದಲೊಂದು ದಾಸರವರೆಗೂ ಎಲ್ಲರೂ ಜಗದೀಶ್ವರನಿಂದ ಏರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಧಿನಿಷೇಧಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಕಲ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವಿಧಿನಿಷೇಧಗಳು ಏರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುವು. ಮನೋವಾಕ್ಯರ್ಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರು ನಿಷೇಧಗಳನ್ನು ಬಿಡುವರೋ, ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವರೋ, ಅವರು, ಅವರ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ದುಷ್ಫಲಗಳಾಗುವುವು. ಸತ್ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಸತ್ಫಲಗಳಾಗುವುವು. ಅಮೃತಪಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಸ್ವರ್ಗಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರು. ವಿಷಪಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ನರಕಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರು. ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿ, ಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಗ

ఎనియోగిసతకృవరిగి ఈ పాపముగలు స్వస్థవాగి గొత్తగువువు. అప్రతిహతవాద తక్తియుళ్ళవరలొ కలడ, దుర్బపయగళ్ళల్ల అనక్తరాగి, ఇంద్రియపరవతరాగి యావ కష్టవన్న తానీ పడల్లి? సకల సంపత్తుగళొడనే దీక్షవన్న కలడ కళేదుకొండిరువుద్దిల్లవే? బీజేంద్రియరాగి అజీసద సకల సంపత్తుగళన్నొ రావణాదిగళంతే అజీజేంద్రియరాగి ఎప్పు జనగళు కళేదుకొండిల్లి ' మనోవాక్యమగళల్లి నిర్దుష్టరాగియొ, ధర్మనాగేగ్యకపరాయణరాగియొ ఇద్ద త్రి రౌమనే మొదలొదవరిగి ఎప్పు విపత్తుగళు బందాగల్లొ, ఆ విపత్తుగళల్లా అుష్ణవలయద సూర్యన ఎదురిగి కరగియొగువ మంచినంతే అదృత్యవాగల్లివే? ఇదన్న సరియాగి తిళిదుకొళ్ళద, కేవల మొధనాగి, ఈ బందీబానేయు ననగి అవమానకరవాద్దొదొ, ఇదన్న అనుభవిసువుదక్కింత సాయువుదు మేలేందొ నాను భావసిద్ధను. ఇదు శుద్ధ తవు. ఇదు బందీబానేయల్లి. ఇదు జ్ఞానమంటప. శ్రవణద స్పష్టిస్థితిప్రళయగళ కారణగళు ఇల్లి మనస్సిగి గొజరవాగువ హాగి ప్రాసాదగళల్లియొ, అరమనే గళల్లియొ, హంసతొలికాత్తుగళ మేలేయొ గొత్తావుదే? ఎందిగొ గొత్తాగువుద్దిల్లి. జక్రవర్తి పదవియు ననగి బీడ. ఇథాకాద ప్రభుత్వం ననగి బీడ. అష్టైశ్వర్యగళొ ననగి బీడ. అప్రతిహతవాద అధికారం ననగి బీడ. తపోవనకృ సదృశవాద ఈ జ్ఞానమంటపవే ననగి స్వర్గప్రాయవాగిరువుదు. సింహాసనవన్న అలంకరిసిరువాగ, నమగి జతుర్భుజగళిరువంతొయొ, నావే అనతారపురుషరెంబదాగియొ, సకల పురుషార్థగళొ నమ్మ పస్తగతవాగి గువువెంబదాగియొ, ఇష్టామాత్ర దింద బీకాద కేలసగళన్న నావు మాడబడుదెంబదాగియొ, నావే జగదీశ్వరన ప్రతినిధిగళెంబదాగియొ తిళిదుకొండు, అజ్ఞానసాగరదల్లి ముళుగి తేలుత్తలిరుత్తేవే. దృవయోగదింద ఈ బొనిన రొపవాద జ్ఞానమంటపవు ననగి లభ్యవాయితొ ఇదక్కాగి జగదీశ్వరనిగి నాను తుంబా కృతజ్ఞనాగిరువెను. నన్నన్న ఈ బొనిగి కలడిదవరు ననగి తిక్తేయన్న మాడిదంతే తిళిదుకొండిరువరు. అవరు మాడిరువ తిక్తేయు నన్న భాగకృ అపకారవాగి పరిణమిశు. అదక్కాగి నాను అవరిగి తుంబా కృతజ్ఞనాగిరువెను. ఒందు పేళ ననగి స్వాతంత్ర్యవు బందరే, ఈ బొనినల్లి కలడల్పట్టదొంద ననగుంటాద జ్ఞానవు అుత్తరొత్తర ఈ

ದೇಹಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತೆಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದು. ಈ ಬೋವಿನಲ್ಲೇ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡುವ ಸಂಭವವು ಬಂದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದೂ ಕೂಡ ನನಗೆ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಸಂತುಷ್ಟಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು. ನಾಟಕ ರೂಪವಾದ ಪ್ರಪಂಚದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರರಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವುಂಟು. ಈ ಸಂತೋಷವು ಜಗದೀಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲೂ, ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನ ಕೌಟಿಲ್ಯದಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುವುದು. ನನ್ನ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನು ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರಿಯಾದನು. ದೇವರು ನನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಜ್ಞಾನಮಂಟಪವು ನನಗೆ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದಬೇಕು. ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನು ನನ್ನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು, ನಾನು ಈ ಬೋವಿನಲ್ಲಿ ಇಡಲ್ಪಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಈ ಎರಡು ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ನನ್ನ ಜ್ಞಾನ ನಿವಾರಣೆಗೂ, ಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಗೂ ಸಾಧಕಗಳಾದವು. ಈ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಕಲ ಸನ್ಮಂಗಳಗಳೂ ಆಗಲೆಂದು ನಾನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಜಗದೀಶ್ವರನು ಉಂಟುಮಾಡಿದಬೇಕು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಜಗದೀಶ್ವರನ ಲೀಲೆಯೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಈಶ್ವರನ ಇಚ್ಛೆಯು ಇದ್ದಂತಾಗಲಿ.

ಅತ್ಯುತ್ಕಟವಾದ ಪಾಪವುಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಈ ಶೋಕದಲ್ಲಿಯೇ, ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಅನುರೂಪವಾದ ಫಲವು ಆಗುವುದೆಂದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳಿರುವರು. ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲಗಳು ಪ್ರತಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೂ ಆಗುತ್ತಿರುವುವು. ಅದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಬೆದಾಸೀನ್ಯವೇ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ. ಪಾಪವು ಉತ್ಕಟವಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದರೆ, ಪ್ರತಿಫಲವು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಾಕಿರಿಸ್ಸನ ಪರಿಣಾಮವೇ ಧೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿರುವುದು. ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನ ಇಂದ್ರಜಾಲ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲ ವಿದ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ, ನಿರಪರಾಧಿಗಳಾದ ನನ್ನನ್ನೂ ಮೆಂಟರನನ್ನೂ ಇವನು ದುಸ್ಸಹವಾದ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡಿದನು. ಇವನಿಗೆ ಇಷ್ಟುಬೇಗ, ಇಷ್ಟು ಭಯಂಕರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುವುದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದೇನಾಶ್ಚರ್ಯ! ಅವನ ಅಧಿಕಾರವೂ, ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನ ಅಧಿಕಾರವೂ ಅಪ್ರತಿಹತವಾಗಿದ್ದವು. ಇವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿಯೊಂದು ಉಂಟಾಗುವುದೇ ಅಸಂಭವ. ಈ ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿಗಳು ಪ್ರಳಯ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗುವುದು ಮತ್ತೂ ಅಸಂಭವ. ಫೀನೀಷಿಯನ್ರು ದುರ್ಬಲವಾದ ಕಕ್ಷಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ನನ್ನೂ, ಅವರು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಬಾಕಿರಿಸ್ಸನ ಮೇಲೂ, ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನ ಮೇಲೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದ ನನ್ನೂ, ಇವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿಗಳಾದವರು

ಅವರ ಪೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ, ಪಾಪಿಷ್ಠರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೂ, ಪುಣ್ಯ ವಂತರಿಗೆ ಅವರ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಫಲವನ್ನೂ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಜಗದೀಶ್ವರನು ಹೇಗೆ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿರುವನೋ ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು. ದುರ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕನಾದ ಬಾಕರಿಸ್ಸನಿಗೆ ಅವನ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಯಿತು. ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನಿಗೆ ಅವನ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಆಗಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಆಗಬಹುದು. ಇದು ಎಂಬಿಗೂ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೂ ತೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಅಪರಾಧಿಯಾದ ಬಾಕರಿಸ್ಸನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಯಿತೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರಪರಾಧಿಗಳಾದ ನನಗೂ, ಮೆಂಟರಿಗೂ ಬಂಧವಿರೋಚನೆಯು ಆಗಬಹುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ನಾವು ನಿರಪರಾಧಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಸಂಭವವು ತೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಬರಬಹುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಹಾಗೆ ತೀರ ಕೂಡಲೆ, ಜನಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ದ್ವೇಷವೆಲ್ಲಾ ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನ ಮೇಲೆ ಬರುವುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ಉಂಟಾದ ಮನೋಭಾವವು ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ತ್ರಣವೂ ಚಲಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯು ಉಂಟಾಯಿತು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ್ಯೆ, ಅದ್ಭುತವಾದ ಕೋಲಾಹಲ ತಬ್ಬಿ ಪೊಂದು ಉಂಟಾಯಿತು. ಬಾಕರಿಸ್ಸನು ಕೊಲ್ಲುಟ್ಟು ತರುವಾಯ, ಅವನ ಸೈನ್ಯದವರು ಫಿನೀಷಿಯರ್‌ಗೆ ಶರಣಾಗತರಾದರು. ಟಮೂಫ್ಯಟಿಸ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ರಾಜಕುಮಾರನು ಬಾಕರಿಸ್ಸನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು. ಫಿನೀಷಿಯರ್‌ರೂ, ಸೈಪ್ರಸ್ ದ್ವೀಪನವಾಸಿಗಳೂ ಟಮೂಫ್ಯಟಿಸ್ ನೊಡನೆ ಕೌಲನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಈ ಕೌಲಿನ ಪ್ರಕಾರ ಫಿನೀಷಿಯಾ ದೇಶದ ಖೈಬಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಂದೀಖಾನೆಯಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ಏರ್ಪಡಾಯಿತು. ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಫಿನೀಷಿಯರ್ ಎಂದು ಖೈದಿನಲ್ಲಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೆನು. ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ, ಫಿನೀಷಿಯರ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಾಯಿತು. ಈ ಏರ್ಪಡಿನ ಪ್ರಕಾರ ಫಿನೀಷಿಯರ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಹೋಗಿದೆನು. ಅನುಕೂಲವಾದ ವಾಯುವು ಬೀಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಹಡಗುಗಳು ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟವು. ಸಂಧ್ಯಾರಾಗವು, ಪರ್ವತಗಳೂ, ನೃತ್ಯಗಳೂ ಹೊಮ್ಮಿವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಅನೇಕ ಶುಭಶಕುನಗಳು ಆದವು. ನನ್ನನ್ನು ಫಿನೀಷಿಯರ್ ಎಂಬದಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದವರು ಬಂಧವಿರೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಇದೇ ಆ ಕೋಲಾಹಲಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ.

ಮೂರನೇ ಅಧ್ಯಾಯ.

ನಾನು ಯಾವ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದನೋ ಆ ಹಡಗಿನ ಯಜಮಾನನು ನಾರ್‌ಬಾಲ್ ಎಂಬವನಾಗಿದ್ದನು. ಇವನು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ, “ ನೀನು ಯಾರು ? ನೀನು ಯಾವ ದೇಶದವನು ? ಫಿನೀಷಿಯಾ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಊರು ಎಲ್ಲಿರುವುದು ? ” ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ನಾರ್‌ಬಾಲನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ನಾನು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ನಾನು ಫಿನೀಷಿಯಾ ರಾಜ್ಯದವನಲ್ಲ. ಫಿನೀಷಿಯಾ ದೇಶದ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನಾನೂ ಫಿನೀಷಿಯಾ ರಾಜ್ಯದವನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಪೈದಿನಲ್ಲಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೆನು. ಬಹು ಕಾಲದಿಂದ ದುಸ್ಸಹವಾದ ದಾಸತ್ವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆನು. ಈಗ ದೈವಯೋಗದಿಂದ ನನಗೆ ಬಂಧವಿಮೋಚನೆಯಾಯಿತು.” ಅದಕ್ಕೆ ನಾರ್‌ಬಾಲನು,—ಹಾಗಾದರೆ, “ ನೀನು ಯಾವ ದೇಶಸ್ಥನು ? ಎಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಇಥಾಕಾ ದೇಶದ ಧೊರೆಯಾದ ಯೂಲಿಸೆಸ್‌ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನೀನು ಕೇಳಿರಬಹುದು. ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶವನ್ನು ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಭುಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧನು. ನಾನೇ ಅವನ ಮಗನು. ನನ್ನನ್ನು ಟಿಲಿಮಾಕ ಸ್ವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶವು ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನವಾದ ತರುವಾಯ, ದೇಶಾಟನವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಹೊರಟುಹೋದನು. ಬಹು ದಿವಸಗಳವರೆಗೂ ಅವನು ವಃಸಮ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ನಾನು ದೇಶಾಟನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದೆನು. ಹೋದಕಡೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಇತನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಆಗ ತಾನೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಅವನೂ, “ ಅವನನ್ನು ಕುಡುಕಿಕೊಂಡು ನಾನೂ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಫಿನೀಷಿಯನ್ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಈ ದೇಶೀಯರಿಂದ ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟೆನು. ನನ್ನನ್ನು ಫಿನೀಷಿಯನ್ ಎಂಬದಾಗಿ ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡುಕುರುಬರಿಗೆ ವಿಕ್ರಯಿಸಿದನು. ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಬಡುಗಡೆಯಾಗುವ ಸಂಭವವು ಬಂದಿತು. ಪುನಃ ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನು ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನ ಮರಣಕ್ಕೆ ನಾನು ಕಾರಣ ಭೂತನೆಂದು ಪ್ರಕೃಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ, ನನ್ನನ್ನು ಪೈದಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟನು. ಈಗ

ద్యేవయోగవింద బిడప్పట్టిరువేను.” ఇదే నన్న వృత్తాంత. నాను నిర్భాగ్యును. మనోలావాక్కుమగళ్లు పరిరుద్ధనాగిద్దాగ్నో, అనేక క్లేశగళిగే గురియాగిరువేను. నమ్మ తందెయన్న నోడబేకేంబ అధి లాశేయోందు వినా ఇన్యావ ఆరేయన ననగే ల్లు. ర. ఆరేయన క్షోడ పరిపూర్ణవాగువంతె తోరువుల్ల. నమ్మ తాయగే అనినాడనియ వాద విసత్తు లుంటాగదే. నాను తీర్థదల్లయే నమ్మ తందెయన్న కరేదుకొండు పోగదే ఇద్దగ, ఆకేయు విశవన్న తేగేదుకొండు దోహవన్న బిట్ట, పాతివ్రత్య రక్షణయన్న మాడికొళ్ళవ అవస్థయు బందిరువుదు. కష్ట కాలదల్ల ధైర్యవన్న హేళుత్తిద్ద నన్న తందేగే నమా ననాద మంటగనన్న ఈ బేబోళుస్సను బందిర నాగే హాకిరువను. అవనన్న ఎల్ల ఇట్టిరువనోర, అవన గతి సాయితోర తిళియదు. కారా గృహవింద బిడుగడయామింటెంబ సంతోషనా క్షోడ ననగే ఇరువుదిల్ల. జగదీశ్వరను ననన్న ఎతక్కి టేగే పరిక్షి సత్తానోర తిళియదు. దోహ త్యాగవన్న మాడబేకేందు ఎరడావర్తి సాహస మాడిదను. అదొ ననగే అసాధ్యవాయుతు. ఈ సాహసవన్న మాడకొడదేందు ఎరడావ ర్తియొ అతరిరవాక్కు నుడియతు. ఈ దుర్దేయ కప్పవ కాలపు బరబహదేందు ప్రాణధారణేయన్న మాడికొందిరువను. అదొ బరు వుదోర ఇల్లనోర హేళువుదక్కి ఆగువుల్ల. ఇదే నన్న సంక్షేపవాద వృత్తాంత. ”

ఈ వృత్తాంతవన్న కేళి, న రాబలను బహళ ఆర్థిర్యపట్టు నన్నన్న దృష్టి నోడిదను. బగ్గిల్లిరన భవన్నతేగే నాను పాత్ర నేందు భావసికొంరను. కృభావరవాగి ఇవను దయాద్రవ్యదయను. నత్తన, ధర్మన, ఔకార్యన ఇవన కణ్ణుగళ్లు నరన మాడువంతె కాణుత్తిద్దవు. నన్నల్ల ఇననిగే అనినాడనియ వాద దయయు లుంటా యితు. దోవరింద ప్రేరివచ్చట్టిద్యలే యేగోర హాగే అవను నన్నన్న కురితు ఒందు సంభాషణవన్న మాడిదను. అవను హేళిద్యేనందరే:—

“నిను యొలవస్సన మగనే హదు. నిమ్మ తందెయ రొపు ఆకారగళ్ల నినే యొలవస్సనంతె కాణురుత్తియే. అవన గుణా తయగళొ క్షోడ నిన్నల్ల కాణువువు. అదరే అవన ధైర్యశ్శైర్యగళు

ಮಾತ್ರ ಅವನಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವಷ್ಟು ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ ದೆಸೆಯನ್ನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಬಾಲ್ಯವೇ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು. ದೇವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜ. ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದದಿದ್ದರೆ, ದೇವರ ಪ್ರಸನ್ನತೆಗೆ ನೀನು ಎಂದಿಗೂ ಪಾತ್ರನಾಗಲಾರಿ. ಭಯಪಡಬೇಡ. ನಿರಾಸೆಯುಳ್ಳವನಾಗಬೇಡ. ಸತ್ಯಸಂಧರಾಗಿಯೂ, ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಇಂಥಾ ಕಷ್ಟಗಳು ಬರುವುವು. ಆದರೆ ಅವರ ಸತ್ಯವೂ, ಧರ್ಮವೂ ಅವರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುವು. ಮೇಘವು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಆಚ್ಛಾದಿಸಿ, ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಅವನ ತಾಪದಿಂದ ಅದು ಕರಗಿಹೋಗುವುದು. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಭವ ಸಿದ್ಧವಾದದ್ದು. ಅದು ಹಾಗಿರಲಿ ಯೂಲಿಸಸ್ಸನು ರಾಜತಂತ್ರ ವಿಚಾರದರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನು. ದೇಶಹಿತಾರ್ಥವಾಗಿ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಫಲೋದಯವಾಗುವವರೆಗೂ ರಾಜ್ಯಭಾರ ರಹಸ್ಯಗಳು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ರಾಜತಂತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ರಹಸ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಮರ್ಥರು. ರಹಸ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ಅನೇಕ ವಿಪತ್ತುಗಳು ಬರುವುವು. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಅದ್ವಿತೀಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಮತ್ತಾಗಿದ್ದ ಈ ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗೇನಾದರೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದೇ? ” ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಹೊರಡುವಾಗ, ನಾನು ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆನು. ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು, ಕೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ್ದೆನೆಂದರೆ :—

“ ಎಲೈ ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನೇ,—ನೀನು ನನಗೆ ಪ್ರಾಣಪ್ರಾಯನಾದವನು. ಕಾರ್ಯಗೌರವದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಹಾಯುದ್ಧವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಾಯುವವನೋ ಒಂದುಕುಪವನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹಿತೋಪದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗುವ ಅವಸ್ಥೆಯು ಬಂದಿರುವುದು. ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯೂ, ನಿನ್ನ ಬಂಧುಮಿತ್ರರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಂಥಾ ತಿಕ್ಷಣವು ದೊರೆಯುವುದೋ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಪದವಿಯು ಬರುವುದು. ಎಂಥಾ ಸಹವಾಸವು ದೊರೆ

ಯುವುದೋ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಅವಸ್ಥೆಯು ಬರುವುದು. ನಿನ್ನನ್ನು ಕೇವಲ ಧರ್ಮಿಸ್ಥನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದೆನು. ಈ ಸಂಕಲ್ಪವು ನೆರವೇರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿರುವೆನು. ರಾಜಯೋಗ್ಯವಾದ ಪದವಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ದೇವರು ಆಕೆಗೆ ದಯಪಾಲಿಸುವನೆಂದು ನಾನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಆದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ. ನನ್ನ ಹಿತೋಪದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವಯಸ್ಸು ನಿನಗೆ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು ನನಗೆ ಕರ್ತವ್ಯವಾದದ್ದು. ಸ್ತುತಿಸ ತಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ ಮಿತ್ರರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ ನಿಂದಿಸತಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ ಶತ್ರುಗಳೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಮನೋವಾಕ್ಯಮೃಗಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿರು. ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದಾಗ್ಯೂ, ಸತ್ಯವನ್ನೂ, ಧರ್ಮವನ್ನೂ ಬಿಡಬೇಡ. ರುಜು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸು. ದಯೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿರು. ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸದೆ, ಸರ್ವರಿಗೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊ. ರಹಸ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊ. ಅನ್ಯತವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಆಡಬೇಡ. ಸುಳ್ಳು ಹೇಳತಕ್ಕವರು ಮನುಷ್ಯರಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹರು. ರಾಜರಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದದ್ದೇ ಇಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದರೂ, ಮಾಡ ಬಾರದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡತಕ್ಕವರು ವಿರಳರಾಗಿರುವರು. ಪ್ರಭುಪದವಿಗೆ ಬರತಕ್ಕವನು ಅಥವಾ ಆ ಪದವಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕವನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ಏಕಾಂತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಲೋಕಾಂತವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ನೀನು ಸುಳ್ಳನೆಂದು ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಯಾರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತರೂ ಕೂಡ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳತಕ್ಕ ಪ್ರಭುವಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಚಾಳನಾಗಿರುವುದು ಸುಲಭ. ಮೌನಿಯಾಗಿರುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಮುನಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕರು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೌನವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವಲಂಬಿಸದೆ ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿರುವರು. ಇದರ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ವಯಸ್ಸು ನಿನಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾದ ರಾಜಧರ್ಮಗಳನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯವೂ, ಧರ್ಮವೂ, ರಹಸ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಲೋಕಹಿತೈಷಿಗಳಾದ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ವಜ್ರಕವಚಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ನೀನು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಚಿಂತಾಮಣಿಯಾಗಿಯೂ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಪರಿಣಮಿಸುವೆ. ಅದರಿಂದ ಧನ್ಯತೆಯು ನಿನಗೆ ಉಂಟಾಗುವುದು. ದೇವರು ಈ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸಲೆಂದು ನಾನು ಪಾರ್ಥಿಸು

ತ್ತೇನೆ.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹೇಗೆ, ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಈತನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ .

“ ಎಲೆ” ಪೆನಿಲೋಪಳೇ,— ದುಷ್ಯನಿಗ್ರಹಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ನಮ್ಮ ದೇಶ ವನ್ನೂ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯಳಾದ ನಿನ್ನನ್ನೂ, ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಯೋಗಕ್ಕೆ ಮುಚಿತೆಯು ಮುಖ್ಯವಾದುದಾದಾಗ್ಯೂ, ದುರ್ಮಾರ್ಗವಾದ ಪಾರಿಸ್ವರದ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ಕ್ಲೇಶವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು ಧರ್ಮಪುರಗಿಲ್ಲಾ ಕರ್ತವ್ಯವಾದದ್ದು. ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಜಗದ್ಗೌರವ ಪುತಿಸಿಧಿಗೇಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಮನೋವಾಕ್ಯಮರ್ಗಳಲ್ಲೂ ಪರಿವೃತ್ತಾಗಿ, ರುಜುಮಾರ್ಗವಲಂಬಿಗಳಾಗಿ, ದುಷ್ಯನಿಗ್ರಹ ತಿಷ್ಟಪರಿಶಾಲನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ದುರುತ್ಕನಾದ ಪಾರಿಸ್ ಎಂಬ ರಾಜಪುತ್ರನು ಆರ್ಗಾಸ್ ಸುಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಭುವಾದ ಮಿನಲಯಾಸ್ ಎಂಬುವನ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಅವಶರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವನು. ಈ ಅವಶರಣದಿಂದ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಕುರಾರಪ್ರಾಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುವನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳು ಅಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ಅಧರ್ಮಪ್ರವರ್ತಕರಾಗುವರು. ರಾಜಕುಮಾರರೂ, ಪ್ರಭುಗಳೂ ಅಧರ್ಮಪ್ರವರ್ತಕರಾದರೆ, ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಗಡೀಪಾರು ಆಗುವುದು. ದುರ್ಬಲರನ್ನು ಬಲಿಸ್ತಾರು ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನ ಮಾಡುವರು. ಇದೇನಾಕ್ಷರೈವ. “ ಯಥಾ ರಾಜಾ ತಥಾಪ್ರಜಾಃ” ಎಂಬವಾಗಿ ಗಾಢೆಯೂ ಕೂಡ ಹುಟ್ಟಿರುವುದು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ರಾಜಯೋಗ್ಯವಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದೆನು. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವ ಮಹಾ ಯುದ್ಧವು ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾಯಿತು. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ನಿನು ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ ವಿಶಾರದಳು. ಇವನಿಗೆ ಸ್ವಿದಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳವಳು. “ ತಾಯಿಯಂತೆ ಮಕ್ಕಳು” ಎಂಬ ಗಾಢೆಯು ನಿಜವಾದದ್ದು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಗಂಶಸ್ತ್ರಾಂತವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ, ಅವರ ಮಾತೃಶ್ರೀಯವರೇ ಅವರ ಮಹಿಮೆಗೆ ಕಾರಣಭೂತರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾವಿನಯಸಂಪನ್ನನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಭಾರವು ನಿನಗೆ ಸೇರಿರುವುದು. ಈ ಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ದೇವರು ನಿನಗೆ ಸುಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ನಾನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಮಕ್ಕಳು

ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ನಡೆನುಡಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನ ಸಚ್ಚರಿತ್ರೆಯು ಈ ಟಿರಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಮೇಲ್ವಿಂಗ್ಗಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊ. ಸಹವಾಸವಿಂದ ಸದ್ಗುಣಗಳೂ, ದುರ್ಗುಣಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಇವನಿಗೆ ಸಮಾಜೀನವಾದ ಸಹವಾಸವು ದೊರೆಯುತ್ತಂತೆ ಮಾಡು. ಬಾಲಕರ ಮನಸ್ಸು ಜೇನು ಮೇಣದಂತೆ ಇರುವುದು. ಅದನ್ನು ಬೇಕಾದ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಬಹುದು. ನಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ಇವನು ಅಪಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕರೆದಂತೆ ಮಾಡು. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು, ತಟವಟ ರೊದಲಾದ ದುರ್ಗುಣಗಳು ಸಹವಾಸ ದೊರಕುವಿಂದ ಬರುವುವು. ತಂದೆತಾಯಿಗಳೂ, ಪಾಠಕರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗಬೇಕಾಗುವುದುಂಟು. ಇವನು ಸುಳ್ಳುಗಾರನಾಗದಂತೆಯೂ, ಮುಖಮಾತಾಗದಂತೆಯಾಗುವಂತೆಯೂ ಮಾಡು. ರಾಜರನ್ನೂ, ರಾಜಕುಮಾರರನ್ನೂ ಹೀಗೆ ಇಂದ್ರ, ಚಂದ್ರ, ಮಹೇಂದ್ರರೆಂದು ಸ್ತುತಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರೇತವುಳ್ಳವರು ಅನೇಕರಿರುವರು. ಅಂಥವರ ಸ್ತುತಿಪಾಠಗಳಿಗೆ ಮರುಳಾಗದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಇವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಜನಗಳಿಗೂ ದೋಷಗಳನ್ನು ಉಪ್ಪಾಟಿಸಿದರೆ ದುರಾಗ್ರಹವು ಬರುವುದು. ಸಮ್ಯಕ್ ದೋಷವನ್ನು ಸ್ತ್ರೀತಿಯಿಂದ ತೋರಿಸಿದಾಗಲೂ, ಅಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಉಪ್ಪಾಟಿಸಿದಾಗಲೂ ಅಂಥವರಲ್ಲಿ ದುರಾಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡದೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇವು ಕೈರುವುದು ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದರೆ, ನಾವು ದೇವರಿಗೆ ಸಮಾನರಾಗುವೆವು. ಇಂಥಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಇವನಿಗೆ ಉಂಟುಮಾಡು. ಧರ್ಮಪ್ರಸಾದಿಯೂ, ದಯಾದ್ರವ್ಯದಯನಾಗಿಯೂ, ಸತ್ಪ್ರಸಾದನಾಗಿಯೂ ಇವನು ಕುಲದಮಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು. ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಗುಣಾತಿಯನ್ನೊಳಗೊಳ್ಳುವುದು. ರಾಜಮಂತ್ರಗಳೂ, ಸಹಸ್ರಗಳೂ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೆ, ಅನೇಕ ಅರ್ಹರು ಉಂಟಾಗುವುವು. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಟಿರಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ, ಅವನು ನಿನ್ನ ಮಗನಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಅರ್ಹನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಾಹಾಗಿ ಮಾಡುವ ಭಾರವು ನಿನಗೆ ಸೇರಿರುವುದು. ಈ ಭಾರವನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ದೇವರು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡಲಿ.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಕೊಡಿಸಿದನು. ರಹಸ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವುದು ಎಂದು ನಾನು ನಾರಾಜಾಲ್ಮನಿಗೆ ಶ್ರುತಪಡಿಸಿದೆನು.

ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದು ಮಹಾ ಪಾತಕವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಸುಳ್ಳು ಹೇಳತಕ್ಕ ವನು ಪ್ರಭುವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಿದನು. ಈ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅನುಷ್ಠಾನ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಮುನಿಗಳೂ ಕೂಡ ಅಪಂಡಿತರಾಗುವರೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿ ಇದ್ದೆನು. ಅದು ನಿಜವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಉಂಟಾದವು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ದೇಶಾಟನಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ರಾಜ್ಯಭಾರವು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಬಹಳ ರೂಪವತಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವು ಇವಳಲ್ಲದ್ದು. ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಅನೇಕ ಪ್ರಭುಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಬಂದರು. ನಾನೂ, ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಅವರ ಪದವಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸತ್ಕರಿಸಿದೆವು. ಈ ದುರಾತ್ಮರು ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

ಎಲಾ ಸೇವಿತೋಪಳೇ, — “ನಿನ್ನ ಗಂಡನು ದೇಶಾಟನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಹಳ ದಿನಗಳಾದವು. ಆತನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ವಿಚಾರಿಸಿದೆವು. ಆತನು ಮೃತಪಟ್ಟಂತೆ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದವರನ್ನು ವರಿಸು. ನಿನ್ನನ್ನೂ, ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನೂ ನಾವು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರ ಮಾರಾತ್ಮ್ಯವು ನನಗೆ ಅಪ್ರತಿಪತ್ತವಾದ ಕೋಪವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿತು. ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ತಿರಸ್ಕೇದವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯು ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು, ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ. — “ಮಗುವೇ! ದುಡುಕಬೇಡ. ಇದು ನಮಗೆ ವಿಷಮ ಕಾಲ. ಇದು ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಕಾಲವಲ್ಲ. ಉಪಾಯದಿಂದ ನಮಗೆ ಬಂದಿರುವ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಆಗ ಶಸ್ತ್ರಪರಿಗ್ರಹ ಮಾಡಬೇಕು. ಭಯಪಡಬೇಡ. ಈ ದುಷ್ಟರು ಕಾಮಾಂಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರನ್ನು ಇವರ ಅಭಿಮಾನವೇ ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನ ಮಾಡುವುದು. ಪತಿವ್ರತೆಯರ ಕಣ್ಣೀರು ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರೆ, ಅದು ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ದುರಾತ್ಮರ ವಂಶವನ್ನೇ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಮಾಡುವುದೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ಈ ಪುಂಡರು ಬಲಿಷ್ಠರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸೈನ್ಯಸಮೇತರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೆಂಗಸು, ನೀನು ಹುಡುಗ, ಯಜಮಾನರು ದೂರದೇಶದಲ್ಲಿರುವರು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೂರರು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಮೊದಲನೇ

ಮೂರು ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ, ಅವುಗಳಿಂದ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ, ದಂಡೋಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಶಾಂತಿಯನ್ನು ವಹಿಸು. ಮೌನವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸು. ತಾಳಿದವರು ಬಾಳುವರು. ನಾವು ಧರ್ಮದಿಂದ ಇದ್ದರೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರು ರಕ್ಷಿಸುವನು. ಭಯಪಡಬೇಡ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಇದು ನಿಜವೆಂದು ನನಗೂ ತೋರಿತು. ನಾನು ಕೋಪವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡು, ನನ್ನ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದೆನು. ಆಗ ನನ್ನ ತಾಯಿಯು ಈ ದುರಾತ್ಮರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ. — ಎಲೈ ಪ್ರಭುಗಳಿರಾ! ನಾವು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದೆನು. ನನ್ನ ಪತಿಯು ಕಾಲಾಭೀನನಾಗಿದ್ದರೆ, ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಇದು ಸಮವಲ್ಲ. ಒಂದು ವರ್ಷದವರಗೂ ಪೆರ್ಧ್ಯದ್ಯುಹಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಡೆಯಬೇಕು. ಈಗ ಸ್ವಯಂವರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ನಾನು ಅಪರಾಧಿವಾದ ಸಿಂಧಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವೆನು. ನನಗೂ ಬಹಳ ಅಪಾಯವನ್ನು ಬರುವುದು. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ದುಡುಕಬಾರದು. ಒಂದು ವರ್ಷ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ. ಅನಂತರ ದೈವಸಂಕಲ್ಪವಿದ್ದಂತೆ ಆಗಲಿ.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯು ಹೇಳಲು, ಅವರಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಕೆಲವರು ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯಕ್ಕೆ ಭಂಗವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ರಾಪ್ತಾಯ ಪಟ್ಟರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿಯೇ ಭೇದಭಾವವು ಹುಟ್ಟಿತು. ಆಗ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ನಾನೂ ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದಲೂ, ಸಾಮಾನ್ಯಭೇದಗಳ ಪ್ರಯೋಗವಿಂದಲೂ ಒಂದು ವರ್ಷ ಅವಧಿಯು ಕೊಡಲ್ಪಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದವು. ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆದರೆ, ಈ ಅವಧಿಯು ಪೂರೈಸುವವರಗೂ ಇವೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವು. ಅವರ ಆತಿಥ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆವು. ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯು ಆಗ ಒಂದು ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಅದನ್ನು ಇದುವರಗೂ ಯಾರಿಗೂ ನಾನು ಹೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರಹಸ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸದ ಧುವು ಪೂರೈಸುವವರಿಗೂ ಆ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳುವುದು ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ನೀನು ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು ದೊಡ್ಡ ಗುಣ. ಈ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವರು ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವುದಕ್ಕೂ ಅನರ್ಹರು. ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬೈಲಾಗದಂತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳುವರು. ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳದೆ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ

ವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ನಮ್ಮ ತಂದತಾಯಿಗಳ ತಿಕ್ಕಣದಿಂದಲೂ, ಮೆಂಟರನ ಉಪದೇಶದಿಂದಲೂ ಈ ರಹಸ್ಯ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಿರುವೆನು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾರಾಜ್ಜನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ರಹಸ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಸಮರ್ಥನಾದುದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಈಗ ನೀನಿಗೆ ಒಂದು ರಹಸ್ಯವು ಹೇಳಲ್ಪಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಫಿನ್‌ಲೇಂಡಿನವರು ಅಪ್ರತಿಮತನಾದ ರಕ್ಷಿಯನ್ನವರು. ಅವರ ನಾವೆಯ ಬಲವು ಅದ್ಭುತವಾಗಿರುವುದು. ಸುಲ ಜನಾಂಗದವರೂ ಅವರಿಗೆ ಹೆದರುವರು. ಇವರ ವ್ಯಾಪಾರವು ಜೀರ್ವಾಲ್ಕಾ ಜನಸಂಘವರನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ಈ ವ್ಯಾಪಾರದ ಮೂಲಮುಂದೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಇವರು ಶೇಖರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನು ಜಗದೇಕವೀರನಾದನು. ಅವನೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಛಾಯಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಮೃದ್ಧ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನೂ ಜಯಿಸಿದನು ಆದರೆ ಫಿನ್‌ಲೇಂಡಿನವರನ್ನು ಜಯಿಸುವುದು ಬಹು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಪರಾಜಿತರಾದಾಗ ಇವರು ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸಿಗೆ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅದನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕೊಡುವ ಸಂಭವವೂ ಇಲ್ಲ. ಸಾಮಂತರಾಗಿರುವವರು ಇವರ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆಗ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಇವರೇ ತೀರ್ಮಾನವೆಕೊಂಡಿರುವರು. ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನು ರಾಲಾಫಿನನಾದನು. ಇದು ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ರಾಲಾಫಿನನ ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಐರಮತ್ಯವು ಹೋಯಿತು. ಎರಡು ಕಕ್ಷಿಗಳಾದವು ಒಂದು ಕಕ್ಷಿಯವರು ಅವರ ಸಹಾಯವನ್ನೆ ಕೇಳಲು, ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಒಪ್ಪಿದರು. ಒಳಕುಸ್ಸನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಇವರ ಅಧಿಕಾರವು ಅಪ್ರತಿಹತವಾಯಿತು. ಈಗ ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವರೇ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದರು. ಇದರಿಂದ ಸಾರ್ವಭೌಮಪದವೂ ಕೂಡ ಇವರಿಗೆ ಇದ್ದಿರತವಾಯಿತು. ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದವರು ಎರಡು ಕಕ್ಷಿಗಳಾದಲ್ಲಿ ಫಿನ್‌ಲೇಂಡಿನವರಿಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವೂ, ಕೀರ್ತಿಯೂ, ಅಪರಿಮಿತವಾದ ದ್ರವ್ಯವೂ, ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಅಧಿಕಾರವೂ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಯಿತು.

“ ಎಲೈ ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸನೇ,—ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಇತರರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವರು. ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುವರು.

ನಮ್ಮ ದೊರೆಯಾದ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ ಎಂಬುವನ ಸಹೋದರಿಯೊಬ್ಬಳಿರುವಳು. ಅವಳನ್ನು ಡೈಡೋ ಎಂಬವಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವಳ ಗಂಡನಾದ ಸಿಟಿಯಸ್ ಎಂಬುವನನ್ನು ಈ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್‌ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿದನು. ಈಕೆಯು ಬಹಳ ವ್ಯಸನದಿಂದ ತನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವರೊಡನೆ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಗಿರುವಳು. ಅಫ್ರಿಕಾ ಖಂಡದ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಥೇಜ್ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ತೆರಳುತ್ತಾ ಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವಳು. ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಾಗಿಯೂ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಅನೇಕ ಮಹಾ ಜನಗಳು ಈಕೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹೋಗಿರುವರು. ಈ ಪಟ್ಟಣವು ಏನೇದಿನೇ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೂ ನಿಲಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದು. ಈಕೆಗೂ, ಈಕೆಯ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಸರ್ವಗವಾದ ಪ್ರೀತಿಯು ಇರುವುದು. ಪ್ರಜೆಗಳ ಸಂಪತ್ತೇ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತೆಂದು ಈಕೆಯು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವಳು. ಈಕೆಯ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಈಕೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವರು. ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವರು. ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್‌ನಿಗೆ ಈಕೆಯ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷವಿರುವುದು. ಆದರೆ, ಆ ದ್ವೇಷದಿಂದ ಈಕೆಗೆ ಯಾವ ಬಾಧಕವೂ ಆಗುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದ್ವೇಷದಿಂದ ಇವನಿಗೆ ವಿಪತ್ತು ಬರುವ ಸಂಭವವು ಇರುವುದು. ಇವನ ಸ್ವಂತ ಪ್ರಜೆಗಳೇ ಇವನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲ ಇವನಿಗೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಭಯದಿಂದ ಅವರು ವಿಧೇಯರಾಗಿರುವರು. ಯಾವಾಗ ಇವರು ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವರೋ ಎಂಬ ಭಯವು ಇವನಿಗೂ ಇರುವುದು. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ, ಪದಾರ್ಥದಿಂದಲೂ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬುದ್ಧಿಯು ಇವನಿಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಾಗಿರುವುದೇ ಅಪರಾಧವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುವುದು. ಇವನು ದುರಾಸೆಯುಳ್ಳವನು. ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಇವನಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತಾಗಿರುವುದು. ಯಾರಲ್ಲೂ ಇವನಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವನು ಕಿರಾತಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವನು. ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರನ್ನು ಇವನು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬಡವರನ್ನು ಹೆದರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇವನಿಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದ್ವೇಷವು ಇರುವುದೋ, ಸತ್ಯವಂತರಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ದ್ವೇಷವು ಇರುವುದು. ಸತ್ಯಸಂಧರಾದವರು ಇವನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಇವನು ದ್ವೇಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ. ಕೆಟ್ಟಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇವನು ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸಜ್ಜನರು ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಪದವಿಗೆ ಇದು ಅನರ್ಹ

ವಾದ್ದು; ನಾವು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಾರೆವು; ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು.' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುತ್ತಲಿರುವರು. 'ನಾನು ಪ್ರಭುವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಇವರು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವರಲ್ಲಾ,' ಎಂದು ಇವನು ಅವರನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಸತ್ಯವನ್ನು ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇವನು ಬದ್ಧಕಂಕಣನಾಗಿರುವನು. ಸತ್ಯವಂತರು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ದುರ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರೂ ಕೂಡ ಇವನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಏನು ವಿಪತ್ತು ಬರುವುದೋ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಇವನಲ್ಲಿ ಭಯವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವರು. ಇವನಿಗೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಭಯವು ಇರುವುದು. ತನ್ನ ನೆರಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಯಾರೋ ತಪ್ಪುಗಳು ಬಂದಂತೆ ಇವನು ಭಯಪಡುವನು. ಇವನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿದ್ರೆಯು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ ಕೂಡಲೇ ಭಯಂಕರವಾದ ಸ್ವಪ್ನಗಳು ಆಗುವುವು. ತಾನು ಯಾರಿಗೆ ಅವಕಾರ ಮಾಡಿರುವನೋ ಅವರು ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ತೋರುವುದು. ಕೂಗಿಕೊಂಡು ಏಳುವನು. ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಸಮಾಪದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವನು. ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿರುವನು. ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಇವನಿಗೆ ಸಂದೇಹವು ಇರುವುದು. ಅನ್ನಪಾನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷವೇನಾದರೂ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೋ ಎನೋ, ಎಂದು ಸಂದೇಹದಿಂದ ಆ ಅನ್ನೋದಕಗಳನ್ನು ಅವರು ತಿನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅನಂತರ ತಾನು ತಿನ್ನುವನು. ತನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಏನು ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವರೋ ಎಂದು ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಸಂದೇಹದಿಂದ ಅವನು ಪೀಡಿತನಾಗಿರುವನು. ಇವನು ಲೋಭಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನಾಗಿರುವನು. ದ್ರವ್ಯವನ್ನೂ, ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವನು. ಅವನು ನೋಡುತ್ತಾ, ಹಿಗ್ಗುತ್ತಾ ಇರುವನು. ಕಳವು ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಹೋಗುವುವು. ಆಗ ತುಂಬಾ ವಿಸಾದಪಡುತ್ತಾ, ನೌಕರರನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಂಡಿಸುತ್ತಾ, ದುರಾಗ್ರಹಪರವಶನಾಗಿರುವನು. ಸಂಗೀತ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ಅಭಿರುಚಿಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಎಣಿಸುವಾಗ, ಉಂಟಾಗುವ ಧ್ವನಿಯೇ ಇವನ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸಂಗೀತವಾಗಿರುವುದು. ದ್ವೇಷಾಸೂಯೆಗಳಿಂದ ಜನಗಳನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವುದೇ ಇವನಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿರುವುದು. ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಂತವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಪರನಾಗಿರುವನು. ಇವನ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಕೂಡ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಇವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಬಂದಾಗ್ಯೂ ತನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವರೋ ಎನೋ, ಎಂಬ ಭಯವು ಇವನಿಗೆ ಇರುವುದು. ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಒರೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲವು ಭೃತ್ಯ

ರೂ, ಭರ್ವೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲವು ಭೃತ್ಯರೂ, ಅರಮನೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವರು. ಇವನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಚ್ಚುಕತ್ತಿ ಪಹರೆಯು ಇರುವುದು. ಇವನ ವಾಸಸ್ಥಾನವು ಮುನ್ಸತ್ತು ಕೊಠಡಿಗಳುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವುದು. ಇವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಾಗಿಲುಗಳೂ, ಅಳಮುಂಡಿಗೆಗಳೂ ಇರುವುವು. ಈ ಮುನ್ಸತ್ತು ಕೊಠಡಿಗಳಿಗೂ ಒಂದರಿಂದ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲುಗಳು ಇರುವವು. ಈ ಕೊಠಡಿಗಳ ಇವನು ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಶತ್ರುಗಳು ತನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸದೆ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಒಂದೊಂದು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ದಿನವನ್ನು ಕಳೆಯುವನು. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹವೂ, ಪ್ರೀತಿಯೂ ಇರುವುದೆಂದು ಇವನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಿತ್ರರಿರುವರೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ಇವನಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಯಾವಾಗ್ಯೂ ದಶದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪ್ರಸರಿಸುತ್ತಲಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಬ್ದವಾದಾಗ್ಯೂ, ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ನಡುಗುತ್ತಾನೆ. ಇವನ ಮುಖವು ಬಿಳಿತುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ದೇಹವು ಕೈಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮುಖದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರವು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಹುಬ್ಬುಗಳನ್ನು ಗಂಟುಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಇವನು ಮಾತನಾಡುವುದೇ ಅಪೂರ್ವ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಿಟ್ಟುಸುರು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅಯ್ಯೋ! ಅವ್ವಾ! ಎಂಬದಾಗಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಇವನ ಮನೋವಿಕಲ್ಪಗಳು ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವನ ಪರಿಪಚಾರಕರು ಅತ್ಯಂತ ರುಚಿಯಾದ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯಗಳನ್ನು ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ಯಾವುದೂ ರುಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ಏನು ವಿಪತ್ತು ಬರುವುದೋ ಎಂದು ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿಯೂ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾರಿಂದ ವಿಪತ್ತು ಉಂಟಾಗಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೋ ಅವರನ್ನು ನಿರ್ದಯೆಯಿಂದ ಸಂಹರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥಾ ಸಂಹಾರಗಳು ನನಗೆ ಕ್ಷೇಮಕರವಾದುವೆಂಬದಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಇದಾನೆ. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರೀತಿಯೂ, ದ್ವೇಷದಿಂದ ದ್ವೇಷವೂ ಹುಟ್ಟುವವೆಂಬ ಭಾವನೆಯೇ ಇವನಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಧೊರೆಯು ಇಂಥಾ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವನು. ಇವನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಉಳಿಗದವರೂ, ಬಿಚ್ಚುಕತ್ತಿ ಪಹರೆಯವರೂ ಯಾವಾಗ ತನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವರೋ ಎಂಬ ಭಯವು ಇವನಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಅವರು ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದರೆ ಅದೇನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಧೊರೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನೌಕರಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಅವನ ಸ್ವಭಾವವು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ. ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲಿ ಅಥವಾ ರಕ್ಷಿಸಲಿ. ಅವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಉಪಾಯ

ವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಧರ್ಮ. ಈ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮನೋವಾಕ್ಯಮರ್ಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ಮಾಡುವೆನು. ಅವನಿಂದ ಸಂಬಳವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಅವನಿಗೆ ಎರಡು ಬಗೆಯುವುದು ನನಗೆ ಧರ್ಮವಲ್ಲ. ಪ್ರಭುವಾದವನು ಕೆಟ್ಟವನಾದಾಗ್ಯೂ, ಸೇವಕರು ಅವನನ್ನು ತಿದ್ದಬೇಕು. ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಹಾಗೆ ತಿದ್ದುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದೇ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬದ್ಧ ಸಂಕಲ್ಪನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ, ನನಗೆ ಒಂದು ಬಲವಾದ ವ್ಯಾಕುಲವು ಉಂಟಾಗಿರುವುದು. ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವಾಪರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾರಭ್ಯ ನನಗೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯು ಉಂಟಾಗಿರುವುದು. ಈಗ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನ ನನ್ನು ನೀನು ನೋಡುವ ಸಂಭವ ಉಂಟಾಗಿರುವುದು. ನೀನು ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸನ ಮಗ ನೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಬೆಲಮಾಕಸ್ಸನಂಬದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ, ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಬೈದಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು, ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯಿಂದ ಭಾರಿ ವಿಮೋಚನ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಅವೇಕ್ಷಿಸುವನು. ಪುನಃ ಬಂದಿಲಾಸೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅವಸ್ಥೆಯು ನನಗೆ ಬರುವುದು. ದೇವರು ನನಗೆ ಮಂಗಳವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾರ್ ಬಲನು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ರಾಜಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾದಾಗ್ಯೂ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಕರುಣೆಯೂ, ಪ್ರೀತಿಯೂ ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಜಗದೀಶ್ವರನೇ ಕಾರಣನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನು. ಇವನ ಉಪದೇಶದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆನು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಪೂರ್ವಾಪರಚ್ಛಾನವಿಲ್ಲದೆ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನು ಈ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ, ನಾನು ತುಂಬಾ ವಿಸಾದ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಇವನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಕನಿಕರವುಂಟಾಯಿತು.

“ಈ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನು ಬಹಳ ಅದೃಷ್ಟಹೀನನು. ಅಪ್ರತಿಹತವಾದ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ, ಅಮಿತವಾದ ಧನಕನಕಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೌಖ್ಯವು ಇರುವುದೆಂದು ಇವನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವನು. ಈ ಅಧಿಕಾರವೂ, ಐಶ್ವರ್ಯವೂ ಇವನ ಅನಿರ್ವಹನೀಯವಾದ ಕ್ಲೇಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುವವು. ಈಗ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ಕೆಳಗೆ ನಾನು ಕುರುಬನಾಗಿದ್ದೆನು. ಒಂದು ಕಾಸಿನ ಆಸ್ತಿಯೂ, ಲೇಶ ಅಧಿಕಾರವೂ ನನಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ನನಗಿದ್ದಷ್ಟು ಸೌಖ್ಯವೂ, ಸಂತೋಷವೂ, ತೃಪ್ತಿಯೂ, ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೂ ಕೂಡ ಲಭ್ಯವಾಗಲಾರದು. ನನಗೆ ಎಷ

ಹಾಕುತ್ತಾರೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ನನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುತ್ತಾರೆಂಬದಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಭಾವನೆಯು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಕುರುಬರೂ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನೂ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಈ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನಿಗೆ ಜೀತಾದಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯವೇ ಇರುವುದು. ಆ ದ್ರವ್ಯಕ್ಕೂ, ಇವನಿಗೂ ಸಂಬಂಧವೇನು? ದೇವನನ್ನು ಬಿಡುವಾಗ್ಗೆ ಅದು ಇವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದೇ? ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರಕ್ಕೆ ಮರಳಿಗಿಂತಲೂ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೀತು? ಕಾಡು ಗಿಡಗಳೂ ಕೂಡ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮ ವಲ್ಲವೇ? ಅವುಗಳಿಂದ ಬೇಚಾರಾದವರಿಗೆ ಸರಕಾಗರೂ ಸಿಕ್ಕುವುದು. ಈ ದ್ರವ್ಯದಿಂದ ಅದೂ ಕೂಡ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಕುರುಬನಾಗಿರುವವನಿಗೆ ಯಾವ ಭಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನಿಗೆ ಅಂತಹ ದ್ರವ್ಯದ ಮೇಲಿನ ಆಸೆಯಿಂದ ಯಾರು ತನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವರೋ ಎಂಬ ಭಯವು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದ್ರವ್ಯವೇ ಇವನ ಸೌಖ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಷವಾಗಿರುವುದು. ಇವನ ಅಧಿಕಾರವು ಇವನಿಗೆ ಮೃತ್ಯುವಾಗಿರುವುದು. ಇವನು ಮನಸ್ಸು ಬಸಗಳನ್ನು ತ್ಯಾಗಗೊಂಡು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸಂಹರಿಸುವುದರಿಂದ, ಇವನಲ್ಲಿ ಸಂತಿಕೆಯು ಯಾರಿಗೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತಮಗೆ ಏನು ವಿಪತ್ತು ಬರುವುದೋ ಎಂಬ ಭಯವು ಇವನ ಭೃತ್ಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಉಂಟಾಗಿರುವುದು. ಇತರರ ಮೇಲೆ ಸಿರಂಕುಲಾದ ಅಧಿಕಾರವು ತನಗೆ ಇರುವುದೆಂದು ಇವನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವನು. ದುರ್ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ತಾನು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಇತರತತ್ವವನು ಇತರರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತಾನೆ ಹೊಂದಿರುವನು? ನಾನು ಬಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ನನಗೆ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಮನೋಬಲಕಾರಗಳಿದ್ದುವು. ಹುಟ್ಟಿದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಾಯುವುದು ಮೇಲೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನಂತೆ ಪ್ರಭುಪದವಿಯಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನನ್ನ ತಂದೆ ತಂದೆಗಿಂತಲೂ ಇರುವುದೂ ಕೂಡ ಮೇಲು. ದೇವರು ಸಿಡ್ಡಕ್ಕೆ ಪಾತಿ. ಈ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನಿಗೆ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ, ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ, ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಪುಣ್ಯವು ಮಾತ್ರ ಇವನಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಿಡಾನೆ ಯನ್ನು ಕಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಪಹರಿಯವರು ಇರುವಂತೆ ಇವನೂ ಕೂಡ ಇರುವನು. ಧನಪಿತಾಚಗಳಿಗೂ ಸರ್ವಗಳಿಗೂ ಧನವಾದ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಸೌಖ್ಯದ ಅನುಭವವು ಎಂದಿಗಾದರೂ ಬರುವುದೇ? ಆ ಧನಕ್ಕೆ ಅವರು ರಜ್ಜು ಕರಗಿರುವರೇ ಹೊರತು, ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಅರ್ಹರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜೆಗಳ ಅಕ್ಕ ತ್ರಿಮವಾದ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪ್ರಾತ್ರನಾಗುವ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಪ್ರಭುವಾಗಿರಬೇಕು. ಹಾಗೆ

ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು, ಬಂಧುಮಿತ್ರರೇ ಮೊದಲಾದ ನೆರೆಹೊರೆಯವರು, ಇವರ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿ ಕುರುಬನಾಗಿರುವುದು ಮೇಲು. ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾರ್‌ಬಲ್‌ನು ಹೇಳಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಇವನು ಮಹಾ ಪಾಪಿಯು. ಇವನ ಸಂದರ್ಶನವೂ, ಇವನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣವೂ ಇನ್ನೆರಡೂ ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವಾದವುಗಳಲ್ಲ. ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಇವುಗಳು ಸ್ವಭವಿಸಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಉಪಾಯದಿಂದ ಪಾಪದ ನೊಂಕನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ದೇವರ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಆ ಪಾಪವನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲತ್ತು.

ಇವನನ್ನು ನೋಡುವುದು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಯವಿತ್ತು. ದೂರದಿಂದ ಇವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೇ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಬಿಚ್ಚುಕತ್ತಿ ಪಹರೆಯವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ ನೊಡನೆ ಇವನನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದನು. ಸಸಾಟ್ರಿಸ್‌ನು ಶಾಂತನಾಗಿದ್ದನು. ತಾಯಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸೇರುವಂತೆ ಇವನಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಇವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವನು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು. ಇವನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನ ಪೇಶದಲ್ಲಿ ಇವನ ಸ್ನೇಹವೂ, ಪರಿಚಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದವರೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪರ ಪೇಶೀಯರಿಗೂ ಕೂಡ ಇವನು ಭೇಟಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಈತನಿಗೆ ಬಿಚ್ಚುಕತ್ತಿ ಪಹರೆಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈತನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದವರಿಗೆ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇವನಿಗೆ ಅಂಗರಕ್ಷಕನು ಸೈನ್ಯಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಕಲ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಅವನಿಗೆ ಅಂಗರಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದರು. ಅವನಿಗೆ ಯಾರ ಭಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೂ ಅವನ ಭಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸೌಲಭ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನೋ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟು ಸೌಲಭ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು. ಇವನಿಗೂ, ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನಿಗೂ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಲಿಕೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ದುಷ್ಟವೇಶ್ಯವಾದ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗರಕ್ಷಕರಾದ ಪಹರೆಯವರಿಂದ ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವರೋ ಎಂಬ ಭಯವು ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನಿಗೆ ಇತ್ತು.

ಸಾವಿರಾರು ಜನಗಳ ಗುಂಪಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೂ, ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನೂ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಕ್ಕಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ಇದ್ದಂತೆ ಇದನು. ಅವರವರ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯೂ, ಸ್ವಭಾವವೂ ಆಗುವುವು. ಜನ್ಮಾಂತರ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಅವುಗಳು ಆಗುವುವೆಂದು ಮಹಾಜನಗಳು ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಅದು ನಿಜವಾದುದು. ಬೀಜದಂತೆ ವೃಕ್ಷವೂ, ವೃಕ್ಷದಂತೆ ಬೀಜವೂ ಇದ್ದೇ ಇರುವುವು. ಪ್ರತಿ ದಿವಸವೂ ನಮಗೆ ಜನ್ಮಪುನರ್ಜನ್ಮಗಳು ಆಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಶರೀರಗತವಾದ ಪಂಚಭೂತಗಳೂ ಕೂಡ ಪ್ರತಿನಿಮಿಸದಲ್ಲಿಯೂ ಬದಲಾಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವುವು. ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಭೂತವಸ್ತುಗಳೂ ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿರುವುವು. ಹೊಸ ಭೂತವಸ್ತುಗಳು ನಮ್ಮ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತಿರುವುವು. ಈ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ನಿಮಿಷವು ಜನ್ಮಾಂತರ. ಈ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ದಿವಸವೂ, ಈ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷವೂ, ಈ ಯುಗಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ಯುಗವೂ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ನಿಮಿಷವೂ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷವೂ, ಮುಂದಿನ ಯುಗವೂ ಕೂಡ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳನ್ನೊಳಗೊಳ್ಳುವುವು. ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಈಗಿನ ಬುದ್ಧಿಪರಿಪಾಕವು ಆಗುವುದು. ಈಗಿನ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಬುದ್ಧಿಪರಿಪಾಕವು ಆಗುವುದು. ಇದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಸಾಟ್ರಿಸ್ಸನು ಹೇಗೋಹಾಗೆ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನೂ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿರುವನು.” ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಹೀಗೆ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಈಗವು ದೇಶಕ್ಕೆ ಯುಧ್ಧಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸೈನ್ಯದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದೆಂದು ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನು ನಾರ್‌ಬಲ್‌ನಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ನಾರ್‌ಬಲ್‌ನು ಇದೇ ಸುಸಮಯವೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದನು. ಸೈನ್ಯಗಳು ಸೈಪ್ರಿಸ್ಸಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನ ಎದುರಿಗೆ ರಕ್ಷಾ (ಪ್ರದರ್ಶನ) ಆಗ ಬೇಕಾಯಿತು. ಪ್ರತಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನೂ ಖುದ್ದಾಗಿ ಬವಳ ಬಾಗರೂಪತೆಯಿಂದ ನೋಡುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಇವನಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಇವನಿಗೆ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ನಂಬಿಕೆಯು ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವನು ಅತ್ಯಂತ ಸೂತಯಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದನು. ತಪಶೀಲವಾರಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಖುದ್ದಾಗಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ. ಇವನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದುರ್ಗುಣಗಳಿದ್ದಾಗಲೂ; ಇದು ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆತಕ್ಕೆ ಸುಗುಣವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತ್ತು. ಕೃಷ್ಣಗಳ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತಂತಿಗಳೂ, ದ್ರೋಹಿಗಳೂ ಸೇರುವುದುಂಟು. ಅವರನ್ನು

ನಂಬಿದರೆ, ಪ್ರಭುಗಳು ಮಾಡಿಸಲ್ಪಡುವುದೂ ಉಂಟು. ಅಂತಹ ಜನರನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಡದೆ ಇರುವುದು ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಕರ್ತವ್ಯವಾದುದು. ಆದರೆ, ಸತ್ಯಸಂತರಾಗಿಯೂ, ರುಜುಮಾರ್ಗವುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಡದೆ ಇದ್ದರೆ, ಸುಖವಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಬುಧ್ಧಿಶಾಲಿಗಳಿಗೆ ಜನಗಳ ನಡೆನುಡಿಗಳಿಂದಲೇ ಕಾಟಲ್ಯವೂ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಶೋಕವ್ಯವಹಾರವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಇದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಯೋಗ್ಯರನ್ನು ನಂಬಿ, ಪಿಗ್‌ಮೇಲಯನ್ನನು ಮೋಸಹೋಗಿದ್ದನು. ಅದರಿಂದ ಶೋಕದಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಮೋಸಗಾರರೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ಇವನಿಗೆ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ದುರ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರನ್ನು ಸತ್ಪುರುಷರೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಸತ್ಪುರುಷರನ್ನು ದುರ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಸಾರಾಸಾರವಿಚಾರಹೀನರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದುಂಟು. ಪಿಗ್‌ಮೇಲಯನ್ನನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸತ್ಪುರುಷರೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಎಲ್ಲರೂ ದುರ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಅಂಥದ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವರೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ತಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಜನಾರ್ಥವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯೂ ಕೂಡ ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನಾರ್ಥವಾಗಿ ಅನುಲಬ್ಧವಾಗುವುದು ಬಹುಗಾಗಿಯೂ, ಸತ್ಯಗುಣವು ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇರುವುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ದೇವದ್ವೈತವೂ ಇರುವುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಎಲ್ಲರೂ ನಿಷೇಧರೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಎಲ್ಲರೂ ವಿನಯವಾಗಿಯೂ ವಿದ್ಯವಾಗಿಯೂ, ಮಾತು ಬಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ, ಕಾರ್ಯತಃ ಬಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕವರೆಂಬದಾಗಿಯೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಈ ಪ್ರಪಂಚವೂ ಮೋಸಗಾರನಿಗೆ ಅವಾಸಭೂಮಿಯೆಂಬದಾಗಿ ಭಾವಿಸಿದ್ದನು. ಅಂಥಾ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಯನ್ನನು ಅದರಿಗೆ ಸ್ವಪ್ರಸಾದದೊಳ್ಳಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದ್ದ ಸೈನ್ಯವು ಬರಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಈ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಇದ್ದೆನು. ಅವರು ಬೇರೆ, ನಾನು ಬೇರೆ ಎಂದು ಈ ಧೂರೇನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಪಿಗ್‌ಮೇಲಯನ್ನನು ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲ ಗೊತ್ತುಮಾಡುವನೋ, ಅದರಿಂದ ತನಗೆ ಏನು ವಿವತ್ತು ಬರುವುದೋ ಎಂದು ನಾರ್‌ಬಲ್‌ನು ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಪಿಗ್‌ಮೇಲಯನ್ನನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಕೂಡಲೆ, ಅವನ ಭಯವು ಕಡಮೆಯಾಯಿತು. ಹಡಗಿನ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾದ ವಾಯುವು ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಟೈರ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲೆಯೇ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಇರಬೇಕಾಯಿತು. ಫಿನ್‌ಸಿಯರ್‌ರು

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಅದ್ಭುತವಾದ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೋ ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ 'ಅಲ್ಲಿ ಕಾಲಹರಣವನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು. ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಈ ಟೈಡ್ ಪಟ್ಟಣವು ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು ಇದು ಒಂದು ದ್ವೀಪದ ಮೇಲೆ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಫಲವತ್ತಾದ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿನ ಅರಮನೆಗಳೂ, ಮಠಗಳೂ, ಉಪಪನ್ನರಾದ ಮಹಾಜನಗಳ ಪ್ರಾಸಾದಗಳೂ, ರಾಜವೀದಿಗಳೂ, ದೇವಸ್ಥಾನಗಳೂ, ಉಪವನಗಳೂ ಆರಾಮಗಳೂ ನೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಪರಮಾನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಬೀಸತಕ್ಕ ಗಾಳಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಆನಂದಕರವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪಟ್ಟಣವು ಲಿಪನಸ್ ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಇರುವುದು. ಈ ಪರ್ವತಶಿಖರವು ಮೇಘಗಳಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾಗಿತ್ತು. ಹಿಮವು ಇದರ ಶಿಖರವನ್ನು ಸ್ಥಿತಿಶಿಖರದಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಈ ಪರ್ವತಾಗ್ರದಿಂದ ಹಿಮದೊಡನೆ ಮಿಶ್ರವಾದ ಗಿರಿನದಿಗಳು ಆಕಾಶಗಂಗೆಯೋಪಾದಿ ಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಗಗನಚುಂಬಿಗಳಾದ ವೃಕ್ಷಗಳು ಬೆಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಈ ವೃಕ್ಷಗಳ ನ್ನಾವರಿಸಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಾದ ಲತಾಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದವು. ಈ ಕಾಡಿನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಲವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ ನದಿನದಗಳು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು ದನಗಳೂ, ಕುರಿಗಳೂ ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಸಂತಕಾಲವು ನಿತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಫಲಪುಷ್ಪಗಳೂ, ಗಿಡಗಳೂ ಏಸ್ಮಾರವಾಗಿದ್ದವು. ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯವು ಉಷ್ಣವಲಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾದಾಗ್ಯೂ, ಅಲ್ಲಿ ಕೋಮಲವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ವೃಕ್ಷಗಳ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಸಮತೀತೋಷ್ಣವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಮುದ್ರದ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವೂ ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ನೋಡತಕ್ಕವರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಈ ಪಟ್ಟಣವು ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ತೇಲತಕ್ಕ ವಿಶಾಲವಾದ ಹಸರು ತೆಪ್ಪದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ದೇಶದ ವರ್ತಕರೂ ಸೇರಿ ಇದ್ದರು. ಈ ಪಟ್ಟಣದ ವರ್ತಕರು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಅತ್ಯಂತ ಏತ್ತರವುಳ್ಳ ವರ್ತಕರಲ್ಲಿ ಮುಖಂಡರಾಗಿದ್ದರು. ವ್ಯಾಪಾರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಪಟ್ಟಣವು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಇವರ ಹಡಗುಗಳು ಸಮುದ್ರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಕ್ರಮಿಸಿ, ಸಮುದ್ರದ ನೀರು ದೃಷ್ಟಿಪಥಕ್ಕೆ ಬೀಳದಂತೆ ಮಾಡಿ

ಇದ್ದವು. ಇವರ ಹಡಗುಗಳ ಧ್ವಜಸ್ತಂಭಗಳು ದೂರಕ್ಕೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಾಡಿ ನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಪಟ್ಟಣದ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ವರ್ತಕರಾಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿನ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಮಜಲ್ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಮೊದಲೊಂದು, ಶೋಭಾಯಮಾನವಾದ ಧಳಧಳಸುವ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾದ ಅಂಚುಗಳಿಂದ ಪ್ರಚ್ಛಲಿಸುವ ಪೀತಾಂಬರಗಳವರೆಗೂ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನೇಯಲ್ಪಟ್ಟ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಖಂಡಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರಭುಗಳ ಅರಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಉಪಪನ್ನ ರಾದವರ ಪ್ರಾಸಾದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕರಿಂದ ಧರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಲ್ಲಿನ ವರ್ತಕರಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ ಮೊದಲಾದ ಲೋಹಗಳೂ, ರತ್ನಪದಿಗಳೂ, ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳೂ, ನಾನಾವಿಧವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ದ್ದವು.

ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ, ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಈ ಪಟ್ಟಣದ ಬೀದಿಗಳನ್ನೂ, ಸಂದಿಗಳನ್ನೂ, ಸಮಸ್ತ ಭಾಗಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದೆನು. ನೋಮಾರಿಗಳು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಜಾಲವೃದ್ಧರೂ ಕೂಡ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಲಾಭಕರವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಸೇರುವುದುಂಟು. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರ ಗುಂಪುಗಳು ನನ್ನ ನೇತ್ರಪಥಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದವೇ ಹೊರತು, ಸೋಮಾರಿಗಳ ಗುಂಪು ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಹೆಂಗಸರೂ ಕೂಡ ಹತ್ತಿಯನ್ನು ನೂಲುತ್ತಾ, ಕಸೂತಿ ಮೊದಲಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಬದಳ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಉಡಿಗೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ನಾರ್‌ಬಲಾಸನ್ನು ಕುರಿತು, “ಎಲೈ ನಾರ್‌ಬಲಾಸೇ,—ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲಾ ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

ಈ ಪಟ್ಟಣವು ಸಮುದ್ರದ ತೀರದಲ್ಲರುವುದು. ಹಡಗುಗಳು ಇಳಿಯುವುದಕ್ಕೂ, ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲ್ಯಗಳಿರುವುವು. ಇದರಿಂದಲೇ ಈ ಫಿನೀಷಿಯರ್‌ರು ವರ್ತಕರಲ್ಲಿ ಮುಖಂಡರಾದರು. ಇತರ ದೇಶೀಯರು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಈ ಫಿನೀಷಿಯರ್‌ರು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದರು. ಪಂಚ ಭೂತಗಳು ದೇವತೆಗಳೆಂದು ಅನೇಕ ಜನಾಂಗದವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದುಂಟು. ಈ ಫಿನೀಷಿಯರ್‌ರು ಈ ಭೂತವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ

ಪ್ರತಿ ಸಾಧಕಗಳಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಜನಗಳು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಫಿನೀಷಿಯನ್ರು ಅದನ್ನು ವೇಗವಾದ ಅಶ್ವಗಳನ್ನು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. ಸಮುದ್ರದ ನೀರಿನಿಂದ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. ನೀರಿನ ಆವಿಯು ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭ ವಾಯಿತು. ನೀರಿನಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯು ಈಗ ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೋ ಅದಕ್ಕೂ ಅವರು ಅಸ್ತಿಭಾರವನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಈಜಿಪ್ಟ್ ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯನ್ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅವರು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡರು. ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ದೇಶಾಂತರ ಗಳಿಗೆ ದಾರಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದರು. ಸಮುದ್ರದಿಂದ ವಿಭಕ್ತವಾದ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಜನಗಳು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಗಳು. ವಿಶೇಷ ಸಾಹಸಿಗಳು. ಬೇಜಾರಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡ ತಕ್ಕವರು. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರು. ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಮಿತಿಮಾರಿ ನಡೆಯತಕ್ಕವರಲ್ಲ. ಇವರಲ್ಲಿ ದುಂದುಗಾರಿಕೆಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಇವರು ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತರು. ಏಕ ಮತ್ಸ್ಯವು ಇವರಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿರೂಪವಾಗಿರುವುದು. ದೇಶಾಂತರದವರಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಬಳಿಕೆಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವುದು. ಇವರು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ನೇಹವುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ಮರ್ಯಾದೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವರಿಂದ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಬರತಕ್ಕ ಲಾಭವನ್ನು ಇವರು ಹೊಂದುವರು. ಇವರ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಇದೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಷ್ಟವಾಗಿ ತಾವು ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯು ಇವರಿಗೆ ಲೇಶವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. 'ಸಕಲರೂ ಸುಖವಾಗಿರಲಿ, ಅವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಾವೂ ಬದುಕೋಣ' ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಇವರಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹವಾಗಿರುವುದು. ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೋದಾಗ್ಯೂ, ಇವರನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಬದುಕಲೆಂಬ ಅಭಿ ನಿವೇಶನವು ಇವರಿಗೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಇವರನ್ನು ನೋಡಿ ಯಾರೂ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರಲ್ಲಿ ಆಚಾರವೃದ್ಧರೂ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ತಾವು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಸಮಸ್ತವನ್ನೂ ಇವರು ಯಾರಿಗೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗದಂತೆ ಅವರವರ ಮೆಹನತ್ತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದಲೂ, ಯಾವ ಮನಸ್ತಾಪಕ್ಕೂ, ದ್ವೇಷಕ್ಕೂ ಇವರಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇವರು ದೇಶಾಟನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ವಿಶಾಲವಾದ ಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಜಗದೀಶ್ವರನೇ ತಂದೆಯೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಸಮಸ್ತ ಜನಗಳೂ ಸಹೋದರರೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಎಲ್ಲರೂ ಕ್ಷೇಮವಾಗಿದ್ದರೆ ನಾವೂ ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವೆವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಯಾರಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ್ಯೂ, ಅದು ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಸರ್ವರೂ ಅರೋಗದೃಢಕಾಯರಾಗಿ, ಈತೀರ್ಥಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗದೆ ಇದ್ದ ಹೊರತು, ಜನಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಭೇದಭಾವಗಳಿಂದ ಇಂಥಾ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಪ್ರಪಂಚದ ಹುಟ್ಟುವೆಯು ಕಡಮೆಯಾಗಿ, ತನ್ನ ತಕ್ಕವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಧಾರಣವಾಸಿಗಳು ಜಡವಾಗಿ, ಸಕಲ ಜನಗಳಿಗೂ ಕಷ್ಟ ಉಂಟಾಗುವುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಇವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವರು. ಸರ್ವ ಜನಗಳ ಹಿತದಲ್ಲಿಯೂ ಇವರು ನಿಸರ್ಗವಾಗಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಈ ವಿಶಾಲವಾದ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಇಂಥಾ ಬುದ್ಧಿಯು ದೇಶಾಟನದಿಂದಲೂ, ಪಂಡಿತಭಾಷಣದಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಬೇರೆ ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ಈ ಎರಡೂ ಲಭ್ಯವಾದವು. ಇದರಿಂದಲೇ ಫಿನೀಷಿಯರ್‌ರೇ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಜನಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಮುಂದಾಳುಗಳಾಗಿರುವರು.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾರ್‌ಬಲ್‌ನು ಹೇಳಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ, ನನಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಸಮಸ್ತ ದೇಶಗಳನ್ನೂ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ ಸಂಭವ ಉಂಟಾದದ್ದೂ, ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕೊಂಡು ಹೊರಡುವ ಸಂಭವವು ನನಗೆ ಲಭ್ಯವಾದದ್ದೂ, ಈ ದೇಶಾಟನದಲ್ಲಿ ವಿಪತ್ಪರಂಪರೆಗಳು ಬಂದದ್ದೂ, ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಯಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯು ಲಭ್ಯವಾದದ್ದೂ, ಇವೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಕ್ಷೇಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಆಗಿರುವೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ನನಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆಗ ನಾರ್‌ಬಲ್‌ನನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಎಲೈ ನಾರ್‌ಬಲ್‌ನೇ,—ಟೈರ್ ಪಟ್ಟಣವು ಹೇಗೆ ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮಾತೃಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇಥಾಕಾ ದ್ವೀಪವೂ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಕುತೂಹಲ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ನೀನು ಅನೇಕ ದೇಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀಯೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಫಿನೀಷಿಯರ್‌ರು ಮಾಡಿದ ಕೃಷಿಗಳೆಲ್ಲಾ ನೀನಿಗೆ ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಇವೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳು” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆನು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾರ್‌ಬಲ್‌ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ಇದು ಕಷ್ಟವಲ್ಲ. ದೇಶಾಟನವನ್ನು ಮಾಡು. ಯಾವ ಯಾವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೆಲಸಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆಯೋ ಅದನ್ನು ಬುದ್ಧಾಗಿ ನೋಡು. ಯಾವ ಯಾವ ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಯಾರು ನಿಪುಣರೋ ಅದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊ. ಅವರನ್ನು ಚತುರೋಪಾಯಗಳಿಂದ ಲೂ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಇಥಾಕಾ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊ. ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಿನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು. ಈ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ, ಅತಿ ಆಸೆಯಿಂದ ಲೋಭಿಯಾಗಬೇಡ. ತಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನಿನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು, ನಿನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವರಿಗೆ ಉದಾರವಾದ ಪ್ರತಿಫಲ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ಹಾಗೆ ನೀನು ಮಾಡಿದೆಯೆಂಬ ಸಮಾಚಾರವು ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಹರಡುತ್ತದೆ. ಕುಶಲ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾದವರು ಅಪ್ರಾರ್ಥಿತವಾಗಿಯೇ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಬರುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೂ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರವೂ ಹೆಚ್ಚುವುವು. ಫರದೇಶೀಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಸ್ವಜನಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ನೀನು ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಲೋಕವ್ಯವಹಾರ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರು ಫರದಾ ಹಂಗಸರಂತೆ ಯಾರಿಗೂ ಭೇಟಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಭೇಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ನಾನಾವಿಧವಾದ ಯಾಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಅವರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಯಾರಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟವೆಂಬದಾಗಿಯೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಶುಭ ತಪ್ಪು. ಪ್ರಭುಗಳಾದವರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನೋಡಬೇಕು. ಅವರು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಲೂ ನಡೆಸು. ನ್ಯಾಯವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ನಡೆಸಲ್ಪಡಬೇಕು. ಅನ್ಯಾಯವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ನಡೆಸಲ್ಪಡಕೂಡದು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವೃದ್ಧಿಯಾಗದಂತೆ ಅನ್ಯಾಯವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಚಿಸಿದವರ ಮನಸ್ಸು ನೋಯದಂತೆ, ತನಗೂ ವಿಸಾದವಾಗದಂತೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯು ಇರುವುದು. ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಈ ರೀತಿಯನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಜೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ತಪ್ಪಿಲುಮಾರಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರೆ, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದವರು ತೃಪ್ತರಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುವರು. ಈ ದೇಶವನ್ನು

ಈಗ ನೋಡಿ, ನೀನು ಆತ್ಮರೈಪಡುತ್ತೀಯೆ. ಪೂರೈದಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜಧಾನಿಯು ಹೇಗೆ ಇತ್ತೋ ಅದನ್ನು ನೀನು ನೋಡಿ ಇದ್ದರೆ, ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನೀನು ವಿಷಾದ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಇದು ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಈ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನ ದುರಾತ್ಮದಿಂದ ನರಕವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುವುದು. ಪೂರೈದಲ್ಲಿ ನಮಸ್ತ ಜನಾಂಗದವರೂ ಈ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವ ಪೋಗದಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನೂ ಕೂಡ ಅನೇಕರು ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವರು. ಕಾಣಿಕೆಗಳೂ, ಪೂಜೆಯೂ ಸ್ತೂತಿಪಥವನ್ನೇ ದಿರುವುವು. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡಿದವರ ಮಹಿಮೆಯು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಪಥಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಲಿವೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ನೀನು ಆತ್ಮರೈಪಡುತ್ತೀಯೆ. ಪೂರ್ವದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರೆ, ನೀನು ಎನ್ನೆಯಿಂದ ಪರವಶನಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನು ಪರದೇಶೀಯರಿಗೂ, ಸ್ವದೇಶೀಯರಿಗೂ, ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಭಯಪ್ಪಾನವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಪರದೇಶದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ವರ್ತಕರ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುವು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನಿಗೆ ದುರಾಸೆಯೆಂಬ ಪಿಶಾಚವು ಹಿಡಿದಿರುವುದು. ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಅನೇಕ ರೋಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವನು. ಆ ರೋಲುಗಳನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ ನಡೆಯತಕ್ಕವರ ಸರಕುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಟ್ಟುಕೋಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಅವರನ್ನು ಭಾರಿ ದಂಡನೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಮಾಡುವನು. ಪ್ರಜೆಗಳ ಸಂಪತ್ತೇ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತೆಂದು ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಭುತ್ವಾ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನ ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರೆಂದು ಗೊತ್ತಾದರೆ, ಕೂಡಲೆ ಅವರ ಸಂಪತ್ತು ಅಪಹರಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಕಂದಾಯಗಳು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುವು. ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನು ತಾನೇ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ವರ್ತಕರು ಅವನೊಡನೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆದರುತ್ತಾರೆ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಟೈರ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ತ ದೇಶಗಳಿಂದಲೂ ವರ್ತಕರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವರು ಬಹಳ ವಿರಳರಾದರು. ಈಗ ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವರ್ತಕರನ್ನು ನೋಡಿ, ನೀನು ಆತ್ಮರೈಪಡುತ್ತೀಯೆ. ಈ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನು ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಈ ಪಟ್ಟಣದ ವ್ಯಾಪಾರವು ಹೇಗಿತ್ತೋ ಈಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶತಾಂಶವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಪದ ಭಿನ್ನದಿಗಿ ಅವಶ್ಯಗಳು ಪೂರೈದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿತ್ತೋ ಈಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಾಂಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಲೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದ ಸಂಪಲ್ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಸತ್ತುಹೋಗಿರುವಳು. ಅವಳ ಶವವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀನು ನೋಡಿರುತ್ತೀಯೆ. ಅವಳು ಜೀವವಂತ

ಳಾಗಿರುವಾಗ ನೀನು ನೋಡಲ್ಪಲ್ಲ. ಇಥಾಕಾ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಈಗಿನ ಟೈರ್ ಪಟ್ಟಣದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಲ್ಲ. ಈ ಪಿಗ್‌ನೋಲಿಯನ್ನನು ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸಂಪಲ್ಲಕ್ಷಿಯು ಹೇಗೆ ಬೇವನತೆಯಾಗಿ ತಾಂತ್ರಿಕವಾಡುತ್ತಿದ್ದದೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಲ್ಲ. ನೀನು ಏಶೇಷ ಪ್ರಾಜ್ಞನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೀಯೆ. ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಇಥಾಕಾ ದ್ವೀಪವು ಪೂರ್ವದ ಟೈರ್ ಪಟ್ಟಣದಂತೆ ಪರಿಣಮಿಸುವ ಹಾಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲ ಎಂದು ನಾನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.”

ಸಾವಿಕರಲ್ಲ ಫಿನೀಷಿಯರ್‌ರು ಇಷ್ಟು ಅದ್ವಿತೀಯರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವೇನೆಂದು ನಾನು ಸಾರ್ ಬಲಿಸನ್ನು ಕೇಳಿದೆನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ಫಿನೀಷಿಯರ್‌ರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾದ ಕಾಡು ಇರುವುದು. ಹಡಗುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಮರಗಳು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುವು. ಈ ಮರಗಳೆಲ್ಲಾ ರಿಜರ್ವ್ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುವು. ಅವುಗಳು ಹಡಗುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೂ ಮನೆ, ಮಠ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೂ ಏನಿಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವುವು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮರಗೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾದವರು ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ವಿತರಣೆಯೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹಡಗುಗಳು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು, ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಡಗುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ಉದ್ಘಾತರಾದ ಮರಗೆಲಸದವರಿಗೆ ಉದಾರವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. ಈ ಕಸಬಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೊರೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಬಹು ಜನಗಳು ಈ ಕಸಬನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. ಈ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದವರಿಗೆ ಸಿರುಪಾಠಿಕವಾದ ಜೀವನವಾಗುವುದರಿಂದಲೂ, ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾದವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಮರ್ಯಾದೆಯು ಲಭ್ಯವಾಗುವುದರಿಂದಲೂ, ಈ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಮೋಹಿಸತಕ್ಕವರು ಅಧಿಕವಾದರು. ಹಡಗನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ವಿಧ್ಯೆಯೂ, ಹಡಗನ್ನು ನೌಕರತಕ್ಕ ವಿಧ್ಯೆಯೂ ಒಂದೇದೇ. ಆತ್ಮೀಯ ಪ್ರಯೋಜನಕರಗಳಾದ ವಿಧ್ಯೆಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ತುಂಬಾ ಕೌಶಲ್ಯವುಳ್ಳ ಬಡಗಿಯರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತುಂಬಾ ಗೌರವವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. ಹಡಗು ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಶಾಲೆಗಳಾದವರಿಗೂ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಮರ್ಯಾದೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ಈ ಕಸಬನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವುದರಿಂದ ಕೆಲಸಗಾರರೂ ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಟುಂಬದವರೂ ಕೇವಲ ಉಪವಸ್ಥಗಾಗುತ್ತಾ

బందరు. హడగు నడనతక్కవరిగి ఏనాదరూ తొందరయు బందర, అవర కుటుంబరక్షణయున్న మాడువుదక్కా ఏపాడు వాడిదరు. కేలవు నష్టగళు పూరా మేహనత్తు నూడిదవరిగి పక్షా క్షోట్టు, వాధిక్యదల్లి సుబవాగిరువ ఏపాడూ మాడల్పట్టిత్తు. ఈ ఏపాడినిద జనగళూ క్షోడ తమ్మ మక్కళిగి నావేయ కసబన్ను కలి సువుదక్కే లుపక్రమ మాడిదరు. నడయువ యోగ్యతయు మక్కళిగి బంద క్షోడలే, దోలెణిగళన్ను నడసువుదు, హగ్గగళ సహాయదింద హడగుగళ ధ్వజస్తంభగళిగి హత్తువుదు, ఎంధా బిరుగాళి బందాగ్యూ లక్ష్మీనూడద, హడగుగళన్ను నడసువుదు, ఇవుగళిల్లా బాల్పదింద ఖనిషియన్ నావికరిగి అభ్యాసవాదవు. నావేగళన్ను నడసువవరిగి అనేక కష్టగళు బరువుదుంటు. గాళియు బలవాగి బలసువుదు, బిట్టద హాగి అలేగళు బలసువుదు, స్పెక్టోల్ నోదలద జండ మారుతవు బలసువుదు, సిడిలు బలసువుదు, బండేగళిగి హడగుగళు తగుల ముసుగిపొలెగువుదు, హడగుగళల్లద వర్షరూ మృతపడువుదు, ఇవుగళిల్లా నావికరిగి అగాగ్గి సంభ్రమవువు. విపత్తుగళిగి గురియాదవరు ఏపత్తన్ను వేగి పరిపరిసికొచ్చబేకొలె అదు గొత్తాగువుదు. అదన్ను జయిసువ తక్తియు బరువుదు. ఆగభ త్రిమంతరాదవరు కష్ట బందాగ అదన్ను జయిసువ సామధ్యవ ష్ట హేందువుదు అపూర్వ. కష్టదల్లి హట్టి బిళిదవరు ఏపత్తరంపరెగళన్ను సులభవాగి తప్పిసికొళ్ళువరు. అవరిగి లుంటూద కష్టజీవనవేలె అవర అద్భుత తక్తిగి కారణవాగిరువుదు. ఖనిషియన్ గొర్నమంటినవరు తమ్మ రాజతం త్రద మహిమోంది విష్ణుగళన్ను జయిసువ తక్తియున్న ఇవరల్లి ప్రతి బబ్బరిగూ లుంటుమాడిరువరు. అవరు లోకేకవిరరాగువుదక్కే ఇదే ముఖ్య కారణం.”

ఈ పరితయల్ల నారాబలాను పేరిద క్షోడలే, ఆగభ త్రిమంతరు నిజవాగి దురదృష్టకాలగళిందు ననగి త్పొలెరు. యారిగి విపత్తరంపరెగళు గొత్తిల్లద హాగి బరుత్తవోలె, యారు అవుగళిల్లా నోడి భయపడదే, భుజబలదిందలూ, బుద్ధిబలదిందలూ అవుగళిన్ను జయిసువనోలె, యారు కార్యతే ఎఱ్ఱగళిగి భయపడువుద్దివోలె, అవరు సకల ఇష్టార్థ సిద్ధియనొ్ట హేందువరంబదాగి ననగి గొత్తాయెరు. పుణ్యవంతరాగి

ಯೂ, ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕವರು ದರಿದ್ರರಾಗಿಯೂ, ಅನ್ನಕ್ಕಿಲ್ಲದವರಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕವರ ಹಾಗೆ ವಿಪತ್ತುಗಳು ಬಂದಾಗ, ಧೈರ್ಯದಿಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾಗುವುದು ಅಪೂರ್ವವೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. “ ದಾರಿದ್ರ್ಯಂ ಪರಮೌಷಧಂ ” ಎಂಬುವುದು ನಿಜವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಸಾಹಸವೂ, ಪೌರುಷವೂ ಪುರುಷ ಲಕ್ಷಣವೆಂಬದಾಗಿ ಕೂಡ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ನಾನು ಹೀಗೆ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ನಾರ್‌ಬಲ್‌ನು ನನ್ನನ್ನು ಫೀನೀಷಿಯಾನ್ ನಾವೆಗಳ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೂ, ಆಯುಧಶಾಲೆಗಳಿಗೂ, ವರ್ಕ್-ಶಾಪುಗಳಿಗೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಪ್ರತಿಬಂಧವನ್ನು ವಿಷಯವನ್ನೂ ನಾನು ವಿಚಾರಿಸಿದೆನು. ಕೆಲಸಗಾರರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದನು. ನನ್ನ ನೋಟ ಬುಕ್ಕಿಗೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ದಾಖಲಾಡಿದನು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಫೀನೀಷಿಯಾನ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಜನಾಯಿವಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಾರ್‌ಬಲ್‌ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನ ಗೂಢಾಚಾರರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೆಯೂ ತಿರುಗುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ನೀನು ಪರದೇಶೀಯನೆಂದು ಯಾಂತ್ರಾದರೂ ಗುಮಾನಿ ಬಂದರೆ, ತಕ್ಷಣದಲ್ಲೆಯೇ ನೀನು ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಲ್ಪಡುವಿ. ಅನಂತರ ನೀಗೆ ಏನು ಏನು ಬರುವುದೋ, ನೀಗೆ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವೆನೆಂದು ನನಗೆ ಏನು ವಿಪತ್ತು ಬರುವುದೋ, ಇವೆರಡೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ಸಾವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಡ. ತೀವ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡು.”

ಈ ರೀತಿ ನಾರ್‌ಬಲ್‌ನು ಹೇಳಲು, ನಾನೂ ಹೊರಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆನು. ಆದರೆ, ಪ್ರತಿಕೂಲವಾದ ವಾಯುವು ಬೀಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹಡಗು ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾರ್‌ಬಲ್‌ನೊಡನೆ ರೇವು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ಅಲ್ಲಿನ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ, ಅವರುಗಳಿಂದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಾನು ಇದ್ದೆನು. ಆಗ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ನಾರ್‌ಬಲ್‌ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದಿಂದ ನೀನು ಯಾವ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಬಂದೆಯೋ, ಆ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಬಂದಿರುವುದಾಗಿಯೂ,

ಅವನು ಸೈಪ್ರಸ್ ದ್ವೀಪನಿವಾಸಿಯಲ್ಲವೆಂದು ವರ್ತಮಾನವಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ಪರ ದೇಶೀಯನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಯೂ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನಿಗೆ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ಗಿರುವುದು. ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನು ಯಾವ ದೇಶದವನೋ ಅದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಮರಣ ದಂಡನೆಯು ಆಗುವುದು.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾರ್‌ಬಲ್‌ನಿಗೆ ಅವನು ಹೇಳಿದಾಗ, ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಫಿನೀಷಿಯನ್ ಹಡಗನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಅದು ಬಹಳ ಲಕ್ಷಣವಾದ ಹಡಗಾಗಿತ್ತು. ಆ ಹಡಗನ್ನು ಕಟ್ಟಿದವನೊಡನೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಈ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಆಡಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ನಾರ್‌ಬಲ್‌ನು ಭಯಭ್ರಾಂತನಾಗಿ, ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಸೈಪ್ರಸ್ ದ್ವೀಪದ ನಿವಾಸಿ. ಅವನನ್ನು ತಕ್ಷಣದಲ್ಲೆಯೇ ಪತ್ತೆ ಮಾಡುವೆನು. ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಅನಂತರ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಡೆದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ನಮಗೇನೋ ವಿಪತ್ತು ಬರುವುದೆಂದು ನನಗೆ ಭಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ವಿಪತ್ತು ಬಂದಿತು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಕೆಟ್ಟವು. ನೀನು ಸೈಪ್ರಸ್ ದ್ವೀಪ ನಿವಾಸಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರೆದಿದ್ದರೆ, ನನಗೆ ಮರಣದಂಡನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಈಗ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೇನು? ದೇವರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನಾಶವಾಗುವುದು ಸಿದ್ಧವು. ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನ ಬಳಿಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ನೀನು ಸೈಪ್ರಸ್ ದ್ವೀಪ ನಿವಾಸಿಯೆಂದು ಪ್ರಮಾಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಅವನು ನಂಬುವಂತೆ ನಾನು ಮಾಡುವೆನು. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆನೆಂದು ಹೇಳುವೆನು. ನಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಂಬಿ, ಸೈಪ್ರಸ್ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನು ನಿನಗೆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೊಡುವನು. ವಿಪತ್ತು ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಪಾತಕವಲ್ಲ.” ಹೀಗೆ ನಾರ್‌ಬಲ್‌ನು ಹೇಳಲು, ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ನೀನು ನಿರಪರಾಧಿ. ನಿನಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುವುದು ನನಗೆ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನೀನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡು. ಬಂದ ವಿಪತ್ತನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವೆನು. ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಉಳಿಸು ಸಾಯಬಲ್ಲೆನು. ನನ್ನಿಂದ ನಿನಗೆ ಯಾವ ಕಷ್ಟವೂ ಬರದಂತೆ ಮಾಡು

ವೆನು. ಆದರೆ, ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರವೂ ಕೂಡ ನಾನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳತಕ್ಕವ ನಲ್ಲ. ನಾನು ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶಸ್ಥನು. ಸೈಪ್ರಿಸ್ ದ್ವೀಪ ನಿವಾಸಿಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದರೆ, ದೇವರು ಮೆಚ್ಚುವನೇ? ಮನುಷ್ಯರು ಮೆಚ್ಚುವರೇ? ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಬದುಕಬೇಕು? ಹುಟ್ಟಿದವರು ಸತ್ತೇ ಸಾಯಬೇಕು. ಇದು ಎಂದಿಗಾದರೂ ತಪ್ಪುವುದೇ? ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಅನ್ಯತನನ್ನು ನುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದು ಮಹಾಪಾತಕವು. ಅದರಿಂದ ಇಹಪರಗಳೆರಡೂ ನಷ್ಟವಾ ಗುವುವು. ನಮ್ಮ ಸತ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರು ರಕ್ಷಿಸಿದರೆ ರಕ್ಷಿಸಲಿ; ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡುವುಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗೋಣ. ಅನೇಕ ವಿಸ್ತರಂ ಪರೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ, ನನಗೂ ಬೇಜಾರಾಗಿರುವುದು. ಅದರಿಂದ ವ್ಯಸನವಿ ಳ್ಲದೆ, ಸಾಯುವದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವೆನು. ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನನಲ್ಲಿ ಪುತ್ರನಿರ್ವಿಶೇಷವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವ ನಿನಗೆ ಈ ವಿಷತ್ತು ಬಂದಿ ತಲ್ಲಾ ಎಂದು ನಾನು ತುಂಬಾ ವಿಸಾದಿಸುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದು ನಾನು ನಾರ್‌ಬಲ್ ನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಬಹಳ ವೇಗವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ನಾರ್‌ಬಲ್‌ನೊಡನೆ ಇವನು ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಇದರಿಂದ ಜಗದೀಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯು ನನಗೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾ ಯಿತು. ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಿಗೆ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಭಯವು ಎಷ್ಟು ಹಠಾತ್ತಾಗಿರುವುದೋ ಅಷ್ಟು ಹಠಾತ್ತಾಗಿಯೇ ಅದರ ನಿವಾರಣೆಯೂ ಆಗುವುದು. ದೇವರಿಗೆ “ಭಯ ಕೃದ್ಭಯನಾಶನಃ” ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಉಂಟಾಯಿತು.

ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನರಿಗೆ ಟೋಫಾ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಪಟ್ಟಮಹಿಷಿಯು ಇದ್ದಳು. ಆಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ರಖಾವುದಾರಳೂ ಇದಳು. ಈ ರಖಾವುದಾರಳು ಬಹಳ ಸುಂದರಿಯಾಗಿಯೂ, ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿನಿಯಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಳು. ಇವಳ ನಡೆನುಡಿಗಳು ಅತ್ಯಂತ ರಮಣೀಯಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಇವಳು ಬಹಳ ದುರಾತ್ಮಳು. ತನ್ನ ದೌರಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಇಂದ್ರಜಾಲ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲ ಎದ್ದೆ ಗಳಿಂದ ಆಚ್ಛಾದಿಸಿ, ಹಸನ್ಮುಖಿಯಾಗಿರುವ ತಕ್ರಿಯು ಇವಳಿಗೆ ಇದ್ದಿತು. ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದಲೂ, ತನ್ನ ಹಾವಭಾವಗಳಿಂದಲೂ, ತನ್ನ ಮನೋಹರವಾದ ಗಾನದಿಂದಲೂ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್‌ನನ್ನು ತನಗೆ ದಾಸಾನುದಾಸನಾಗಿರುವಂತೆ ಇವಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಈ ಧೋರಣೂ, ಇವನ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಇವಳು ಮನಸ್ತಾಪವನ್ನು ತಂದುಹಾಕಿದ್ದಳು. ಈ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನು ಮೋಹಪರವ ಶನಾಗಿ, ಅವಳು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ವೇದವಾಕ್ಯನಂತೆ ಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ್ಯೆ, ಟೈರ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಮೆಲಾಂಕ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನು ಇದ್ದನು. ಇವನು ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಥನಿಗೆ ಸದೃಶನಾಗಿದ್ದನು. ಈ ಆಸ್ಪಾ ಬರ್ ಎಂಬುವಳು ಅವನಲ್ಲಿ ಅವನುರಕ್ತಳಾದಳು. ಅವನು ಇವಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಸೀನ ನಾದನು. ಈ ಆಸ್ಪಾಬರ್ ಎಂಬುವಳು ತನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ ನೆಂಬ ಕೋಪದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದಿಂದ ನಾರ್ಬಲ್ ನೊಡನೆ ಟೈರ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದ ಪರದೇಶಿಯ ಮೆಲಾಂಕ್ ಎಂದು ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಅವನಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ, ಅವನನ್ನು ಕಾರಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಸಿ, ತಾನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿಯೂ, 'ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಪರದೇಶೀಯನನ್ನು ಸೈಪ್ರಸ್ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಡು' ಎದನ್ನು ಏಕಾಂತ ವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೋ ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ನಾರ್ಬಲ್‌ನಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದಳು.

ಈ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ನಾರ್ಬಲ್‌ನಿಗೆ ಪರಮಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ, ಆಸ್ಪಾಬರ್‌ನ ದೂತರನ್ನು ವಾಪಸು ಕಳುಹಿಸಿ, ಈ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಭಯಂಕರವಾದ ವಿಪತ್ತು ಬಂದದ್ದನ್ನೂ, ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಯವಾದದ್ದನ್ನೂ ನೋಡಿ, ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ನಿರಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸದೆ ಜಗದೀಶ್ವರನು ಎಂದಿಗೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯು ನನಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆದರೆ, ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ನನಗೆ ತುಂಬಾ ವಿಪಾದವಾಯಿತು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದುರಾಸೆಯು ಅನೇಕ ಅನರ್ಥಗಳನ್ನು ತರುವುದು. ಈ ಅನರ್ಥಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಜನಗಳು ದುರ್ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅದರಿಂದ ವಿಪತ್ಕಂಪ ರೆಗಳು ಬರುವುವು. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಧರ್ಮವೇ ಫಲವೆಂದೂ, ಅಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅಧರ್ಮವೇ ಶಿಕ್ಷೆಯೆಂದೂ ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನು ಪಟ್ಟಮಹಿಷಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದುರಾತ್ಮಳಾದ ಆಸ್ಪಾಬರ್‌ನ ವಂಚನೆಗೆ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಗುರಿಯಾದನು. ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದೇ? ಪತಿವ್ರತೆಯರ ಕಣ್ಣೀರು ಅಪ್ರತಿಹತವಾದ ದಾವಾಗ್ನಿಯಂತೆ ಪಾಪಿಷ್ಠರನ್ನು ಸುಡದೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಭುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಈ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನು ರಜಾವಾದಾರಳ ದಾಸನಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದನು. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೇಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಯಾವುದುಂಟು? ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಬೇರೆ ಇರುವುದೇ?

ಹೀಗೆ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಟೈರ್ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಸೈಪ್ರಸ್ ತೀರದವರೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ, ನಾರ್ಬಲ್‌ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಎಲೈ ಪ್ರಿಯನಾದ ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸೇ, — ಜಗದೀಶ್ವರನು ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿರುವನು. ಈಗ ಸ್ನೇಹಿತವಾಗಿದ್ದ ವಿಪತ್ತಿನಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರುವನು ನೀಚನಾದ ಈ ಪಿಗ್‌ಮಾಲಿಯನ್ನನ ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಪ್ರಯಾಣಮಾಡು. ನೀನು ಎಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತೀಯೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಪರಮಸುಖವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಗೌರವವಾದದ್ದು. ಆದರೆ, ನಾನು ಒಹಳ ಪಾಪಿಷ್ಠನು. ಈ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಡದಂತೆ ನಾನು ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪಿಗ್‌ಮಾಲಿಯನ್ನನ ದೌರಾತ್ಮ್ಯದಿಂದ ನನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ನೆರಕಯಾತನೆಯು ಉಂಟಾಗಿರುವುದು. ನಾನೂ ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಈ ದುರಾತ್ಮನ ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಸತ್ತದಿಂದಲೂ, ಧರ್ಮದಿಂದಲೂ ಬದುಕುವುದು ಕಷ್ಟ. ನೀನು ವುಣ್ಯಕಾಲ. ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿರುವೆ. ಎಂಥಾ ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದಾಗ್ಯೂ, ಸತ್ಯವನ್ನೂ, ಧರ್ಮವನ್ನೂ, ರುಜುಮಾರ್ಗವನ್ನೂ, ಔದಾರ್ಯವನ್ನೂ, ದೈವಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಬಿಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ. ಈ ಧರ್ಮವೇ ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು. ನೀನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ ಎಥಾಕಾ ದ್ವೀಪವನ್ನು ತಲಪುವಂತೆ ದೇವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ. ದುರಾತ್ಮರಾದ ಪ್ರಭುಗಳ ಪಾತದಿಂದ ಸಿಮ್ಮ ಕಾಯಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಲಿ. ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪನಾದ ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸನನ್ನು ನೋಡಿ, ಆನೆಂದಜಾಪ್ತಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುವ ಸಂಪತ್ತು ನಿನ್ನ ನೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಉಂಟಾಗಲಿ, ಮೇಕನಿಧಿಯಾದ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಆಲಿಂಗನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸುಖವು ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಗಳಿಗೆ ಉಂಟಾಗಲಿ. ‘ಪುತ್ರಾ ದಿಚ್ಛೇತ್ ಪರಾಭವಂ’ ಎಂಬ ಗಾಢಗನುಸಾರವಾಗಿ ತಂದೆಗಿಂತಲೂ ನೀನು ಧರ್ಮಿಷ್ಠನೆಂದು ಸಂತೋಷಿಸುವ ಸುಖವು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸಿಗೆ ಉಂಟಾಗಲಿ. ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲಾ ದುಃಖಗಳೂ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ, ನಿನ್ನ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಸಂಪತ್ತು ಬಂದಾಗ, ದುರದೃಷ್ಟವಂತನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊ. ನಿನ್ನಂಥಾ ಸತ್ಪುರುಷನ ಸ್ಮರಣೆಯ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ನಾನು ಕೃತಾರ್ಥನಾಗುವೆನು.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾರ್‌ಬಲ್‌ನು ಹೇಳಿ, ನನ್ನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡನು. ಇವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಹೃದಯವು ಕರಗಿಹೋಯಿತು. ನಮಸ್ತೆ ಅವಯವಗಳೂ ನಡುಗುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾದುವು. ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು. ಒಂದು ತಬ್ಬವನ್ನು ಉಳ್ಳ ರಿಸುವುದೂ ಕೂಡ ಅಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಮೌನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬರು

ಆಲಿಂಗನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ಅನಂತರ ಆತನು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಹಡಗನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿದನು. ಹಡಗಿನ ಲಂಗರು ಎತ್ತಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆತನು ಹಡಗನ್ನು ಇಳಿದು, ವಿದೋಗದಾಖಲಿಂದ ಮೌನವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದನು. ನಾನೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಲಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದೆನು. ಹಡಗು ಸೈಪ್ರಸ್ ದ್ವೀಪದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟಿತು. ಒಬ್ಬರ ಆಕಾರವು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವವರೆಗೂ ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬರು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆವು. ಕ್ರಮೇಣ ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ನಾವು ಅಗೋಚರವಾದೆವು. ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಅದೃಶ್ಯರಾಗಲಿಲ್ಲ. ದೇಹವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವರೆಗೂ ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಮರೆಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಈ ರೀತಿ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೆಲವೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೇಳಿದನು. ಅವಳು ಮೋಹಪರವಶಳಾಗಿ, ಇವನ ವೃತ್ತಾಂತಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಈ ವೃತ್ತಾಂತದ ಮನೋಹರತೆಯು ಅವಳನ್ನು ನಿಶ್ಚಲಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಸಂತೋಷಪರವಶಳಾಗಿ ಅವಳು ಇವನ ಸಾಹಸದ ವೃತ್ತಾಂತಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದಳು ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ನಿಮಿಷದಂತೆ ಕಳೆಯಿತು. ರಾತ್ರಿ ಭೋಜನದ ವೇಳೆಯೂ ಆಯಿತು. ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅವಳು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ನೀನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪಟ್ಟಿರುವಿ. ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸುಖವು ನಿನಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಈಗ ನೀನು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಇರಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆಯತಕ್ಕವರು ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವತೆಗಳ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುವು. ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡು. ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊ. ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸು. ಇಷ್ಟವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಭುಜಿಸು. ಅನಂತರ ಮನೋಹರವಾದ ಗಾನಗಳಿಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅನಂತರ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು. ಅರುಣೋದಯವಾದ ಕೂಡಲೆ, ಸಕಲ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಯುಗಳಿಗೂ ಕಾರಣಭೂತನಾದ ಜಗದೀಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸುವನು. ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಆದ್ಯತವಾಗುವುವು. ಲಂಧಕಾ

ರವು ಅಧ್ಯಶ್ಯವಾಗುವುದು. ಆಗ ನಿನ್ನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಮನೇಕಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯು ಅದ್ವಿತೀಯನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ನೀನು ಅವನಿಗಿಂತ ಲೇಶವೂ ಕಡಮೆಯಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಮೀರಿಸುವೆ. ಹೆಚ್ಚರ ನನ್ನು ಜಯಿಸಿದ ಎಕಿಲೀಸನು ನಿನಗೆ ಸಮಾನಲ್ಲ. ನರಕವಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಥೆಸಿಯಸ್ಸನಿಗಿಂತಲೂ ನೀನು ಅಧಿಕನು. ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕ್ಲೇಶವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅನೇಕ ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಆಲ್ಫ್ರೆಡೀಸನೂ ಕೂಡ ಸಾಹಸದಲ್ಲಿಯೂ, ಸದ್ಗುಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿನಗೆ ಸಮಾನನಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ನಿನಗೆ ಬಂದು ನಿಮಿಷವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮವಂತೆ ಜಗದೀಶ್ವರನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ. ನಿನ್ನ ಮನೋಹರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಕಿವಿಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿರುವುವು. ನಿನ್ನ ರೂಪಲಾವಣ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಸಂತೋಷಪಡುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಕೂಡ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿರುವುವು. ನೀನು ಹೇಳಿದ ಮನೋಹರವಾದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕೇಳಿದರೂ, ಪುನಃ ಪುನಃ ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯು ನನಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಲಿದೆ. ಆದರೆ, ಮುಂದಿನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯು ಇನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಾಗಿರುವುದು. ಎಚ್ಚು ಮನೋಹರನಾದ ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನೇ, ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅಪರಿಣಿತವಾಗಿರುವುದು. ಮೆಲೆಟಸ್ ನೀನಿಗೆ ಮೂರ್ತಿಮತ್ತಾದ ಜಗದೀಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುವನು. ಅವನೊಡನೆ ಛೋಜನ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ, ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು. ನಿದ್ರೆಯ ಅಧಿದೇವತೆಯು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಲಿ. ನಾನಾ ಬದ್ಧವಾದ ಕ್ಲೇಶಗಳಿಂದಲೂ, ಸಾಹಸಕೃತ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ನಿನಗೆ ಉಂಟಾದ ಬೇಜಾರು ಪರಿಹರಿಸಲ್ಪಡಲಿ. ಮನೋಹರವಾದ ಸ್ವಪ್ನಗಳು ನಿನಗೆ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವನ್ನು ಕೊಡಲಿ. ಸದಾ ಸಂತೋಷಚಿತ್ತರಾದವರಿಗೆ ಸುಖಪರಂಪರೆಗಳು ಅಟ್ಟಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರದ ಘಡಿ ಕೊಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಪರ್ವತಾಕರವಾಗಿ ಅಲೆಗಳು ಬಂದಾಗುತ್ತಲೂ ಬಂದು ಬರುವಂತೆ ಬರುವುವು. ಇಂಥಾ ಸುಖಪರಂಪರೆಗಳು ನಿನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಲಿ. ಮೆಲೆನಿಚಿತ್ತರಾದವರಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖವು ದುರ್ಲಭವಾಗುವುದು. ವಿಸತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವು ನಿನಗೆ ನಿಸರ್ಗವಾಗಿ ಬರುತ್ತಲಿರುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಕ್ಲೇಶದ ಸಂಪರ್ಕವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೂ ನಿನಗೆ ಬಂದ ಕ್ಲೇಶಗಳೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ ಸೂರ್ಯನ ಎದುರಿಗೆ ನೀರಿನ ಗಡ್ಡೆಗಳು ಕರಗಿಹೋಗುವಂತೆ ಕರಗಿಹೋಗಿವೆ ನೀನೇ ಕೃತಾರ್ಥನು. ದೇವರು ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವನ್ನು ಮಾಡಲಿ."

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ, ಕೆಲಸ್ತೋ ಒಂಬ ಕಿನ್ನರಿಯು ಟೆಲಮಾಕಸ್ಸನನ್ನೂ, ಮೆಂಟರನನ್ನೂ ಅವರ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಳು. ಈ ವಿಚಾರವು ಒಂದು ಸ್ಫಟಿಕಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಆರಮನೆಯಾಗಿತ್ತು. ದೇವೇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಕೂಡ ಇಂಥಾ ಆರಮನೆಯು ದುರ್ಲಭವೆಂದು ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜಲಯಂತ್ರಗಳಿಂದ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ನೀರು ಹಾರುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಲಕ್ಷಣ ಸಂಪನ್ನೆಯರಾದ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಗಳು ಇವರ ಶೈಶೋಪಹಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ದೇವತಾರಾಧನೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೂ ಒದಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಬೇರೊಂದು ಕಡೆ ಗಾಯಕರೂ ವೀಣೆ, ಪಿಟೀಲು, ಮೃದಂಗವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳೊಡನೆ ಇವರ ಸೇತ್ರಗಳಿಗೂ ಶ್ಲೋತ್ರಗಳಿಗೂ ಪರಮಾನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಸತೂಲಿಕಾಶ್ವಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಮಂಚಗಳೂ, ಸೀತಾಂಬರಗಳೂ, ಫರದಿಗಳೂ ಅಣಿಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಏನೂ ಏಧವಾದ ಉಪಕಾರ ರೂಪವಾದ ಸಂಕಲೆಗಳಿಂದ ಟೆಲಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತೋರಿದ ಉಪಾಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ಕಿನ್ನರಿಯು ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಟೆಲಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟದ ಮಂಚವು ಎರಡು ಅಕ್ಕಿಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಮೆಂಟರಿಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಮಂಚವು ಕರಟೆಯ ಅಕಾರವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಛೋಜನವಾದ ಮೇಲೆ, ಮನೋಹರವಾದ ಸಂಗೀತಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಟೆಲಮಾಕಸ್ಸೂ, ಮೆಂಟರೂ ಇಬ್ಬರೂ ಒತ್ತಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದಾದರು. ಆಗ ಪಂಜನರೆಲ್ಲರೂ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಅವೆಲ್ಲರೇ ಇದ್ದರು. ಟೆಲಮಾಕಸ್ಸನು ನಿದ್ರೆಗೆ ಅಧೀನನಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮೆಂಟರು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :-

“ ಎಲೈ ಟೆಲಮಾಕಸ್ಸನೇ, ನಾನು ನಾ ಪರವಶನಾಗಿರುವೆ. ಈ ಕಿನ್ನರಿಗೆ ನಿನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ನಾನು ಬಹಳ ಕಾಯನತ್ತು ಮಾಡಿರುವೆ. ನಿನಗೆ ಬಂದ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಧೃಢವಿರಬಲೂ, ಸ್ವಾರ್ಥವಿರದಲೂ ಸಾಹಸದಿಂದಲೂ ನೀನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಈ ಕಿನ್ನರಿಯು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಮೋಹವನ್ನು ಇಡುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವೆ. ಅವಳ ಮೋಹವು ಪರಾಕಾಷ್ಠೆದಸೆಗೆ ಬಂದಿರುವುದು. ನಿನ್ನ ಬಂಧನವೂ ಕೂಡ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆದಸೆಗೆ ಬಂದಿರುವುದು. ನೀನು ಅವಳ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಯನಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುವೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಅವಳು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇವಾ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನೀನು ದೇಶಿಯಾತ್ರೆಗೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದೆಯೋ

ಅದು ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ವಾಗ್ವೈಖರಿಯಿಂದ ಅವಳನ್ನು ನೀನು ಮರಳು ಮಾಡಿರುವಿ. ಅವಳ ಇಂದ್ರಜಾಲ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲ ಎದ್ದೊಳೆಂಬ ಪಾತದಿಂದ ನೀನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳುವುದಾಗಿ ಅವಳು ಸೂಚಿಸಿರುವಳು. ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇವಳಿಗೆ ಅದೇ ಸನ್ನೋಹನಾಸ್ತ್ರವಾಗುವುದು. ಸ್ವೈರಿಣಿಯರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಅವೃತವು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಸುರಿಯುವುದು. ಸ್ತುತಿ ಪಾಠಕರು ಮನೋಹರವಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವುದನ್ನು ಇವರಿಂದ ಕಲಿಯಬೇಕು. ಇಂಥಾ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ನೀನು ಬಂದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ನನಗೆ ತುಂಬಾ ವಿಪಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಈ ಆಸೆಯು ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು? ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ಎದುರಿಗೆ ನೀನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿರುವುದೇ? ಆಕೆಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ವಿಪತ್ತನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು ನಿನಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೇ? ಈ ಹೆಂಗಸಿನ ಪಾತಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು, ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮರೆಯುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನೀನು ಬರಬಹುದು? ಹಾಗೆ ಬಂದರೆ, ಯೂಲಿಸಿಸ್ಸನ ಮಗ ನೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನೀನು ಅರ್ಹನಾಗಿರುವೆಯಾ? ಈ ಹೆಂಗಸಿನ ಮರುಳಿಗೆ ನೀನು ವಶನಾದರೆ, ತಿರ್ಯಗ್ಜಂತುಗಳಿಗೂ, ನಿನಗೂ ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯವೇನು ಉಂಟಾಯಿತು? ನೀನು ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ ಎಂಬ ಪರ್ವತದ ತಿಖರಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರುವಿ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಗಾಧವಾದ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಪತನವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು. ಈ ಕಿನ್ನರಿಯು ಸಕಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿನ್ನ ತಂದೆಗಿಂತ ನೀನು ಹೆಚ್ಚೆಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿನಗೆ ಚತುರ್ಭುಜವಾಯಿತು. ಇವಳ ಪಾತಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯು ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ಬೀಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಿ. ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾದ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯಲ್ಲಿ? ಮೋಹಪರವಶನಾದ ನೀನಲ್ಲಿ? ಇಂಥಾ ಮೋಹಪರವಶತೆಯನ್ನು ನೀನು ಹೊಂದಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ತುಂಬಾ ವಿಪಾದಮುಕ್ತನೇ.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಮೆಂಟರನ ಮಾತುಗಳು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ವಜ್ರಾಯುಧದ ಏಟಿನಂತೆ ಪರಿಣಾಮಿಸಿದವು. “ನನ್ನ ದುರದೃಷ್ಟದ ವರ್ತಮಾನಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಈಕೆಯು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದರಿಂದ, “ನಾನು ನನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿದೆನು. ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನು?” ಎಂದು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಮೆಂಟರನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ನಿನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಬಾಧಕವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುತಾಪ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ನಿನ್ನ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ನೀನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಸಿಸಿಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀನು ಹೇಗೆ ಖೈದಿನಲ್ಲಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೆಯೋ, ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವಿಕ್ರಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟೆಯೋ, ಬಂದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಹಿಸಿದೆಯೋ, ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವಳಿಗೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕನಿಕರ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ನೀನು ಜಗದೇಕವೀರನೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಗಿಂತಲೂ ನೀನು ದೊಡ್ಡವನೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ನಿನ್ನ ದೇಹಬಲವು ಹಕ್ಕುಲೀಸನ ಬಲಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದೆಂದು ತೋರುವಂತೆಯೂ, ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಬಲವು ಜೂಪಿಟರನ ಬಲಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದೆಂದು ತೋರುವಂತೆಯೂ, ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವು ಮಾರ್ಸನ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದೆಂಬದಾಗಿಯೂ ತೋರುವಂತೆ ನೀನು ವಿಜೃಂಭಿಸಿ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅವಳು ಅನುರಕ್ತಳಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದು ತಪ್ಪು.” ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಈಗ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೇನು ? ಅಪರಾಧವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಫಲವು ನನಗೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಲಿ ? ಅದನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಯಿಟ್ಟು ಹೇಳಬೇಕು.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು, ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಎಲೈ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನೇ,—ಇದುವರೆಗೂ ನಡೆದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಇವಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನೀನು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವಿ. ಇವಳಿಗೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅಪ್ರತಿಹತವಾದ ಅನುರಾಗವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿರುವಿ. ಇದನ್ನು ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ನಿನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಪೂರಾ ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವು ಅವಳಿಗೆ ಬಲವಾಗಿರುವುದು. ನಿನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಉಪಸಂಹರಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ, ನಿನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ, ನೀನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿರಬೇಕು. ನೀನಿಗೆ ಬಂದ ವಿಪತ್ಪರಂಪರೆಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನೀನು ಕಾರಣಭೂತನಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವೂ, ಸಾಹಸವೂ, ವಿವೇಕವೂ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲ. ಜಗದೀಶ್ವರನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯೇ ಇವಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ, ಸತ್ಯವೂ, ಧರ್ಮವೂ ಉದ್ಧರಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಇಹಪರಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾದವರು ದುರ್ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಿಡಕೂಡದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ದುಷ್ಟಸಂಕಲ್ಪಗಳಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಬಾರದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಎಂಥಾ ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದಾಗ್ಯೂ, ಧರ್ಮದಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಲೋಪವು ಬರುವುದಾದರೆ, ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಹಾಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ದೇವರು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವನೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಅದರಿಂದ ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗಳೂ ಆಗು

ವುನೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಶೋರುವಂತೆ ನಿನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳು. ಅವಳಿಗೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ವ್ಯಾಮೋಹವು ಕನಿರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಅವಳ ಮೋಹವು ಹೆಚ್ಚುವುದು. ಅವಳ ಬಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು, ಪತಂಗದ ಹುಳುವು ಬಿಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ನೀನೂ ನಾಶವಾಗುತ್ತೀಯೆ. ಪರಿಣಾಮ ಫಲವನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ, ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳು.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಹಿತೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಸರಿಯೆಂದು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಒಪ್ಪಿದನು. ಅನಂತರ ಇಬ್ಬರೂ ಬೆಳಗಾಗುವವರೆಗೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿಸುವವನ್ನು ಅನುವಿಧಿಸಿದರು. ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದ ಕೂಡಲೆ, ಕೆಲವೊಬ್ಬರ ಎಂಬ ಕಿನ್ನರಿಯು ಅವಳ ದೂತಿಯೊಡನೆ ಈ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಉಪವನದಲ್ಲಿ ಗಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಅಲ್ಲಿ ಫಲವುಪ್ಪಗಳನ್ನು ಬಿಡತಕ್ಕ ವೃಕ್ಷಗಳಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದಳು. ಇವರ ಮನೋಹರವಾದ ಗಾನದಿಂದ ಮೆಂಟರಿಗೂ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸಿಗೂ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಆಗ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಎಲೈ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನೇ,—ಈ ಕಿನ್ನರಿಯ ಮನೋಹರವಾದ ಗಾನವು ಕಿವಿಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಗಾನವು ನಿನ್ನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಮಹಾ ಪಾಶವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳು. ಈಗ ಧೈರ್ಯವೂ, ಸ್ಥೈರ್ಯವೂ ನಿನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಇವಳ ಸ್ತುತಿಪಾಠಗಳಿಗೆ ಮರುಳಾಗಬೇಡ. ಇವಳು ಮಾಡತಕ್ಕ ಸ್ತುತಿಯು ಬಲವಾದ ವಿಷವೆಂದು ಭಾವಿಸು. ಯೂಲಿಸಸ್, ಎಕಿಲೀಸ್, ಥಿಸಿಯಸ್, ಹಕ್ಯುಲಿಸ್ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾಮಹಿಮುರಿಗಿಂತ ನೀನು ಅಧಿಕನೆಂದು ಇವಳು ಹೇಳಿದಳು. ಇದು ನಿಜವೆಂದು ನೀನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವೆಯಾ? ಅವಳು ಇದನ್ನು ನಿಜವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವಳೇ? ನೀನು ಹಾಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಅವಳು ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನನ್ನು ನಿಗಳಬಂಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಅಭೇದ್ಯವಾದ ಸರಪಣಿಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವಳು. ಮೋಸ ಹೋಗಬೇಡ. ಈ ಮಹಾತ್ಮರಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀನು ಪಡೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆತೇಂದ್ರಿಯನಾಗಿ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು, ಇವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಮಂದಹಾಸ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಸ್ತುತಿಗಳಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಮರಳು ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ಅವಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವಳು. ನೀನು ಯೂಲಿಸಸ್ಸನಂತೆ ಅವಳ ಮಾಯೆಗೆ ಒಳಗಾಗದೆ, ಹೊರಟು ಹೋಗುವೆ,

ಎಂಬ ಭಯವು ಅವಳಿಗೆ ಬಲವಾಗಿರುವುದು. ಜೋಕೆ! ಎಚ್ಚರವಾಗಿರು.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿ ಪೂರೈಸುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಕೆಲಿಪ್ಪಳು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಳು. ಅವಳು ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ.—

“ ಎಲೈ ಪ್ರಾಣಪ್ರಾಯನಾದ ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸನೇ,—ನಿದ್ರೆಯು ಚನ್ನಾಗಿ ಬಂತೇ? ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಬಳಲಿಕೆಯು ಪರಿಹಾರವಾಯಿತೇ? ನಿನ್ನ ಸಾಹಸಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆದೆನು. ನಿನ್ನ ಸಾಹಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿದಂತೆ ನನ್ನ ಮನೋಧೃಷ್ಟಿಗೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ನೀನು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವಿ. ಈ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಕಾರಣಭೂತವಾದ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಶಾರದತ್ವವು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮೂರ್ತೀಭವಿಸಿರುವುದೋ ಅದು ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳಿಂದಲೇ ತೋರುತ್ತದೆ. ವಾಗ್ಮಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ತಿರೋಮಣಿಯಾಗಿರುವಿ. ನಿನ್ನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಕರಂದವು ತುಂಬಿರುವುದು. ನಿನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳುವ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಆಸೆಯಾಗುವುದು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಉಳಿದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳು.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಿಪ್ಪಳು ಹೇಳಿದಾಗ, ಮೆಂಟರನು ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಇದ್ದನು. ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸನ ಮನೋವೃತ್ತಿಯು ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾಗಿತ್ತು. ಮೆಂಟರು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಈ ಕಿನ್ನರಿಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ರತಿಹತವಾದ ಅನುರಾಗವೂ, ಅವಳ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರ ನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯೂ, ಅವಳ ಇಷ್ಟಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವೂ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಅವಳ ಮನೋಹರವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೋಹವು ಇವನ ವಿವೇಕಕ್ಕೆ ವಿಷಪ್ರಾಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. “ ಮೆಂಟರನ ಸಹವಾಸವು ತಪ್ಪಿದರೆ ಸಾಕು. ತಂದೆಯನ್ನು ಹುಡುಕತಕ್ಕ ಕೆಲಸವು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನ. ತಾಯಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ತಂದೆಯು ಸತ್ತಿರಬಹುದು. ತಾಯಿಯು ವಿಷವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸತ್ತಿರಬಹುದು. ಅಪ್ರಾರ್ಥಿತವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಲೋಕೈಕ ಸುಂದರಿಯಾದ ಇವಳ ಅನುರಾಗ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದು ತಪ್ಪು. ಮೆಂಟರನ ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬಹುದು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಪಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಇವನು ಹೊರಟು ಹೋಗಲಿ. ಇವಳ ಅನುರಾಗವು ಅಕೃತ್ರಿಮವಾದದ್ದು. ಯಾವಜ್ಜೀವವೂ ಇವಳ ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ನಾನು ಇರು

ವುದು ಉತ್ತಮ" ಎಂದು ಇವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಭಯ ಉಂಟಾಯಿತು. ಮೆಂಟರನ ಶಕ್ತಿಯು ಅಪ್ರತಿಹತವಾದದ್ದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಅವನ ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆದರೆ, ತನ್ನನ್ನೂ, ಆ ಕಿನ್ನರಿಯನ್ನೂ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ನಿಗ್ರಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯು ಅವನಿಗೆ ಇರುವುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಇವನಿಗೆ ಭಯ ಉಂಟಾಯಿತು. ಮೆಂಟರನಿಗೆ ಅನವಾಧಾನವಾಗದಂತೆಯೂ, ಕೆಲವುಗಳಿಗೆ ಮನೋಹರವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದನು. ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಎಲೈ ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆಯಾದ ಕೆಲವ್ವನೇ,—ಫೀಸೀಷಿಯಾ ರಾಜ್ಯದ ತೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನಮ್ಮ ಹಡಗು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿತು. ಅನುಕೂಲವಾದ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸೈಪ್ರೆಸ್ ದ್ವೀಪದ ಸಿವಾಸಿಗಳು ನನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದರು. ಅವರ ನಡೆನುಡಿಗಳು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೌನವನ್ನು ನಾನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದೆನು. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇರಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದೆನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ನಿದ್ರೆಯು ನನಗೆ ಬಂದಿತು. ಮೈಮರೆತು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವಾಗ, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮೇಘವು ಎರಡು ಭಾಗವಾದಂತೆಯೂ, ರೆಡೀವಿಯು ಎರಡು ಪಾರಿವಾಳಗಳಿಂದ ಎಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ರಥದಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೂ, ಅವಳ ರೂಪಲಾವಣ್ಯಗಳೂ, ಅವಳ ಮಂದಹಾಸವೂ, ಅವಳ ಯೌವನವೂ ಅತ್ಯಂತ ಚಾಚ್ಚಲ್ಯವಾನವಾಗಿದ್ದಂತೆಯೂ, ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬಂದು, ನನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನನ್ನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕೈಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ‘ ಎಲೈ ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನೇ, ನೀನು ನನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಸಂಭವವು ಬಂದು ಇದೆ. ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬೇಕಾದವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಇರುತ್ತವೆ. ಸ್ವರ್ಗಭೋಗವು ನಿನ್ನ ಹಸ್ತಗತವಾಗಿರುವುದು. ಈ ಭೋಗವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಡ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು ಮನ್ಮಥನು ಇವಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಬಂದಿತು. ಅವನು ವೀನಸ್ಸಳಂತೆ ಬಹಳ ಮನೋಹರವಾದ ಆಕೃತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಜಾತೀಯವಾದ ಪ್ರಕಾಶವು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ನನಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಅವನು ಮಂದಹಾಸ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಈ ಮಂದಹಾಸದಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾಸವೂ, ಕ್ರೌರ್ಯವೂ ಕಾಣಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನು ತನ್ನ ಚಿನ್ನದ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಅಂಚುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜಿಲ್ಲಿಗೆ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಬಾಣವನ್ನು ಎರಿಸಿದನು. ಆಗ ಮಿನರ್ವಳು

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ, ತನ್ನ ಅನಾನುಷ್ಠಾನದ ವಿಗ್ರಹವು ನನಗೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು. ವಿನಸ್ಸಿನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಮಾರ್ದವವೂ ಅನುರಾಗವೂ ಇವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನವಳ ಸೌಂದರ್ಯವು ಗರತಿಯರ ಸೌಂದರ್ಯದಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿಯೂ, ಅಕ್ಕಿತ್ತಿಮವಾಗಿಯೂ, ಗಂಭೀರವಾಗಿಯೂ, ಧೈರ್ಯಸ್ಥೈರ್ಯಗಳಿಂದಲೂ, ಸತ್ಯದಿಂದಲೂ, ಧರ್ಮದಿಂದಲೂ ಪ್ರಜ್ಞಾಲಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು. ಇವಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಮನ್ಮಥನ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಏರಿಸಿದ್ದ ಬಾಣಗಳು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದವು. ಅವನು ನಿಟ್ಟುಸಿರನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, ಮನವಳು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಎಲೈ ದುರಾತ್ಮನಾದ ಮನ್ಮಥನೇ, — ನಿನ್ನ ದರ್ಪಕ್ಕೆ ಇದು ಸ್ಥಾನವಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಬಾಣಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಲಾರವು. ಅಜಿತೇಂದ್ರಿಯರ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸು. ವಿವೇಕವೂ, ಸತ್ಯವೂ, ಧರ್ಮವೂ, ಘನತೆಯೂ ಸಾರಾಸಾರವಿಚಾರವೂ, ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ ಶಕ್ತಿಯೂ, ಯಾರಿಗಿರುವುದೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ನೀನು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ, ಅವುಗಳು ವೃಥಾವಾಗುವುವು. ಮಹಾಮಹಿಮನಾದ ಈಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ನಿನ್ನ ಬಾಣದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಭಸ್ಮೀಭೂತನಾಗಿ ಅನಂಗನಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುತ್ತೀಯೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ನಿನಗೆ ವಿವೇಕವು ಬಂದಿಲ್ಲ. ದುರಾತ್ಮನೆ! ಹೊರಟು ಹೋಗು ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಮನವಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ, ವಿನಸ್ಸು ತನ್ನ ರಥವನ್ನು ಏರಿಕೊಲಿವುಸು ಪವ-ತ ತಿರುಕಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದಳು. ಮನವಳೂ ಕೂಡ ಅದೃಶ್ಯಳಾದಳು. ಅನಂತರ ನಾನು ಮನೋಹರವಾದ ತೋಟದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆಯೂ, ಅದೇ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ನಂದನವನ ವಾಗಿತ್ತೆಂಬದಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ನನಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಇದು ಸರಕಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ರಾಜ್ಯ. ಇದು ಅಂಟುರೋಗಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ದ್ವೀಪ. ಇಲ್ಲಿನ ವಾಯುವೂ ಕೂಡ ವಿಷಯದ ಸೊಂಕಿನಿಂದ ದುಷ್ಪವಾಗಿರುವುದು ಸತ್ಯವೂ, ಧರ್ಮವೂ, ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹವೂ ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಹೊರಟು ಹೋಗಿರುವುವು. ಅಸತ್ಯಕ್ಕೂ, ಅಧರ್ಮಕ್ಕೂ, ವೃಥಾಚಾರಕ್ಕೂ ಇದು ಜನ್ಮಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವುದು.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳಿತು. ಮೆಂಟರನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ, ಆನಂದಪರವಶನಾಗಿ, ಅವನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಕೈಗಳನ್ನು ಚಾಚಿದನು. ಆಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ನನಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯು ಆಯಿತು.

ತು. ಈ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸ್ವಪ್ನವು ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಉಂಟಾದದ್ದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನು. ವಿಷಯಾಸಕ್ತನಾಗಬಾರದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಸತ್ಯವ್ರತನಾಗಿರಬೇಕೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ವಿಷಯ ಸುಖಗಳಲ್ಲಿ ಪರಾಬ್ಧುಖನಾಗಬೇಕೆಂಬದಾಗಿಯೂ ನಾನು ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಮೆಂಟರನು ಸತ್ತನೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಅವನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿರುವನೆಂಬದಾಗಿಯೂ ತೋರಿತು. ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ಸೈಪ್ರಸ್ ದ್ವೀಪ ನಿವಾಸಿಗಳು ಏತಕ್ಕೆ ಅಳುತ್ತೀ ಎಂಬದಾಗಿ ಕೇಳಿದರು. ಅನೇಕರು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ, ಪರಿಹಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. ಹಡಗನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕವರು ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪಾನಮಾಡಿ, ಉನ್ನತ್ತರಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿ ಕೊಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಪಾನಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನಿದ್ರೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಕುಡುಕರ ಸಂಗೀತವೂ, ಉನ್ನತ್ತಪ್ರಲಾಪವೂ ಗಗನವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೂ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಆಗ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಬಹಳ ನಿಬಿಡವಾದ ಮೇಘವು ಆಕಾಶವನ್ನು ಆವರಿಸಿತು. ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಮಾರುತದಂತೆ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಅಲೆಗಳು ಪರ್ವತಾಕಾರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹಡಗುಗಳಿಗೆ ತಗಲುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾದವು. ಈ ಅಲೆಗಳಿಂದ ಎಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟು, ನಮ್ಮ ಹಡಗು ಕೆಲವು ಭಾರಿ ಬಂಡೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ಬಹಳ ಜೋರಾಗಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಮಾಡಿತು. ವಿಷಯಾಸಕ್ತರಾಗಿಯೂ, ಭೋಗಪರಾಯಣರಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕವರು ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಯದಿಂದ ಸಾಯುವುದೂ ಕೂಡ ಉಂಟೆಂದು ಮೆಂಟರನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಈಗ ಅದು ಅನುಭವಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ನಮಗೆ ಬಂದ ವಿಪತ್ತನ್ನು ನೋಡಿ, ಈ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸೈಪ್ರಸ್ ದ್ವೀಪನಿವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೆಂಗಸರಂತೆ ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದರೂ ರೋದನವು ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಗಳಾದವರು ಒಬ್ಬರೂ ಆ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಅವತಾರವು ಪೂರ್ತಿಯಾಯಿತೆಂದು ಕೆಲವರು ದುಃಖಿಸಿದರು. ಈ ವಿಪತ್ತಿನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ನಾನಾವಿಧವಾದ ಬಲಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅನೇಕರು ಹರಕೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. ಸನ್ನಿಹಿತವಾದ ವಿಪತ್ತನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸಿ, ನನ್ನನ್ನು ನಾನೂ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಸಾರಾಯನ್ನು ಕುಡಿದು ಮೈಮೇಲೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಹಡಗು ನಡೆಸತಕ್ಕವನ

ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅವನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದೆನು. ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ, ಬಾವುಟಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಿದೆನು. ಅವರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಹುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದೆವು. ಧೈರ್ಯವು ಸರ್ವತ್ರ ಸಾಧನವೆಂಬುದು ಈಗ ನಿಜವಾಯಿತು. ಬಂಡೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ಈ ಹಡಗು ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಾವು ತಪ್ಪಿಸಿದೆವು. ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ನಾವಿಕರಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಬಂದಿತು. ನನ್ನ ಸಾಹಸವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವರು ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು. ಹಡಗನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಸದರಿ ಬಂಡೆಗೆ ತಗುಲಿ ಹಡಗು ಛಿದ್ರವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ತಾಪ್ಲರೂ ಸಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. ಅನರೇಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಗೌರವವೂ, ಪ್ರೀತಿಯೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಲೆಗಳ ರಭಸವು ಕಡಮೆಯಾಯಿತು. ಸೈಪ್ರಸ್ ದ್ವೀಪದ ಬಳಿಗೆ ಹಡಗನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋದೆವು. ಅದು ರೇವು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರಿತು. ಹಡಗಿನಿಂದ ಆ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಇಳಿದೆವು. ನಾವು ಇಳಿದ ದಿನವೆ ಅಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಥೋತ್ಸವವು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹಬ್ಬದ ಉಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ರತಿದೇವಿಯ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಜನಗಳು ಆಕೆಯ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆನಂದಪರವಶತೆಯು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿ ಸಹಜವಾದ ನೋಟವು ಅವರಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವೈರಿಣಿಯರ ವಿಲಾಸಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ತಮ್ಮ ವಿಲಾಸಗಳಿಂದ ಪುರುಷರನ್ನು ಮರುಳು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲು, ತಾನು ಮೊದಲು ಎಂದು ಪೋಟಾಪೋಟಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ, ನನಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರವು ಹುಟ್ಟಿತು. ಅಸಹ್ಯವು ಉಂಟಾಯಿತು. ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಸಿಫೀರಾ ಎಂಬ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನಾನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲ್ಪಟ್ಟೆನು. ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕಂಠಗಳು ಉನ್ನತವಾಗಿಯೂ, ಬಹಳ ದೊಡ್ಡವಾಗಿಯೂ ಅಮೃತಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಈ ಕಟ್ಟಡವು ಬಹಳ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿತ್ತು. ಅನೇಕ ದೇವತೆಗಳ ವಿಗ್ರಹಗಳು ಕೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ತಲೆಬಾಗಿಲಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಿಕೆಗಳು ಒಪ್ಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬಲಿಕೊಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿರುವುದು. ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈ ವಿರಾಡು ಇರಲಿಲ್ಲ. ವಾಸನೆಯು ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಸಾರಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ದೇವರನ್ನೆವೇದ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಂದಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಗ್ನಿಪ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸು

ತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಂಪ್ರಾಣಿ, ಧೂಪ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ವಾಸನೆಯು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಆಚ್ಛಾದಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಹಾಸ್ಯಪರಿಹಾಸ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಿರಗ್ಜಂತುಗಳಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಇಂದ್ರಿಯಪರವಶತೆಯು ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗದಂತೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿತ್ತು. ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಪರಾಮ್ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ನನ್ನನ್ನು ಪರಿಹಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುರಾಗವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅನೇಕರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು ಕೆಡುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿತು. ವೃಥಾಚಾರವು ದುಷ್ಟವಾದದ್ದೆಂದು ನನಗೆ ಮೊದಲಿನಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ದೋಷವೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ನನಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿತು.

ಒಂದು ದಿವಸ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. 'ಯೂಲಸೆ ಸ್ನನ ಮಗನಾಗಿ, ನೀನು ಈ ಗತಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆಯಲ್ಲಾ ! ಇಂದ್ರಿಯಪರವಶನಾಗಿ ಬದುಕುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನೀನು ಸಾಯುವುದು ಮೇಲಲ್ಲವೇ ?' ಎಂದು ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಸ್ವಪ್ನವಾಯಿತು. ನಿಟ್ಟುಸುರುಗಳನ್ನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೂ, ಕಣ್ಣೀರುಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದೆನು. ಯಾವನವೂ, ಪ್ರಭುತ್ವವೂ, ಧನಸಂಪತ್ತಿಯೂ, ಅವಿವೇಕವೂ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಕಡೆಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದೆಂದು ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಯಾವನವು ಜನಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಏಷಮವಾದ ಅವಸ್ಥೆಯು. ಈ ಅವಸ್ಥೆಯು ಬಂದಾಗ, ವಿಷಯ ಸುಖಗಳಿಗೆ ದಾಸರಾಗದೆ, ಅದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಅನರ್ಥಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗದೆ ಇರಬೇಕಾದರೆ, ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವು ಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಯೋಚಿಸಿದೆನು. ನಮ್ಮತಾತನಾದ ಲೇಖರ್ತೀಂದ್ರನಿಗೆ ಯಾವ ಅಪಕೀರ್ತಿಯೂ ಬರದಂತೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸನು ನಡೆದುಕೊಂಡನು. ನನಗೆ ಆ ಶಕ್ತಿಯು ತಪ್ಪುವ ಅವಸ್ಥೆಯು ಬಂದಿರುವುದು. ಮೋಹವೆಂಬ ಪಾಶಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಿಕ್ಕಿಬಿಳುವ ಸನ್ನಿವೇಶವು ಬಂದಿರುವುದು. ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸನ ಮಗನೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹನಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬರುವಂತೆ ತೋರುವುದು. ಜಘತ್ಯವಾದ ಭೋಗಸುಖದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವು ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರುವುದು. ಈ ವಿಷತ್ತು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಈ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕು. ಅಥವಾ ದೇಹವನ್ನಾದರೂ ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು.

ಶಿಕಾರಿಯವರ ಮಲನ್ನು ತಿಂದು, ಓಡಿಹೋಗುವ ಜಿಂಕೆಯ ಅವಸ್ಥೆಯು ನನಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಈ ದ್ವೀಪದಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಎದುರಿಗೆ ಮೆಂಟರನು ಬರುವಂತೆ ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಅವನ ಮುಖವು ಬಿಳಿತುಕೊಂಡಿತ್ತು. ವ್ಯಸನವೂ, ಕ್ಲೇಶವೂ ಅವನನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಬಂತು. ಈ ಆಕೃತಿಯು ಮೆಂಟರನದೇ? ಅಥವಾ ಅವನ ಲಿಂಗಶರೀರವಾಗಿರಬಹುದೇ? ಎಂದು ಸಂದೇಹ ಉಂಟಾಯಿತು. 'ಎಲೈ ಮಹಾತ್ಮನೇ, ನೀನು ಮೆಂಟರನೇ ಅಥವಾ ಅವನ ನೆರಳೇ? ನೀನು ಬದುಕಿದ್ದೀಯಾ ಅಥವಾ ದೇಹಾಂತರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವೆಯಾ?' ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ, ಆತನ ಬಳಿಗೆ ನಾನು ಓಡಿದೆನು. ಆತನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರದೆ, ನಿಂತ ಕಡೆಯೇ ನಿಂತಿದ್ದನು. ಓಡಿ ಹೋಗಿ ; ಅವನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡೆನು. ನನ್ನ ಕೈಗಳಿಗೂ, ಮೈಗಳಿಗೂ ಮೆಂಟರನ ಸ್ಪರ್ಶಸುಖವು ಉಂಟಾಯಿತು. ಇವನೇ ಮೆಂಟರನೆಂಬ ಜ್ಞಾನವು ಉಂಟಾಯಿತು. ಕಣ್ಣೀರುಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾ, ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಅವನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ವ್ಯಸನದಿಂದಲೂ, ಕನಿಕರದಿಂದಲೂ, ಭೀತಿಯಿಂದಲೂ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ ಕಾಣಬಂದಿತು. ಆಗ ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಎಲೈ ಮೆಂಟರನೇ,—ನೀನು ಎಲ್ಲರಿಂದ ಬಂದಿರುವಿ? ನಿನ್ನಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ನನಗೆ ಎಷ್ಟೋ ವಿಪತ್ತುಗಳು ಬಂದವು. ನಿನ್ನ ಸಹಾಯವು ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಆ ಶಕ್ತಿಯು ನನಗೆ ತಪ್ಪಿತು. ಇಂದ್ರಿಯಪರವಶನಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನಾನು ಬಂದಿರುವೆನು ಸತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಧರ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ನಿನ್ನ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯು ಇತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯು ಈಗ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಡಮೆಯಾಗುವ ಸಂಭವವು ಬರುತ್ತಲರುವುದು. ದೈವಯೋಗದಿಂದ ವಿಪತ್ತು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನೀನು ಬಂದಿರುವಿ. ನಾನು ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನು.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದರೊಳಗಾಗಿ, “ ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಮಿಷವೂ ಇರಬೇಡ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡು. ಈ ದ್ವೀಪದ ಘಟಗಳೂ ಕೂಡ ವಿಷಭರಿತವಾಗಿರುವುವು. ಇಲ್ಲಿನ ವಾಯುವು ವಿಷದ ಹಬೆಯುಳ್ಳದ್ದು. ಜನಗಳು ವಿಷದ ಸೊಂಕುಳ್ಳವರು. ಇವರ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಅಮೃತವು ವಿಷವಾಗುವುದು. ಇವರು ತಿರ್ಮಗ್ನತುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿ. ಯೂಲಿಸಿಸ್ಸನ ಮಗನಿಗೆ ಇದು ಅನುಕೂಲವಾದ ಸ್ಥಳವಲ್ಲ. ಒಂದು ನಿಮಿಷವೂ ಇಲ್ಲಿ ಇರಬೇಡ. ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಬೇಡ. ಪಾಪಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ಥಾನವಾದ ಈ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡು.” ಎಂಬುದಾಗಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದನು.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ, ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಮನಸ್ಸೈದ್ದವು ನನಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಂತಿಯು ಹುಟ್ಟಿತು. ಈ ದ್ವೀಪ ನಿವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲ ತಿರಸ್ಕಾರವು ಹುಟ್ಟಿತು. ಈ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದೆನಲ್ಲಾ ಎಂಬ ವ್ಯಸನವು ಹುಟ್ಟಿತು. ಈಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹವೇ ಮೆಂಟರನ ರೂಪವಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಈ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದೇ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂಬದಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಆಗ ಮೆಂಟರನು ಪುನಃ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಎಲೈ ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನೇ,—ನಾವಕಾಶ ಮಾಡದೆ ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡು. ನಾನು ಹೊರಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನುಲ್ಲಂಘನೀಯವಾದ ಕೆಲಸಗಳು ನನಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಾಗಿರುವುವು. ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ, ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ನೀನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀಯೆ ? ನೀನು ಹೋದ ಕಡೆಗೆ ನಿನ್ನ ನೆರಳಂತೆ ನಾನೂ ಅನುಸರಿಸಿ ಬರುವೆನು. ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಡ. ಹಾಗೆ ಹೋಗುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡುವೆನು.” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವನ ಕಾಲನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೆನು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ನಿನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲಾ ವೃಥಾ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೆಟೋಫಿಸ್ಸನು ನನ್ನನ್ನು ಹೇಜಲ್ ಎಂಬ ಅರಬ್ಬಿಯವನಿಗೆ ಮಾರಿರುವನು. ಅವನು ಡಮಾಸ್ಕಸ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವನು. ಈ ಹೇಜಲ್ ಎಂಬುವನು ನಾನು ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದವನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡಿರುವನು. ಅವನು ಆ ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೂ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿರುವನು. ಬಹು ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿರುವನು. ನಾನು ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದ ರಾಜತಂತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿರುವೆನು. ಈಗ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಮೈನಾಸಿನ ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವನು ಉಪಕ್ರಮ ಮಾಡಿರುವನು. ಕ್ರೀಟ್ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರತಿಕೂಲವಾದ ವಾಯು ವಿನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಈ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು. ಈ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಪೂಜಾರ್ಥವಾಗಿ ಅವನು ಬರುತ್ತಲಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು, ನಾವು ಹೊರಡುವೆವು. ಅನುಕೂಲವಾದ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಗಿರುವುದು. ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನೇ ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವಾಗಲಿ. ನಾನು ಈಗ ಹೇಜಲ್‌ನ

ದಾಸನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಆಜ್ಞೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ನಾನು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಹೀಗಾಗುವುದು ದೇವರ ಸಂಕಲ್ಪ. ನಾನು ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿದ್ದರೆ, ನಿನ್ನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಈಗ ಸ್ವತಂತ್ರನಲ್ಲ. ಪರತಂತ್ರನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪನ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊ. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ದುರದೃಷ್ಟವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊ. ದೇವರು ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತನಾಗಿರುವನು. ಇದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡ. ಇನ್ನು ಹೋಗಿಬರುವೆನು.”

“ ಎಲೈ ಜಗದೀಶ್ವರನೇ,—ನಿರಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು ನಿನ್ನ ವಿರುದಾಗಿರುವುದು. ಈ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನ್ನು ನಿರಪರಾಧಿಯು. ಸತ್ಸಂಧನು. ಧರ್ಮಾತ್ಮನು. ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಬದ್ಧಾದನು. ಇವನು ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಪಾತ್ರನು. ಇವನನ್ನು ನಿನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಕಾಪಾಡುತ್ತೀ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಂಬಿರುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮೆಂಟರನು ಹೇಜಲ್ ನ ಬಳಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಆಗ ಮೆಂಟರನಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಎಲೈ ಮೆಂಟರನೇ,—ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀನು ಹೋಗಕೂಡದು. ಹಾಗೆ ಹೋಗುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ನಾನು ಕೂಡಲೇ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡುವೆನು. ಹೇಜಲ್ ನು ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರದವನಾಗಿರಬೇಕು. ಅವನು ಸಿಂಹಾಣನಾಗಿರಲಾರನು. ನನಗೂ, ನಿನಗೂ ವಿಯೋಗವನ್ನು ಅವನು ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡಲಾರನು. ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ದಾಸನಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೂ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಲಿ ಈ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡಬೇಕೆಂದು ನೀನು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವಿ. ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಾನೂ ಏತಕ್ಕೆ ಹೋಗಕೂಡದು? ನನ್ನನ್ನು ದಾಸನನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗ್ರಹಿಸೆಂದು ನಾನು ಹೇಜಲ್ ನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯು ಹುಟ್ಟಬಹುದು. ಕನಿಕರವೂ ಹುಟ್ಟಬಹುದು. ದೇಶಾಟನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಧರ್ಮದಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯುಳ್ಳವನು ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸನು. ಅವನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು, ನನ್ನ ದಾಸತ್ವವನ್ನೂ, ನಾನು ಮಾಡುವ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನು. ಅವನ ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವೆನು. ಎಲೈ ಪರಮ ಆಪ್ತನಾದ ಮೆಂಟರನೇ, ನಿನಗೆ ಬಂದ ಬಂಧವು ನನಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಬರಕೂಡದು? ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅವನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರೆ, ಮುಂದಿನ ಗತಿಯನ್ನು ನೋಡುವೆನು. ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಲೋಕಾಂತರವೇ ಉತ್ತಮ.”

ಹೀಗೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ್ಗೆ, ಹೇಜಲಸು ನಮ್ಮ ಸವಿಸಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮೆಂಟರನ್ನು ಕರೆದನು. ಕೂಡಲೆ ನಾನು ಸಾನ್ಯಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮವನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ, ' ನೀನು ಯಾರು ? ' ಎಂತಕೇಂದ್ರಿಸ್ತರ ನನ್ನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುವ ' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

' ನಾನು ಒಬ್ಬ ಪರದೇಶಿ. ನಾನು ಈ ಮೆಂಟರನ ತಿಷ್ಠನು. ಇವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ದಾಸನಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ ' ಎಂದು ಹೇಳಿದೆನು. ' ನೀನು ಯಾರ ಮಗನು ' ಎಂದು ಅವನು ಕೇಳಿದನು. ' ಟ್ರಾಯ್ ' ದೇಶವನ್ನು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಹೊದ ಗ್ರೀಸ್ಟ್ ಪ್ರಭುಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನಾಗಿದ್ದ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಗಂತುಶ್ರಾಂಭವಾಳ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ಯೂಲಿಸಸ್ಸನ ವಿಷವನ್ನು ನೀನು ಕೇಳಿರುವುದು. ನಾನು ಅವನ ಮಗನು. ಸಿನ್ನಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಡ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನೀನು ಕರುಣವನ್ನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದು ಕಾರಣವಾದರೆ ಆಗಲೆಂಬದಾಗಿ ನೀನು ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ಮೆಂಟರನು ನನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಸವಿಸಾಸವಾದ ನನ್ನ ಗುರುವಾಗಿ ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಮಣಿಯಿಸಿರುವನು. ನನ್ನ ತಂದೆಯು ದೇವಯಾತ್ರಿಗೋಸ್ಕರ ಮೊರಟಿರುವನು. ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಸಾವು ಹೊರಟಿದ್ದೆವು. ಈಗ ಮೆಂಟರನು ನಿನ್ನ ದಾಸನಾಗಿರುವನು. ಈ ದಾಸತ್ವವನ್ನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯವಿಟ್ಟು ನನಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು. 'ಪ್ಯುನಾಸ' ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನೀನು ಕ್ರೀಟ್ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಾದರೆ, ನಿಮ್ಮಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೂ ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೊಡು. ಕೋಕ್ಕೆಕವೀರನಾದ ಯೂಲಿಸಸ್ಸ ಮಗನು ನಿನ್ನ ದಾಸನು ದಾಸನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಲಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಸಲ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ನಾನು ಖೈದಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ಸೇವಾವೃತ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಮರಣವು ಉತ್ತಮವೆಂದು ನನಗೆ ಭಾವಿಸಿದ್ದನು. ಈಗ ಮರಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ದಾಸನಾಗಿರುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಲಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಡುವೆನು. ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಹಾಲಿಸುವ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ದೇವರು ನಿನಗೆ ಕೊಡಲಿ. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೂ ಅನಕಾಶವನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಕೊಡು. ಮೆಂಟರನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ ನಿನ್ನ ದಾಸನಾಗಿ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೂ, 'ಪ್ಯುನಾಸ'ನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಪ್ರಸೇತವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟ

ಗೂ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯಕನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡು' ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು, ಹೇಜಲನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮವನ್ನು ಮಾಡಿ, ದಾಸತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ನನ್ನನ್ನು ಮುಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ, ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ. —

“ ಎಲೈ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನೇ, — ಯೂಲಿಸಸ್ಸನ ವಿವೇಕವು ದಿಗಂತವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿರುವುದು. ಅವನ ರಾಜತಂತ್ರವಿಶಾರದತ್ವದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯದವರೇ ಅಪೂರ್ವ. ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶೀಯರಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ ಮಹಿಮೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿ ಇದ್ದೇನೆ. ಅವನ ಯಶಸ್ಸು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ಯೂಲಿಸಸ್ಸಿಗೆ ನಿಸ್ಸಾ ದೊರನ ಪುತ್ರನು. ನನಗೆ ಪ್ರೇಮಪುತ್ರನಾಗಿರು. ಯೂಲಿಸಸ್ಸನು ನಿನಗೆ ಸಿಕ್ಕುವವರಗೂ ನಾನು ನಿನಗೆ ತಂದೆಯಾಗಿರುವೆನು. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಮಹಿಮೆಯೂ, ಅವನ ದುರದೃಷ್ಟಿಯೂ, ನನ್ನ ಅನುರಾಗಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ನಿನ್ನ ಏಷಯದಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರೀತಿಯು ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಗೂ ವಿಷಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವುದು. ನಾನು ಮೆಂಟರನನ್ನು ಖರೀದಿಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆನು. ಅವನು ತಾನು ನನ್ನ ದಾಸನೆಂದು ತೀರುತ್ತಾಕೊಂಡಿರುವನು. ನಾನು ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೃಷ್ಟವಶದಿಂದ ನನಗೆ ಲಭ್ಯವಾದ ದೇವರಂತೆ ಅವನನ್ನೂ ನಾನು ಭಾವಿಸಿರುವೆನು. ನನ್ನ ಪುಣ್ಯಪರಿಪಾಕದಿಂದ ಮೆಂಟರನು ನನಗೆ ದೊರೆತನು. ಅವನಿಗೆ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವೆನೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟಾಗ್ಯೂ, ಅದು ಅವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಬೆಲೆಯಲ್ಲ. ಅವನು ನನಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ ಧರ್ಮಗಳಿಗೂ, ಹಿತೋಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು? ಅವನ ಹಿತೋಪದೇಶದಿಂದ ನನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿರುವ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಅಳಿಯುವುದು ಹೇಗೆ? ಅವನು ದೊರೆತದ್ದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಪತ್ತೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಅವನ ಜೊತೆಗೆ ನೀನೂ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಹಾಗೆಯೇ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ಸಂಪತ್ತೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಲೋಕೈಕವೀರನಾದ ಯೂಲಿಸಸ್ಸಲ್ಲಿ? ಅವನಿಗೆ ಸಮಾನನಾದ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಲ್ಲಿ? ನಾನು ಎಲ್ಲಿ? ನನ್ನಲ್ಲಿ ದಾಸನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನೀನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೀಯೆ. ನೀನು ನನಗೆ ಆಪ್ತಮಿತ್ರನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ದಾಸರೆಂದು ನೀವು ಇಬ್ಬರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಪರಮ ಆಪ್ತರಾದ ಸ್ನೇಹಿತರೆಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸಬೇಕು.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಜಲನು ಹೇಳಲು, ಅರ್ಪಿವರ್ಜನೀಯವಾದ ಸಂತೋ

ಷವು ನನಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವು ದೂರವಾಯಿತು. ಮೆಂಟರನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊಂದುವ ಸಂಭವವು ಬರುವುದೆಂಬ ಕೋರಿಕೆಯು ಉಂಟಾಯಿತು. ಮೆಂಟರನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವೇ ಸ್ವರ್ಗವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಮುಂದೆ ಅವನಿಂದ ವಿಯೋಗವು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿಯೂ ತೋರಿತು. ಹೇಜಲ್‌ನು ನಮ್ಮಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ನಿಸರ್ಗವಾದ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನನ್ನು ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ, ಪ್ರಪಂಚವೇ ನನ್ನ ಭಾಗಕ್ಕೆ ತನೋಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಧೃವಯೋಗದಿಂದ ನನಗೆ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಕ್ಲೇಶವೆಲ್ಲಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ನಾವು ಮೂರು ಜನಗಳೂ ಕ್ರೀಟ್ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೊರಟೆವು. ವಾಯುವು ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿತ್ತು. ಸೈಪ್ರಸ್ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬಹು ದೂರ ಹೋದೆವು. ಆ ದ್ವೀಪವು ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು. 'ಈ ದ್ವೀಪಸಿವಾಸಿಗಳ ನಡೆನುಡಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?' ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಜಲ್‌ನು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಇಲ್ಲಿನ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರು ವಿಷಯಸುಖಪರವಶರಾಗಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಪೂಯಗ್ನಿಲ್ಲದೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನೂ, ಇವರ ಸಮವಾಸದಿಂದ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಅನರ್ಥಗಳನ್ನೂ ನಾನು ಬ್ರತಪಡಿಸಿದೆನು. ದುರ್ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಅಸಹ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ಈ ದ್ವೀಪಸಿವಾಸಿಗಳು ತಿರುಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ನೀನು ದುರ್ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಈ ದ್ವೀಪಸಿವಾಸಿಗಳಿಗೂ, ಸಾಯಿಗಳೇ ನೊಂದಲಿಂದ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಡೆಸುವ ಪ್ರತ್ಯಾಸವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದ್ವೀಪದ ಸೊಂಕನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನೀನಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಉಂಟಾದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮೆಂಟರನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದನು.

ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಪ್ರವಯಗಳಿಗೆ ಮೂಲಾಕರಣವನ್ನೂ, ಸರ್ವಪ್ರಾಪಿಯಾದ ಜಗದೀಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ, ಸೂರ್ಯನು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ತುಂಬುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಹಾಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಪ್ರಪಂಚವು ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಹೇಗೆ ತುಂಬಲ್ಪಡುವುದೋ ಅದನ್ನೂ ಕುರಿತು ಸಂಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. ಮೆಟ್ಟುಕುರುಕರಾದವರಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ವರೂಪವು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ವಿಷಯಲಂಪಟರಾದವರಿಗೆ ಈ ಶೋಕವನ್ನೇ ಹಾಗೆ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ

ಬಹುದೋ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕುರುಡರಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ ಅಂಧಕಾರ
 ಮಯವಾಗಿರುವುದು. ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾದವರು ತಾವು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ
 ರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವರು. ಅವರಿಗೆ ಒಂದೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಜಘ
 ನೈವಾದ ವಿಷಯ ಸುಖಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತೇಲತಕ್ಕವರಿಗೆ ಧರ್ಮವೂ, ಮೋಕ್ಷವೂ
 ಎರಡೂ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೋವಾಕ್ಯರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧರಾದವ
 ರಿಗೆ ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಸಿಬ್ಬಯೂ ಆಗುವುದು. ಇದು ಅನುಭವೈಕವೇದ್ಯವಾದದ್ದು.
 ಈ ಪ್ರಕಾರ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೆಂಟರನೂ, ಹೇಜಲನೂ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡು
 ತಿದ್ದರು. ಮೆಂಟರನು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವಯ ಅನತಾರನೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆನು.
 ಸಾರಾಸಾರ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಅವನಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಭಿಕ್ಷೆ ವಸ್ತೆತ್ತಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರತ್ಯ
 ಯವು ನನಗೆ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಹೇಜಲನ ಸಂಭಾವಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಸಕಲ
 ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೆಂಟರನು ಅಬ್ಬತೀಯನೆಂದೂ, ಹೇಜಲನು ಮೆಂಟರನ
 ತಿಷ್ಠನಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹನಲ್ಲವೆಂದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಈ ಅಂಶ
 ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಳಯಗಳು ಹೇಗೆ ಏಕೀಕೃತವಾಗಿರುವುವೋ, ಅಣುಗಳು
 ಮೊದಲೊಂದು ಅವುಗಳಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದವರೆಗೂ ಸಕಲ
 ಚರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳೂ ಹೇಗೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಾದ ಸ್ವಾಸ್ಥವಾಗಿರುವುವೋ, ಕೆಲವು
 ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ವಾಸ್ಥಿಯು ಹೇಗೆ ಅನ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವುದೋ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು
 ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವುದೋ, ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ
 ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಶಕ್ತಿಯು ಹೇಗೆ ಚಾಚ್ಚಲ್ಯಮಾನವಾಗಿರುವುದೋ, ಜಡವಸ್ತು
 ಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಪ್ರಚ್ಛನ್ನವಾಗಿರುವುದೋ, ಬೀಜಸ್ವರೂಪದಲ್ಲರುವಾಗ, ನಾನಾವಿಧ
 ವಾದ ವೃಕ್ಷಗಳೂ, ಫಲಪುಷ್ಪಗಳೂ ಹೇಗೆ ಸಂಕುಚಿತವಾದ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರು
 ವುವೋ ಭೂಸಂಬಂಧವೂ ಪಂಚಭೂತಗಳ ಸಂಬಂಧವೂ ಉಂಟಾದ ಕೂಡಲೆ,
 ಬೀಜವು ವೃಕ್ಷವಾಗಿಯೂ, ಫಲವಾಗಿಯೂ, ಪುನಃ ಉತ್ತರೋತ್ತರ ವೃಕ್ಷವಾ
 ಗುವ ಬೀಜವಾಗಿಯೂ ಹೇಗೆ ಆಗುವುದೋ, ತಿರುವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಜಲಾವಸ್ಥೆ
 ಯಲ್ಲಿಯೂ, ಅನಿಲಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ ಈ ವೃಕ್ಷಾವೃಕ್ಷ
 ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರುವುದೋ, ಇದಕ್ಕೆ ಆಧಾರಣನಾದವನೇ ಹೇಗೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮ
 ನನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನೋ, ಇವನ ವೃಕ್ಷಾವೃಕ್ಷ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳು
 ವುದು ಹೇಗೆ ಪಾನುರರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವೋ, ನಮಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಹೇಗೆ
 ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದವರಾಗಿ ಇರುವೆವೋ, ಕಿವಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಕಿವಿಯಿಲ್ಲದವರಾಗಿರುವೆವೋ,
 ಮೂಗು, ಸಾಲಗೆ, ತ್ತಕ್ಕು, ಬುದ್ಧಿ, ನೊಂದಲಾದವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಹೊಂದಿದ್ದಾ
 ಗ್ಯೂ, ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದರೆ ಇದ್ದವರೊಡನೆ

ನಾವು ಹೇಗೆ ಸಮಸಾಗರುತ್ತೇವೋ, ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಹೇಗೆ ಅಗಾಧವಾದ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೇವೋ, ವಿವೇಕಿಗಳೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದಾಗ್ಯೂ, ಹೇಗೆ ವಜ್ರತುಂಡರಾಗಿರುತ್ತೇವೆಯೋ, ಸರ್ವಜ್ಞರೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗ್ಯೂ, ಹೇಗೆ ಅಜ್ಞಾನ ಶಿಶುಮಣಿಗಳಾಗಿರುತ್ತೇವೋ, ಮಿಥ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಹೇಗೆ ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆಯೋ, ಗೋಸುಂಬೆಯಂತೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚವು ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿಯೂ ಅದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿರುವುದೋ, ವಿಷಯ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತೇಲತಕ್ಕವನಿಗೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ವರೂಪವು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಕ್ಷಣಭಂಗುರವಾಗಿರತಕ್ಕ ಸುಖಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಚಂದ್ರಾ ಕ್ಷವಾದವುಗಳೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ನಾವು ಹೇಗೆ ಪ್ರಸರ್ತಿ ಸುತ್ತೇವೋ, ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿಯೂ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಯಮಾಲಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ನಾವು ಮಾತ್ರ ಆಚಂದ್ರಾಕ್ಷವಾಗಿ ಬದುಕುವಂತೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಯಥಾಜಾತರಂತೆ ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೋ, ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಜಗದೀಶ್ವರನು ನಮಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನವು ಜಡವ ಸ್ಥೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ನಾವು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೋ, ಮನೋವಾಕ್ಯಮರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ವೃಥಾಹರಿಸಿ ನಡೆದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಇಬ್ಬರು ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾದರೂ ಇರುವರೆಂದು ನಾವು ಹೇಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸೂ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ದೇವರೂ ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಜ್ಞಾನವು ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಜಗದೀಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯು ಹೇಗೆ ಮಹಾದೂತಗರವಾಗಿ ಮಿಮಂಸಿಸುವುದೋ, ಅವುಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಮಹಾಗ್ರಹತ್ತದಿಂದ ಹೇಗೆ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೋ, ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕುರಿತು ಹೇಬಲನು ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದನ್ನೂ, ಮೆರೆತರನು ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಇವರ ಸಂಭಾಷಣೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಬಂದು ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚ ಜ್ಞಾನವು ದೃಷ್ಟಿವಧಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅದರ ನಾನೇ ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಮಹಾದೂತನಿಗೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ತಿಳುವಟೆಯೆಂದು ಅವನ ಸಂಭಾಷಣೆಯಿಂದ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೋಲ ರತ್ನಗಳಿರುವವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಮೆರೆತರನು ಚಿಂತಾಮಣಿಗೆ ಸಮಾನನಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಸಮಾನ ವಾದ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವರೂ ಕೂಡ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆಂಬದಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಎತ್ತರೂವುದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನೆಂದು ಭಾರತೀಯರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಿಥ್ಯೆಯೆಂದು ಗನಗೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಇವರ ಸಂಭಾಷಣದಿಂದ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಪ್ರಕಟಗಳೂ ಇವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಜಗದೀಶ್ವರನು ಒಂದೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿರುವುದೂ, ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿಯೂ, ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ರುದ್ರನಾಗಿಯೂ ಜಗದೀಶ್ವರನು ಹೇಗೆ ಇರುವನೋ ಅದೂ ಅಪ್ರಯತ್ನವೂವಾಕವಾಗಿ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ಇದೇ ಜಗದೀಶ್ವರನ ಎತ್ತರೂಪವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನು. ಈ ಮಹಾತ್ಮರಿಬ್ಬರೂ ದೇವತೆಗಳ ವಿಷಯವನ್ನೂ, ರಾಕ್ಷಸರ ವಿಷಯವನ್ನೂ, ಶೂರರ ವಿಷಯವನ್ನೂ, ಮಹಾಕವಿಗಳ ವಿಷಯವನ್ನೂ, ಧರ್ಮಯುಗದ ವಿಷಯವನ್ನೂ, ಕಲಿಮುಹುರ್ಮಯ ವಿಷಯವನ್ನೂ, ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಬರತಕ್ಕ ಅವಸ್ಥೆಯ ವಿಷಯವನ್ನೂ, ಬೀಜವೃಕ್ಷ ನ್ಯಾಯಗಳನ್ನೂ, ಪಾಪಿಷ್ಠರಿಗೆ ಆಗತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯ ವಿಷಯವನ್ನೂ, ಪುಣ್ಯವಂತರಿಗೆ ಆಗುವ ಫಲದ ವಿಷಯವನ್ನೂ, ಅತ್ಯುತ್ಕಟವಾದ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳಿಗೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ, ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗತಕ್ಕ ಫಲಗಳ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಚರ್ಚೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವ ವಶಿಷ್ಠ-ರಾಮರಂತೆ ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಕುರುಬರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕುರುಬನಾಗಿದ್ದು, ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ದೇಹತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿನೇಶವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದು, ಸ್ವಪ್ರೇಮ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ವಿಷಯಾಸಕ್ತರಾಗಿ, ಗ್ರಾಮಸಿಂಹಗಳಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಂದಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ವಿಸಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನಗೆ ಇವರ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅನಂದಸಾಗರದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವ ಸಂಪತ್ತು ಬಂದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, ಜಗದೀಶ್ವರನ ಲೀಲೆಯು ಅವಾಜ್ಞಾನಸಗೋಚರವಾದದ್ದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಾ, ಅವರ ಸಂಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೆನು.

ಹೀಗೆ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕೆಲವು ಮತ್ಸ್ಯಗಳು ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮೇಘಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿಯೂ, ಕೆಲವು ಹೊಂಬಣ್ಣವುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿಯೂ ಇದ್ದವು. ಅವುಗಳು ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದ ಕೂಡಲೇ, ಅಲೆಗಳು ವಿಭಕ್ತವಾದವು. ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಹೊಗೆಯು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದಿತು. ಅನಂತರ ಕೆಲವು ಆಮೆಗಳು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದವು. ಅವುಗಳು ಮನೋಹರವಾದ ಗಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದವು. ಅನಂತರ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಸಮುದ್ರದ ಕುದುರೆಗಳಿಂದ ಎಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು ಶಂಭು ಸಮುದ್ರದ ಅಧೀನ

ವತೆಯು ಬಂದಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಯವಾದಳು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆಯು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ಮೂಗಿನಿಂದ ನಿಬಿಡವಾದ ಹೊಗೆಯು ಹೊರಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಸಮುದ್ರದ ಅಧಿದೇವತೆಗೆ ಅವಳ ರಥವು ದಂತದ ರಥವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಬಹಳ ಮನೋರಂಜಕವಾಗಿತ್ತು. ಇದರ ಗಾಲಿಗಳು ಕಾಂಚನಮಯವಾಗಿದ್ದವು. ಮೊಟಾರು ಗಾಲಿಗಳು ಹೋಗುವಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಸದರಿ ಗಾಲಿಗಳು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದವು ಈ ರಥದ ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ನಾಗಕನ್ನಿಕೆಯರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಪರಿಶೋಭಿತವಾದ ಅವರ ಕೂದಲುಗಳು ಮಂದಮಾರುತದಿಂದ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ದೇವತೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ರಾಜದಂಡವು ಇತ್ತು. ಈ ರಾಜದಂಡಕ್ಕೆ ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳು ವಿಧೇಯವಾಗಿದ್ದವು. ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಲನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗಾಂಭೀರ್ಯವೂ, ಮನೋಹರತೆಯೂ ಮೂರ್ತಿಭವಿಸಿದ್ದವು. ಮಾರುತವು ಅತ್ಯಂತ ಭೀತಿಯಿಂದ ಸಂಕುಚಿತವಾಗಿ ಏಳುತ್ತಿದ್ದವು. ರಥವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕವಳು ಚಿನ್ನದ ಲಗಾಮುಗಳಿಂದ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ಧ್ವಜವು ಎತ್ತಿಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಮಂದಮಾರುತವು ಅದಕ್ಕೆ ತಗಲಿ, ರಥವು ಅಲ್ಲಾಡದೆ, ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿಮಾನಗಳು ಹೇಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೋ ಹಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ರಥದ ಕುದುರೆಗಳು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಲಗಾಮಿನಿಂದ ನಿರ್ಬಂಧ ಉಂಟಾಗಿರುವುದೆಂದು ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಹೇವಾಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದು ವರಿಯುವುದನ್ನೂ, ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಅವುಗಳ ಕಣ್ಣುಗಳ ಕಾಂತಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಜಲಚರಗಳೆಲ್ಲಾ ಭಯಭ್ರಾಂತವಾದವು. ತಿಮಿತಿಮಿಂಗಿಲಗಳೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಪಾತಾಳ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು, ಈ ಸಮುದ್ರದ ಚಕ್ರವರ್ತಿನಿಯ ಸಂದರ್ಶನ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಬಂದು, ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮವನ್ನು ಮಾಡಿದವು.

ಐದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಈ ಸಮುದ್ರದ ಅಧಿದೇವತೆಯು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಅದೃಶ್ಯವಾದಳು. ಕ್ರೀಟ್ ದ್ವೀಪದ ಪರ್ವತಗಳೂ, ಸಮುದ್ರವೂ, ಆಕಾಶವೂ ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಏಕಾಕಾರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಐಡಾ ಪರ್ವತದ ತಿಖರವು ದೃಷ್ಟಿ

ಪಥಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಈ ವಿಷಯವು ಆಕಾಶವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂತೆ ತೋರಿಬಂದಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ದ್ವೀಪದ ತೀರವನ್ನು ನೋಡಿದೆವು. ಅರ್ಧಗೋಳಾಕಾರವಾದ ಸಾಟಿಕತಾಶೆಯಂತೆ ಈ ದ್ವೀಪವು ಕಾಣಬಂದಿತು. ಸೈಪ್ರಸ್ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗೋ ಹಾಗೆ ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿಯೂ ಸಾನಾಂವಿಧವಾದ ವೃಕ್ಷಗಳು ಫಲಪುಷ್ಪಭರಿತಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಸೈಪ್ರಸ್ ದ್ವೀಪದ ವೃಕ್ಷಗಳು ಕಾವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ, ಮನುಷ್ಯನ ಮೆಹನತ್ತು ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಕಸಿ ಗಿಡಗಳಿಂದ ಫಲಪುಷ್ಪಗಳ ಗೊಂಚಲುಗಳು ಗಿಡಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮತ್ತೆ ವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದವು. ಈ ದ್ವೀಪದ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳು ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಗೋಚರವಾದವು. ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಅನೇಕ ಪಟ್ಟಣಗಳೂ ಕೂಡ ಕಾಣಬಂದವು. ಅರಮನೆಗಳಿಂದಲೂ, ಗಗನಚುಂಬಿಗಳಾದ ಪ್ರಾಸಾದಗಳಿಂದಲೂ ಅವುಗಳು ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿದ್ದವು. ಮೊಲಗಳೂ, ಗದಗಳೂ, ತೋಟಗಳೂ, ತೋಪುಗಳೂ, ಕೊಳಗಳೂ, ಪಾವಿಗಳೂ, ಸರೋವರಗಳೂ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಪಥಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಮನುಷ್ಯನ ಮೆಹನತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಕಳೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಬರಲಿಲ್ಲ. ಪಾಪಾಸು ಕಳ್ಳ, ಮುಳ್ಳು ಗಿಡ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಕತ್ಯಲವಾದ ನೀರುಳ್ಳ ಹಳ್ಳ ಕೊಳ್ಳಗಳು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಬರಲಿಲ್ಲ. ವಾಪೀಕೂಪಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯಿಂದ ನೆಲವೂ ಕೂಡ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಕಣಿವೆಗಳ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ದನಗಳು ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಕುರಿಗಳು ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಪರ್ವತಾಗ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪರ್ವತ ಪ್ರಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಆಡುಗಳು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮೇಯುತ್ತಲೂ, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಬಂಡೆಯಿಂದ ಬಂಡೆಗೆ ಹಾರುತ್ತಲೂ, ಏನೋದವಾಗಿ ಓಡಾಡುತ್ತಲೂ ಇದ್ದವು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ ಹಸರು ಜಂಜಾನವು ಹಾಸಿದ್ದರೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಗರಿಕೆಯು ಬೆಳೆದು ಕೊಂಡಿತ್ತು. ಗಿರಿನದಿಗಳು ಮನೋಹರವಾದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕಣಿವೆಗಳಿಗೆ ಧುಮುಕುತ್ತಿದ್ದವು. ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲಿನ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಬಳಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ರಮ್ಯವಾದ ಹಣ್ಣಿನ ಗೊನೆಗಳು ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದವು, ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಈ ದ್ವೀಪವನ್ನು ನೋಡಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಪಟ್ಟಣಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ದ್ವೀಪನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳು ಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ

ಧರ್ಮಸಿದ್ಧಿಗೂ ಎಷ್ಟು ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳು ಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಜನಗಳು ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ, ಅನ್ನವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುವುದೂ ಕೂಡ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ, ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಕೊನೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದ್ವೀಪವು ಇಲ್ಲಿನ ಜನಗಳಿಗೆ ತಾಯಿಯಂತೆ ಪರಿಣಮಿಸಿರುವುದು. ಈ ತಾಯಿಯು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗೂ ಸಾಧನಭೂತಳಾಗಿರುವಳು. ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕವರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವುದೋ, ಸೋಮಾರಿಗಳಾದರೂ ಕೊಂಡು, ತಿನ್ನತಕ್ಕವರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದೋ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳೂ ಪ್ರಿಯವಾಗುವುವು. ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡಿ ಸಂಪಾದಿಸತಕ್ಕವರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನಿರ್ದೋಷಿಗಳು ಅಪವಿಶಿಸುವರು. ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳೇ ದೊರೆಯದಂತಾಗುವುವು. ಧಕ್ಕಡಕರಾದ ನಿರ್ದೋಷಿಗಳು ಅವರ ಬಜಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಕಕ್ಕಿಸಿ, ತಾವು ನಿತ್ಯೋತ್ಸವ, ಮಾಸೋತ್ಸವ, ವರ್ಷೋತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತೇಲುತ್ತಿರುವರು. ಸೋಮಾರಿಗಳಾದವರು ತಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ, ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಆರ್ಜಿಸಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವುದು ಸಾತ್ಯವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಅವರನ್ನು ದಾಸಾನು ದಾಸರನ್ನಾಗಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಅವರಿಗೆ ಹಿಟ್ಟುಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ. ತಾವು ಇಂದ್ರಭೋಗವನ್ನು ಪದಾರ್ಥವೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳವರಾಗುವರು. ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಹಿಟ್ಟುಬಟ್ಟೆಯೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮೆಹನತ್ತಿನಿಂದ ಬದುಕತಕ್ಕವರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗಭೋಗಗಳೆಲ್ಲಾ ದೊರೆಯುವುವು. ಸಕಲ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಹಂಚಿಕೊಂಡು, ದಿನಕ್ಕೆ ೮-೧೦ ಗಂಟೆಗಳಾದರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಉಳಿದಿರುವರು. ' ನೀನು ತಂದು ಹಾಕು, ನಾನು ತಿಂದು, ತೇಗಿ, ಜ. ಮಾಡುತ್ತಾ, ಗೊಣಗುಟ್ಟುತ್ತಾ, ಕಲಹಪ್ರಿಯನಾಗಿ, ಶೋಕವನ್ನೇ ನರಕವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ' ಎಂದು ಕೆಲವರು ನಿಂತರೆ, ನರಕವೂ, ಸ್ವರ್ಗವೂ ಇವರರೂ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವತರಿಸುವುವು. ಎಷ್ಟು ಕ್ಲೇಶಪಟ್ಟಾಗ್ಯೂ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲವು ಅನೇಕರಿಗೆ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಲೇಶವೂ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ ದೊರೆಯುವುವು. ಒಂದು ಕಡೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯವೂ, ರೋಗಾದಿಗಳೂ, ಕಷ್ಟವೂ, ಅಕಾಲ ಮರಣಗಳೂ ಇರುವುವು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಸಂಪತ್ತು, ಭೋಗಸಾಮಗ್ರಿಗಳೂ, ದುಂದುಗಾರಿಕೆಯೂ, ಸೋಮಾರಿತನದಿಂದ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಕ್ಲೇಶಗಳೂ, ಇಂದ್ರಿಯಪರವಶತೆಯಿಂದಲೂ, ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಪರವಶತೆ

ಯಿಂದಲೂ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಕ್ಲೇಶಗಳೂ, ಇರುವುವು. ದಾರಿದ್ರ್ಯದಿಂದ ಕೆಲವರು ಕ್ಲೇಶಪಡುವರು. ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಕೆಲವರು ಕ್ಲೇಶಪಡುವರು. ಇಂಥಾ ಅವಸ್ಥೆಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ, ದಾರಿದ್ರ್ಯವು ದೃಷ್ಟಿಪಥಕ್ಕೆ ಬಿಳುತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗವೇ ಸರ್ವರಿಗೂ ಪುರುಷಲಕ್ಷಣವಾಗಿರುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿದರೆ, 'ಯಥಾ ರಾಜಾ ತಥಾ ಪ್ರಜಾಃ' ಎಂಬ ಗಾಥೆಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೈನಾಸ್ ಎಂಬ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಇವನು ವಿಶೇಷ ವಿವೇಕಶಾಲಿ. ಪ್ರಭುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವನು ಅಗ್ರಗಣ್ಯನಾಗಿದ್ದನು. ಈ ದ್ವೀಪದ ಮಹಿಮೆಗೆ ಇವನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಚಾರವೇ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ, ಇವನು ವಿಧಿಸಿರುವ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮವು ಇವನ ಪೂರ್ವಾಪರಜ್ಞಾನವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯದೃಢಕಾಯತೆಗೆ ಸಹಾಯವಾದ ಶಾರೀರಕ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಧಿಗಳು ಜನಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ಇವನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡಿದ್ದನು. ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಸರ್ವರಿಗೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ, ಮಿತವ್ಯಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇವನು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡನ್ನೂ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಗಮನವು ಕೊಡಲ್ಪಡುವಂತೆಯೂ ಇವನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದನು. ಸ್ವತಃ ಪ್ರಿಯಿಂದ ಬದುಕುವ ದೇಹಬಲವೂ, ಮಿದ್ಧಿಬಲವೂ ಬರುವವರೆಗೆ ವೀರ್ಯರಕ್ಷಣೆಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾಗದೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ವಿಧಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅದು ಅನುಷ್ಠಿಸಲ್ಪಡುವಂತೆ ಇವನು ಒಂದಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದರಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಹರ್ಕ್ಯುಲಿಸ್‌ಗಳಾಗಿ, ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಯಿತು. ಶೂರರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅಪ್ರತಿಹತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಧರ್ಮಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಜೇಯರಾಗುವಂತೆ ಧೈರ್ಯಸ್ಥೈರ್ಯಗಳ ಆರ್ಜನೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಜಘನ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಸುಖಗಳಲ್ಲಿ ಪರಾಜ್ಞುಖತೆಯು ಎಲ್ಲಾ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಿಗೂ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೊನ್ನು, ಹೆಣ್ಣುಮಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕ ಉಪೇಕ್ಷೆಯು ಶಕ್ತಿತಮವೆಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಡುವಂತೆ ಈತನು ಮಾಡಿದ್ದನು. ಈ ದೇಶದ ಪೀನಲ್ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ಬಲವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯು ವಿಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊದಲನೇ ಅಪರಾಧವು 'ಕೃತಘ್ನತೆ, ಉಂಡ

ಮನೆಗೆ ಎರಡು ಬಗೆಯುವುದು, ಉಪಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಪಕಾರ ಮಾಡುವುದು.' ಎರಡನೇ ಅಪರಾಧವು 'ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ, ವಾಚಾ ಬೇರೆ ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಇರುವುದು,' ಮೂರನೇ ಅಪರಾಧವು 'ದುರಾಸೆ, ಯಾವುದು ತನ್ನದಲ್ಲವೋ ಅದನ್ನು ಅಪರಿಹರಿಸುವ ಇಚ್ಛೆ.' ಈ ಮೂರು ಅಪರಾಧಗಳಿಗೂ ಈ ಮೈನಾಸನು ಬಲವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿದನು. ಅಭಿಕ್ಷುಭೋಜನ, ಅಪೇಯಪಾನ, ಅಗಮ್ಯಾಗಮನ, ಅನರ್ಹವಾದ ವಿಜೃಂಭಣೆ, ಇವುಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಉಪಪನ್ನರಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಪ್ರಭುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಹುದ್ರವ್ಯವು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದ ಹುಟ್ಟುವಳಿಯು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುವುದರಿಂದ, ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣಭೂತರಾದವರಿಗೆ ಅತನವನನಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಗೂ, ಅನೇಕ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಅಪಕೀರ್ತಿ ಬರುವುದಕ್ಕೂ, ರಾಜಯಕ್ಷ್ಮಾದಿಗಳು ಅನೇಕರನ್ನು ಅಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಮಾಲಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಇವುಗಳು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗವು ಅಂಕುರಿಸಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ, ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯೂ ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲರ ಸುಖವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೂ ಇತರರ ಯಾವ ಸುಖಕ್ಕೂ ಪ್ರತಿಬಂಧಕರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ಶಕ್ತಿಗೂ, ಬುದ್ಧಿಗೂ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಉದ್ಯೋಗವೇ ಇವರಿಗೆ ವ್ಯಾಯಾಮವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಉದ್ಯೋಗದಿಂದಲೇ ಇವರಿಗೆ ಜೀರ್ಣ ಶಕ್ತಿಯೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತಲವೆ. ಉದ್ಯೋಗದಿಂದಲೇ ದೇವವು ದಣಿದು, ಸ್ವರ್ಗ ಸುಖಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯು ಇವರಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದು. ಎಲ್ಲರೂ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಮನೆಗಳನ್ನೂ, ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೂ, ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವರು. ವಿಜೃಂಭಣೆಗೆ ಸಾಧಕವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲ ಸರ್ವರೂ ಪರಾಙ್ಮುಖರಾಗಿರುವರು. ತುಪಟದ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಮನೋಹರವಾದ ರಂಗುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ಶಾಖವಾದ ಉಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಜರತಾರಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ವಿಜೃಂಭಿಸುವ ಉಡಿಗೆಗಳು ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. 'ಅತಿಸರ್ವತ್ರ ವರ್ಜಯೇತ್' ಎಂಬ ಅಶ್ವಿನಿ ದೇವತೆಗಳ ವಿಧಿಯು ಇವರ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು. ಅನ್ನ, ಹಣ್ಣು, ಹಾಲು, ಸಕ್ಕರೆ, ಮೊದಲಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಎಲ್ಲರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿರುವುವು. ಎಲ್ಲರ ಮನೆಗಳೂ ಶುದ್ಧವಾಗಿಯೂ, ಅನುಕೂಲವಾಗಿಯೂ, ಮನೋಹರವಾಗಿಯೂ ಇರುವುವು. ಅಲಂಕಾರವು ಯಾವ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ

ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. 'ದುರ್ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಚಿನ್ನೆಯಾಗಿರತಕ್ಕ ತಸ್ವೀರುಗಳೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಚಿತ್ರಕೆಲಸಗಳು ದೃಷ್ಟಿಪಥಕ್ಕೆ ಬಿಳುವುವು. ಅವುಗಳೂ ಕೂಡ ಸಾಧುವಾದ ಅಲಂಕಾರಗಳಾಗಿರುವುವು. ಬುದ್ಧಿಯು ವ್ಯಭಿಚರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾದ ವಿಗ್ರಹಗಳೇ ಆಗಲಿ, ತಸ್ವೀರುಗಳೇ ಆಗಲಿ ಯಾವುದೂ ಅವರ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದ್ವೀಪನಿವಾಸಿಗಳ ಆರೋಗ್ಯ, ಶಕ್ತಿ, ಧೈರ್ಯ, ನೆಮ್ಮದಿ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿ, ಯಾರಿಗೂ ಬಾಧಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡದೆ ಇರತಕ್ಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ, ಅನುಪಯುಕ್ತವಾದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕಾರ, ಉದ್ಯೋಗ ಪರಾಯಣತೆ, ನೋವಾರಿತನದಲ್ಲಿ ಪರಾವ್ಯುಲತೆ, ಸದ್ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಹುರುಡು, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗತಿ, ದೇವಭಕ್ತಿ, ರಾಜಭಕ್ತಿ, ಇವುಗಳೇ ಈ ದ್ವೀಪನಿವಾಸಿಗಳ ಸಂಪತ್ತುಗಳಾಗಿ ಇರುವುವು."

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಇಂಥಾ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳು ಯಾವ ದೇಶೀಯರಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದ್ವೀಪನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಈ ಮೈನಾಸ್ ಮಹಾಪ್ರಭುವು ಈಶ್ವರನ ಅವತಾರವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಭುವಿನ ಅಧಿಕಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೈನಾಸನು ಏನು ಹೇಳಿರುವನು ? ಪ್ರಭುಗಳ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಮೇರೆಯಾವುದು ? ಅವರು ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು ? ಎಲ್ಲರೂ ಆಡಿಗೆ ಅವರು ಹೋಗಕೂಡದು ? ಅವರ ಅಧಿಕಾರದ ಮೇರೆಯಾವುದು ? ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೈನಾಸನ ಧರ್ಮವು ಹೇಗಿರುವುದು ? ಅದನ್ನು ಕೇಳಿಸು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಕೇಳಿದೆನು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ. --

"ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುವಿನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಮೇರೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಅಧಿಕಾರವು ನಿರಂಕುಶವಾಗಿರುವುದು. ಆದರೆ, ಅವನ ಮೇಲೆ ಧರ್ಮದ ಅಧಿಕಾರವು ನಿರಂಕುಶವಾಗಿರುವುದು. ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಘೋರಿಯು ಸರ್ವ ಸ್ವತಂತ್ರನು. ಅಧಿಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಎಷ್ಟೆನಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಅವನ ಪರಕ್ಕೆ ಬಿಡಿಸಿರುವುವು. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನೂ ಸ್ವಂತ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಕಾಣುವುದಾಗಿ ಈ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಅವನಿಗೆ ವಿಧಿಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವುವು. ಆ ವಿಧಿಯನ್ನು ಇವನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದರೆ, ಇವನ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವುವು. ಪ್ರಭುವಿನ ವಿವೇಕವೂ, ಧರ್ಮವೂ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಕ್ಕೂ, ತಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನೆಗೂ ಸಾಧಕವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದೇ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಉದ್ದೇಶ. ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಭುವು

ಇರುವನೇ ಹೊರತು, ಪ್ರಭುವಿಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಜೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿರುವುದು. ಇವನ ವಿವೇಕದಿಂದಲೂ, ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ ಮಹಾಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ನಿರುಪಾಧಿಕವಾದ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಇವನ ವಿಜೃಂಭಣೆಗೂ, ಸೌಖ್ಯಕ್ಕೂ ಅವರು ಅಹೋರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದುಡಿದು, ದಾಸಾನುದಾಸರಾಗಿರಬೇಕು” ಎಂದು ಈ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜೆಗಳ ಸಂಪತ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಭುವಿನ ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇರಕೂಡದು. ಆದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕ್ಷೇಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರಭುವು ಅಹೋರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ, ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾದ ಹುಕುಂಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಈ ಎರಡು ಕೆಲಸಗಳೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಅಧಿಕಾರ ದರ್ಪವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಏರ್ಪಾಡು ಇರಬೇಕು. ಆ ಏರ್ಪಾಡುಗಳೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕ್ಷೇಮಾರ್ಥವಾದ ಏರ್ಪಾಡುಗಳಾಗಿರಬೇಕು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಖರ್ಚು ವಿನಾ ಆತ್ಮಾರ್ಥವಾದ ಖರ್ಚು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ, ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇರಕೂಡದು. ಪ್ರಭುವಿನ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯು ಪ್ರಜೆಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು. ಹಿರಿಯರು ನಡೆದಂತೆ ಕಿರಿಯರು ನಡೆಯುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿರುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹೇಗಿದ್ದರೆ ದೇಶವು ಸುಖಿಕ್ಷವಾಗಿರುವುದೋ ಅದನ್ನು ಪರ್ಮಾಲೋಚಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾದ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯಾಗಿ, ತನ್ನ ನಡೆನುಡಿಗಳು ಇರುವಂತೆ ಪ್ರಭುವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪರಿಣಾಮಫಲವನ್ನು ಪರ್ಮಾಲೋಚಿಸದೆ, ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದು. ಕೆಟ್ಟ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ, ದೇಶವೇ ನಾಶವಾಗುವುದು. ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೋಸ್ಕರವಾದರೂ ಪ್ರಭುವಿನ ನಡೆನುಡಿಗಳು ಸಮಾಚೀನವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಭಕ್ತಿಗೆ ಇವನು ವಿಷಯನಾಗಿರಬೇಕು. ಎಂಥಾ ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದಾಗ್ಯೂ, ಇವನು ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಡತಕ್ಕವನಲ್ಲವೆಂಬ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಇವನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಕಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವನ ನಡೆನುಡಿಗಳು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾಚೀನವಾದ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಪ್ರಭುತ್ವವು ಇವನಿಗೆ ಆತ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜೆಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇವನ ಶಕ್ತಿಯು ಅಪ್ರತಿಹತವಾಗಿರಲೆಂದು ಪ್ರಭುತ್ವವು ಇವನಿಗೆ ವಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಇವನ ಕಾಲವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಜೆಗಳದಾಗಿರಬೇಕು. ಇವನ ಮನೋ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕ್ಷೇಮವು ನದಾ ವಿಷಯವಾಗಿಬೇಕು. ಪ್ರಜೆಗಳ ಕಷ್ಟನಿಷ್ಕರಗಳನ್ನು

ಇವನು ಸದಾ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಲಿರಬೇಕು. ಪ್ರಜೆಗಳ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದೇ ತನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಸುಖವೆಂದು ಇವನು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಯಾವ ಪ್ರಭುವು ತನ್ನ ಸುಖವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ, ಜನಗಳ ಸುಖವೇ ತನ್ನ ಸುಖವೆಂದು ಭಾವಿಸುವನೋ ಅವನು ಜಗದೀಶ್ವರನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗುವನು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ವಿಧಿಸಿ, ಮೈನಾಸನು ಈ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ, ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಕೊಡಕೊಡದೆಂದು ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಿಕೊಡುವನು. ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದವರ ಮೇಲೆ ಇವನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ವಿಶ್ವಾಸವಿತ್ತೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ಇವನಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಇದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಮೈನಾಸನು ಜಗದೀಶ್ವರನ ಅವತಾರವೆಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು. ಇವನ ಧರ್ಮವು ಎಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿರುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವೂ, ಧರ್ಮವೂ ರೂಢಮೂಲವಾಗಿರುವುವು. ಅಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ತಾಂಡವಾಡುವಳು. ಅಲ್ಲಿ ಜಗದೀಶ್ವರನು ವಾಸವಾಗಿರುವನು ಅಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಷ್ಠರು ಸಕಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವರು.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದ ಮೈನಾಸನ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ, ನಾವು ಈ ಕ್ರೀಟ್ ದ್ವೀಪದ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು. ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ್ಗೆ, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲಾ ಈ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿತ್ತು. ಈ ವೃತ್ತಾಂತವು ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಕ್ರೀಟ್ ದ್ವೀಪದ ತೀರಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಂದೆವು. ಸದರಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ಡೀಡಲಸ್‌ನಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋದಾಗ್ಯೂ, ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಚಕ್ರಬಿಂಬವು ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಪಥಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಿದ ಚಕ್ರಬಿಂಬಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇದು ದೊಡ್ಡದಾಗಿತ್ತು. ಈ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಬಹು ಜನಗಳು ಗುಂಪುಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ಹಡಗಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಇಷ್ಟು ಗುಂಪು ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದೆನು. ಆ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಮುಖಂಡನಾಗಿದ್ದ ನಾಸಿ ಕ್ರೇಟೀಸ್ ಎಂಬುವನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ಮೈನಾಸ್ ಎಂಬುವನ ಮರಿಮಗನಾದ ಇಡೂಮಿನಿಯಸ್ ಎಂಬುವನು ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದಿಂದ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಭುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದನು. ಸದರಿ ಪಟ್ಟಣವು ನಾಶವಾದ ಮೇಲೆ, ಅವನು ಕ್ರೀಟ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ಬಿರುಗಾಳಿಯು ಉಂಟಾಯಿತು. ಅಷ್ಟೇ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಹಡಗನ್ನು ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿಪುಣರಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಹಡಗು ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವುದೆಂಬ ಭಯವು ಅವರಿಗೆ ಉಂಟಾ

ಯಿತು. ಮರಣವು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. ಸಮುದ್ರವು ತಮ್ಮನ್ನು ನುಂಗಿಬಿಡುವುದೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವುಳ್ಳವರಾದರು. ಅಪಮೃತ್ಯುವಿನಿಂದ ಮರಣ ಉಂಟಾದರೆ, ಅಂಥಾವರಿಗೆ ಸದ್ಗತಿಯುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಇಂಥಾ ಅಪಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಗುರಿಯಾದೆವೆಲ್ಲಾ ಎಂದು ಅವರು ವಿಶಾದವನ್ನು ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಇಡುವಿನಿಯಾಸ್‌ನು ಕೈಗಳನ್ನು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ, ಜಗದೀಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು, “ ಎಲೈ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯಕರ್ತನೇ,—ಈಗ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವ ಅಪಮೃತ್ಯುವಿನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಮರಣವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸು. ಈಗ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸಾಯುವುದನ್ನು ನೀನು ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ, ನನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕೊಡಲೇ, ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯು ಮೊದಲು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವುದೋ ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ ಬಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ವೈವಯೋಗದಿಂದ ಗಾಳಿಯು ನಿಂತಿತು. ಅವನ ಹಡಗಿಗೆ ಅವಾಯವು ತಪ್ಪಿತು. ಕ್ರೀಟ್ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಅವನು ತಲಪಿದನು.”

ಇವನು ಹಡಗನ್ನು ಇಳಿದ ಕೂಡಲೇ, ಇವನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪಾತ್ರನಾದ ಇವನ ಮಗನು ಬಂದು, ಅವನನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು, ಅವನ ಆಲಿಂಗನ ಸುಖವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಈ ಇಡುವಿನಿಯಾಸ್‌ನು ದುಸ್ಸಹವಾದ ವ್ಯಸನದಿಂದ ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದ ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ಸೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದನು. ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಶೈಶೋಪಚಾರಗಳಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಬದುಕಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಯುವುದು ಮೇಲೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡನು. ತನಗೆ ಉಂಟಾದ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ಸತ್ತಿದ್ದರೆ ಜನ್ಮಾಗ್ರಿತ್ತೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ಅವನಿಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂತೆಗೆದನು. ‘ದುರ್ದೈವವೇ! ನನಗೆ ಏನು ಗತಿ!’ ಎಂದು ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದನು. ನನ್ನ ಮಗನೇ ಮೊದಲು ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಆಯಿತಲ್ಲಾ! ದೇವರು ನನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಿದಾನೆ. ಬದುಕಿ ಪುತ್ರೋಪಾಸನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಯುವುದು ಮೇಲು ಎಂದುಕೊಂಡನು. ಈ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಇಡುವಿನಿಯಾಸ್‌ನನ್ನು ಕುರಿತು, ಅವನ ಮಗನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಎಲೈ ಜನಕನೇ,—ಈ ಅಪಾರವಾದ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ನೀನು ಈ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಹುಕಾಲವಾಯಿತು. ನಿನ್ನ ದರ್ಶನಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಂದ ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತುಂಬಾ ವ್ಯಸನವಾ

గుత్తదే. నన్న కడగే నిన్న దృష్టియు బిళుత్తలిల్ల. నాను ఎను అపరాధ మొడిసే? అపరాధవేనాదరణ మొడిదరే, అదన్ను క్షమిసు.”

ఈ రీతి మగను హేళిదన్ను కేళి, ఇన్నొ అధికవాద సంతాపదింద మాతనాడువుదక్కే అసమర్థనాదను స్వల్ప హేత్తి న మేలే, ‘ఎత్తే జగదీశ్వరనే—నాను ఎంధా ప్రతిజ్ఞయన్ను మొడిసే! ఈ ప్రతిజ్ఞయన్ను నిరాకరిసి, నీను నన్నన్న ఐతక్కే సముద్రదల్లి ముళుగినల్లి? నన్న హడగు ధిద్రవాగి, నాను దేహనన్ను బిట్టిదరే, ననగే ఈ దుస్సహ వాద సంకటవు బరుత్తిరల్లి. నన్న మగనన్ను రక్షిసువుదక్కొక్కర నన్న బలియన్ను ఒప్పికొ’ ఎందు హేళి, కత్తియన్ను హిరిదు, తన్నన్ను సంహరిసికొళ్ళువుదక్కే ప్రయత్న మొడిదను. సవిూపదల్లిద్దవరు అవన క్షేయన్ను హిరిదుకొండరు. అల్లిద్ద దీర్ఘపదర్థియాద ఒబ్బ మహాత్మను ‘వృసన పడబీడ నిన్న మగనన్ను బలి కొడదే, దేవరన్ను సమాధానపడిసువ ఏర్పాడుగళన్ను పర్యాలొచిసొలొ. నీను తప్పు ప్రతిజ్ఞయన్ను మొడిదే. బలియింద దేవరు తృప్తనాగువనే? ఈ విషయదల్లి నీను మొడిద సంకల్పవు పాపిష్ఠవాదదల్లివే? మగనన్ను బలి కొడువుదాగి నీను హేళిద్దే తప్పు. ఆత్మహత్యనన్ను మొడికొళ్ళువుదాగి సంకల్ప మొడువుదు అదక్కింతలొ దొడ్డ తప్పు. ఒందునొరు వృషభ గళన్ను బరమొడు. ఈ బలిపీఠక్కే పూజయన్ను మొడు. అవుగళన్ను బలి కొడు. అదన్ను జగదీశ్వరు నిన్న మగనిగే బదలాగి పరిగ్రహిసలి’ ఎందు హేళిదను.

ఇడుమినియస్సనిగే ఇదు ధర్మవాగి తొలరల్లి. స్వల్ప హేత్తి అవను మాతనాడదే ఇద్దను. అవన కణ్ణుగళు బింకియంతాదవు. అవన ముఖవు యజ్ఞర ముఖదంతే పరిణమిసితు. అవన వణవు గొలసుంబేయ వణదంతే క్షణక్కే ఒందు విధవాగువంతే ఆయితు. సకల అవయవ గళొ నడగుత్తిదవు. ఈ అవస్థయన్ను సొలొడి, ‘ఎత్తే తందేయే,—ఐతక్కే వృసనపడుత్తియే? నిన్న ప్రతిజ్ఞగే భంగవు ఐతక్కే బరబీళు? యుట్టిదవరిగే మరణవు ఎందిగొ తప్పువుద్ది. ఇగొలొ నాను సిద్ధనాగిరుత్తేనే. సావకాశ మొడబీడ. నన్నన్ను బలి కొడువుదక్కే నాను మనఃపూర్వకవాగి ఒప్పిరుత్తేనే. ఇదరింద నినగే యావ పాపమొ ఇల్ల. నీనొ, ఈ హడగినల్లిరతక్క మహాజనగళొ బదుకువుదక్కే నన్న బలియొ

ಸಾಧಕವಾದರೆ ನಾನು ಧನ್ಯನಾಗಲಿಲ್ಲವೇ? ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯಸನವೇತಕ್ಕೆ? ಮರಣಕ್ಕೆ ನಾನು ಭಯಪಡತಕ್ಕವನಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬದುಕಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಾಧನಭೂತನಾದ್ದರಿಂದ, ನಾನು ಧನ್ಯನಾಗಲಿಲ್ಲವೇ? ವ್ಯಸನವನ್ನು ಬಿಡು. ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸು, ಜಗದೀಶ್ವರನಿಗೆ ಬಲಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು. ಅವನು ತೃಪ್ತನಾಗಲಿ 'ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಲಿ, ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಶುಂಬಾ ವಿಷಾದವಾದಾಗ್ಯೂ, ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುವುದು ತನಗೆ ಧರ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಮಗನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, 'ಎಲೈ ಜಗದೀಶ್ವರನೇ,—ನಾನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ಅನುಲ್ಲಂಘನೀಯವಾದದು. ನನಗೆ ಪ್ರಾಣಪ್ರಾಯನಾದ ಮಗನನ್ನು ನಿನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಒಂದೇ ಏಟಿನಲ್ಲಿ ಮಗನ ತಿರಚ್ಛೇದವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅದೇ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಆತ್ಮಹತ್ಯವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದರು ಆದಾಗ್ಯೂ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಪುಟ್ಟಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಅವನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ತಪ್ಪಿತು. ಶೈಶೋಮಹಾರ ಬಲದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಬಂದಿತು. ಆದರೆ, ಬುದ್ಧಿವಿಕಲ್ಪವು ಉಂಟಾಯಿತು. ದುಃಖಪರವಶತೆಯಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಡೆ ತಿರುಗುತ್ತಾ, ನನ್ನ ಮಗನು ಎಲ್ಲಿ? ಎಂಬವಾಗಿ ಕೊಳುತ್ತಾ, ಉನ್ನತವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.

ಮಗನನ್ನು ಕೊಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಜಗದೀಶ್ವರನು ಇವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ತಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವನೆಂದು ಜನಗಳು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮ ಮಾಡಿದರು. ಪುತ್ರಹತ್ಯೆಮಾಡಿದವನೆಂದು ಇವನನ್ನು ಜನಗಳು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ನಿಂದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. ಪ್ರಭುವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇವನು ಅನರ್ಹನೆಂದು ಆ ದ್ವೀಪದ ನಿವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಇವನಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಇವನ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಇವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹಡಗಿಗೆ ಬಿಟ್ಟರು. ಆ ದ್ವೀಪದಿಂದ ಈ ಹಡಗು ಹೆಸ್ಪೀರಿಯಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿತು.

ಈ ಮಧ್ಯೆ ಕ್ರೀಟ್ ದ್ವೀಪದ ನಿವಾಸಿಗಳು ಇಡುವಿನಿಯನ್ನಿನಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ, ಒಬ್ಬ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದಿಂದಲೂ ಮಹಾಜನಗಳು ಕರೆಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಆ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಮುಖಂಡರಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ, ಪ್ರಭುವಾಗಿ ಚುನಾಯಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ವಾಲೋಚಿಸಿದರು. ಪ್ರಭುಪದವಿಗೆ

ಜುನಾಯಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕವನು ದೇಹಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪಡೆದಿರಬೇಕೆಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ವ್ಯಾಯಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಭೈರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಬಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರು ಸರ್ವೋತ್ತಮರೋ, ಧರ್ಮಗಳು ಯಾರ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವುವೋ ಅವರು ಜುನಾಯಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಯಾಯಿತು. ಈ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಗೆ ಅನುಸಾರ ಪಾಗಿ ಮೊದಲು ದೇಹಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆಟಪಾಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅಂಗಸಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪೋಟಾಪೋಟಿಯು ಏರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಪ್ರಭುಪದವಿಗೆ ಉಮೇದುವಾರರಾಗತಕ್ಕ ಜನಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಖಾಡಾವು ಏರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇವರ ಪೋಟಾಪೋಟಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಸೇರಿದರು. ಈ ಪೋಟಾಪೋಟಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಮಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಮೆಂಟರನು ವೃದ್ಧನಾದ್ದರಿಂದ, ತಾನು ಪೋಟಾಪೋಟಿಗೆ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಹೇಜಲಾನ ದೇಹಸ್ಥಿತಿಯು ಸರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನೂ ಸೇರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಪ್ರಾಯಸ್ಥನಾಗಿಯೂ, ಬಲಿಷ್ಠನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುದರಿಂದ, ನನ್ನನ್ನು ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಬಲಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸೇರಬಹುದೆಂದು ಮೆಂಟರನು ಅನುಚ್ಛೇದನನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ನಾನು ಈ ಪೋಟಾಪೋಟಿಗೆ ಸೇರಿದೆನು. ನಾನು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು, ಅಂಗಸಾಧನೆಗೆ ಉಚಿತವಾದ ಚಡ್ಡಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಅಖಾಡಕ್ಕೆ ಇಳಿದ ಕೂಡಲೇ, ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದವರು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ನಾನು ಇಥಾಕಾ ದೇಶದ ಪ್ರಭುವಾದ ಯೂಲಿಸಸ್ಸನ ಮಗನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಊರೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿಕೊಂಡಿತು. ಮೊದಲು ಕುಸ್ತಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ರೋಡ್ಸ್ ದೇಶದ ವನೊಬ್ಬ ಯುವಕನು ತನ್ನೊಡನೆ ಕುಸ್ತಿಗೆ ಬಂದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೆಡವಿ, ಅದ್ವಿತೀಯನೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು ಅವನು ಆಜಾನುಬಾಹುವಾಗಿಯೂ, ಅದ್ಭುತವಾದ ದೇಹಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದನು. ಅವನ ನರಗಳು ಉಕ್ಕಿನ ಸಲಾಕೆಗಳಂತೆ ಇದ್ದವು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವನಿಂದ ಪರಾಜಿತರಾದರು. ನಾನು ಒಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದ್ದೆನು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ, ಮಶಕವನ್ನು ನೋಡಿದ ಆನೆಗೆ ಎಂಥಾ ತಿರಸ್ಕಾರವು ಉಂಟಾಗುವುದೋ ಅಂಥಾ ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನು ಇವನು ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದನು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಭಯಪಡದೆ, ನಾನು ಕುಸ್ತಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾದೆನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಹೆಣಗಾಡಿದೆವು. ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು, ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಗೆಲ್ಲಬೇಕೆಂಬ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬರು

ಕೆಡಹುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅನೇಕ ಹುನ್ನರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆವು. ನನ್ನನ್ನು ಕೆಡವ ಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಲದಿಂದಲೂ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹುನ್ನರುಗಳಿಂದಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಕೆಡಹುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಒಳ್ಳೆ ಸಮಯವನ್ನು ನೀರಿ ಕ್ಷಿಸಿ, ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು, ಅವನು ಬಿಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಬಿಳು ವಾಗ್ಯೂ, ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಕೆಡವಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ದನು. ಅವನು ಬಿದ ಕೂಡಲೇ, ಅಲ್ಲಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ, ಅವನ ಮೇಲೆ ನಾನು ಅಗಿತುಕೊಂಡೆನು. ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸನ ಮಗನಿಗೆ ವಿಜಯವಾಯಿ ತೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಜಯಧ್ವನಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಎಳುವು ದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟೆನು. ಅವನು ಭಗ್ನಮನೋರಥವಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ದಕ್ಕೆ ಆ ಮೇಲೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಸೇಮಾಸ್ ದ್ವೀಪದ ನಿವಾಸಿಯೊಬ್ಬನು ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಪರಾಜಿತರಾದ ಮೇಲೆ, ನನ್ನ ಸರಿಯು ಬಂತು. ಇವನು ಬಹಳ ಸಮರ್ಥ ನಾಗಿದ್ದನು. ಒಂದು ಕಡೆ ತೋರಿಸಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಪ್ರಹಾರವನ್ನು ಮಾಡು ತ್ತಾ, ನಾನು ರಕ್ತವನ್ನು ಕಕ್ಕುವಂತೆ ಇವನು ಮಾಡಿದನು. ನನಗೆ ಕಣ್ಣು ಕಾಣ ದಂತಾಯಿತು. ತಲೆಯು ತಿರುಗುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗಿ ಬಿಳುವ ದೆಸೆಗೆ ಬಂದೆನು. 'ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸನ ಮಗನಾಗಿ, ಪರಾಜಿತನಾಗುತ್ತೀಯಾ ? ನಿನ್ನ ಪದವಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾಗಿ, ನಡೆದುಕೊ' ಎಂದು ಮುಂಟರನು ಕೂಗಿದನು. ಇವನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಮಾತಿನಿಂದ ಎನೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಶಕ್ತಿಯು ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡೆನು. ಅವನ ಎಟುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದೆನು. ಒಂದು ಎಟನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡಾಗ, ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ವತಃ ಭಾರದಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದನು. ಆ ಸಮ ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು, ಒಂದು ಎಟಿನಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಕೆಡ ವಿದೆನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೈಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆನು. ಪರಾಜಿತನಾದೆ ನೆಂಬ ವಿಷಾದದಿಂದ ಅವನು ತಲೆಯನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸನ ಮಗನಿಗೆ ಜಯವಾಯಿತೆಂದು ಪುನಃ ಜಯಧ್ವನಿಯಾಯಿತು.

ರಥವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಜೂಜು ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಲಾಟರಿ ಪ್ರಕಾರ ರಥಗಳು ಹಂಚಲ್ಪಟ್ಟವು. ನನ್ನ ರಥವು ಎಲ್ಲಾ ರಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಬ ಲವಾದದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಗಾಲಿಗಳು ಬಹಳ ದಷ್ಟನಾಗಿಯೂ, ಭಾರವಾಗಿಯೂ

ಇದ್ದವು. ಕುದುರೆಗಳು ಇತರ ರಥಗಳ ಕುದುರೆಗಳಿಗಿಂತ ದುರ್ಬಲವಾಗಿದ್ದವು. ಅದೃಷ್ಟ ವರೀಕ್ಷೆಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ಇದ್ದಿತು. ನಾವು ಜೂಜನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೆ, ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದ ಧೂಳು ಮೇಘಾಕಾರವಾಗಿ ಆಕಾಶ ವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿತು. ಎಲ್ಲಾ ರಥಗಳೂ ನನಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ನನ್ನ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೋದವು. ಗ್ರಾಂಟರೆಂಬ ಲ್ಯಾಸಿಡಿಮೋನಿಯಾದ ನಿವಾಸಿಯು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಮುಂದಾಳಾದನು. ಕ್ರೀಟ್ ದ್ವೀಪದ ನಿವಾಸಿಯಾದ ಪಾಲಿಕ್ಲೀ ಟೆಸ್ಸನು ಅವನ ಹಿಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನ ಬಂಧು ವಾದ ಹಿಪೋಮೇಕಸ್ಸನು ಬಹಳ ಜೋರಾಗಿ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅವುಗಳ ಕತ್ತಿನ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿ, ಅವುಗಳು ಜೋರಾಗಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮಾಡಿದನು. ಅವನ ರಥದ ಗಾಲಿಗಳು ಉರುಳುವುದೇ ಕಾಣ ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಅವನ ರಥವು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಕುದುರೆಗಳು ದುರ್ಬಲವಾದ್ದ ರಿಂದ, ನಾನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆನು. ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಮುಂದುಗಡೆ ಯಲ್ಲಿ ಬಹುದೂರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಿಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೆನು. ಹಿಪೋಮೇಕಸ್ಸನ ಕುದುರೆಗಳು ದಣಿದು, ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದವು. ಪಾಲಿ ಕ್ಲೀಟೆಸ್ಸನು ಅತ್ಯಂತ ಆತುರದಿಂದ ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಬಗ್ಗಿಕೊಂಡಿದ್ದುದರಿಂದ, ಗಾಲಿಯು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಲಿಗೆ ತಗುಲಿದ ಕೂಡಲೆ ಉಂಟಾದ ಸಂಘರ್ಷಣದಿಂದ ರಥದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದನು. ಅವನು ಬದುಕಿದ್ದೇ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಗ್ರಾಂಟೆ ರನು ತಾನೇ ಗೆಲ್ಲುವೆನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಬಹಳ ಜೋರಾಗಿ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ, ಅವನ ಕುದುರೆಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದಣಿದು ಇದ್ದವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಎಷ್ಟು ಹೊಡೆದಾಗ್ಯೂ, ಅವುಗಳು ಜೋರಾಗಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಮರ್ಥರಾದವು. ತನ್ನ ಕುದುರೆಗಳು ಹಠಾ ತ್ತಾಗಿ ದುರ್ಬಲವಾದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, ತನ್ನ ರಥವು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗದಂತೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಎದುರಿಗೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ನನ್ನ ಕುದುರೆಗಳು ದಣಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನುಕೂಲವಾದ ಕಾಲವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಅವನು ಎದು ರಿಗೆ ಬಂದಾಗ್ಯೂ, ನಾನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ, ಒಳ್ಳೇ ಸಮಯವನ್ನು ನೋಡಿ, ಜೋರಾಗಿ ನನ್ನ ರಥವನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆನು. ಅವನ ರಥಕ್ಕೆ ನನ್ನ ರಥವು ತಗುಲಿತು. ಅವನ ರಥವು ತಲಕೆಳಕಾ ಯಿತು. ನಾನು ಗೊಲನ್ನು ತಲಪಿದೆನು. ಯೂಲಿಸೆಸ್ಸನ ಮಗನಿಗೆ ವಿಜಯ ವಾಯಿತೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳುವುದಕ್ಕೆ ಇವನನ್ನೇ ಜಗದೀಶ್ವರನು ನಿಯಮಿಸಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಜನಗಳು ಘೋಷಮಾಡಿದರು.

ಈ ಜೂಜು ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ, ಒಂದು ಉಪ್ಪಾನವನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಒಂದು ಮಹಾ ಸಭೆಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆಯಾಯಿತು. ಮೈನಾಸನ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದರು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವ್ಯಾಯಾಮರೂಪವಾದ ಪೋಟಾಪೋಟಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದವರು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾಳೂ ಹೋದವು. ನಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದರಾದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೆಲ್ಲರೂ ಬಹಳ ವೃದ್ಧರಾಗಿಯೂ, ತೇಜಸ್ವಿಗಳಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ, ಹೇಳಲಸದಳವಾದ ಭಕ್ತಿಯು ನನಗೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಭಕ್ತಿ ಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು. ಅವರ ಆಕೃತಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ದೇಹರಕ್ತಿಯು ಅವರಿಗೆ ಇತ್ತು. ಅವರ ಗಾಂಭೀರ್ಯವು ಅವರ ವಿದ್ವತ್ತಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ದೀರ್ಘವಾದ ಗಡ್ಡೆಗಳುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕರೀ ಕೂದಲೂ ಕೂಡ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಹಾಡೆಯು ವಿಶಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಮುಖವು ಚಂದ್ರಬಿಂಬದಂತೆ ಆಹ್ಲಾದಕರವಾಗಿತ್ತು. ಮೂಗು ಚಂಪಕದಂತೆಯೂ, ಕಿವಿಗಳು ಕಮಲಪತ್ರದಂತೆಯೂ ಇದ್ದವು. ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಮನೋಹರವಾದ ಚಂದ್ರಿಕೆಯು ಹೊರಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಬಾಯಿನಿಂದ ಬಡತಕ್ಕ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಶಬ್ದವೂ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿಯೇ ಪರಮಾಲೋಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಕಯಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗಿರಬೇಕೋ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬಂದಾಗ, ಅವರ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೂಲಂಕಷವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ವ್ಯಾಸಂಗರೂಪವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಿ, ಅವರು ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೋ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಇವರಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಂತಿಯು ಫಸಿಫಿಕ್ ಸಾಗರದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆತುರವೂ, ದುಡುಕೂ ಲೇಶವಾದರೂ ಇವರಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ವಿಸೇಕನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಇವರೇ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿದ್ದರು. ದೇಹವನ್ನೂ, ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ದಂಡಿಸಿ, ವೀರ್ಯವಾದ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ, ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಹೇಗೆ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಚಿತ್ತೇಂದ್ರಿಯರೆಂಬ ಬಿರುದಿಗೆ ಇವರು ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದರು. ವಸಿಸ್ತಾದಿ ಹಿಂದೂ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿ ಇದೆನು. ಅದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವು ಈಗ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಪಥಕ್ಕೂ, ಬುದ್ಧಿಪಥಕ್ಕೂ ಬಿದ್ದವು. ಇವರನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ, ಎಲಕ್ಷಣವಾದ

ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದಲೂ, ಆನಂದದಿಂದಲೂ ಪರವಶನಾದೆನು. ದೈವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಈ ವಯಸ್ಸೂ, ಈ ಅಶೋಕದೃಢಕಾಯತೆಯೂ, ವೈದುಷ್ಯವೂ, ಈ ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹ ಪ್ರಭಾವವೂ, ಈ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳ ವಿಜಯವೂ ಬಂದರೆ, ನಾನು ಧನ್ಯ ನಾಗುವೆನೆಂದು ತೋರಿತು. ಇವರ ಮನೋಭಾವವೊಡನೆ ನನ್ನ ಮನೋಭಾವ ವನ್ನು ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡೆನು. ದುರಾಕಾ ಪಿಶಾಚಗಳಿಂದ ಗ್ರಸ್ತನಾಗಿ, ವಿಷ ಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜಗದೀಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಅಧೀನನಾಗದೆ ಇರುವುದು ಎನ್ನು ಕಷ್ಟವೋ ಅದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು, ಇವರ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಇವರು ಎಂಥಾ ಕೃತಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೋ ಅಂತಹ ಕೃತಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪರ್ಮಾಶೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು.

“ಇವರಲ್ಲಿ ಮುಖಂಡನಾಗಿದ್ದೂ, ಅಗ್ರಾಸನಾಭಿಪ್ರಾಯಾಗಿದ್ದೂ ಇದ್ದ ತಪಸ್ವಿಯೊಬ್ಬನು ಚಿನ್ನದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಮೈಸಾಸಾ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಈಡಿಗೆ ತೆಗೆದನು. ಕೂಡಲೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹರ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಆ ಗ್ರಂಥದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮಗಿರುವ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವಾಗಲೇ ತೋರಿಸಿದರು. ವಿನೇಕಕ್ಕೂ, ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಸದಿಷ್ಟಾಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವೂ ಮೂಲಕಾರಣಗಳು ಕಾಲತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಒದಲಾಯಿಸದೇ ಇರುವ ಧರ್ಮಗಳು. ಈ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಈ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಸಿದ್ಧಿಗಳು. ಏನೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಪುಣ್ಯಪರಿಪಾಕವೆಂದೆ ಇವರ ದರ್ಶನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ನನಗೆ ಹೊರೆಯಿತು” ಎಂದು ನಾನು ಪರ್ಮಾಶೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು.

ಆಗ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಕೊಡಲಿನಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಶೋಕದ್ವಯಾರು ಸ್ವತಂತ್ರರು? ಎಂಬುದೇ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ಕೂಡಲೆ, ಇವಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಬಂದೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಯಾವ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಅವನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಿರಂಕುಶವಾದ ಅಧಿಕಾರವು ಇರುವುದೋ, ಯಾವನು ಶತ್ರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಯಿಸಿ, ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿಗಳ್ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವನೋ, ಅವನು ಸ್ವತಂತ್ರನೆಂದು ಒಬ್ಬನು ಹೇಳಿದನು. ಯಾರು ಕುಬೇರನಂತೆ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವನೋ, ಯಾರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ ಹಸ್ತಗತವಾಗುವವೋ, ಅವನು ಸ್ವತಂತ್ರನೆಂದು ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಹೇಳಿದನು. ಯಾವನು ಎವಾಹ ಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ, ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪ್ರವರ್ತಕನಾಗಿರುವನೋ, ದೇಶಾಟನವನ್ನು

ಮಾಡುತ್ತಾ, ಬೇಕಾದ ವಿಷಯಸುಖಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತೇಲುತ್ತಾ ಇರುವನೋ, ಅವನು ಸ್ವತಂತ್ರನೆಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಹೇಳಿದನು. ಬಂಧವಿವೋಚನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ದಾಸನು ಸ್ವತಂತ್ರನೆಂದು ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಹೇಳಿದನು. ಸಕಲ ಬಂಧ ವಿವೋಚನೆಯೂ ಮರಣದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟವನೇ ಸ್ವತಂತ್ರನೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಹೇಳಿದನು. ಹೀಗೆ ಅನೇಕರು ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆಪೈರಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸರದಿಯು ಬಂದಿತು. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ಯಾರು ದುರ್ವಿಷಯಸುಖಗಳನ್ನೆತ್ತುವಿಂದ ಬದ್ಧರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಯಾರು ಅರಿವಿದ್ದುಗಳಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಯಾರು ಕಾರಾಗೃಹಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ತಪೋವನದಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಸುಖವಾಗಿರಬಲ್ಲರೋ, ಯಾರು ಮನೋವಾಕ್ಯಮರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿರುವರೋ, ಯಾರು ಪರಿಣಾಮ ಫಲಗಳನ್ನು ಪರ್ಯಾಯೋಚಿಸಿ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವರೋ, ಯಾರು ಆಸ್ತಿಕರಾಗಿರುವರೋ, ಯಾರಲ್ಲ ಸಾಸ್ತಿಕ ಬುದ್ಧಿಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಭಯಕ್ಕೂ ಆಸೆಗೂ, ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೂ ಅಧೀನನಾಗದೆ ಮನಸ್ಸನ್ನೆತ್ತಿ ಗಮನಸಾರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಯಾರಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿರುವುದೋ, ಯಾವ ದುರಾಶಾಪಾಶಗಳಿಂದಲೂ ಯಾರು ಬದ್ಧರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಸಕಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿರ್ಲಿಪ್ತರಾಗಿರುವರೋ ಅವರು ಸ್ವತಂತ್ರರೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಉಳಿದವರೆಲ್ಲಾ ಪರತಂತ್ರರೆಂಬದಾಗಿಯೂ ನಾನು ಹೇಳಿದೆನು.”

ಈ ಮಾರ್ಪಡೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಮಂದಹಾಸ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒಬ್ಬರ ಮುಖವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿ, ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮೃದುವನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಧಿಗಳೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡರು. ಈ ಉತ್ತರವು ಸಮಸೂಚಕವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಅವರು ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು.

ಅನಂತರ ಎರಡನೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯರು ಯಾರು? ಯಾರಿಗೆ ಇಹಪರಸೌಖ್ಯಗಳೆರಡೂ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ? ಎಂಬುವುದೇ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒದೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ದ್ರವ್ಯ, ಆರೋಗ್ಯ, ಕಾರ್ತಿ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಯಾರಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವನೇ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನೆಂದು ಒಬ್ಬನು ಹೇಳಿದನು. ಕಷ್ಟ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒದಗತಕ್ಕ ಸ್ನೇಹಿತನಿಲ್ಲದವನು ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನೆಂದು ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಹೇಳಿದನು. ಅಯೋಗ್ಯರಾಗಿಯೂ, ಕೃತಘ್ನರಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕ ಪುತ್ರಮಿತ್ರಕಳತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರತಕ್ಕವನು ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನೆಂದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ತಾನು ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ

ಗೃಹನಿಂದು ಯಾವನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ ಅವನು ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನೆಂದು ಲೆಸ್ ವಾಸ್ ಪಟ್ಟಣದ ನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿನೋದವನ್ನೊಬ್ಬನು ಹೇಳಿದನು. ಭಾಗ್ಯವೂ, ನಿರ್ಭಾಗ್ಯವೂ ಮನೋವೃತ್ತಿಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕವುಗಳಾದುದರಿಂದ, ತಾನು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡವನು ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡವನು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬದಾಗಿ ಇವನು ನಿರೂಪಿಸಿದನು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅನೇಕರು ಹಸ್ಯಾಳಿಯನ್ನು ತಟ್ಟಿದರು. ಇವನು ಹೇಳಿದ್ದೇ ತತ್ತ್ವವೆಂದು ಅನೇಕರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. ಅನಂತರ ನನ್ನ ಸರದಿಯು ಬಂದಿತು. ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ, ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಭಾಗ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ತನ್ನೊಲಕ ತಾನು ಭಾಗ್ಯವಂತನಾಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವ ಪ್ರಭುವೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದುಟ್ಟಿದ ಜನಗಳೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನು. ಇವನ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಇವನ ಭಾಗ್ಯವಿಹೀನತೆಯು ದ್ವಿಗುಣವಾಗುವುದು. ಭಾಗ್ಯವಿಹೀನತೆಯು ಹೇಗೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವುದೋ ಅದು ಗೊತ್ತಾದ ಹೊರತು, ಅದಕ್ಕೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ವಾಸ್ತವಾಂಶವು ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು ಕಷ್ಟ. ಉದರ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ದಕ್ಷರಾದವರು ಅವರನ್ನು ಅವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು. ನಿಜಾಂಶವು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಅವರು ಮಾಡುವರು. ಸ್ತುತಿಪಾಠಕರ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದವರು ಆ ಪಾಠವನ್ನು ಪಠಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಅಪೂರ್ವ. ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಲನರ್ಹರಾಗುವರು. ಪರೋಪಕಾರದಿಂದ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಸುಖದ ಮಹಿಮೆಯು ಅವನಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಸಂಭವತೆಯ ಮಹಿಮೆಯೂ ಕೂಡ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯತೆಗೆ ಅವನೇ ಕಾರಣಭೂತನಾಗುವನು. ಅವನ ಕ್ಲೇಶವು ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುವುದು. ಉಸ್ತತಿಯು ಇವನಿಗೆ ಪತನವೇತುವಾಗುವುದು. ಅಂತೆ ಎಲ್ಲದ ಅಪಾರವಾದ ಕ್ಲೇಶಕ್ಕೆ ಅವನು ಗುರಿಯಾಗುವನು. ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಹ ಸತ್ತಿನಿಂದ ಬಂದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕಂಠಾಯ ರೂಪವಾಗಿ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಯಾರ ಮೇಹಸತ್ತಿನ ಫಲವು ತನಗೆ ದೊರೆಯುವುದೋ, ಅವರ ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೂ, ಧನರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೂ, ಮಾನರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಕುಟುಂಬದ ಯಜಮಾನನು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಜನಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಜನಗಳ ಮೊದಲೊಂದು ೮-೧೦ ಜನಗಳವರೆಗೂ ಇರುವುದುಂಟು. ಪ್ರಭುಗಳು ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬಗಳು. ಪ್ರಜೆ

ಗಳೆಲ್ಲಾ ಇವರ ಮಕ್ಕಳಾದುದರಿಂದ, ಇವರ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ ಗಳಿರುವರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸನ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರಾಗುವಂತೆಯೂ, ದುರ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರಾಗದಂತೆಯೂ, ಆತ್ಮಾವಲಂಬಿಗಳಾಗುವಂತೆಯೂ, ಪರಾಧೀನರಾಗದಂತೆಯೂ, ಪರೋಪಕಾರಿಗಳಾಗುವಂತೆಯೂ, ಪರಪೀಡನದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗದಂತೆಯೂ, ಲೋಕಹಿತೈಷಿಗಳಾಗುವಂತೆಯೂ, ಲೋಕಕಂಟಕರಾಗದಂತೆಯೂ, ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸಜ್ಜನರಲ್ಲಿಯೂ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗುವಂತೆಯೂ, ನಾಸ್ತಿಕ ಶಿಖಾಮಣಿಗಳಾಗದಂತೆಯೂ, ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗುವಂತೆಯೂ, ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗದಂತೆಯೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾದಾಗ್ಯೂ, ತದೇಕಾಯುತಚಿತ್ತನಾಗಿ ಯಾರು ಸಕಲ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನೂ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗೈಕಪರಾಯಣರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನೋ ಅವನೇ ಭಾಗ್ಯವಂತನು. ಅವನಿಗೆ ಈ ಲೋಕವೂ, ಲೋಕಾಂತರವೂ ಎರಡೂ ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುವು.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಿದೆನು.

ಈ ಮಹರ್ಷಿಗಳೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿದರು. ಮೈನಾಸನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಅವನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಬಂತೆಂದು ಅವರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು.

ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಜೇಯನಾದ ಧೊರೆಯು ಉತ್ತಮನೇ? ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ವಿತರಣೆಯಿಂದ ಮಾಡತಕ್ಕವನು ಉತ್ತಮನೇ? ಎಂಬುವುದೇ ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಜೇಯನಾದವನೇ ಉತ್ತಮನೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಸಮಾಧಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿವೇಕದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವುದು ಅವೇಕ್ಷಣೀಯವಾಗಾಗ್ಯೂ, ಯುದ್ಧವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾದಾಗ, ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವನು ಪ್ರಭುವಾಗಿದ್ದರೆ, ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಶಕ್ತಿಯು ಸಿಪ್ಪೆಯೋಜನವಾಗುವುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಶಾಂತಿಯುಳ್ಳ ದೊರೆಯೇ ಉತ್ತಮನೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಶಾಂತಿಯುಳ್ಳವರು ಯುದ್ಧವು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವರೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾದವರು ಹೆಸರುವಾಸಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಹು ಜನಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವರೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಪಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವರೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಶಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಇಂಥಾ ಪಾಪವು ಸಂಘಟನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಯುದ್ಧವು ಸಂಭವಿಸದಂತೆ ಸತ್ಯದಿಂದಲೂ, ಧರ್ಮ

ದಿಂದಲೂ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡತಕ್ಕವನೇ ಶ್ರೀಷ್ಠನೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ನನ್ನ ಸರದಿಯು ಬಂದಿತು. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಸಮಾಧಾನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚನ್ನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವುದೂ, ಯುದ್ಧ ಬಂದರೆ, ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದೂ ಇವೆರಡು ಗುಣಗಳೂ ಯಾರಿಗಿರುತ್ತವೋ ಅವನು ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಭುವು. ಒಂದೇ ಗುಣವಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಅಧರ್ಮಪ್ರಭುವು. ಬರೀ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶೂರನಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಪ್ರಭುವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳವನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಧಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚನ್ನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ, ಯುದ್ಧ ಸಂಘಟನೆಯಾದಾಗ ಪರಾಜಿತನಾಗುವ ಸಂಭವವು ಬರುವುದು. ಈ ಎರಡು ಶಕ್ತಿಗಳೂ ಯಾರಿಗಿರುವವೋ ಅವನು ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗುವನು. ಇವೆರಡು ಗುಣಾತಿಶಯಗಳೂ ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ, ಸಮಾಧಾನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದಿಂದಲೂ, ಧರ್ಮದಿಂದಲೂ, ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತತೆಯಿಂದಲೂ ಯುದ್ಧಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯು ಅವನಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದು. ಪ್ರಭುಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು ತಾನೇ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ. ಸಮರ್ಥರಾದ ಯೋಧರನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿ, ಅವರಿಂದ ಜಯವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು ಪ್ರಭುವಾಗಿದ್ದರೆ, ಯಾವಾಗಲೂ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ, ಹೊಸ ದೇಶಗಳನ್ನೂ, ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂಬ ದುರಾಸೆಯು ಅವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಸಮಾಧಾನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸುಖವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ತಾನೂ ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಭುವು ಹೀಗೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧಾಸಕ್ತಿಯು ಬಹಳ ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಉಂಟುಮಾಡುವುದು. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಜಯವು ಪರಾಜಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅನರ್ಥಕಾರಿಯಾಗುವುದು. ಕಷ್ಟಗಾರರು ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೋಟುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗುದ್ದಾಡುವರು. ಸುಳ್ಳು, ತಟವಟ ಸೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಗೆಲ್ಲುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುವರು. ರುಜುಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಗೆಲ್ಲುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿ, ಗೆದ್ದವರೂ ಕೂಡ ಸೋತವರಂತೆ ಸಂಕಟ ಪಡುವರು. ಸೋತವರು ಸತ್ತಂತೆ ಸಂಕಟ ಪಡುವರು. ಹಾಗೆಯೇ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾದ ಪ್ರಭುಗಳ ಗತಿಯು ಹೀಗೆ ಆಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಭುಗಳು ಸ್ವಯಂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಯುದ್ಧವು ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ, ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಗಳಾದ

ವರನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿ, ಶತ್ರುನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಯುದ್ಧವು ಪೂರೈಸಿ ಸಮಾಧಾನವಾದ ಮೇಲೆ ಜನಗಳಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು ಪ್ರಭುಗಳಾಗಿರುವುದು ಮೇಲು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಯಶೀಲನಾಗಿ, ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಆಶಾಪಿಶಾಚವು ಜನಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ, ಯಾವ ಅನರ್ಥ ತಾನೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ? ಈ ಆಸೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನಗಳು ಬಲಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ? ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸ್ತ್ರೀಯರು ವಿತಂತುಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ? ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜನಗಳು ಅನಾಧರಾಗುವುದಿಲ್ಲ? ಈ ದುರಾಸೆಯಿಂದ ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೆಲಸಗಳು ಎಷ್ಟು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ? ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡತಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾದ ಮದ್ದು, ಗುಂಡು, ಪಿರಂಗಿ, ಬಾಂಬು, ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವರೋ, ಕೃಷಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆ, ವಾಣಿಜ್ಯಗಳು ಹೇಗೆ ಅಷ್ಟು ಹೀನಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವುವು? ದವಸಧಾನ್ಯಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಹೇಗೆ ಕಡಮೆಯಾಗುವುವು? ಧಾರಣವಾಸಿಗಳು ಹೇಗೆ ಚಡವಾಗುವುವು? ಯುದ್ಧದಿಂದ ಸಾಯತಕ್ಕವರ ಜೊತೆಗೆ ಅನ್ನೋದಕಗಳಿಗೆ ಅಭಾವ ಉಂಟಾಗಿ, ಎಷ್ಟು ಜನಗಳು ಸಾಯುವರು? ಪ್ಲೇಗ್, ಕಾಲರ ಪೊಲಾದ ರೋಗಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಯುದ್ಧವೇ ಕ್ಷಿಯು ಎಷ್ಟು ಬಲವಾದದ್ದು? ಹೊನ್ನು, ಹೆಣ್ಣು, ಮಣ್ಣುಗಳ ಆಸೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜನಗಳು ಮಹಾಮಾರಿಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ? ಈ ಮಹಾಮಾರಿಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ದಿಗ್ಬಲಿಗಳಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ? ಈ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಿದ ರಕ್ತವನ್ನು ಕೂಡಿಹಾಕಿದರೆ, ಯೂಫ್ರೇಟಿಸ್, ಟೈಗ್ರಿಸ್ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರವಾಹವು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ರಕ್ತಸಾಗರವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಆ ದೇಶೀಯರು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದವರೂ ಎಷ್ಟು ಜನಗಳು ಸತ್ತರು? ಹತ್ತು ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶವನ್ನು ಆಳತಕ್ಕ ಪ್ರಭುಗಳೇ ಅಪೂರ್ಣವಾಗಲಿಲ್ಲವೇ? ಯುದ್ಧದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಸವಾಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿಯು ನಿಂತುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಸಕಲ ಕಲೆಗಳೂ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಪರಸ್ಪತ್ತು ಅವಹರಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಪರಸ್ತ್ರೀಯರು ಕೆಡಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನೀಚರು ಪ್ರಬಲರಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಸಮಾಧಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಲಿಷ್ಠರಾದವರಿಗೆ ಇರುವ ಭಯವು ಯುದ್ಧದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇರುವುದೇ? ಕಳ್ಳರೂ, ದರೋಡೆ ಮಾಡತಕ್ಕವರೂ, ಅಧರ್ಮದಿಂದ ಬೇವಿಸತಕ್ಕವರೂ ಇವರೇ ಮೊದಲಾದವರು ಯುದ್ಧವು ಉಪಕ್ರಮವಾದ ಮೇಲೆ, ಅಗಾಡಿ, ಪಿಚಾಡಿ, ಲಗಾಮು

ಈ ಮೂರು ಇಲ್ಲದ ಕುದುರೆಗಳಂತೆ ಪರಿಣಮಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥನೆಂದು ಕೀರ್ತಿಯು ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಎಷ್ಟು ಜನಗಳು ಬಲಿಯಾಗಬೇಕು? ಎಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತು ನಾಶವಾಗಬೇಕು? ಎಷ್ಟು ಜನಗಳಿಗೆ ವಿವತ್ತು ಬರಬೇಕು? ಎಷ್ಟು ತಲೆಗಳು ನಾಶವಾಗಬೇಕು? ಎಷ್ಟು ಜನ ಯೋಧರು ಎಟುಗಳನ್ನು ತಿಂದು, ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದ ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು? ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಜನ ಯೋಧರ ದೇಹವು ಸರಿ, ನಾಯಿ, ಹದ್ದು ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಟವೃತ್ತಿಗಳಿಗೂ, ದುಷ್ಟಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೂ ಆಹಾರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಬೇಕು? ಎಷ್ಟು ಜನಗಳ ಮಾನವ್ಯ, ಪ್ರಾಣವ್ಯ ಹೋಗಬೇಕು? ಇಂಥಾ ಕುಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸತಕ್ಕವರು ಮನುಷ್ಯರೇ? ಇವರಿಂದ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮ ಉಂಟಾಗುವುದೇ? ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನವಾಗುವುದಕ್ಕೂ, ಅಧರ್ಮವು ಮೇಯುವಂತೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೂ, ಪ್ರಪಂಚವು ನರಕವಾಗುವುದಕ್ಕೂ, ಅವರನರ ಕರ್ಮಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೆಂದು ಜಗದೀಶ್ವರನು ತಟಸ್ಥನಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಈ ಯುದ್ಧಾಪೇಕ್ಷೆಯು ಕಾರಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?”

“ಸಮಾಧಾನದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾದ ಧೋರೆಯು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿರಬಹುದು. ಧೇದಭಾವಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಗೆಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಯಕ್ತರಾಗಿರಬಹುದು. ಇತರರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೂ, ಜೀವನನ್ನೂ. ಪರಸ್ಪ್ರಿಯರನ್ನೂ ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಪರಾಯ್ಪಣನಾಗಿರಬಹುದು. ಈ ನ್ಯೂನತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಗುಣಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಈ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ತಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತರಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅವನಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಅಸುರಕೃತರಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಜನಗಳೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸುಖವಾಗಿರುವಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾದ ಪ್ರಭುವಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಭುವಿನ ಮೇಲ್ವಂಕ್ತಿಯು ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಂತಿಯನ್ನಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ? ರಾಜನು ಪೇಗೋ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಹಾಗೆಂಬ ಗಾಢಿಯು ಹುಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ರಾಜನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪರಾಯ್ಪಣನಾಗಿ, ಧರ್ಮದಿಂದ ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾದರೆ, ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಕೂಡ ಧರ್ಮದಿಂದ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುವುದಕ್ಕೂ, ನೆರೆಹೊರೆಯವರಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀತರಾಗಿರುವುದಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದಕ್ಕೂ, ಅಧರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಭಯಪಡುವುದಕ್ಕೂ

ಇದು ಕಾರಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಧರ್ಮಿಷ್ಠನಾದ ಸಕ್ಷ್ಮದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಾದ ಪ್ರಭುಗಳೂ ಇವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅಧರ್ಮಿಷ್ಠರೂ ಕೂಡ ಇವನಿಗೆ ಭಯಪಡುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇವನ ಧರ್ಮವೂ, ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತತೆಯೂ, ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅನುರಾಗವೂ ಇವನಿಗೆ ವಜ್ರಕವಚವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇವನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಇತರ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೂ, ಅವರ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಸಂಪಿಕೆಯು ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾದ ಅಧರ್ಮಿಷ್ಠನಾದ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ ಶತ್ರುಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾದ ಧೋರೆಯ ಕೀರ್ತಿಯೊಡನೆ ಜಗಳಗಂಟಿನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹೋಲಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಜನಗಳು ದೇವರಂತೆಯೂ, ಯುದ್ಧಾಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಪಿತಾಚದಂತೆಯೂ ಸಜ್ಜನರು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಎಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನವು ಇರುವದೋ ಅಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವೂ ಇರುವುದು. ಅಲ್ಲಿ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳೂ, ಸಕಲ ಕಲೆಗಳೂ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವವು. ಕೃಷಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಪೊದಲಾದವುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ನಡೆಯುವವು. ಸರ್ವರೂ ಶಕ್ತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವರು. ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳು ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವವು. ಅಂಥಾ ಪ್ರಭುವಿನ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಧಾರಣವಾಸಿಗಳು ಜಡಾವಾಗದೆ, ಜನಗಳಿಗೆ ಕ್ಷಾಮ ಭಯವಿಲ್ಲದಂತೆ ಆಗುವುದು. ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಶೋಭಿತನಾದ ಧೋರೆಯ ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಆರೋಗ್ಯದೃಢಕಾಯರಾಗಿಯೂ, ದೀರ್ಘಾಯುರಾರೋಗ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ಸತ್ಯವಂತರಾಗಿಯೂ, ಎಲ್ಲರೂ ಸೌಖ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ ಆಗಿ, ಅದರಿಂದ ಜಸರ್ವರೂ ತಮ್ಮ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವರಾಗಿಯೂ, ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದತಕ್ಕವರಾಗಿಯೂ, ಅಧರ್ಮಪ್ರವರ್ತನೆಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರತಿಭಟಿಸತಕ್ಕವರಾಗಿಯೂ ಆಗುವರು. ಅಂಥಾ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ ಅಪ್ರಾರ್ಥಿತವಾಗಿ ಬರುವವು. ದುರ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವನು ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುವುದುಂಟು. ಅಂತಹ ಸಂಭವವು ಬಂದರೆ, ದುರ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ಅಪ್ರತಿಹತವಾದ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಯೋಧರೂ ಮಿಲಿಟರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಸಿಕ್ಕುವರು. ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾದ ಪ್ರಭುವು ತಾನೇ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಸಮರ್ಥರಾದವರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿ ಕಳುಹಿಸುವನು. ಅದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಜಯವು

ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಿಗೆ ದೈವಬಲವು ಇರುವುದು. ಈ ಬಲವು ಅಧರ್ಮಿಷ್ಠರಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ದೈವಬಲವಿಲ್ಲದವನು ಇತರ ಬಲಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಂದಿದಾಗ್ಯೂ, ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ದುರ್ಬಲವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುವು. ಸಕಲ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಧಾಣೀತಿಹಾಸಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸಕಲ ದೇಶಗಳ ಚರಿತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಯುದ್ಧವು ಸಕ್ರಿಯಗಳ ಪ್ರಭುವಿಗಿಂತಲೂ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿ, ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುವ ಪ್ರಭುವು ಸರ್ವೋತ್ತಮನು. ಅಂಥಾ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಮಿಕ್ಕವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ತಪ್ಪು. ಅಧರ್ಮ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅವನು ಪುನಃ ತೋರುತ್ತಾನೆ. ಧರ್ಮಯುದ್ಧವು ಬಂದರೆ, ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ, ಅವನು ಎಂದಿಗೂ ಹಿಂತೆಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಯಿಸಿದರೆ, ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿಯು ಬರುವುದು. ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸತ್ತರೆ, ಲೋಕಾಂತರದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗತಿಯು ಬರುವುದು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಅವನು ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಯುದ್ಧಮಾಡುವನು. ಅದುದರಿಂದ ದೇವಬಲವೆಂದಲೂ, ಕೊಪ್ಪಿನಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಬೇಕಾಗಿ, ಮುದ್ದಕೋಸ್ಕರ ಯುದ್ಧಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಭುವಿಗಿಂತಲೂ ದೇವಬಲವನ್ನೂ, ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನಿಂದಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಸನ್ನಿವಿತವಾದ ಯುದ್ಧವು ಧರ್ಮವಾದದ್ದೇ ಅಥವಾ ಅಧರ್ಮವಾದದ್ದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಬುದ್ಧಿಬಲದಿಂದ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ, ಅಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಬೀಳದೆ, ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಲೋಪ ಬರುವುದಾದರೆ, ಯುದ್ಧವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು, ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಾಗಿಯೂ, ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಗಳಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕವರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು, ದುಷ್ಟರಾಗಿಯೂ, ಉನ್ನತರಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರಭುಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿನಿಭಿಯಾದ ಪ್ರಭುವೇ ಸಮರ್ಥನು. ಸಾರಾಸಾರ ವಿಚಾರವಿಹೀನನಾಗಿ, ಕೋಪಾಂತರ ಜನಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥನೆಂಬ ಕೀರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆಸಕ್ತನಾಗಿ, ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿನಾಶವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಅಧರ್ಮಪ್ರಭುವಿಗಿಂತಲೂ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಾರವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದರೂ ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ, ಶ್ರೀರಾಮನೇ ಮೊದಲಾದವರಂತೆ ಧರ್ಮಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಉತ್ತಮರೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಜ್ಞರಾದ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ” ಎಂದು ನಾನು ನುಡಿದೆನು. ಈ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಪರ್ಮಾತೋಚಿಸಿದರು. ಮೈನಾಸನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಮಗುಜಿಹಾಕಿದರು. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಯುಕ್ತವೆಂದು ಇವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಈ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವಾಕ್ಯವು ಇತ್ತು. ‘ಈ ದೇಶದ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯುಂಟಾ

ತಿಯನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಧರ್ಮನಿರೂಪಣವನ್ನು ಮಾಡುವನು.

ಉಜ್ಜೀವಿಸಲ್ಪಡುವುದು' ಎಂದು ಬರೆದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ.

ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—“ ಈ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ದೇಶೀಯರು ಯಾರೋ ಬಂದು ಜಯಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಈಗ ಈ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಇಡುಮಿನಿಯಸ್ಸನು ಮಾಡಬಾರದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ದುಸ್ಸಹವಾದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದನು. ಲೋಕೈಕವೀರನಾದ ನೀನು ಮೈನಾಸನ ಧರ್ಮತತ್ವವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ. ಮೈನಾಸನ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ರೂಪವಾಗಿರುವುದು. ಈ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಪ್ರಭುವಾಗಬೇಕೆಂದು ಜಗದೀಶ್ವರನ ಸಂಕಲ್ಪವು ಇರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಉತ್ತರಗಳಿಲ್ಲ ನಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದವು. ದೇಹತಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕುಲೋಸಿಗೆ ಸಮಾನನಾಗಿಯೂ, ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಜೂಜಿರಿಗೆ ಸಮಾನನಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತೀಯೆ. ಎಂದು ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿ, ಧರ್ಮಯುಗಕ್ಕೆ ಬಂದವನು” ಎಂದು ದೇವರ ಸಂಕಲ್ಪವು ಹೇಳಿರುವುದೋ, ನಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುವುದು.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹರ್ಷಿಶ್ರೇಷ್ಠರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಸಕಲ ರಾಜತಂತ್ರವಿಶಾರದನಾದ ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನೇ ನಮಗೆ ಧೋರಯಾಗಲೆಂದು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಮಹಾಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ಘೋಷಮಾಡಿದರು. ಅದು ಈ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಪರಿಪಾಕದಿಂದ ಇಷ್ಟು ಧರ್ಮತತ್ವನಾದ ಪ್ರಭುವು ನಮಗೆ ಅಭ್ಯಸಾದಸಂದಾ ಈ ದ್ವೀಪವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿರಲಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ನಮಗೂ ನನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. ನಾನು ಉತ್ಸವಮಗ್ನನಾದೆನು. ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಗುಣಕಥನೆಗಳು ದಶಹಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದವು. ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಪ್ರಭುಗಳಿಗೂ, ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಆಗತಕ್ಕ ಮರ್ಮದೆಯ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸಭೆಯು ಉಪಸಂಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ನೊದಲನೆಯ ಭಾಗ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

